யா அல்லாஹ், பெரிய நூஹ்
ஒலியுல்லாஹ் அவர்களுக்கு மேன்
மேலும் நற்பதவி கொடுத்தருள்வாயாக!
ஆமீன்

278. [illegible]

பிஸ்மில்லாஹி

வேதபுராணம்! ஞானப்பொழிப்புரை

முதல் பாகம்

காயல்பட்டணம் அவதரித்து, மலையாளம்
பூவாற்றில் அடங்கி விளங்கா நின்ற
காமில் ஒலி

அல் ஆரிபு பில்லாஃ,
பெரிய நூஹ் ஒலியுல்லா அவர்கள்
அருளிச் செய்த
மூலபாடமும்

அதற்கு

பாண்டிமண்டலம், செவ்வல்மாநகரம் மஹாவித்துவானும்
ஞான உரையாசிரியரும் தமிழ்சாஸ்திர நிபுணருமாகிய
ஸ்ரீல்ஸ்ரீ

எம். ஏ. நெயினா முகம்மது பாவலர்
அவர்களால் செய்தருளிய
ஞானப்பொழிப்புரையும்
அடங்கியிருக்கின்றன

வெளியிட்டாளர்:

ஹாஜி. O. S. ஷாகுல் ஹமீது
சிங்கப்பூர் - 0314

அச்சுப்பதிப்பு 1992

முகைதீனியா பிரஸ், கடையநல்லூர் - 627751

முகவுரை.

வேதபுராணம் ஞானப்பொழிப்புரை :- என்பது தெய்வத் திருவசனமிர்தாஞ்சித மாகிய, குர்ஆன்ஷரீபில் ஆண்டவன் ஆங்காங்கு தோறும்மானிடவர்க்கத்தார்க் கென்று, சயிக்கினை செய்துதிருவுதயஞ் செய்தருளிய, அம்ஸ ரூஸ்திராதிகளுக் குள்ள அகப்பொருள், புறப்பொருள் இரண்டினுள், நல்லடி யார்களுக்கு இன்றியமையாத அரும்பெரும் 'பாக்கியமான அகப்பொருளை அப்படியே ரூபமாக எடுத்து, ஜலத்தில்வார்த் திட்ட பத்திய பாலாமிர்தத்தை மாத்திரம் உறிந்துகிரஹிக் கும் அன்னம்போல் நம்தமிழ் நாட்டிற் சிறந்தகாயற்பட்ட ணத்தின் கண் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஜீவித்திருந்த மகாகனதி வாய்ந்தமஹானும் அல்லாமத்துமாகிய ஷெய்குல் இஸ்லாம், அல்ஆரிபு, காமில்சற்குரு, ஹலரத் பெரிய நூஹூ நெயினா லெப்பை ஆலிம் ஒலியவர்கள் ஞானமிர்தமிழை மாரி பொழிந்தவண்ணமாக படலம் படலமாக, தமிழ்ச்சுவை யூறி வழியும்படியான செய்யுட்டொடர்ச்சி தோரணையாகப்பாடி வேதபுராணம்! என்று நம்செந்தமிழுலகமெல்லாம் நிகரற்று வழங்கி வந்தது நம் நாட்டுடைய கனவான்கள் யாரும் தெற் றென அறிவார்கள்.

அங்ஙனம் தலீல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இஸ்லாமிய கைவல்யமாக இருந்து விளங்கிவருகின்ற இந்தப் பெரிய காரியமான ஞானகாவியத்தின் உள்ளுறை பொருளையள்ளி நம்சகோதர ஜனங்களுக்கு ஊட்டவேண்டு மென்று நீண்ட நாள் என்மனஸூக்குள் ஒரு உணர்ச்சி யிருந்துவந்தபோதி லும், அவ்வித என்முன் நோக்கங்களுக்கிடை யூறுக, இடை யிடையே எனக்கேற்படும் சந்தர்ப்பகுறைவுகளான அவகாச இருட்டை உபகாரமென்னும் தைரியசூரியகிரக வெளிச்சத் தால் விரட்டிவிட்டு மேற்படி நோக்கத்தை வெளியாகச் செய்து, இதற்கு முன் ஞானமணிமாலை தாற்பரியவுரை, பிஸ் மில்குறம் ஞானவிளக்கவுரை, மஅரிபத்துமாலை பொழிப்புரை ஞானரத்னக் குறவஞ்சி திரவியவுரை, ஞானசரநூல்திருமணி யுரை, ஒசியத்துவானகாவியம் முதலியபெரும் பொருட்களை யெல்லாம் என்னுற்செய்து முடிக்கச்செய்து, பெரும்வாரியான பணச்செலவுடன் அச்சிட்டு உலகப்பிரசித்தப்படுத்திய, கன வானும், தனவானுமாகிய, ம-௱-௱-ஸ்ரீ டாக்டர். எம். ஏ.

சேக்மதார் சாகிபவர்களே. இந்த வேதபுராண ஞானவுரை, விஷயத்திலும் முழுமைக்கும் தலையிட்டு, இதற்காகுமான பொருளாதார சாதனங்களும் திளைதிளை நான் வேண்டும் போதெல்லாம் மறுத்தில்லா உதவிதானம்புரிந்து, இதற்கிடையில் எனக்கேற்பட்டுள்ள அசந்தர்ப்ப காலதாமதங்களும் பொறுத்திருந்து அரும்பெரும் பிரயாசையுடன் அச்சிட்டு ஸம்பூரணஞ்செய்தார்கள், எந்த விஷயத்திலும் தன்னலத்தைக்கருதாமல் உலகத்தின் பொதுநலத்தை வேண்டி மகத்தான மஹான்களின் அருட்பிரசன்னங்களை யெல்லாம் பெருமுயற்சி எடுத்து, வெளியாக்கித்தருகின்றகனவானாகிய, நமதுடாக்டர் ஸ்ரீ-மத் எம்.ஏ. ஷேக்மதார்சாகிபவர்களுக்கு ஆண்டவன் இருலோகத்திலும் அளவற்ற இருதயாநந்த சுகானுபவங்களை அருள்புரியும்படியாக என்னோடு மற்ற உலகஜன சமஸ்தான்களும் பிரார்த்திக்கும்படியாக. நான் ஒவ்வொரு சகோதரர்களுக்கும் விண்ணப்பஞ்செய்து, இந்த மட்டிலும், முகவுரை ஸாராம்ஸ ஸங்கிரகத்தைப் பூரணிக்கின்றேன்.

ஞானவுரை யாசிரியன்

செவ்வல்மா நகரம்.

எம். ஏ நெயினா முகம்மதுப்பாவலன்

யா அல்லாஹ் இவர்களுக்கு சொர்க்கத்திலே மிக பெரிய அந்தஸ்தை கொடுப்பாயாக!

ஆமீன்!

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹுவின் திருநாமத்தால் துவங்குகிறேன்.

எல்லாப்புகழும் சர்வ வல்லமை படைத்த ஏக நாயனும் அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே (அல்ஹம்துலில்லாஹ்)

ஸலவாத்தும் ஸலாமும் சற்குண நபி நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீதும் அவர்களின் குடும்பத்தார் மற்றும் தோழர்கள், துயர்ந்தோர் அனைவர்களின் மீது உண்டாவதாக

பழைய பதிப்பான இந்த புத்தகம் 1922-ம் அச்சிடப்பட்டது. அதை 1992-ம் ஆண்டு அல்லாவின் உதவியால் இதை புதுப்பித்து இதைப்படித்து பயன்பெறுவதற்காக மக்களுக்கு இதை அல்லாவின் உதவியால் மனமுவந்து புதிய பதிப்பாக இந்த புத்தகத்தை வெளியிடுகிறேன்.

இந்த புத்தகத்தை படித்து பயன்பெறும் அன்பர்களும், பெரியோர்களும் இப்புதிய புத்தகத்தை வெளியிட்ட எனக்காகவும், என் மனைவி மக்களுக்காகவும், அல்லாவிடம் துவாச் செய்யுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு.

ஹாஜி O. S. சாகுல் ஹமீது
346-E, BLK 96; மார்கிரேட் டிரைவ்,
சிங்கப்பூர்-3,

36, வடக்கு அய்யாபுரம் தெரு, கடையநல்லூர்-627 751.
தமிழ்நாடு, தென்னிந்தியா,

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

வேதபுராணம்

ஞானப் பொழிப்புரை.

காப்பு வெண்பா

ஆதியே யுன்சுருதி யாயத்தினிற் சிலதை
யோதலா லந்நாமமுட்கொண்டே — வேத
புராணமெனப் பேர்கொத்துப் போற்றுங் கவிகள்
திராணியுற வேயருணீ செய்.

இதன் அர்த்தம்: சகல உலகங்களுக்கும் ஆதியில்எழுந்து நின்றவனே! உனது குற்ஆன் வேதத்தின் ஆயத்து களான சுவர்னசூஸ்திரங்களிற் சிலவற்றைமாத்திரம் மாநிடகோடிகள் ஓதிவரும்படி அந்தஉன்பெரிய திருநாமமாகிய பிஸ்மில்லாஹு வை நான் இருதயத்தின் மீது பதிய வைத்து அத்துடன் இதற் கும் உன் வேதபுராணமென்றே திருநாம காணமுஞ் சூட்டி நான்பாடி முடித்து விட்டகவிகள் பூலோகத்தின் கண்ணே மானிடர்களுக்கு நேர்வழியைக்காட்டி அவர்களை மனுஷீகத்தி ராணி யென்னும் ஈடேற்றம் பெறுப்படியாக நீயே உன்தனது கிருபை செய்ய வேண்டியது. எ-று

கருத்துகள்

ஆயத்துகளில் சிலதை என்று மஹாத்மா அவர்கள் குறிப் பிட்டதன் காரணமாவது அல்லா-குர்ஆனில் தன்சிர்றுல் மவ் ஜூதுகளைப்பற்றி சிற்சில இடங்களில்தான் தன் அந்தரங்கங் களைப்பற்றி விஸ்தரித்தான். அதைப்பற்றி தன்ஹபீபான நமது நாயகமவர்களுக்கும் சகிக்கினை செய்தான் எப்படியானல் முகம்மதே இந்த ரகசியங்களை மாத்திரம் நீர் எல்லாருக்குஞ் சொல்லவேண்டாம் என்கிலும் நமக்கு ஸமீபவீட்டார்களுக்கு மாத்திரம்சொல்லிவையுமென்றுதிருவுளம்பற்றிஇருக்கின்முன்

ஆனதால் மஅரிபாவைத்தெளிந்து கடைத்தேறப்பட்ட நல்மதி யாளர்கள் உலகத்தில் ஆயிரம் பதிஞயிரம் பேர்களில் ஒருவ ராக இருப்பார்கள். இவ்வித சுத்தார்த்தங்களிஞல் கண்டு தெரியவேண்டியது தான் மெஞ்ஞானமென்பது.

கடவுளர் வாழ்த்து

தொங்கலென்று வழங்குகின்ற

அறுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்

எல்லாம் படைத்தழித் தெழுப்பவல்லாய், எங்கணுயகா திருபையுள்ளாய்-வல்லாய் றஹ்மத்தும் நிஃமத்துள்ளாய், வரி சைக் குதறத்தாபியத்துமுள்ளாய் - நல்லார் நபியிறசூலுல் லாவை, நபிகட்கரசாக வாக்கிவைத்தாய்.அல்லாஹுறப்பில் ஆலமீனே, ஆதி றஹ்மானே காப்புநீயே! (1)

ஞானப் பொழிப்புரை

வஸ்ததுகள் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கி அப்பால் அழி யச் செய்து அப்பால் மீட்சி செய்யும் படியான வல்லமையா ளனே! எங்களுக்கெல்லாம் ஆண்டவனே தனித்தனி கிருபை யுள்ளவனே வல்லபத்திற்குச் சொந்தக்காரனே! நகுமத்தென் னும் கடலுக்கும் நிஉமத்தென்னும் ஆகராதிகளுக்கும் திறவு கோலானவனே! இன்னும் வரிசை வரிசையான அல்லதுவிதம் விதமான குதறத்துகளும் அடுக்கடுக்கான ஆபியத்தும் உடை யவனே! மனித ஜனனங்களில் நல்லவர்களான எங்கள் நபிய வர்களை மற்ற எல்லாறசூல் மார்களுக்கும் ராஜாதி பதியாக அனுப்பி சகல சீர்திருத்தங்களுஞ் செய்து கொண்டவனே! இன்னும் அல்லாஹுறப்பில் ஆலமீன்! என்னும் சூட்சியமான திருநாமத்திற்குரியனே! ஆதியில் வந்தறகுமானே! இதற்கு காவல் நீயாக இருக்கும். எ-று

குதுறத்து ஆபியத்து என்ற மகாம்களின் மறுத்தபாக்களைப் பற்றி நான் தெளிவாக உரையெழுதியுள்ள அரிபத்து மாலே பிஸ்மில் குறம் என் னும் நூல்களில் பகுத்துக்காட்டியிருக்கிறது காண்க.

வானமேழ்புவி மலைகடலும், வரிசைக்கல மறுஷுங் குரு சூரியனும் பதுறுமீன் மலக்குகளும், பகரு மனுஜின்னு மிருக மிவைதானுநால்யோனி யெழுதோற்றமுஞ், சகலபடைப்பின மிவைக்கு மூலமான லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ், முஹம்மதுர் றசூலுல்லாஹிகாப்பே. (2)

(ஞா-பொ-ரை) ஆகாய அடுக்குகளான ஏழுவானங்களை யும், ஏழுபூலோகதீபகல்பங்களையும், மலைகளையும், கடல்களை யும், வரிசை தங்கிய கலம் அறுசுக்குருசு ஆகியவைகளையும், சூரியன் - சந்திரன் நட்சத்திரம் இன்னும், மலக்குகளையும், இன்னும் சொல்லுகின்ற மானுடஜாதிளானவை முதல் ஜின் என்னும் அரக்கர் ராக்ஷஸர்களையும் மிருகஜாதிகளையும், இன் னும் நான்குவித யோனிவாசல் அதாவது நான்கு பூதங்களின் திருத்திய குண குணங்கள் அல்லது ஒன்றை விட்டு ஒன்றில் இருந்து பாய்கிறது. உதாரணமாவது தின்னக்கூடிய ஆகாரங் களில் நின்று ஜீரணிக்கப்பட்டு ரத்தமாகின்றது ஒரு யோனி அவ்விரத்தமானது.

நுத்பா: என்னும் இந்திரியத் துளியாக திரள்கிறது ஒரு யோனி ஷை திரண்ட நுத்பாவானது. காமப்பால் என்றமீறிய ஆசையில் கொழிவிக்கொள்கிறது ஒரு யோனி அவ்வாறு கொழுவிய ஆசையுடன் ஷை இந்திரிய திரட்சியானது தகப்ப னுடைய மூளையில் வந்துகூடி முதுகந் தண்டுக்களின் துவாரங் களின் வழியாக ஓடிவந்து மாதாவின் ரகசியவாசல் வழியாக கர்ப்ப உலகத்தளவில் பவனிபோயிற்றே அது ஒரு யோனி ஆக நான்குயோனியுடையசாஸ்வதமும் ஏழு தோற்றம் அதாவது 1-வது விதையிஞல் எழுந்து நிற்கும்படியான விருட்சம் புல் பூண்டு செடி கொடி முதலானவைகளையும் 2வது சினையிஞல் நீரில் வாழக்கூடிய அநேகமான மீன்முதலான கூட்டங்களையும் 3-வது பிறவியிஞல் மனுக்களையும் ஜின் அரக்கர்களையும் 4வது முட்டையிஞல் பட்சி பக்கிசாரங்கள் கெவ்ளி பல்லி பாம்பு முதலை முதலியஅனேத்தையும், 5வது வேர்வையிஞல் ஈறு, பேன், புளு, மூட்டை முதலிய சமஸ்தமும் 6 - வது 7 - வது ஒளிவு நெருப்பு

இவைகளினுலேசுவர்க்க நரக வில்தான் ஸபானியா முதலிய மலக்குகளையும் உற்பத்தி செய்திருக்கின்ற சகல மானபடைப்பு சரா சரங்களுக்கு ஆதிமூலா மூலமாகிய லாயிலாஹ இல்லல் லாஹு முகம்மதுர் றசூலுல்லாஹி என்னும் மூலகாரண மந் திரமே. இந்த வேதபுராணத்திற்குகாப்பாக இருத்துவோமாக. எ-று.

ஆதியபூபக்க ருமறினுக்கு. மன்பார் மருமக ரானவராம் நீதியுதுமானு ரலியாருக்கும், நேசமர்கியமாமனுராம் - சோதி யசனுசைனுர்க்குமிகு, துய்யபேரனுரானவராம் - சாதியப் துல்லா திருமகனும் சாஹிபு நபி காப்புத்தானே (3)

(ஞா-பொ-ரை) இஸ்லாமிலும் சுவர்க்க உட்பிரவேசித் திலும் நபிநாயகத்தின் ஸ்நேகத்திலும் ஆதியில் முந்தியவரான ஹஜரத் அபூபக்கர் ஸித்தீக்கு அவர்களுக்கும் நீதத்தின் தலை வாசலானஹஜரத் உமறிபுனுகத்தாபு; அவர்களுக்கும் மருமக ராயும், ஹஜரத் உதுமானிபுனுஅப்பான் அவர்களுக்கும் தெய் லோகத்தின் சிம்ஹராசியாகிய ஹஜரத்அலியிபுனு அபீதாலிபு அவர்களுக்கு மாமனுராயும் சுவர்க்கலோகத்து ஒளிவுள்ள நட் சத்திர ராசிகளான இமாம் ஹஜன் இமாம் ஹுஸைன் ஆகிய இருசிகாமணிகளுக்கும் பாட்டனுராயும்அறபிகளில் உயர்சாதி தலைவராகிய அப்துல்லா அவர்களின் திவ்யகுமார ரான நபி களுக்கு ராஜாவாகிய எங்கள் நாயகமவர்களும். இதற்குக் காப்புத்தான் எ-று

கடவுளர் வாழ்த்து

முற்றிற்று

2-வது கலிமா முதலிய காரணப்படலம்

எல்லாப் படைப்புக்கு முன்பாகவே, யேக னறுஷுக்குங் குறுசுக்கு முன்-நல்லார் பலகைக்குங் கலத்துக்குமுன் ,ஞலுமிரு ளுக்கு முன்னமேதான்-சொல்லா லொருசத்த முண்டாகியே துலங்குங் கலத்திற்கன் றுதையமதாய்-வல்லோன் கலாமுல்லா வரிப்படுத்த, வழங்கினுனல்லா முழக்கமாக. (1)

(ஞா-பொ-ரை) :— எல்லா உலகங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கு முன்னதாக அறுஷுகுர்சுகளையும் உற்பத்தி செய் வதற்கும் முன்னே லௌஹுல் மகுபூல் பலகைக்கும் கலத் துக்கு முன்னே நாலு அனு சிறுகளின் சிற்றுகளான கஞ்சுல் மக்பி என்னும் இருட்டுக்கு முன்னமே. ஒரு அசரீரியானசப் தமுண்டாகி கலத்தைப்பார்த்து ஐ. கலமேநீ உற்பத்யாகு என் றது, அந்தஉதிப்பாகுறது வல்லபத்தையுடைய ஆண்டவனின் திவ்ய கலாமுல்லா என்கின்ற குர்ஆனை வரிபடுத்தும், படியாக அல்லாகுத்த ஆலாதன் உஜுதென்னும் உதிப்பில் நின்றும் முழக்கமுண்டுபட்டது. எ-று.

முழக்கம் வரக்கேட்ட கலத்திற்கன்று, முனையிற் சக்கஃ இல்லாமையாற் - பழக்கமுடன் ஹறுபெழு தாதுறப் பார்த்து மறுத்துமே கோபங்கொண்டு- தழற்கனெடு கும்மென்றுறுக்க வதுந் தானேமுனையிரு பிளவாகியே-யிளக்க முடனுதி வசன மெல்லா, மேவல் போற்கல மெழுதியதே. (2)

(ஞா-பொ-ரை):- அவ்விதம் முழக்கத்தைக் கேட்டதும் கலம் எழுத உன்னிற்று, உன்னியும் கலத்துக்கு நடுவே உறும் படியான வரிபிளக்காததினுலேஎழுதமுடியாமல் நின்றது, அது மறுபடியும் ஹும்மென்று ஒருசப்தம் தஜல்லியில் நின்றுகோபமுண்டாகி உறுக்கியது அந்த உடனே கலத்தின் நுனியில் ஒரு பிளப்புண்டாகி ஷி தஜல்லியின் கலாம் அனைத்தையும் ஷி தஜல்லியின் ஏவல் பிரகாரம் விதிகற்பனைகலாக்களைப் பற்றிவிடாமல் எழுதிமுடித்தது தஜல்லி என்றது ஒளிவு. கலம் என்றதுதன் நாட்டம் தன்னுட்டம் என்ற கருமங்கள் எல்லாம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதனுல் அறிவுடைய ஜனங்கள் படித்துக்கொள்ள வேண்டியது

எழுதுங் கலத்திற்குப் பேர்கொடுத்தான், யாகூ என்குத் துல்லகுலமென்று-பழுதில்லா நூறு முஹம்மதுக்குப், பதித்தா னுக்தாவைப் பார்வையிலே - தொழுது சுஜுதிலே வெளியா னது, துலங்கும் பாத்திமா றுஹதிலே - பொழுது நிலவிராப் பகலானதும், புகழுமசனுசை னும்கொண்டே. (3)

(ஞா-பொ-ரை): அவ்வாறு எழுதின கலத்திற்கு அல்லா குத்த ஆலா யாஹூ என்னுடைய மகுபூபாகிய குக்புல்அஸ்லம் என்று திருநாமஞ் சூட்டினன் அப்பால் யாதொரு கலப்பறுத லற்ற தன்னுடைய முகம்பதிய்யத்தான ஒளிவுக்கு நுக்தா என் னும் ஊமையெழுத்தை சொந்தமாக்கிவிடும்படி ஷிகலத்தை பார்த்தான். அப்படியே உண்டு பட்டுவிட்டது, அப்போது ஹூ என்னும் பசிய ஒளிக்கு நூறுல்முகம்மது என்னும் நுக்தா வானது வணக்கஞ்செய்தது அதில் நின்றும் பாத்திமத்துஸ்ஸ ஹ்றுவுடைய றூஹானது பிரகாசத்துடன் வெளியாயிற்று அதில் நின்றும் சூரிய சந்திரர்களிருவரும் உதயமாய் விட்டார் கள் அவர்களாகிறது ஒன்று இமாம் ஹஸன் மற்றென்று இமாம் ஹுஸைனுக இருக்கும். (பாத்திமா) என்ற ஒளிவில் நின்றும் வெளியான சூறத்தில் இடகலை பின்கலை இரண்டும் உதயமாய்விட்டது என்றது கருத்து. இதில் நின்றும் பலவித மான ஞானக்கருத்து வைத்துத் தவத்தை ஏற்படுத்துகிறது தான் ஓர்மையாக இருக்கும். அஹதியத்தில் முகம்மது சமைந் திருந்த ஸ்ரூபத்திலே தான் பாத்திமா அதில்நின்றும்வெளியா யிற்றென்று இன்ஸான் காமில்க்காரர் வற்புறுத்தி எழுதியிருக் கிறார். ஹக்காக இருக்கும் ஞானவிஷயத்தை நோட்டமிடுகிற மேதாவிகள் தங்களுக்குள்ளே தெளிந்த உணர்ச்சியைத் தங்க ளுக்குள்ளே தான் வைத்து பாரட்ட வேண்டியது ஷறுத்தாக இருக்கும். எ-று

நாமங்கொண்டறுஷுங் குறுசும், நரகும் சொர்க்கமும் வான்புவியுங்கோமா னமரருங்கூறுல் ஹீனுல், குதறத்தெனுங் கடல் மனுவுஞ்ஜின்னும்-ஆம் மனுவாதமுயிரெவையு, மஃதுக் கஃதாகப் படைப்புண்டான - தேம மெழுவகைத் தோற்ற மெல்லா, மிறசூல் நபியைக் கொண்டானதுவே (4)

(ஞா-பொ-ரை): அவ்விதம் மேற்கூறியவண்ணம் பெயர் கொண்டவுடன் அறுஷு குருசு லௌகு-கலம் நரகம் சொர்க் கம், வானம் பூமி, அண்டர் கணங்கள் ஹூறுல் ஈன்கள் இன் னும் குதுறத்தென்னுங் கடலும். மானுட கூட்டங்கள். ஜின் அரக்கர் கணங்கள். இன்னும் இந்த மூன்றும் யுஹத்தில்வெளி பட்ட மனு வாதத்தின் பலபலவித சிருஷ்டிப் படைப்புகளும்

அதுமுக்குதுவாக படைப்புண்டாகும்படியான மேலே சொல்லி விட்ட ஏழு வகையான தோற்ற ஜீவஜந்துக்களும் ஷி நுக்தா வின் அசலியத்தான முகம்மதியாவில் நின்றும் வெளி தோன் றிற்று. முகம்மதில்நின்றும் ஜீவகோடிகள் எல்லாம் முகம்ம திய்யா வில்நின்றும் வெளியான தன்கருத்து என்னவென்றுல் கலிமா இருபத்தொன்பது அட்சரத்தால் வெளியிற்றென்பது தான் கலிமா. என்பது முகம்மதாக இருக்கின்றது அதனுல் தான் அவ்விதம் ஆயிற்றென்று மேலோர்களின் துணிபு எ-று

ஆன முஹமது நபிதமக்கிங், கடியுந் தோயாது நிழலு மில்லைத்தானமண்பூச்சுத் தொடாத வங்கஞ், சங்கையாய் மேகக்குடை மணமும் பானற் பார்வைமுன் கண்டதூரம் பார்வையது போலே பின்னுங்காணுங் - கோனினறுஷுக்கு மேற்சிரசுங், குறித்த தகுத்ததருக் கீழ்பாதம் (5)

(ஞா-பொ-ரை) :- அப்படியானதினுலே தான் முகம்-மதுக்குத் தமது பாதார விந்தங்கள் இரண்டும் பூலோகத்தின் கண்படாதபடியாயிற்று சரீரத்தில் உண்டான நிகலுஞ்சாய் வில்லை, இன்னும் அதனுலேதான் சரீரத்தில் நாலு வஸ்த்து களுக்குரிய வழக்கம் போல ஒரு பூச்சி, புழு. ஈ. எறும்பு முத லானவைகளும் ஒட்டுகிறதுமில்லை வியர்வை அழுக்குமுதலான எந்ததுர் விநியோகமுங்கிடையாது அங்கத்தில் ஒருவித புதின மான கஸ்தூரி வாசனையும் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது தலைக்கு மேலாலே கருமேகப்படலம் ஒன்றுகூடி குடை பிடித்துக் கொண்டு நின்றது, ஆனதினுலேதான் தமது முகத்தின் கண் ணுக்கு எவ்வளவுதூரம் பாவையை வைத்துச் சொல்கிறா களோ அவ்வளவு தூரம் தங்கள் பிறடிக்குப்பின்னுலும் உள்ள சங்கதிகளைப் பார்வையிட்டுச் சொல்லுவார்கள் (இன்னும் சிரசானது அல்லாவுடைய அறுஷாகிய ஏழு வானத்திற்கு மேலும் பாதமானது (தஹ்தத்தரு) என்னும் பாதாளத்திற் குக்கீழும் பதியப்பட்டிருக்கின்றன. எ-று

பாதம் ரண்டையுங் கண்டதில்லைப், பார்வை மேற்சிரங் கண்டதில்லைக் - கோதில் மேனியைக் கண்டதில்லைக் கூறு

மலஜலங் கண்டதில்லை - நீதத் துயிலாடைகளைந்ததில்லை
'நிசமாம் நகம்ரோமம் வளர்ந்ததில்லைப் - போதமொரு நாளு
மறந்ததில்லைப் புகழ் முஹம்மதாமண்ணலுக்கே. (6)

(ஞா-பொ-ரை) :- அவர்களுடைய பாதங்கள் இரண்டையும் ஜனங்களில் ஒரு சிலர் தவிர மற்றயாரும் கண்டதே கிடையாது, இன்னும் அவர்களது மலஜலாதிகளையாருங் கண்டதெயில்லை இன்னும் அவர்களது குற்றமில்லாத பரிசுத்தமான மேனியையும் யாரும் கண்டதேயில்லை நாயகமவர்கள் தங்கள் துயிலாடையையும் ஒரு நாளாவது களைந்து மாற்றினதுமில்லை உண்மையாக நாயகவர்களுக்கு. நகங்களாவது உரோமங்களாவது பிறக்கும் போதுள்ள அளவுக்கு மேல் புதிதாக வளர்ந்ததேஇல்லை இன்னும் அவர்களுக்கு தன் நினைவானது எந்த நாளையிலும் மறந்ததே இல்லை யாருக்கு நம்து முகம்மதாகிய றசூல் நாயகமர்களுக்கு ஆக இருக்கும். எ-று

அண்ணலாகிய நபியிறசூ லறிந்தெய் போதினு மிருக்குந்
தல-மெண்ணுங் கலிமாவினடு வெழுத்தி, லேறி விறங்கிடுந்
தலமதிலே-கண்ணைத் திறந்தங்கே தானிருப்பார், கருணைப்
பேரொளியாகவே தான் பண்ணுமது தொழிலாயிருப்பார்,
பாரு-மாயத்துக்குரிசியிலே. (7)

(ஞா-பொ-ரை) :- நமதுவள்ளலாகிய நபியவர்கள் தங்களைத்தெளிந்து கொண்டமகாமில் இருந்து எப்போதுந்தரிபட்டிருக்கிற ஸ்தலமாவது கலிமாவில் நடுத்தலமாகிய இல்லல்லாஹூ என்னும் உறூஜ் நுஜூல் அதாவது ஏற்றம் இறக்கமாகிய ஸ்தலமாக இருக்கும் மூக்ஸதானது எப்போது மறக்காத நினைவில் தரிபடுவார்கள் என்பது கருத்து தங்களுடைய இருகண்களையும் இல்ஹாமுடைய வாசலுக்கு நேரே திறந்து சுழிமுனையை எதிர் நோக்கின வண்ணமாக இருப்பார்கள் அங்கே அல்லாவின் பேரொளிவைத் தெரிசனை செய்ததோற்றமாகவே இருப்பார்கள் றசூல் நாயகமவர்களுக்கு எந்த

ஒருசிலர் என்றது. கௌதுல் அஉலம் சுல்தானுல் ஆரிபீன் உவைசல் கறுனைன். போலொத்த அரியபெரியமஹான்களைச் சுட்டியது, காண்க

மையும் இதுவே தொழிலாகத்தான் இருப்பார்கள் இந்த ரகசியங்களைப் பற்றி மனிதர்கள் தெளிவறிய வேண்டியதாக இருந்தால் ஆயத்துக்குரிசியை நோட்டமிட்டால் நல்லசக்கரத் தெரிந்துகொள்ளலாம். எ-று

கருத்து

இல்லல்லாஹூ என்னும் தஜல்லியாத்தில் நினைப்பை வைத்து ஒரு நிலையாகத் தரிப்படுகிறதினல் கலிமாவில் நடுவெழுத்தில் தரிபட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது என்று தெரிந்துகொள்க.

சூரிசில் முஹம்மது நபிஜூப்பாவிற், கூறுமொருவண்டை
யனுப்பிவைத்தான் - பரிச முடனதின் கொடுக்கின் விஷம்
பாராந்துனியாவிற் சிந்திவிட்டாற்-றுரிச முடனெங்குஞ் ஜல
மாய்விடுஞ், சோதி முஹம்மதங்கெனை மறந்தா - லரிசமுட
னீதான் கொட்டுகென, வந்த வண்டினுக்கல்லா சொன்னன்
(8)

ஞா-பொ-ரை- அந்த முஷாஹிதாவில் தரிபடுகிறதற்காக வேண்டித்தான் நபியவர்களின் திருஜூப்பாவில் அல்லாஹ் குத்தஆலா ஒருவண்டையனுப்பி வைத்தான் அந்த வண்டின் கொடுக்கின் விஷமானது இந்த பெரிஉலகத்தின் கண்ணே சிந்திவிடும் பட்சத்தில் எல்லா உலகமும் ஒரே ஜலமாகிப்போகும் அப்படியான கொடிய விஷவண்டைப்பார்த்து அல்லா சொன்னதாவது ஏ! வண்டே நீ என் ஹபீபு என்னை ஒரு அணுப்பொழுதாவது மறந்திருந்தாராகில் உடனே நீ அவரைக் கொட்டிவிடு என்று கட்டளை செய்திருந்தான் எ-று

சொன்ன படிவண்டு கொட்டவில்லைத் தூதர் முஹம்மது
மறக்கவில்லைப்-பொன்னூராகிறம்புகுந்த பின்னர், புகழ்சேர்
பகானுன்வை கலக்கறுனைன் - மன்னுஞ் ஜூப்பாவி லிருந்த
வண்டை, மகிழ்வின லீகையிற் கொடுக்கவாங்கித் - தன்னேர்
சரீரத்திற் றேறத்துவிட்டார், தானுய்த்தேகத்தோடானதுவே
(9)

(ஞா-பொ-ரை): அந்தப் பிரகாரம் அந்தவண்டானது நாயகமவர்களைக் கொட்டவுமில்லை நாயகமவர்களும் ஒரு

நாளும் அல்லாவை மறக்கவுமில்லை நாயகமவர்கள் சுவர்க்கப்
பிரயாணம் போனதின் பிறகு கட்டளைபோல் அலியின் கர்ற
மல்லாகு அன்கு ஷெ ஜுப்பாவை வண்டுடன் கொண்டு வந்து
உவைசுல் கறுனேன். வசம் கொடுக்க அதை அந்த மஹான்
அவர்கள் வாங்கி ஷெ வண்டை எடுத்து அதில் இருந்த விஷக்
கொடுக்கைப் பிடுங்கிவிட்டு வண்டை தங்கள் சரீரத்தில்
வைத்துத்தேய்த்தார்கள் அது அவர்கள் சரீருத்துடன் ரஹித்
துக்கொண்டது எ-று

தேகந் தனிலான புதுமைகண்டு, திரும்ப வவரோடுந்தா
லிபாளுர்-ஆகமுடனேயே அகீதா வெல்லா, மவருக் கறிவித்
தாரழகாகவே போகமிலாவுவை சுல்க்கறுனேன், போரில் நபி
பல்லுஷஹீதுகண்டு-வேகமுடனவர்பல்லதனை, விரைந்து தகத்
தனர் மேவாமலே

(ஞா-பொ-ரை):- அவ்விதம் வண்டு உவைசுல்கறுனேன்
உடைய திரேசத்தில் சமமாக விரவிக்கொண்ட புதுமையைப்
பார்த்து அலியவர்கள் ஹஸ்ரத்தவர்களிடம் உபதேசம் பெற்
றுர்கள் அதன் பிறகு உவை சுல்கறுனேன் அலியவர்களுக்கு நபி
யவர்களின் ரகசியங்களை யெல்லாம் எடுத்துப் போதித்து அகீ
தாக்களையும், தவநிலையும் காண்பித்தார்கள் உகுதுயுத்தகளத்
தில் நபியவர்களின் பல்ஒன்று ஷஹீதானதையும் உவைசுல்
கறுனேனே எடுத்து வைத்தார்கள். இந்த அநேக பறகத்து
களெல்லாம் உவைசுல்கறுனேன் அவர்களுக்கு அகப்பட்டுக்
கொண்டது இனிகீழ் வரும்படி முரீதுவிஷம் அறியவும். எ-று

மேவும் பேருக்கு முரீதினர்க்கு, விதித்த பறுலேழ்ஸுன்
னத்தீராறு - காவும் ஷறுத்தெட்டு திக்றதைந்து, கருது மிரு
நான்கு மொழியொன்பது-பாவும் பகுத்தோர்ந்த பீரிடத்திற்
பரிவாய் முரீதாக வெணுமென்று - கோவு தன்குறுன்குதுசி
யிலே, குறித்த நபிசொன்னுரும்மத்துக்கே. (11)

(ஞா-பொ-ரை): இந்த ரகசியங்களைக் கண்டு பிடிக்கும்
முரீதான நிலையைத் தெரிவிக்கும் அகீதாவையுடைய குருமார்
களுக்கு ஒருசங்கதி முரீதுகளுக்கு பறுலு, ஏழு, சுன்னத்து பன்
னிரண்டு ஷறுத்து எட்டு. திக்று, ஐந்து தியானம் எட்டு உச்ச

ரிப்பான உள்மொழி ஒன்பது, இவ்வகையான ஞானபீடங்
களைத் தெரிந்து பழகினவர்கள் தான் காமிலாக இருக்கும்
குருப்பீர் மார்களிடத்தில்தான் முரீது என்னும் ஞான உப
தேசம் பெற வேண்டுமென்று அல்லாவும் தன் குர்ஆன்குது
ஸியில் அறிவித்தான் நமது நாயகமும் அதன்படிதமது உம்மத்
துகளுக்கு ஆக்கியாபித்திருகிருர்கள். இந்த நல்பாதைகளைத்
தவிர விட்டு விட்டு மௌடீக ஜனங்கள் தங்கள் அறீவி
னத்திருல் பகல் வேஷம் போட்டு தலைப்பாகையும் தடியும்
பிடித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய பரமதடியர்களை யெல்லாம்
சற்குரு வென்று கைபிடித்துக் கொண்டதனுல் யாதொரு பிர
யோசனமுங்காணமாட்டார்கள். எ-று

ஒன்ருெ னுலூச்செய்து றக்குஅத்திரண், டோதித்தொழுது
பின்றுஆவிரந்து-கண்ணுன ஷெய்கு முன்னிருந்து, கருதி குருஞ
யத் தோதக்கேட்டு நண்ணுக் கைப்பற்றி நஸீஹத்தாகி, நாட்
டமுடன் திக்கிர் காதில் வாங்கி-யெண்ணுர் முருதிலே ஷெய்
கைக்கண்டா, லெனைக்கண்டாரென இறசூல் சொன்னுர் (12)

(ஞா-பொ-ரை): தன்மன அழக்குவிலகும்படி நீயத்தால்
ஒலுச்செய்து இரண்டு றக்அத்து நபில்தொழுது அதன் பிறகு
மஅரிபா உடைய புரத்தால் நேர் நேரான துஆக்கேட்டு கண்
ணின் அசலைத்தெரிந்த ஷெய்கின் சமுகம் வீற்றிருந்து அவரு
டைய அன்பையே நினைவில்கொழுகிவிட்டு அத்துடன் குர்ஆன்
ஆயத்தை ஓதக்காதில் கேட்டு வெகுஉண்மையான அன்புடன்
அவர்கையைப் பிடித்து நஸிஹத்துப் பெற்று தன்னுட்டத்து
டன் ஷெய்கு சொல்லிவைக்கின்ற திக்றைப்பூட்டி நிஷ்டையி
லமர்ந்து ஒரே நிலையான தியானத்தில் ஷெய்கைக் கண்டால்
அந்தக்காண்கையானது என்னைக் கண்டதாக இருக்கும் என்று
நமது வள்ளலான நாயகமவர்கள் திருவாய் மலர்ந்து கூறி
ருர்கள். எ-று

வலியகண் கேள்வி பேச்சு மூச்சு, வறைக்கும் மிருநாலுக்
காப்பாலேதான் கலைதான் பனிரண்டும் அலிபாகவே

திக்ரைப் பூட்டி நிஷ்டையில் அமர்ந்து

கருணை திக்றைந்து மெட்டுக்குள்ளே-மலைமேற்ஷம்சுமின் மினி
விளையு,மதியக்கினி பயித்துல்லாவிலே-லைலத் ஜம்கூவு மூன்று
சுக்கூ, னவின்று னல்லாவுமுல்குறுஆனிலே. (13)

ஞா-பொ-ரை: அப்படி தரிபடும் தவநிலையில்தானுகலே
பார்வை கேள்வி பேச்சு மூச்சு என்னும் புலன்கள் எல்லாம்
அடைபடவேண்டுமானுல் எட்டுகருமங்களான ஷுஹூதுக்கும்
அப்பால்கடந்தான் அதற்கடையாளங்களாகிறது பன்னிரண்டு
சுவர்சங்களைகளும் அலிபுக்குள் வந்துநின்றுவிடும் திக்று ஐந்து
களும் ஷி ஷுஹூது எட்டுக்குள்ளே வந்து அமைந்து கொள்
ளும் வர சிலையாகிய புருவமத்தியில் சூரிய ஒளியின்மின்னலும்
பெரிதாக தோற்றரவாகும் சந்திரனுடைய யக்கினி விம்பமா
னது பைத்துல்லா என்னும் நேத்திரங்களில் மூன்று சுக்கூனும்
ஜம்ஹூத்தும் லைலத்துல்கதுறுடைய வேளையில் காணப்படும்
என்று நபிநாயகமவர்கள் உபதேசித்தார்கள். உம்முல்குற்
ஆனில் நின்றும் வெளியாக்கப்பட்டது. எ-று

...மத்தானது திருக் காயதுமுத், மவாயிருந்தது சுல்பானதிற்
குற்று னதுக்குமே லிருந்துதானே, குவ்வ மதிரண்டிற் கிடை
நடுவே சித்தா னதுவாயிற் றிறக்கமோதுந், திருவுங்
கருவான ஷத்துக்குள்ளே-யுத்தா ரமதாரச் சொன்னு னல்லா
ஒஸ்ஸமாயி ஒத்தாரிக்கிலே (14)

(ஞா-பொ-ரை): மகத்தானது திருவடிவாய் எழுந்து
நின்று தோன்றிக்கொண்டிருக்கும் கல்புக்குள்ளே அதில் ஒரு
நுக்தா வானதுக்கு மேல் இருளும் ஒளிவுந்தோன்றும் அதற்கு
நடுவில் ஒருவாசல் உள்நாவுச்குள்ளே வெளியாகும் அதில சந்
திரக்கலையில் நின்று அபிர்தசஞ்சீவி இறங்கிவடியும் ஷி சொல்
லிய திருவுக்குக்கருவான ஷத்துக்குள்ளே முத்தியின்வடிவாகிய
முகம்மதியாவாகியவாலையானதுதன்னைக்கலந்த விவேகவான்
களுக்கு முத்திவரங்களைக்கொடுக்கும் என்று நமது ஆண்டவர்
கள் ஸல்லல்லாகுஅலைஹிவசல்லம் அவர்கள்உபதேசித்தார்கள்
எ-று

ஒஸ்ஸமாயி ஒத் தாரிக்கிலே, யுவந்தல், லாசொன்ன
னபிதமக்கு, லெஸ்ஸத் துடன்மகு லூக்குகட்குள், மேவிக்கலந்
தோன்றுயிருமினென இஸ்ஸாத் தொழமுன்னே யொருஸா

...த்து நிறைஞ்சி வெளியாக்கு மென்றேதினன் அச்சமி லாநா
...ன் றிருத்தூதனு-ரதுகொண்டிருந்தார் தஞ்சிபத்தானதே(15

(ஞா-பொ-ரை) :- திருக்குர்ஆன் ஷரீபில் ஒஸ்ஸமாயி
ஒத்தாரிக்கு என்ற சூரத்தில் நபியவர்களுக்கு அல்லாகுத்த
ஆலா கட்டளையிட்டருளினன். எப்படியானுல்ஐ என் ஹபீபே
என்மக்லூக்காத்து கட்கிடையில் ஒன்றுபடக் கலந்து இரும்.
இன்னும் இஷாவின் தொழுகையைத் தொழுகிறதற்கு முன்
னதாக. இரண்டரை நாழிகை வரையிலும் நம்முடைய தியா
னம் என்கின்ற முஷாஹிதாவைத்தொழுது நினைவு கூரும்!
என்று திருவுளம் சற்றினன் அவ்விதமே நபியவர்கள் ஷி
ரிபத்தில் தரிபட்டிருந்தார்கள் (எ-று)

தன்னையறியாத நாளையிலே, தனர்ந்து கண்கெட்டகுருட
ரெனப்பன்னு முஷாஹிதா வானதிலே பலரூபங்காணும் பரிசு
கேளிர் அந்நோங்கனோர் யானைதனை, யாளுங் கண்ணிலாக்
குருடர் கண்டு பின்னர் மொழிகின்ற பழங்கதை போற்பேணி
தன்குறத்தாகுந்தானே (16)

(ஞா-பொ-ரை): யாராயிருந்தாலும்
சரியே எதுவரையிலும் ஒருவன் தன்னைப்பற்றி யாரென்று
விசாரணை செய்து அறிந்து கொள்ளவில்லை
யோ அதுவரையிலும் கண்கெட்ட குருட்டுப் பயலாகத்தான்
இருக்கிறுன். அவன் எவ்வளவு கல்வி கேள்விகளைக் கற்றறிந்த
பெரியமலிக்குல் உலமாவாக இருந்தாலுஞ்சரியே காயம்பட்
டணத்து மஹாத்மாவாகிய தைக்காசாஹிபவர்கள் திருவாய்
மலர்ந்து கூறியவாறு ஞானவான் என்பவனே ஞாயவான்
ஆவான் அல்லாதவன் எவ்வளவு பெரிய கல்வி அல்லது அமல்
உள்ளவனுனலும் அவனடலங்கலும் அநியாயவான்கள்தான்
ஏனென்றுல் ஞானம் ஒருவனுக்கு உதயமானுல்தான் தன் அச
டான இருதயத்தில் வந்து, வேரூன்றிக்கிடந்த அகங்கார
இருட்பிழம்பானது விலகி சாத்வீகம் என்கின்ற தெளிவான
அறிவு சூரியன் பளிரென்று வெளிச்சங்கொடுக்கும் அப்போது
தான் இந்த மாயவுலகத்தின் அந்தரங்கமான சூட்சியமானது
உள்ளங்கையில் வைத்த நெல்லிக்கனிபோல் தெரிந்து வளர்

பிறைக்கு ஒளிவு நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டு வருவதுபோல் அல்லாவின் பாரதூரமான த ஐ ல் லி ய ா த் து சிறுகச்சிறுக வளர்ந்து வெளியாகி விடும் அப்போது மக்லூக்காத்துகளின் சுயராஜ்யத்தலைவனுக ஆகிவிடுகிருன் அக்ஷணமேஜீவ ஜந்துக்களின் பேரில் கருணையும் தயாவி சாலமும் உள்ளவனாகி சதாநந்தியாகி விடுவான் ஆதலினால் தான் றசூல் நாயகமவர்கள் தன்னையறிவது பறுலு என்றும் அல்லாவையறிவது சுன்னத் தென்றும் கதீது குதுஸியில் கட்டுரைத்தார்கள் இன்னும் தன்னையறிந்திராத பகல் வேஷக்காரகுருட்டு குருமார்கள். உபதேசிக்கின்ற பலதிக்றுகளிலும் பலவிதமான முஷாஹிதாக்கள் நம்பிக்கையின் புண்யத்தால் வெளியாகிறது முண்டு அந்த வெளியாகும் பல சூறத்துகளில் ஒருவன்தன்னை அல்லது பீரைக்கண்டேன் என்று சாதிக்கிற ரூபமானது. குருட்டு ஆண்டிமார்கள் நால்வர் போய் ஆனையைப் பார்த்துவந்து சொல்லிய பழங்கதையைப்போலாக இருக்கும். எ-று

ஆகுமே காபக்கவுசுக்குமே, லானஸிதுறத்துல் முந்தஹாவு
மேகுமௌவத லுவாசிலா, யிலங்கி டும்சுல்தான சீறுவின்மேற்
பாக முடனல்ல ஹலறத்திலே, பதிவாந் தலமேவு நடுவாகவே
மோக மெனும் ஹக்கன் கற்பனையா முடுகு மக்காமஹ்
மூதாகுமே. (17)

(ஞா-பொ-ரை): இதில் நல்ல காமிலானபீர்மார்களிடம் தவநிலையை ஒப்புக்கொண்டு அதன்படி நிஷ்டை ஸமாதி அமர்ந்த புண்ய புருஷாள்களுக்குள் வெளியாகும் முஷாஹிதாவில் அவன் தன் சூறத்தும் வெளியாகும் அதுதான் தன்ஜூல் மக்பியாவாக இருக்கும், இன்னும் காப கௌவ்ஸைனி என்கின்ற புருவ வில்மத்தியில் வெளியாகும் சிதறத்துல் முன்தஹாவும் அவ்அதுனு என்னும் இருநேத்ர கருநீலவட்டத்தின் நடுவில் சுல்தான்னன் நசீறு என்னும் தன்றப்புடைய தோத்ரமும் வெளியாகும் இந்த மக்காம்களில் வெளியாகும்படியான ஹலரத் ஒளிவைக்கலந்து எல்லாம் இல்லை. என்கிறலாமகான் என்னும் முத்லக்கில் ரஹித்துக்கொள்ளும் நடுமத்தி தான் தன்னுசை என்னும் மக்காமன் மகுமூதாக இருக்கும் இதில் சுருக்கி முடித்திருக்கிறது. விபரம் காமில்பீர்மார்களின் சமூ-

கத்தில் உபாஸித்தெளிந்து கொள்ளவேண்டியது. ஷரீஅத்தின் மரியாதையைப் பேணிக்கொள்ள வேண்டியது எந்த மக்காமிலும் இருக்கின்ற படியால் இந்த இடத்தில் பொருட் சூட்சிமையைப்பற்றி விஸ் தரிக்க எனக்கு பேறு நீளவில்லை, இது ஹக்கின் பெருமையாக இருக்கிறது எ-று

மக்காமன் மஹ்மூதென்னுந் தலத்தில், வழங்கு நூனுக்
குள் வருளிபத்து-ஹக்காயிக் கெனும் நுகத் தாமூன்றுடல்
காணுஞ்சுடர் மூன்று மொன்றுகவே-லிக்காவென் றொருமணி
குள்ளிருந்தே. இலாஹூல் ஹக்கென்றுங் கற்பனையாம் ஸக்க-
றத்தானே அல்லா சொன்ஞன், தகுமாம் அல்ஹாக்குமுத்
தக்காதிறில் (18)

(ஞா-பொ-ரை): ஆனபோதேமகாமன் மகுமூதென்னும் ஸ்தலத்தில் வெளியாகக்கூடிய நூனுக்குள்ளே வருகின்ற ஸிபத்தாகிறது. பாரதூரமான ஹக்காயிக்காக இருக்கும் இன்னும் அதானது. நுக்தாவாகிய மூன்று விதமான ஸ்தூலசரீரமாக இருக்கும். அந்த மூன்று விதமான ஸ்தூலசரீரமாகஇருக்கும். அந்த மூன்றுந்தோத்ரத்தில் முச்சுடராகப் பார்வைக்கு காணப்படும் ஒரு சுடராக வந்து பளீரென்று ஜோதிப்பிரகாசஞ் செய்யும் அதுவே (லிக்கா) என்று உணர்ந்துகொள். அதுதான் இலாஹூல் ஹக்கென்னும் முத்திவரங் கொடுக்கப் பெற்ற சகல கற்பனையும் பொதிந்ததாக இருக்கின்றது அதுவே ஹாக்கனுகஇருக்கும் இதைப் பற்றி அல்லாகுத்த ஆலா குர்ஆனில் '' அல்ஹாக்குமுத்தக் காதிறு ஹத்தஸூறுத்து முல் காபிர் '' என்ற சூறத்தில் திருவுளம் பற்றியிருப்பதை நல்ல ஆகமியவான்களான தப்சீர்க்காரர் எழுதியதில் பார்த்து நோட்ட மிட்டுக்கொள். எ-று

மிகக்கீ ழுலுநாட் பசித்திருந்த வேளை யவனுக்கோர் காசு
ஈந்து-பசிக்குப் புசிப்புவாங் கப்போகையிற், பாரில் விழுங்
காசைத்தேடும் போதி லசைத்தபுவிமணற்குள்ளி ருந்து அநந்-
தந் தங்கந்தான் கண்டதன் மேல்-யிசைக்கு முறுதினைப்போலப்
பாரு மென்றே யறுஷேறு நபியோதினர் (19,

(ஞா-பொ-ரை): யாதொருவன் மெய்ஞ்ஞான மென்ற மதிப்பற்ற அறிவான மாணிக்கத்தை எவ்வித ஆசையுடன் அறிந்து கொள்ளவேண்டுமானல் ஒரு பரதேசியமான

மிசிக்கீனுனவனுக்கு நான்கு நாள் பட்டினி கிடந்துவருந்துகிற வேளையில் ஒரு தங்கக்காசு அகஸ்மத்தாகக் கிடைக்க அதைய வன் பெருத்த ஆநந்தத்துடன் கொண்டு உணவுப் பொருள் வாங்கவேண்டி பஜாருக்குபோய்க் கொண்டிருக்கிற வழியில் அந்தத் தங்கக்காசு கைதவறுக் கீழேவிழுந்தவுடன் மனம்பதறி கீழேகிடக்கும் மணலை கிளைத்துத் தேடும்போது அந்த மணலுக் குள்ளிருந்து பல ஆயிரந்தங்கக்காசுகள் ஒன்றின் பின் ஒன்றாய் அடுக்கடுக்காய்க் கிடக்க எடுத்த போது அந்த ஏழை என்ன விதமான ஆநந்தம் அடைந்து அவைகளை எடுத்துமடியில் கட்டுவானே அவ்விதம் ஆநந்தக் குதூகலத்துடன் கிடைத்த தம்மா என்று இருதய அடக்கத்தில் வைத்துப் பொதிந்து கொள்ளவேண்டியது என்று எழுவானுஞ் சென்றேறி அறுஷில் மேவிய நமது ஆண்டவர்கள் நபிகள் சிரோரஞ்சித மஹோ மகான் அவர்கள் திருவாய் வுதயஞ்செய்திருக்கின்றுர்கள் தங்க காசின் பேரில் உலகமுழுதும் கவிந்து நிற்பதால் அந்தமோகத் தைமஅரிபாவில் கவிந்தால்தான் அது வந்து சிக்கும் என்பது நபியவர்களின் கருத்து என்று உணர்ந்தறிய வேண்டியது என்பதே.

கலிமா முதலிய காரணப்படலம் பூரணமாயிற்று

ஆகவே படலம் 1 திருப்பாடல்கள் 22

தொழுகைப்படலம்

ஒரு நூற்றுப்பதினுல் ஹறுபு முறைக்குங் கலிவிலே மாந்து
கொண்டு நரகே ழகின்றனை யெழுத்துமேழு, நரகுஷைத்தான்
பேர் நீங்கலாக இருபோதிறக்குமே ழாயத்தூடே, யிசுமே
ழுறும் பாத்திஹாவானதிற்-பிறகே பதிஞன்குஷத்துமுண்டு
பிசகாமூன்று பங்காயோதுமே, (1)

(ஞா-பொ-ரை): நூற்றுப்பதினன்கு ஹர்பு என்ற குட் சம அட்சரங்களும் கலிமா பாத்திஹாவில் அறிந்து நரகத்தின் நகர்த்தின்தலைமைக்காரர்களாகியவர்கள்பேருக்குஏழுஹர்பும்

நரகத்தின் தலைமை ஷைத்தான்களின் அட்சரங்களாக இருக் கும் ஆனதால் அந்த ஏழுஅட்சரங்கள்நீங்கலாக உறூஜ்றூஜுல் உடைய அந்தரங்கமான ஆயத்தூடே இஸ்ம்கள் ஏழ் இருக்- கின்றன. பாத்திஹா என்பதில் பதிஞன்கு கூஷத்துகளும்உண்டு அவைகளை ஒன்றும் பிசகாமல் மூன்று பங்காக்கி ஓதிவாசிலாத் தாக்கிக் கொண்டு வரவேண்டியது. எ-று

தாயும் ஜீம்ஹேயும் ஸேயும்மீனும் லேயும்பேயிவை யெழுத்தே
தென்றும் ஆயும் துலில்ஹர்பு ஹியவ்கனவி, மறியும் கன்ஸ்த
ஷுலைபிஅலைக்காயும் நரகேழின் றலைமையான, கடியஷைத்தான்
கள் பேரெனவே-தூயவன் றூத ராலநபி, சொன்னுரென
உலமாக்கள் சொன்னுர். (2)

இன்னும் துலில் ஹர்பு ஹியல்கனவும் அறியவும், கனஸ் துலைபிஅலை என்ற இந்த இஸ்முகள் வைலுன் என்ற கொடிய நரகத்தின் தலைமை ஷெய்த்தான்களின் இஸ்முகளாக இருக்கும் என்று தூய்யவனை அல்லாவின் தாஞதிபதியான நமதாண்ட வர்கள் திருவாய் வுதயமானுர்கள் என்று உலமாக்களான இமாம்கள் சொன்னுர்கள். (எ-று)

இன்னம் பாத்திஹா வரலாறினை யிசைக்கக் கேளுங்கள்
தீனேர்களே இன்னுமதிலுள்ள விபரங்களும் பண்பாரதிலுள்ள
இசுமுகளும் பின்னுமிருக்கின்ற ஆயத்துவும் பேணியோதாதா
லுறுமிடறு-மின்னு மிபாதத்துச்செய்வதுவுமேவும் விசளங்கள்
மிகுதமாமே (3)

(ஞா-பொ-ரை): இன்னமும் பாத்திஹாவைப் பற்றிய வரலாறுகளை கீழே வரும்படி அறிய வேண்டியது. ஓ! தீனுனவர்களே! அதிலுள்ள விபரங்களும் இன்னும் அதிலுண்டான இஸ்முகளும்; அதிலுள்ள குர்ஆன் ஆயத்துகளும், பேணுதலு டன் அறிந்து ஓதித்தொழுகாததினுலே வருகின்ற தீங்குகளைச் சொல்லமுடியாது, ஆனதினுலே இந்த விதமான இபாதத்தி னாலே அநேக பரக்கத்துகளும் தறஜாத்துகளும் கணக்கிலடங் காமல் உண்டாகும். (எ-று)

பாத்திஹத்தொரு கித்தாபாமென்றும் பலன் கண்டிடுமும்
முல்கித்தபாமென்று மேற்றமுளவும்முல் குருஆனென்று மிலங்

கும் சூறத்துர் றஹ்மானென்றும், போற்றும் சூறத்துல் அஸாசியென்றும் புகழ்சேர்சூறத்து சிபாவாவென்றும்சாற்றும் சௌபுலம் தானியென்றும் சௌபுல்அசுமாநன்னபியோதினர்

(ஞா-பொ-ரை) ஆனதினலே பாத்திஹா என்னும் அல்ஹம்துசூறத்து, அதாகிறது ஒரு கிதாபாக இருக்கும். அதாகிறது, உம்முல்கிதாபாக இருக்கும். என்னும் இன்னும் அதாகிறது உம்முல் குர்ஆனுகஇருக்கும். இன்னும் அதாகிறதுசூறத்துர்றகுமானுக இருக்கும் இன்னும் சூறத்துல் சுஜாஜியாக இருக்கும் சூறத்துஸ்ஸிபாவாக இருக்கும் இன்னும் அதாகிறது தசௌபுல்ஹம்தானியாக இருக்கும். என்று எங்கள் ஆண்டவர்கள் தசௌபுல் அஸ்மா என்னும் நபிகள் சிரோமணி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லமவர்கள் திருவாய் அமிர்தம் வார்த்து அருளினர்கள். (எ-று)

அடவா யதிலில்லா எழுத்திலேயே, யங்கி நரகத்தின்பேருமாகுங், கொடிய துபூறென்றும் ஜஹன்னமென்றுங், குல்தாவென்றும் சுக்கூமா பென்றும் விடமாரும் சர்ப்பப் பல்கீமென்றும், வெம்பியிருக்கின்ற பிருக்கியென்றும், திடமாய் முசிலிம்களறிய வேண்டிச்செம்மல் முஹம்மது நபியோதினர் (5)

(ஞா-பொ-ரை): இன்னும் அந்த சூறத்தில் இருக்கின்றலில்லா என்ற அரும்பதமானது, அக்னிமண்டலமாகிய நரகத்தின் பெயர்களாக இருக்கும். துபூறென்னும், ஜஹன்னம் என்றும்! குல்தாவென்றும், ஸுக்குமா என்றும், இன்னும்கொடிய விஷங்களையுடைய பாம்பு தேள்களையுடைய நரகமாகிய பல்ஹீம் என்றும் அக்னி ஸ்வாலைகளையுடைய பிருக்கியென்றும் நமது அன்பர்களான முஸ்லிம்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு, நமது ஆண்டவர்கள் நபிநாயகமவர்கள் எடுத்து வெளிப்படுத்தினர்கள். எ-று

பாத்திஹாவிலே மூயாத்தெனப் பகர்ந்த வுலமாக்கள் மிகுதமுண்டு-மாற்ற முரைக்கொணு மக்கிகளும் வரிசை பெருகிய மதனியரு-மேற்றமுள கூபா நகரினரு மிருநான் காயத்தென் றிசைத்தாரெனக் - கீர்த்திமிகவுள்ள கித்தாபுணர்ந்து சிறந்த பெரியோர்களுரைத்தனரே (6)

(ஞா-பொ-ரை): அல்ஹம்து சூறத்தில்ஏழு ஆயத்தென்று சொல்லிய உலமாக்கள் அநேகம் பேருண்டு அந்த உலமாக்களில் மக்கத்தையுடையவர்களும், மதீனத்தையுடையவர்களும் இன்னும் கூபாவிலுள்ளவர்களுமான சில மஹான்கள் மாத்திரம் எட்டு ஆயத்தென்று ஒருமித்துக்கூறினர்கள் அதே பிரகாரம் உலகத்தில் புகழ்ப்பெற்று படர்ந்துள்ள இமாம்களும் அதே பிரகாரம் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் எ-று

ஆதம்நபியவர் சுபுஹொருத்து, மரச ரிபுருஹீம் லுஹரொருத்தும் நீதமுள நபி யூனுசதாம்-நிகழ்த்தும் வரிசையார் அசறொருத்தும் வேதமுணரீசா மஃரிபிலும், வீர நபி மூசா இஷா வகுத்து மேதாமறுகாது றஹ்மான்றனை, யிறைஞ்சினரென்று முலமாக்களே (7)

(ஞா-பொ-ரை): அதுகொண்டு பாவா ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள் சுபுஹு ஒருத்தைத் தொழுகையாக நியமித்துக்கொண்டார்கள். நபிஇபுராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள் லுஹறு ஒருத்தைநியமித்தார்கள் மகாநீதவானாகிய நபியூனுசு அலைஹிஸ்ஸலாம் நிகரில்லாத அசறு ஒகுத்தை நியமித்தார்கள், மஹானாகிய ஈஸாநபியவர்கள் மகரிபு ஒகுத்தை நியமித்துக்கொண்டார்கள். வரிசை பொருந்திய மூசா அலைஹிஸ்ஸலாமவர் இஷாஒருத்தை நியமித்தார்கள் நியமிந்து அதன்படி தொழுது வந்தார்கள் என்று உலகவாசிகளான உலமாக்களே அறிந்துகொள்ளுங்கள் (எ-று)

இபுறுஹீம்நபி சபபினலே, யியம்புந் தக்பீறுண்டாச்சுதென்றும் நவமாம்பிறைபொழு தவை யைக்கண்டு, நவின்ற தொஜிஹத்ததாகுமென்றுந்தவமா மலக்குக ளதாவோதினர் தனியே னபிமூசாது ஆவோதினர்-புவியேழ்புகழ் சுலைமானபியும், போற்றிப்பிஸ்மில் முன்னோதினரே (8)

(ஞா-பொ-ரை): இபுருஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் சபபினல் அதாவது சூரியனையும் சந்திரனையுங் கண்டு நாயனென்றெண்ணியதினல் தக்பீறுஉண்டாயிற்றுஆனதினல் தொஜிஹாவும் பறுலாயிற்று ஆனதினல் மலாயிக்கத்துகளும் அதாஓதினர்கள் மூசா அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் துஆவைத் தொழுகைப்பின் ஓதிவந்தார்கள் பிஸ்மில்லாஹிர்றஹுமானிர்றஹிம் என்று ஓதிவந்தபறக்கத்தைக்கொண்டு சுலைமான் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் பூலோகமுழுமையும் ஒருகுடைநிழலின் கீழ் வைத்து அரசுபுரிந்தார்கள். (எ-று)

பல்கீஸுபுநபி நாட்டியர்க்கும், பறைந்து விடும்கத்தி
லெழுதினார்கள்-அல்ஹம்து லில்லா ஹீயதனே, ஆதநபி சொன்
ஞர் சபபினலே - சொல்ஹாறூத்துமாறூத்தானவர், ஸுபு-
ஹான றப்பியல் அலீமெனவே-நல்குந்தவுலத்தும் மலக்கிருவா
நவின்றார் தசுபீஹில்லஃலாவென்றே (9)

(ஞா-பொ-ரை): தவிரவும் ஷெ பிஸ்மில் என்ற இஸ்முல்
அஉலகத்தை மஹாவீரபராக்ரம ராணியாகிய பல்கீஸ் அவர்
களுக்கு சுலைமானபியவர்கள் எழுதிய ஸ்ரீ முகஸன்னதில் எழு
தியப்பால் விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டனுப்பினார்கள் பதினா
யிரம் சக்ரவர்த்திகளின் சிரங்களையறுத்தெறிந்த மஹ சூரியா
கிய அந்த அம்மாள் ஷெ பிஸ்மில்லின் பரக்கத்தால் நபியவர்
களுக்கு உடனே வசியப்பட்டார்கள். அன்றியும் பாவாஆதம்
நபியவர்கள் தமது பாவவிமோசனத்தின் பொருட்டு சரந்தீப்
கல்பத்தில் நின்றநிலையில் அல்ஹம்து லில்லாஹி என்றுமொழிந்
தார்கள் உடனே பிழை பொறுக்கப்பட்டது ஹாரூத்து
மாரூத்து என்ற மலக்குகள் தங்கள் பஞ்சபாதகந் தீருதற்காக
வேண்டி சுபுஹானறப்பில் அலீம் என்று சொன்னார்கள்
உடனே பழய பிரகாரம்மலக்கானியுடைய தறஜாத்தில் திரும்
பினார்கள். அவர்களே இந்த இஸ்மை தஸ்பீஹுல் அஉலா
என்று சொன்னார்கள் எ-று

அத்த ஹிய்யாத்தென்றேதுமஃ. தனைத்துமஹ்மதென
ரேதுகின்ற - முத்தி நபியுற்ற மிகுறாஜினிலில், முதல்வ[illegible]
வைத்த காணிக்கையாம்-சித்த மகிழ்கின்ற சலாமானது சிற
பாகிய முகம்மதர்க்கெனவே - சுத்தனுரைத்தது மாகுமினை
கருதித் தொழுவோர்களிமாமாகுமே (10)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னமும் அத்திஹிய்யாத்தென்கி
தானது அனைத்தும் அகுமதுடைய சூறத்தில் நின்ற பூரணமா
கவே அமைந்திருக்கின்றது ஆனதினாலேதான் நபிகள் சிரோ
மணியவர்கள் சென்ற மிஃறாஜியின் இரவில் அல்லா அந்த அத்
ஹிய்யாத்தை அவர்களுக்கு காணிக்கையாகவைத்தருளினால்
இன்னுந்திட்டவட்டமாக ஸலாமாகிறது. மிஃறாஜியில் நமது
நபியவர்களுக்குத் தனியாக அல்லாகுத்தஆலாசொல்லியதா

[illegible] இந்த விபரங்களை நல்ல அறிந்து தொழுகிறவர்கள்
[illegible] இமாமத்துச் செய்யமுடியும், மற்றவர்களுக்குத்தகாதே
[illegible] எ-று

இந்த தொழுகையில்நிலை அலிபா, மேகன் றுக்கூவுதான்
[illegible]மென்றும் சந்தேகம்மிலா சுஜூதுமீமாம், தாலத்த
ஹிய்யாத் தாமெனவே-முந்தி யிருமூச்சைச் சொல்குவன்கேள்
முதலா மலிபுதான் ஷரீ அத்தென்றே, சிந்தை யுறவாடுமிரு-
[illegible], தெளிய வொருஹேபு முஹப்பத்தாமே. (11)

(ஞா-பொ-ரை): இப்படித்தொழுகிறதில் தக்பீரில் நிற்
கின்ற நிலையானது அலிபாக இருக்கின்றது. றுக்கூவாகிறது
[illegible] இருக்கின்றது ஸுஜூதாகிறதுமீமாக இருக்கின்றது
அத்தஹிய்யாத்தாகிறது தாலா இருக்கும் இந்த வண்மையில்
முதல் முதல் இரண்டு ஸ்வாசம் செய்கிறவிதமாவது தக்பீரில்
நின்றநிலையாகிய அலிபாகிறது ஷாஅத்தாகஇருக்கும் அப்-
பால் வரக்கூடிய இரண்டு லாமும் ஹேபுங்கூடி முகம்மதாக
இருக்கும்- எ-று

[illegible]மே னிலைஅலிப் மரமதாக, வணங்கும் ஹேறுக்கூஃ
[illegible]மென்ற தருமா மீம்சுஜூதூர் வினமாம்தாங்குந்தாலத்த
ஹிய்யாத் திருபிற்-பருமா மலையாகப் படைத்தவனைப் பாங்
[illegible]யே வணக்கமாச்சு - சுருமா முகம்மது நபியிறசூல்
[illegible]ரதுகண்டு யானுஞ் சொன்னேன். (12)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அதானது பலஜீவராசிகளின்
[illegible]மாகவும் இருக்கும் அதன் விபரமாவது - கேள் அந்த
[illegible]யான அலிபானது விருட்ச சாலங்களின் வணக்கமாக
இருக்கும் இன்னும் றுக்கூ. ஆகிய ஹேயாகிறது. மிருக ஜாதி
[illegible]டைய வணக்கமாக இருக்கும். இன்னும் ஸுஜூதாகிய
[illegible]கிறது ஊர்வன் வஸ்த்துக்களின் வணக்கமாக இருக்கும்
இன்னும் அத்தஹிய்யாத்தில் இருக்கும்படியான தாலாகிறது
[illegible]தின் அறைமுளைஸ் தம்பங்களான மலைகளுடைய வணக்
கமாக இருக்கும். இந்த விதமான வணக்கத்தைக் கண்டு
[illegible]ந்த நிர்விகார ஜோதியை உணர்ந்தறிந்து தொழுக
[illegible]டும் அப்போதுதான் ஜனனம் முத்தியடையும் என்று
[illegible]மாவட்டத்தையுடைய மகாமன்மகுமுதாகிய நபிகள்
[illegible]ருமானவர்கள் திருவாயுதயஞ் செய்தார்கள் ஆனதாலே
[illegible]ம் சொல்லினேன். எ-று

மஹ்ஷர் - அலிப் மீம்   மீசான் - இசை   ஸஜ்தா - தௌபர் சௌதா
சிராத்தல் முஸ்தக்கீம் - அத்தஹியாத்து

நிலையாந் தக்குபீறு மகுஷறெனும், நிறைந்த றுக்கூவ தான் தர்ாசுநாக்கு-மலமா ஸுஜூதுதான், ஹௌலல் கவுதர் மகிழ்ந்துமுழ்கியேமுஸ்தகீமில்-அலையா மத்தஹிய்யாத்திருப்பி லானபாலமுந்தான் கடந்து - குலையாமற் சொர்க்கம் புகுது வார்கள், குதுசிதனில் முஹம்மத ரோதினர் (13)

(ஞா-பொ-ரை): அவ்விதம் அறிகிறதில் இன்னொரு விதமும் அறிய வேண்டியது கடமையாக இருக்கும் அஃதெப் படி யென்றால் ஷெ நிலையாகிய அலிபானது மஹ்ஷராக இருக் கும் ஷெ றுக்கூவாகிறது. மீஸான் என்கிற திராசின் நாக்காக இருக்கும் இன்னும் ஷெ ஸுஜூதாகிறது. கௌலல் சௌதர் நதியாகவும் இருக்கும் ஆனதினலே ஷெ நதியில் நீராடிக் கொண்டு சிறாத்துல் முஸ்தக்கீன் என்னும் அத்தஹிய்யாத்தில் ஷெ பாலத்தையும் கடந்து தொழுகிறவர்கள் தான் சக்கறு சுவர்க்க லோகத்தின் சதா வாழ்வையடைந்துகொள்வார்கள் என்று நபிமார்களின் நாயகமவர்கள் கூறினர்கள் எ-று

முன்பு மணியாய்ப் பின்வருநபிக்கு முதல்வனுரைத்த நல வரிசை கேளீர்-அன்ப தொகுதித்தினிற் றெழும் பதவியைந்து நேரத்திலே யாக்கினன், இன்ப முறுநன்மை யொன்றுசெய்தா லீரைந்தாசவே யெழுதச் செய்தான் துன்பப் பவமொன்று கொன்யல்லாது துணையர யெழுதிடவேண்டாமென்றான் (14)

(ஞா-பொ-ரை): ஆதியின் தன் சமுகத்தில் நூறுல் முகம் மதியாவென்னும் ஒளிவாக இருந்து பின்னல் மானுட அவதா ரத்தில் உதயஞ் செய்த நமது நாயகம் அவர்களுக்கு அல்லா குத்தாஆலா தன்சமுகத்தில் வைத்து மிஃறாஜியுடைய இரவை யில் செய்த வரிசையில் முக்கியமானதை நான் சொல்கிறேன முஸ்லீம்களே! கேட்டருளுங்கள், அதாவது, ஐ என் ஹபீபே மற்ற நபிமார்களுக்கு ஐம்பது வேளை தொழுதால் கிடைக்கும் தவாபு உம்முடைய உம்மத்துகள் ஐந்துவேளையில் தொழுத வுடன் கிடைக்குமென்றான். இன்னமும்மனிதர்களுக்கிடையில் செய்யப்பட்ட நன்மையான கருமங்கள் ஒன்று செய்தாக்கால் அந்த ஒன்றுக்கு பத்து நன்மையென்று எழுதச் செய்வேன் அது போல மனிதர்களுக்கிடையில் துன்பத்தை விளைக்கா நின்ற

தீமையான கருமம் ஒன்று செய்தால் அந்த ஒன்றுக்கு ஒரு தீமையே எழுதச்செய்வேன் என்றான் அல்லது எவ்விதத்திலும் அதிகப்படுத்தி யெழுதவேண்டாமென்றே தடுப்பேன் என்று கூறுதிகூறுகிறேன். எ-று

உந்த மும்மத்தோர் பிழைகள் செய்தாலுடனே யெழுது நில்லையென்றான் பிந்த இருசாமம் பார்த்திருந்து, பேணியவர் தெளபாசச் செய்திலையே, லந்தப் பவமொன்றுயெழுதப்படு மெனுந்தெளபாச்செய்தாற் பொறுப்பேன் சிந்தை நினை நன்மையெழுதியவன், செய்ய நினைபவமெழுதே னென்றான் இந்தப்படியல்லா சொன்னனென, இறசூல் நபியுல்லா ஓமோதினர் (15)

(ஞா-பொ-ரை): இன்னும் தன்ஹபீபை நோக்கி உமது உம்மத்களில் யாதொருவன் ஒரு பாவத்தைச் செய்தானுகில் உடனே அதை எழுத ஏவமாட்டேன். என்கிலும் அவன் தௌபாச்செய்து மீள்கின்றானா இல்லையா என்று இரண்டு சாமம் வரையிலும் பொறுத்திருந்து அவன் தௌபாச் செய்யாத பட்சத்தில் ஒருபாவமே எழுதக்கட்டளை கொடுப்பேன் இதற்கிடையில் அந்த அடியான் தௌபாவை விஷயம் பண்ணிடுவானுகில் உடனே பொறுப்பேன், அதுபோல ஒரு நன்மையை ஒரு அடியான் செய்யும்படி மனதில் நினைத்தால் உடனே அவன் செய்ததாக பத்து நன்மை எழுதிவைக்கும்படி ஆக்கியாபிப்பேன் என்று அல்லாகுத்தாஆலா திருவுளம் பற்றினன் என்று நமதாண்டவர்கள் திருவாயுயதஞ் செய்தருளி னர்கள். எ-று

செய்யும் பணிவிடை செய்தவனே, சிறந்த இபாதத்துப் புரினேழைபும்-பையப் பழகியே தொழுதுகொள்ளப் பாங்-காய் நாயகனபிக்குச் சொன்னன் மையலாய்த்தொழ வேண்டு மென்று மகிழ்வாய்க்குறுஆனிற்சொன்னதாலே, வையம்புகழ் ஹபீபிறசூலுல்லா, வகுததா ரதிலுள்ள வகையைக்கேளீர் (16)

(ஞா-பொ-ரை): அவ்விதஞ்செய்யப்படும் உமது உம்மத்துகளில் நின்றும் ஒருவன்மேற்கூறியபடி ஐந்து நேரத்தொழுகைகளிலும் மொத்தமாக வரக்கூடிய பதினேழு பறுலுகளையும் மஅரிபா ஒழுங்காக மனம் அசையாமல் வணங்கிவருகிறதற்கு நாளாவட்டத்தில் சிறிதுசிறிதாகப் பழக்கஞ்செய்து மனசித்தியடைந்து வரவேண்டியது என்று மிஃருஜி ராத்திரியில் கலந்த ரகசியம் பன்னிராயிரம் திருவசனத்தில் கட்டளையிட்டருளினுன். அதற்கு உதாரணமாக: குர்ஆன் ஷரீபிலும் முகம்மதே உமது உம்மத்துகளுக்கு எல்லா மனம் நிறைந்த ஆசையுடன் வேறு எண்ணமற்று வணங்கிக்கொள்ளச் சொல்லும் என்று உத்திரவு பண்ணியிருக்கின்ருன் ஆனதினுலே நமது நாயகமவர்கள் நமக்கு ஹதீது குதுஸியில் உபதேசித்தார்கள் இனிமேல் வரப்பட்ட பாராவில் அதன் செய்பாகப் பரிசுகளைப் பற்றி சொல்கிறேன் கேளுங்கள்! எ-று

துய்ய நாயகனைந்துநேரந் தொழுகையைப் பறுலாக்கி
விட்டான்-மெய்யாகச் சொன்னு னதனையென்று, மேலா நபி
சொன்னருண்மையாக, ஐயமறவாதிபஜுரானதிலருளும் றக்
அத் திரண்டாமென எய்யும் மவல்ஹே மீமெனவு, மிசைத்தா
ணஃதிரண்டெழுத்தானதே. (17)

(ஞா-பெ-ரை): துப்புரவாகிய றகுமானென்றும் நாயன் முஸ்லிம்களுக்கு ஐந்து ஒக்தத் தொழுகையும் பறுலாக்கிவிட்டான் நபிநாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸ்ஸலாம் அவர்களுக்கு வெகு உண்மையான நிலமையிலெடுத்துப் போதித்தான் அதுகொண்டு நாயகமவர்கள் நமக்கு எடுத்துச்சொல்லிவிட்டார்கள். அந்த ஐந்து தொழுகையில் முதலாவது பஜ்ருத் தொழுகை இரண்டு றக்ஆத்தும் அதில் முதல் றக்ஆத்தானது ஹேயென்றும், இரண்டாம் றக்ஆத்தானது மீம் என்று ரசூலுல்லாவுக்கு அல்லா ரகசியம் வகுத்தான். எ-று

லுஹறு றக் அத்து நான்காமது; நுன்னிதமான நான்
கெழுத்துப்-பகரும் அலிபுலா மீம்றேயென்று, படைத்தோன்
குறுஆனிற் சொன்னுனின்னும், வகிருமசறு நால் றக்அத்துக்
கும், வகுத்தான் தேஹே ஏசீனெனவே-யுகரு மக்ரிபில் அலி
புலாமீ, மோதினுனல்லா வுறுதியாக. (18)

(ஞா-பொ-ரை) அப்பால்லுஹறுத்தொழுகையிலுள்ளநான்கு ...றும் நான்கு ரகசிய அட்சரமாக இருக்கின்றன விவரம் ...லாவது அலிபு இரண்டாவது லாம். மூன்ருவது மீம் நான்-...து றேய் என்றும் அல்லா குர்ஆனி கட்டுரைத் திட்டான் ...தின் மஅனுவில்கண்டு கொள்ள வேண்டியது. இன்னும் ...றுத் தொழுகையின் கண் உள்ள நான்கு பறுலும் வேறு ...ரு அட்சரங்களாக இருக்கின்றன, அவைகளுக்கு விபரம் ...லாவது தேய், இரண்டாவது ஹேய், மூன்ருவது ஏய் ...காவது ஸீன். ஆக நான்குமாக இருக்கின்றன இன்னும் ...றிபுத்தொழுகையில் மூன்று பற்லும் ஒன்று அலிபு. இன் ...ன்றுலாம் மற்றென்று மீம். ஆக இருக்கும் என்று அல்லா ...ால்லினான். எ-று

நன்றி ஷாவுக்கு நால்றக்ஆக், நாட்டினா னல்லாஎழுத்து
...லும் - வென்றி பெறச்சொன்னா னிப்படியே வேண்டும்
...தினேழு எழுத்தானதும் ஒன்று மறியாமல் வணங்கிறதை
...ருவ னிபாதத்தே யில்லையென்றுன் பண்டு பயஹாம்பர் மயி
...கவே, பணித்து ஸுஜூதிட்டார் பண்பாகவே (19)

(ஞா-பெ-ரை) இன்னும் இஷாத் தொழுகையில் வரக்...டிய பறுலு நான்குக்கும் முதலாவது அந்த மீமில் ஒன்று ...மில் ஒன்று ஹேயில் ஒன்று றேயில் ஒன்ருக இருக்கும் இந்த ...டியறிந்து பதினேழுபறுலையும் தொழுது வரவேண்டும்அன்றி ...ந்த விபரம் அறியாமல் வணங்குபவர்களுக்கு ஒரு தவமும் ...தக்கூடிவராது என்றுஅல்லா நமது நாயகமவர்கள் மயிலாக இருந்த அவதாரகாலத்தில் அந்தமயிலுக்கு எடுத்துப் போதித்...ான் மயில் அப்படியே அட்சரங்களை யறிந்து தஸ்பீஹுடன் ...தாழுது வந்தது இதுதான் கல்குகளுக்கு சரியான இபாதத்-...ாக இருக்கும்.

கூறும் பதினேழு றக்அத்தையும், கூவி வணங்கினர் வலம்
...ரிக்குள்ளுறு முத்தாக இந்தா நாளிலுடையோன் பணிவிடை
...பாதத்தாச்சு, மீறுமைந்தான நேரமென்ன மிகுந்தகாபுஹே
... ஐன்ஸாது, வாரிங் கிஃதெல்லாந் தொழுகையென்றே,
...வைத்தான் றெழுகையில் மணிமந்திரம். (20)

(ஞா-ரை) நபிநாயகம் முத்தாயிருந்த யுஹத்தில் இந்தப் படியே பதினேழு றக்ஆத்தையும் வலம்புரிச் சங்குக்குள் தரி பட்டவர்களாக. ஷெ உருவுடன் ஜெபித்து. இபாதத்துச் செய்து வந்தார்கள் ஷெ அந்த ஐந்து நேரத்தின் தொழுகைக் கும் அட்சரங்களானது. காபு ஹே ஏ. ஐன்சாது ஆக இவை களாக இருக்கும். இந்த மணி மந்திர அட்சரங்களைக்கொண்டு தான் தொழுகையில் பிரம்மதத்வம் ஏற்படுகிறது எ-று

கருத்து

அட்சரங்களை உச்சரித்த விபரம், ஒருவித ஞானமுழக்கம் என்றும் அந்த முழக்கத்தின் தாற்பரியமும், ஓசையும் காமிலான பீரிடம் கேட்கவேண்டும் அவ்விதம் யாரும் உச்சரித்தவுடன் சரீரம் மயில் ரூபமாகத் திரும்பும் என்று இன்ஸான்காமில், பாநுஸூவாது என்னும் ஞானகிரந்தங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. ஆனதாலேதான் அந்தஅமல் முத்தில் திரும்பிய அவதார காலத்தில் பரிபூரண வடிவில் வந்து நின்று திருமணியாயிற்று இந்தத் திருமணியின் தறஜாக்களை பெரிய ஞானியார் அவர்களின் திருமணிப்பதிகத்தில் ஊன்றியறிய வேண்டியது. இன்னும் ஐந்து வேளைத்தொழுகையும் மொத்தமாக அல்லா சொன்ன விபரத்தின் அட்சரங்களான ஷெ மணிமந்திர அட்சர ரதிகளைப் பற்றி ரஹஸியார ஹஸியம் பேசு வேண்டியதற்கென்றே தன் ஹபீபை மிஃறு ஜிராத்ரி அறுஷில் அழைத்து முத்ராங்கஞ் செய்வித்தான்

பாருமொருநாளும் பயப்படாமற் பாடியடியார் செய்
பிழை போகவே-ஆறு நூறுன காரியத்தை, அல்லா தான்
சொன்னன் குறுஆனிலே-ஆருமிவ்வகை யறியாவிட்டாலல்லா
தான் சொன்னனரகமென்றே - ஆருமிவ்வகை யறிந்து
கொண்டாலல்லாதான் சொன்னன் சுவர்க்கமென்றே. (21)

(ஞா-ரை) பாருங்கள் முஸ்லிம்களே! ஒரு நாளும் பயப்படாமல் மனிதர்கள் செய்கிற பாவங்கள் அழியும்படியாக ஆறுநூறு காரியங்களான நல் அமல்களைப்பற்றி அல்லா குர்ஆனில் திருவுளம் பற்றினன். ஆனதினலே மனிதர்களில் இந்த விபரங்களையறிந்து செய்யாதவர்களுக் கெல்லாம் நரகமே குடி

திருமணிப்பதிகம்

யிருப்பாக இருக்குமென்று குர்ஆனில் அல்லாதிட்டவட்டமாக சொல்லியிருக்கின்றன் யாராயிருந்தாலுஞ் சரியே இந்த விபரங்களையறிந்து கொண்டார்களாகில் அவர்கள் தங்குந்தானமானது கதம்பவாசனைகளையுடைய சுவர்க்க லோகமாக இருக்கும். எ-று

நிலைதான் அலிபாச்சு றுக்கூஆனது, நிலைபட்டால் றுக்கூஃ
ஹேயாச்சுது-உலையா மீமாச்சு சுஜூதானது, முற்றதாலாச்சு
இகுத்திதாலே - கலையா தகுமதுதானெழுந்து, காணிக்கை
யாச்சு ஹக்குக்காகத, தலையை யறியாமல் வணங்கினுக்காற்,
றுனேன் கபூலல்லவென வோதினன் (22)

(ஞா-ரை) ஆனதினலே அந்த பரமஞானமாகிய தொழுகையில் தக்பீர் நிலையானது அலிபாக ஆகிவிட்டது. றுக்உ ஆனது ஹேயாய் விட்டது சுஜூதானது. மீமாய் விட்டது. இருப்புடன் அடங்கலும் தாலாய்விட்டது, இவ்வாறுக தொழுகையின் தாற்பரியமாவது, எல்லாஞ்சேர்ந்து அகுமது என்ற கோலத்துடன் நிரம்பியிருக்கிறது ஆனதினல் அல்லாறசூல்லாவுக்கு மிஃறுஜியில் காணிக்கையாக வைத்தது அகுமதென்கிற தொழுகையாக இருக்கும் தொழுகிறவன் யாரும் அத்தொழுகையின் தலையை அறியாமல் ஓடியோடி அமல் செய்வானுகில் அது ஒன்றும் றகுமானிடம் கபுல் செய்யமாட்டாது அல்லாகுத்தாஆலாவின் சொல் ஒன்றிருக்க மனிதர் ஒன்று செய்தால் அல்லது வயிற்றுத் துருத்தியை வளர்க்க வேண்டிப் கல் வேஷம் போட்டுத்திரிகின்ற படித்த புண்யவான்களின் குருட்டு உபதேசங்களைக் கேட்டு கள்ளத் தொழுகை தொழுதால் அது ஒன்றும் ஒருவன் கட்டைக்குப் பலன் தரவே மாட்டாது இப்படியே அல்லாவும் குர்ஆனில் வெட்ட வெளிசஞ் செய்கிறுன். எ-று

ஆகையா லைந்து நேரத்தையு, மறிந்து கலாவிடா மற்
றெழுதே-யேக னேவலை யெடுத்தவனு, யிசைத்த தவிர்தலை
யகற்றி வைத்துத்-தேக வுறுப்பாலுஞ், செய்யும் பாவத்தின்
றெடாறுக்க - வாகு பெறுந்தெளபாவுடனே நல்ல, வாழ்த்து
மவுத்துன்னி நடப்பீர்களே. (23)

(ஞா-பொ-ரை) ஆகையினுலே ஐந்து நேரத்தையும் இவ் விதமாக அறிந்து கலாவிடாமல் தொழுது ஏக பெரிய றப்புடைய ஏவலை யெடுத்து நடந்தவனுகவே ஆண்டவன் வேண்டாமென்று தடுத்த விலகலை தவிர்த்து விட்டு திரேகத் தின் அவயவங்களினுலும், இருதய ஊசாட்டங்களாலும், அல்லாவின் கட்டளையான நற்செயல்களிலேயே நடந்து பாவத்தின் அழுக்கானதுடக்கையறுத்து. எந்த நேரமும் தௌபா என்னும் பிழைபொறுக்குதலை வாயினுலும் மனஸி னுலும் தேடித்தேடி நிர்த்தோஷவாளர்களாக நடந்து கொள் வீர்களாக.

எ-று

உனிதா கியதறூ துஸ்ஸலாத்தி, னிசைத்த விபரத்தின் முறையின்படி நினைவு தனிலொன்று மொழியிலைந்தும், நெறி யாம் செயலினிற் பதின்மூன்றுமெய்க்-கனதிபெறுகின்ற மூஷா ஹிதாவுங் கத்தன்றொழுகையில் மறக்காமல்ல - வினவலுட னன்ருய்த்தொழுது கொள்ள, விதியாயிருக்குமென் றுரைத்தனரே, (24)

(ஞா-பொ-ரை) கல்புகளுக்கு இருதய இன்பத்தைத்தரா நின்ற ஸலவாத்தென்னும் தரூதைநியமித்திருக்கும் முறைமை யின்படி நினைவுதனில் வைத்து ஆசையுடன் பாராட்டி அதில் ஒன்றும் வாயால் மொழிகின்ற மொழிச்சலில் ஐந்தும் செய் கில் பதிமூன்றும் கருமங்களாகக் கொண்டுமெய்யான தொழு கையாகிய முஷாஹிதாவை அல்லாகுத்த ஆலாவைத்தொழு வுந் தொழுகையில் இருதயத்தில் மறந்திடாமல் ஒரேகதிர் முனையைப்போல் நினைவை நிறுத்தி தொழுது கொள்ள முஸ் லிமானவர்கள் எல்லார் பேரிலும் கடமையாகயிருக்குமென்று நமது நபிகள் சிரோரஞ்சிதம் கட்டளையிட்டருளினுர்கள்.

எ-று

அல்ஹம் தஃதைந்து ஹறுபானதி லமைந்தலாம் வந்த வாறு கேளீர் நல்லபதினுலு ஹறுபானது, நாட்டு முறமையில் கிணறொளிவாம் - இல்மந்த சிந்தில் லாமுங் கூட்டியிலங்கு முஹம்மது மஅல்ஹம்தான - சொல்வந்த ஆதம் சூறத்திலே, தொகுத்தே யறியுங்கா ளுலமாக்களே. (25)

ஞானவுரை: ஐமுஸ்லிம்களே, அல்லாகுத்தஆலாவின் திருக்கலாமில் முதன்மையான அல்ஹம்து என்ற ஐந்து அட்- சரத்தில் (லாம்) என்ற அட்சரமானது வந்த வரலாறு என்ன வென்றுல்:- மேலே சொல்லிய பதினுலு இல்முகளும் பதினுலு அட்சரங்களாகிறதில் மொத்தமும் நாறுல் முகம்மதியாவாக இருக்கும் அல்லா தன்னுடைய அறுஷியிற் கொழுவியிருந்த கிந்தீல் என்னும் பரஞ்ஜோதி தீபமானது. லாமாக ஜோலித் தெழுந்தது தீபத்தின் ஒளிவானது முகம்மதிய்யாவாகவும் தீபத்தின் உருவமானது. அஹ்மதாகவும் ஆக எல்லாங்கூடி ஆதமுடைய சூறத்தாகவும் உண்டாயிற்று இவ்விதமாக மெய்ஞ்ஞானவரம்பில் அந்த அல்ஹம்தை யறிந்து வணங்கு பவர்களைத்தான் ஜனங்கள் உலமாக்கள் என்று நம்பவேண்டும் அல்லாதவன்கள் எவ்வளவு பெரிய தலைப்பாகையும் ஆள் முழுங்கி ஜுப்பாவும் போட்டு பெரியபள்ளிவாசல் கபிஸ்மாதிரி தாடியும் வளர்த்துவந்தாலும் அவன்களை திட்டமாக லஅனத் துல்லா என்று எண்ணிக்கொண்டு வாசலில் ஏறவிடாமல் விரட்டி விட்டு மறுவேலை பார்க்க வேண்டும்.

எ-று

அலிபு மண்ணுகும் லாம்தண்ணீராம், ஆன ஹேகாற்று மீமக்கினி-மெலியா தால்வெளி யொன்ருகவே, மேவும் அல்ஹ ம்தினைந்தெழுத்து, மொலியாம் ஆதமி கோலத்திலே, யுவந்து முஹம்மது மவுஜூதாகக்-கலிமாப் பொருளினை யறிய வேண் டிக், காணப்பறுலாகும் சுன்னத்திலே. (26)

ஞானவுரை: ஓ! உலமாக்களே! இதோ கேளுங்கள் அல்- ஹம்து என்ற பஞ்சாட் சரங்களில் உருவவிபரம் தெரிவிக்கப் படுகிறது உணர்ந்து கொள்வீர்களாக அதாவது, அலிபானது மண்ணுகஇருக்கும் லாம் ஆனதுதண்ணீராக இருக்கும் ஹேயா னது, காற்ருக இருக்கும் மீமானது அக்கினியாக இருக்கும் தாலானது ஆகாயமாக இருக்கும் இந்த ஐந்து அனுசிறுகளுங் கூடி. அல்ஹம்து என்று சூத்ரமாயினது அதானது ஆதமுடைய கோலத்தில் வைத்துப்பொதிந்து இன்னும் அத்துடன் முகம்- மதியா என்னும் ஒளிவை மவுஜூதான றூஹூல் குதுஸியாக வும் உள்ளடைத்து இவைகளையெல்லாம் சேர்த்து கலிமாவை ஸ்திரமான அரை முளையாக வைத்து சரீரத்தை வெளியாக்- கப்பட்டது ஆனதாலே தான் தன் உடலையறிவது

மண் - அலிப், தண்ணீர் - லாம், காற்று - ஹே, அக்கினி - மீம், ஆகாயம் - தா

இன்ஸான்கள் பேரில் பறுலாக அதாவது முக்கிய கடமையாக வும் தன்றப்பையறிவது சுன்னத்தாகவும் கட்டளையானது மிஃறுஜிரரத்ரீ ரஹிஸயஸம் பாஷையில் அருளிச் செய்யப் பட்டது. எ-று

தாலாம் கால்ரண்டுங் கண்ணுனதுந், தாஹுஹேமீமும் காதுக்குள்ளே-மாலா மூச்சிலே நாவலிபு,மருவித் தானைந்தும் ஜெம்ஹாகினுற் - கோலா கமாலன ஆதமிய்யிற், கோமான் சூறத்த தானதிலே-ஆல மதில்மேவு, மஹ்மதிய்யா அடங்க லாகும் அல்ஹம்துலில்லா. (37)

(ஞா-ரை) அல்ஹம்து என்ற பட்சாட்சரமானது ஆதமு டைய சொரூபத்தில் எப்படிசமைந்ததென்று சிலஜனங்களுக்கு சந்தேகம் வரக்கூடுமென்றதனுலே மகாத்மா ஆசிரியரவர்கள் சொல்கிறுர்கள் தாலால்கால் இரண்டும், கண் இரண்டும் ஹேமீம் இவற்றுல்காது இரண்டும் மூக்குஸ்வாஸம் முதலிய இரசிய உள்ளுறுப்புகளும். இன்னும் அலிபால் நாவு என்று இவ்வைந்து ஹறுபுகளால் உயர் அட்சரங்களான இருபத்- தொன்பதும் உதயமாயிற்று. எ-று

இருதயத்தில் உதயமாயினுல் உடனே ஆதமியான தன் சரீரமானது அப்பவே அல்லாவின் சூரத்தாக விளங்கிவிடும் அப்போது தன்னை அறிந்து கொண்ட மஹான் பார்க்கப்பட்ட எந்த ஐந்துவும் முகம்மதிய்யாவின் வடிவமாக தோற்றரவாகும். இதுதான் அல்ஹம்தாக இருக்கும் இந்த மஅரிபாவாகிய மாணிக்கப் புதையலானது அல்ஹம்து என்ற தில் அடங்கிவிட்டசங்கதி மெய்யறிவில்லாத பொய்யறிவாளர் களுக்கெல்லாம் தெரிந்துவிடுமா இதற்குத்தான் குதாக்கேஸ மஸ்து குதாக்கே மஅலூம், அதாவது அல்லாஉடைய சலா- மின் அர்த்தமானது அல்லாவுக்கே தெரியும் என்றுர்கள், இதை மெய்ஞ்ஞானிகள் உள்ளுக்குள் உணர்ச்சி செய்து கொண்டுபோகிறது தான் கனம் அல்லது வாய்விட்டு மொழிந் தால்கனதிக்குறைவு ஏற்படும் எ-று

தன்னை யறியமுன் காபிரென்றுர், தலைவ னறிந்தபின்னி சுலாமென்றுர்-பின்னை யறிகுவ தறிவில்லையாற்,பேசும் கமலக்

கண்ணுடியூடே-மன்னன் றஹ்மத்து ஹலறத்திலே, மணியாம் பீடுளசினில் வீற்றிருக்கு-மன்னை பிதாவாக முன்னுனவ, ஹுதி அல்ஹம்துலில்லாஹியே. (28)

ஞானவுரை: தன்னையறிவதற்கு முன்னதாக ஒருவன் அவனுனலும் சரியே அவன் திட்டமாக காபிராகயிருக்கிறுன் ஆனுல் இஸ்லாமுடைய பதவி எப்போது வருமென்றுலோ அவன் தன்றப்புடையதான அசலைஅறிந்தால் தான் அது திட் டமாக உண்டாகும் இஸ்லாம் என்பது வெளிச்சமான பாதை யாக இருக்கும் என்று நமது மகான் ஆகியநபிகள் சிரோமணி யவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கின்றுர்கள் அதன்பின்னுல் அறிவை பற்றியறிந்து கொள்ளவேண்டியது அவ்விதம் அறிவதில் அது ஒரு கண்ணுடிபோல் நினைவு ஒன்றுகக் கலைந்தபோது அல்லா- வுடைய றகுமத்தானது. அவனுடைய சமுகத்திலே வந்து விளையாடி இரத்னமாணிக்ககொலுவாகிய நேத்ரகபாலத்திலே உள்ள பீடத்தில் அதாவது சுறுஷேமு அல்லாவில் வீற்றிருக் கின்ற கற்பூறதீபம் போன்ற ஒரு ஜோதியைக்காணப்படும் அதுவே நமது தகப்பன், தாய், நாம் என்கின்ற முச்சுடர் வடிவு ஆதியாக இருக்கும். இன்னும் அதுதான் அல்ஹம்து- லில்லாஹிறப்பில்ஆலமீன் என்னும் பரஞ்சோதியாகஇருக்கும்

தொழுகைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகப் படலம் 2-க்குத் திருக்கவிதை 50

அல்ஹம்துப் படலம்.

கலிச்சந்த விருத்தம்.

மேவெழுத்துக ளாலும் வியந்து மயங்கியே
யாவி தொந்தி யுதிரத் தடைக்கிமை தானிற்போய்
மூவை முந்திநின் காவல் வலியின் முயங்கியே
அவூது மில்லாஹிமி னஷ்ஷைத்தா னிர்றஜீம் (1)

(ஞா-பொ-ரை) மேல்சொல்லிய பஞ்சாட்சர கோலங்களால் உண்டாக்கிய இந்த மயாமான சரீரத்தின் கண்ணேஉயிர் என்கிற பரமாத்மாவை தொப்பூள்வழியாக விட்டு அமைத்து மைதானமென்கிற கபாலத்தின் மணிமாடமாகிய நேத்ரவெளியில் வெளிச்சஞ்செய்து, மற்றயபூதிய நப்சுகளையெல்லாம் தன் அதிகாரத்தின் கீழ்வைத்து நடத்தா நின்ற வல்லமையுடையவனே! உன்னைக் கொண்டும் காவல் தேடுகிறேன் கொடுமையான ஷெய்தானுடைய தீங்கை விட்டும் விலகிக்கொள்ளும் பொருட்டு. எ-று

வேறு

வசையுள்ளா ரைவராவர் வாய்வரா தான்கூர்
விசையில்லாத வின்பகுதி மேவாக ரானபேர்
நிசமில்லார் செய்யமறை நேர்மை நேர்தலே
பிசுமில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீ மானவா (2)

(ஞா-பொ-ரை) ஞான மென்ற மெய்யறிவை யுணர்ந்து கொள்ள திறமைபடையாதவர்களை உன் விண்ணுகத்தின் ரத்-னப்பதியாகிய சுவர்க்கலோகத்தில் வர இடங்கொடுப்பதே இல்லையென்று நீ சொல்லிய உன் திருவசனமிர்தக் கஞ்சிய மானதிர் குர்ஆன்ஷரீபை நிசமாக விசுவதித்தும் அதிலுள்ள உண்மைப் பயனைநல்லதீர விஜாரனைபண்ணி யுணர்ந்துகொள்ளாத காலத்திலன்றி மெய்யை உண்டுபண்ணி வைப்பவனே! இதோ உன் திருநாமமந்திரமாகிய இஸ்முல் அஉலத்தை நான் துவர்க்கஞ் செய்கின்றேன் உன் காருண்யம் தயைமுதலியவைகளைப் பெறும்படியாக. எ-று

வேறு

இல்லில்நின் றிறையிசைக ளெங்குமாகிய
சோல்லிநின்று நற்சுருப தோற்றமெங்கு மாகவும்
வல்லநாய கன்னீயென்று வாழ்த்துஞ்சொல்
அல்ஹம்து லில்லாகி றப்பில் ஆலமீன் (3)

(ஞா-பொ-ரை) கலிமாவில் இல் என்ற மணிமந்திரத்தில் நிறைந்ததான அஸல்றப்பானது எல்லா ஜீவ கோடிகளிலும் ஒரு நூல் ஆகிய ஹு என்றத ஜல்லியாத்தின் தோற்றமானது படையுண்டெழுந்த வஸ்தடங்கலுமாக உலகத்தில்பரவி, அந்த அகத்தில் அந்தறூஹானது கடைசியில் ஒரு முகவரை கீருத ஒளிகையின் ஸ்ருபத்தில் வெளியாகும்சூதுறத்து அல்ஹம்து லில்லாஹு என்ற அட்சரங்களின் இரகசியமாகவே காணப்படுகிறது. எ-று

வேறு

சிர்றைத் தெள்ளும் செகப்புங் கறுப்புமாய்
துர்றத்தென் றேமரு அத்ததின் சூத்திரம்
பிர்றத் தேவர வேண்டுமவ செய்குவாய்
அர்ரஹ் மானிர்ற ஹீமென தானவா (4)

(ஞானவுரை) சிர்றென்ற மக்பியானது முத்லக்கான போது அதில் மீதமிருக்கின்றது. சிகப்பு ஒன்று கருப்பொன்று தான் சிகப்பு. தண்ணீர், கறுப்பு நெருப்பு, இதன் கருத்து றூஹு றூஹானி, சிர்று என்பது நினைவென்கின்ற ஆகாயமாக இருக்கும் இந்த மகாமில் உணர்ச்சி பண்ணுகிறவன். அது வரையிலும் நடைபழகிவனுக இருந்தால் மாத்திரமன்றி காரியமின்னதென்று அறிந்துகொள்ள சாத்தியப்படாது. ஆனதினலே அந்த சூத்ரமாகிய ரகசியத்தை சந்தேக மறவிளக்கியருள் செய்வாய் அற்றகுமானிர்றஹீம் என்னும் பேரின்பக்கிருபை செய்பவனே. எ-று

வேறு

தாலில் நின்று தயவெங்கு மேவிய
ஹாலி லுன்னைக்கருதி வணங்கிட

மேலு முன்னிதம் வேண்டுதல் செய்குவாய்
மாலிக் கியவு மித்தீனென் மன்னவா (5)

(ஞா-பொ-ரை) தாலாகிய பஞ்சாட்சர நேத்ரமத்தியில் நின்று இலங்குகின்ற தயாபர ஆத்மாகிய தலைமைத்தனத்துடைய வஸ்த்தே! பூலோகமாய பந்தங்களை நீக்கிய ஹாலில் நான் உன்னை தியானஞ்செய்யும் பொருட்டு மென்மேலும்நின் அனுக்ரஹத்தை உபகாரமாகச் செய்தருள்வாயாக. மாலிக்கு எவ்மித்தீன் என்னும் மன்னவனே. எ-று

வேறு

விய்யாக்க நிசப்பட்டதே மெய்யாகி வைத்துநீ
நிய்யாக யுவப்போடிவை நீய்யாக்கி விட்டதால்
குய்யாக்க நகைப்பற்றதைக் கைய்யாக முத்திதா
இய்யாக்க நஃபுதுவ இய்யாக்க நஸ்தஈன் (6)

(ஞா-பொ-ரை) எவ்வளவு கல்வி சாஸ்திரியாக இருந்த போதைக்கும் இருதய சாட்சியாக எதுஉண்மை வஸ்தென்று தோன்றுகின்றதோ அதை முடிவான ஹக்கென்று ஈமானில் உறுதி சாதித்து. அதையேதியானமாகவும் நினைவுடன் நாட்டத்தில் வைத்துப் பாராட்டிப் பழகிக்கொண்டு வரவ்ர நீயாகவே விர வினவுடனே மற்ற பலஉற்பணத்தில் சம்பாதித்து அலங்கோலப்படும் பூதநப்சுகளை யெல்லாம் பரிசுத்தஞ்செய்து முத்திதரப்பட்டவனே, நீயே ஈய்யாக்க நஉபுதூஒ இய்யாக் நஸ்த்தஇன் என்ற பெரும் பாக்கியத்தையும் உடையவன் எறு

வேறு

அஹதில் நின்று மரும்பெருள் மேலவன்
பகுத்து வந்து பரிமள வாசமாய்
வகுத்துயர்ந்த வகுப்புக்கு மாக்கினன்
இகுதி நஸ்ஸிருத் தல்முஸ்த கீமென்றே (7)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் இஹ்தி நஸ்ஸிருந்தால் முஸ்தகீம் என்ற ஆயத்தின் பொருளின்படி அஹதியத்தில் நின்றும் தன்நாட்டத்தை பலவேறு சொரூபப்படுத்தி எங்கும் தன்மயமான வாசத்தைக் கமழவைத்து அப்பால் பலபல வகைப்

பட்ட பிரிவுகளான ஜீவகோடிகளாக தன் உஜூதை பின்னிக்கொண்டுவிட்டான். எ-று

வேறு

உருதுல கோடு மெவையு மமைத்தவா
நருதன மென்னுநடுவிலெழுந்தவா
புராதன மேன்மைப் புகழ்கள் படைத்தவா
ஸிருத்தல்ல தீன அன்அம்த அலைஹிம்நீ. (8)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் சிருத்தல்லதீன அன் அம்த என்ற ஆயத்தின் பொருளின்படி தன்வல்லமையான நாட்டத்தைக்கொண்டு உலககோடிகளை யெல்லாம் உண்டு பண்ணி அப்படியுண்டுபண்ணிய வஸ்துகள் அடங்கலிலும் நடுமத்திபஸ்தானத்தில் நின்று கொண்டிருக்கின்றாய்? நீயாகிறவன் பழய காலந்தொடுத்து உதயமாய்விட்டாய் இன்னும் காலமே நீயென்ற பெரிய புகழ் உடனே சிருஷ்டிகளை நடத்திக் கொண்டு வருகிறாய்? எ-று

தக்கவல்பமானவர்கள் தன்னில்லையை விட்டுனையுந்தானுமாகாத் தக்கமறை யோரவர்கள் தன்னிலையிலுற்றனையுமோம்பலாக்க மிக்க மஃனவரன சொற்குவுமுவந்தபடி மேன்மைக்கோர்த்த இக்கெனுஞ்சொல் கொய்ரில்மகுலூபி அலைஹிம்மென இசைத்தல் நீயே. (9)

ஞா-பொ-ரை: இன்னும் மெஞ்ஞான மஹான்களான தக்கன பெரியமேதாவிகள் உன்னைக்காண்கும் பொருட்டுஅதே கவலையாக. தன்சிபத்துகளான உலகமாய்கை களையெல்லாம் வெட்டவெளிமயமாக விட்டொழித்து இஷ்கு பூண்டு அலைவார்கள் அதல்லாதார். உன்சொல்லாகிய வேதப்பாடல்களை மாத்திரங்கற்று பிரசங்கித்தலைவார்கள் எவ்விதமாகிலும் உண்பூரணமானது படைப்புகள் அனைத்திலும் நிரம்பிப்போய் இருக்குந்தத்துவத்தையே மஅனுவாக நான் இந்த வேதபுராணத்தைக் கோர்வை செய்தேன் ஆதியான உன்னை கல்குகள் அறிந்துவணங்கும்படியாக கௌறில்மக்லூபி அலைஹிம் என்னும் ஆயத்தின் பொருளுக்கிணங்கும்படியாக. எ-று

வேறு

வல்ல பப்பொருள் வாஹிதாய் வந்ததிற்
சொல்லுந் தூதெனுஞ்சொல்லையியற்றினேய்
வெல்லு மில்லல்லாவெவன்று வியந்து சொல்
நல்வ லல்லா லீனுமீ ஞனவா. (10)

இ-ள் வல்லமையானநின் முத்தலக்கான உஜுது வாஹிதிய்யாத்தான ஒரே யொருவஸ்தாக இருந்தால் உன்னை உனக்குத்தெரிவதெப்படி? அதற்காக உன்தூதாக ஒரு ஒளிவை ஜனனிக்கச் செய்து அதன் மூலமாக இந்த மர்மசர் மங்களான ஞானங்களை உன் வேதத்தில் அமைப்பித்து, கலிமா என்னும் மூலமந்திரப் பொருளை அந்த ரசூலுக்குக்கைவல்லியமானதாக உன்குற்ஆனில் வலல்லாலீன்ஆமீன் என்ற ஆயத்தில்அமைத்து அனுப்பிவித்தாய்? எ-று

அல்ஹம்துப்படலம் முற்றிற்று
ஆக படலம் 3-க்கு திருக்கவிதை 60

இன்னிசை படலம்

அல்லா வுரையின்படியும்முல்குறு ஆனதிலே
சொல்லால் மறைபோலே தொழுதே துஆவிரந்து
வல்லாண்மை பொய்யும் பகீலுங்கிபறும் மறுந்திங்
கில்லான சொல்லிதிலேயுறைஞ்சுவது நச்காலம் (1)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லா உம்முல் குர்ஆனில் சொல்லிய படியா தொருபிசகும் இல்லாமல் சொல்லானதிக்றிலேயே தியானித்துத்தொழுது நேர்முகமாக அவனிடம் துஆக் கேட்டால் அப்படி கேட்குந்திராணி யுள்ளவன் மன அகங்காரம் பொய் கமா விகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு பகில்தனம். மன வஞ்சனை இவையாதிய பஞ்சகருமங்கள் இல்லாத தெளிந்த இருதயத்துடன் இருந்துகேட்டால் உடனே அவனை இல்என்ற திக்றுல்ஹக்கானது லிகாவை நேத்ரவழியாகக்காட்டி பக்கா வான ஒன்றுபடுதலில் கொண்டு சேர்த்து விடும். ஆனதாலே அன்பர்கள் அல்லா சொல்லிய நல்வழியாகிய இப்படிச் செய்வதே ஒவ்வொரு முரீதீன்களுக்கும், நல்ல காலமாக இருக்கும்

குல்அலூது சூறத்திலே குதாயோதி ஞன்வசனம்
முல்லலணு காச்சற ஹதுபோலே தானடந்து
வல்லபமுங் கற்பனையும வந்தவிடந் தானறிந்தே
இல்லி லெமுஞ்சுடரை யிறைஞ்சுவது நற்காலம் (2)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாகுத்தஆலா குல் அஊது என்னும் சூறத்தில் தன் றசூலுக்கு ரகசிய வழியில் சொல்லி விட்டான் அதாவது ஐ. என் ஹபீபே! எவன் ஒருவன் என் மஅரிபவை அறிய இருக்கின்றனே? அவன் உமது ஷரீஅத்தின்படி நடந்து அந்தப்படிக்கட்டின் வழியாகத்தான் என் வல்லமை கற்பனைகளை ஆராய்ந்தால் அது உடனே பளீரென்று அவன் அறிவில் வந்து கானகத்தில் வைத்த விளக்கும் போல தெரிந்துபோகும் தான் இந்த சூறத்தான இன்ஸானுக்கு முன்னிருந்த தோற்றமும் விளங்கிவிடும் அப்பால் அவனுக்கு நாமே நூரிலான பீரை அனுப்பி வைப்போம் அவர் முலபாய் இல் என்ற அட்சரகோலத்தைக் கண்டு பிடித்து திக்று செய்யும் போது என் உஜுூதை பதினெண்ணுயிரம் ஆலமும் நிரம்பிய ஒரு பிரமாண்டமான ஒளிமயமாகக் காண்கப் பெறுவான் அவ்விதங்கண்டு அதைதொழுது கொள்வானே அப்போது தான் அவனுக்கு நற்காலம் பிறந்தது எ-று

குல்குவல்லா வானத்திலே கூறினனல்லா வொருவன்
நல்வணக்கமாம் பாத்தி ஹாவேதி நன்றி செய்தால்
சொல்பிழை வராதுசுப ஹானல்லா வுதவிகொண்டே
அல்லுபக லற்றவிட மறிவதுவு நற்காலம் (3)

(ஞா-பொ-ரை) குல்ஹு அல்லா என்ற சூரத்திலே றகுமான் உதயஞ்செய்தபடி யாதாமொருமன் என்னைத்தொழுது கொள்ளும் பொருட்டு அல்ஹம்தையே ஓதித்தொழுது கொண்டு வந்தால் அவன் பேரில் வாய்மை முதலான சமஸ்த்துப்புறவான மேன்மை உண்டாகும். அப்போது அவன் மெய் பாவம் செய்பாவங்களை விட்டு விடுகிறுன் அப்போது அல்லாவின் தயாளக்கிரபையானது. அவன்மீது இறங்கின வண்ணமாக இருக்கும் அந்த திருவருள் உபகார அனுக்ரஹத்தின் கடாட்சத்தினுலே இராப்பகல் என்ற எல்லைமற்ற லாமக்கானை

தெரிந்து கொள்வான். அப்போதுதான் நற்காலம் வந்து பிறந்தது. இப்படித்தான் நமது நாயகம் முதலிய நாதர்கள் எல்லாரும் அல்லாவின் மஅரிபத்தை யடைந்து கொண்டார்கள்எ-று

தப்பித்திய தாசூறத் தானதிலல்லாவுரைத்தா
னெப்பொருளுமுல்முல் குருனேரதிலிசைந்துவந்தாற்
செப்பமுடன் சோர்க்கமதிற் சேர்ந்துகூறுல்ஹீன்களுட
னெபபமுடன் சேர்ந்திருந்தே யுவைப்பதுவுநற்காலம் (4)

(ஞா-பொ-ரை) தப்பத்யதா என்ற சுவர்ன சூத்ரத்தில் றப்புல் ஆலமீன் கட்டளையருளியபடி மனித வர்க்கத்தார்கள் நான் ஹபிபுக்கு மிஃருஜியுடைய இரவில் கலந்து வெளியாக்கின என் ரகசிய களஞ்சியமாகிய உம்முல்குர் ஆனில் வருகிறபடி அமல் செய்தார்களானல் தடையன்றி சுவர்க்க மாளிகையில் சேர்ந்து அங்குள்ள ரம்பைஸ்திரீகளான ஹூனுல் ஈன்களை மணந்து வாழ்ந்து அங்குள்ள ரஞ்சிதங்களை அனுபவிப்பார்கள் அப்போதுதான் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நற்காலமானது வாய்த்ததென்று சக்கறநம்ப வேண்டியதாக இருக்கின்றது எ-று

இதாஜ அநசுறுல்லா ஹிறைசூறத் தானதிலே
மாசால ரசவாதம் வைத்திருக்கு தென்றுசொன்னன்
கோஜா நபிக்கிறைவன் கூறுகின்ற சொல்லறிந்தால்
பூசா பலன்பெறலாம் பொய்மறந்தால் நற்காலம் (5)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அல்லா ஹூஜல்லஷானுகு தன் திவ்யவசனமாகிய குர்ஆனில் இதாஜாஅ, நஸ்றுல்லாஹி என்ற சூறத்தில் ஒஇன்சான்களே உங்களுக்கு நான் உங்கள் சரீரக்களிம் பானதைபோக்கிபரிசுத்த புடத்தில் வைத்து அதை ஊதி பசும்பொன்மயமாக ஆக்கிக் கொள்ள நாம் நமகிதா பின்மார்க்கமாக நல்ல தெளிவானதோர் ரசவாதம் சொல்வி இருக்கின்றேன் என்று சொன்னன் அதை வெள்ளி அன்று பசூல் அலியின் கர்றமல்லாஹு அவர்களுக்கு றசூல் நாயகமவர்கள் தெரிவித்தார்கள் அலியவர்கள் வழியாக பதினன்கு கான்வாதாக்களிலும் அதைப்பற்றி விளக்குப் போடப்பட்டது அந்த விபரம் நான் இதற்கு முன் எழுதிய

...ஞானியவர்கள் திருப்பாடல்களான ஞானமணி? பிஸ்...ம், இரத்னக்குறவஞ்சி, முதலான மகாஞான நூல் ... திரவிய உரையில் ஆங்காங்கு சூரியகிரணம் போல் ...யிருக்கிறேன் அறிவையெழுப்பிஅதைத்தெளியவைத்து ...ம் அறிவாளிகளுக்குத் தானே விளங்கி விடும். ஆனல் ...த்தின் துறைமுகமானது ஒருவனுக்குத் தெரிந்து விட்டுமானல் அவன் எந்தவிஷயத்திலும் எந்தசமயத்திலும் ...ல் நின்றுவிடுகிறவனக ஆய்விடவேண்டியதுடனேவாயில் ... என்கிற நாந்ற விடக்கைக் கலக்க விடாமல் எதிலும் ...மைவாளனக ஆகவேண்டும் அதுவே அவன் செய்கின்ற ...பலன் அப்போது தான் அவன் சமுகம் நல்லகாலமானது ...றுவிட்டது எ-று

குல்யா ஐயுஹல்காபி றூன்குறுஆன் சூறத்திலே
பொயயார் குபிரறுத்து மெய்யதிலே போதங்கொண்டு
சையோகஞ் செய்யாமற் றனவனு பியத்தாகி
இல்யாசு நன்னபிசொல் வலசறிக்கொண்டால் நற்காலம்

(ஞா-பொ-ரை) இன்னமும் ஒ அறிவுடைய ஜனங்கே,ஒன்று ...ங்கள், அல்லா குர்ஆனில் குல்யா ஐயிஹல் காபிறூன ...ன்ற சூறத்தில் கட்டளையருளிய பிரகாரம் பொய் நம்பிக்கை ...ன்ற இருவினைப் பந்தங்களான கெட்ட குபிரியத்தான பொய்யை அறவே ஒழித்துவிட்டு மெய்யான மஅரிபாவிதுறை ...யே மனசைமஸ்தாக்கிவிட்டு அதே கவலையாக அலைந்து ...யாவின் மாயப்பெண்களின் சுலபமான சிறு ஆசையான ...யோகத்தில் வைத்திருக்கின்ற நாய் எண்ணத்தை மனசை ...டும் பிடுங்கி எறிந்து தானே தனக்கு இனையான அல்லாவின் மோட்சத்தை உங்கள் சரீரக்கோட்டையானது இடிந்து ...றெதற்கு முந்தியேஅடைந்துகொள்ளவேண்டியது எப்படி ...ல் என்றல் இல்யாசுநபி எவ்விதம் சரீரத்துடன் சுவர்க்கம் ...ர்களோ அதுபோல நீங்களும் உங்கள் நாட்டத்தை ஒரு ...படுத்திஞல் இந்த உலகம் தானே உங்களை விட்டும் விலகி ...டும் அப்போது அல்லாவின் இஷ்க்குமீறும் உடனே மலிக்குல்

குத்தூசியின் சிபத்தானது ஒளிமயமாக உங்களை வந்து சூழும் அத்துடனே நீங்கள் இருக்குந்தானமானது சுல்த்தானன் நசிரு என்கின்ற சுவனலோகமாக் காணப்படுவீர்கள் இது ஞான சூட்சமயம். இப்படித்தான் நமது நாயகம் மிஃறுஜியின் வழியில் சுவர்க்கத்தில் சேர்ந்து அதன் சிங்காரஸ்தலங்களை கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். இப்படித் தான் அப்துல் காதிறுல்ஜீலானி செய்து அகுமலுல் கபீர் முதலிய மஹான்கள் முகாஷபா என்னும் கடவுள் பீடதரிசனஞ்செய்து காட்சிகளைக்கண்டு மீட்சி பெற்றார்கள். ஆனபோதே நாம் இந்த வழியை யடைவது தான் நல்ல காலம் என்று உணரவேண்டியது எ-று

இன்னு அஃத்தைனு இறைசூறத் தானதிலே
மின்னுர்க ளாண்களுக்கு வில்லிபில்லி வாராமற்
பொன்னு ரிறசூல் புகழ்சலவாத் தோதிவந்து
கன்னுசு செயல்மறந்து ஹக்கறிந்தால் நற்காலம் (7)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னு அஉத்தைனு என்கின்ற சூறத்தில் மானுடவர்க்கத்தார்களுக்கிடையில் ஆண்களுக்கும்பெண்களுக்கும் பில்லி ஜுனியம் நோய்கள் உண்டாகாமல் அதில் கருமங்கள் அல்லாகுத்தஆலா மெஞ்ஞான மார்க்கத்தைக் கொண்டும் உயிர் அட்சரங்களைப் பொருத்தி வைத்திருக்கின்றுன் அதுவே ஞான நிஷ்டையில் ஷெய்தானுடைய கலவி ஒன்றும் வந்து நிற்காமல் செய்து விடும். அத்துடனே நமது நாயகத்தின் ஸலவாத்துவும் வாசிலாத் தாக்கிக் கொண்டு வருகிற வழக்கத்தைப் பெறுகிற போதே கன்னுசின் செயலாகிய மதிகேட்டையும் மறந்து விடுகிறதே நமக்கு நல்ல காலம்

அருயித் தல்லதிசூ றத்திலுவந் தாதிசொன்னுன்
முருக்கபாவி லேயிருந்த முச்சுடரைத் தானறிந்தே
இருதாய் மிசுக்கீன்கட் கிரணதான மீந்துவந்து
குருனயத்தோதித் தொழுங் குணமறிந்தால் நற்காலம்(8

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாஹுு றப்பில் ஆலமீன் தனது குர்ஆன் ஷரீபில் அறஜத்தல்லதீன் என்ற சூறத்தில் சொல்லியபடி யாதாமொருவன் தன்னையுந் தன் தலைவனையும் அறிந்து முருக்கியா என்கின்ற தனித்திருக்கும் இருப்பில் இருந்து ஒரு

...ான நிஷ்டையில் வெளியாகும் முச்சுடர்என்கிறபரம ...அறிவினுல் அஉறது, உஹது, வாஹிது அதாவது ...நை தான் என்று இருதியத்தில் ஊன்றுதலான உறுதி ...) இந்த இருதாவிலே தில்காம் ஆசை என்னும் மஸ்-...ான யாசகர்களுக்கு அன்னதான தருமஞ் செய்து ...னே சூரியோதய சமயந்தோறும் குர்ஆன் ஷரிபை ...ந்து ஸலவாத்தும் வழக்கமாய் கடைப்பிடியானபழக் ...் கொண்டு இராக்காலங்களில்த ஹஜ்ஜத்துத்தொழுது ...் குணம் என்பதை இன்னதென்று பகுத்தறிந்து ...டு நான்என்ற வேற்றுமை இருளைவிலலி ஓட்டுவதே ...்களுக்கு நல்லவிலம் என்றுஆண்டவன் அருளிச் ...்திருன் எ-று

...லா பீகுறைஷி லிதறயோதினுன் வசன
...ளர் மருந்திடு வஞ்சளை செறிந்தோடும்
...லான சீர்க்கஃபத் துல்லாவைப் பார்வைகண்டு
...லோ டமுதகனி கருதிக்கொண்டால் நற்காலம் (9)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் லிஈலாபிகுறைஷின் என்ற ...் அருமைகளைப் பற்றி அல்லாகுத்தஆலா திருவுனம் ...் மனிதர்களுக்கிடையில் செய்துகொள்ளும் ஈடு ..., வஞ்சி மாரணம் கோகரணம், வசியம் முதலிய சகல ...ந்த சூறத்தைக்கொண்டுத்தெறிந்துவிலகும் ஞானத்தில் ...ர் அட்சரங்களை யறிந்தால் இதய அழக்கு, மண்டிய ...கலகம் சோம்பேறித்தனம், களவு, ஊக்கமின்மை ...ம், பெருநோய் முதலான சமஸ்த்தமும் விலகிச் ...் அதுந்த விரவும். இதை உச்சரிப்பு செய்கிற விதம் ...டன் வைத்து தியானித்துவாயால் மொழிந்து அந்த ...பொய்யை மறந்து திக்று செய்து வந்தால் அவன் எப் ...கஉபத்துல்லாவுக்குப் போய் வரக்கூடிய சக்தியை ...் அந்தப்பழக்கத்திலேயே தன் சுவாசநிலை தெரிந்து ...ிருக்கனியான கலிமாவைப் பிடித்தேறி விட்டால் ...தான் நல்லகாலம் என்ற சூரியன் உதயமாகிமாற்றி ...் என்னும் பொழுதும்விடியும். எ-று

அலம்தறக்கை பாசூறத்த திலுவந்தல் லாஹு சொன்னுன்
ஜலந்தனிலே தான்குளித்துத் தசுபீஹு செய்துவந்தாற்
பலன்மிகுதி வந்தெய்தும் பாக்கியங்களுண்டாகும்
கலம் அறுஷில் நாட்டங்கொண்டு ஹக்கறிந்தால் நற்காலம்

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அலம் தரக்கையா என்னும் சூறத்தில் அல்லாஹு நாயன் திருவுளஞ்செய்தான். எப்படி யாமுல் ஜனங்கள் துப்புறவாகுவதற்குக் காரண கருவியாகிய சுத்த ஜலத்தில் நீராடி தஸ்பீஹு என்கின்ற தியானஞ்செய்து கொண்டு வந்தால் இந்தப்பூலோகத்தில் இன்ஸான்களுக்கு என்னென்ன பலன்கள் வேண்டுமோ அவ்வளவுங்கிடைக்கும் அன்றியும் பிள்ளைகுட்டி ஸம்பத்து முதலான, சமஸ்தமும் உண்டாகிவிடும் கலம் என்கின்ற அலிபை மனஸில் நாட்டத்துடன் கலக்கச்செய்து அறுஷின்ஒளிவை இன்பத்துடன் ஆசை கொண்டால் அதுவே யறியக்கூடிய ஹக்காக இருக்கும். அது நல்ல காலமுமாக இருக்கும். எ-று

வைலுன்லிக் குல்லியிலே வல்லவன்மா ராயஞ்சொன்னுன்
ஐனுல்எக்கீ னனபல னைந்தொகுத்தி னுந்தொழுது
பயிரதுக்கு நீர்ப்பாச்சும் பலனதுபோற் பார்வைகண்டு
கையூ மெனுந்தலத்திற் காத்திருந்தால் நற்காலம் (11)

(ஞா-பொ-ரை) குர்ஆனில் வைலுன்லிக்குல்லி யென்ற சூறத்தில் அல்லாகுத்தாஆலா சொல்லியிருக்கின்றபடி ஜனங்களே, நீங்கள் ஐனுல் எக்கீன் என்ற நேத்ர ஜோதியைக்கண்டு தரிசிக்க வேண்டுமென்ருல், நாம்மேலே சொல்லியபடி கிரமம் கிரமமாக, என் ஹபீபிடத்தில் சொல்லியபடி ஐந்து வேளைத் தொழுகையுந்தொழுது நீங்கள் இடுகிற பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சுகின்ற பான்மையைப்போல உங்களை நீங்கள் பரிசுத்தம் பண்ணிக்கொள்ளும் படியான தவநிலைக்கு ஷி தொழுகையானது, பயிரைவளக்கின்ற தண்ணீராகவும் பாவித்துக் கொண்டு உங்கள் மனதியானமாக வைத்து, ஒவ்வொரு தொழுகையிருப்பிலும் அறுசுடைய பார்வையாகக் கண்ணைப் புருவமத்தியான கபால மேடையில் பார்க்கும் வழமையாக்கிக் கொண்டு ஷி ஹையுல் கையூம் என்கின்ற சுழிமுனைக் கண்ணாடியை நோக்கிக் காக்கின்றவர்களாக நீங்கள் ஆகிவிடுகிறதே உங்கள் நல்ல காலமாக இருக்கும். எ-று

ஒல்அஸிரி சூறத்திலே யுவந்தோதி ஞனிறையோன்
நல்சபறு லாகிறிலே நாட்டங்கொண்டுபார்க்கச்சொன்னுன்
அல்சிரசு மேலாக வானபெருங் காட்சி கண்டு
சொல்சுவஞ் சேருதற்குனத் தொழுதுவந்தால் நற்காலம்

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஒல்அஸ்ரி என்னும் சூறத்தில் அல்லாகுத்தஆலா ஜனங்கள் பேரில் உகப்புவைத்து நல்மாரா யருளிச்செய்தது. நல்லபடி சரீரப்பொறுமையுடன் லாஹிறின் கோலமாகிய முகம் என்ற கண்ணுடியாகிய நேத்ரத்தை உறுதியுடன் பார்க்கும்படி அல்லா கட்டளையிட்டான் உங்களுடைய சிரசானது ஒரு சுசகசாவின் தோற்றம்போல் ஒரு திருமணியான ஒளிவாகத் தோற்றும். அந்த மஹாகாட்சியை நீங்கள் மனசாறக்கண்டு உடனே கலிமாவை விஷயஞ்செய்து கொள்ளுங்கள் அவ்விதங்கண்ட ஒளிவானது. உங்களை அறிந்து கொள்ளும்வரையில் நீங்கள் ஷரீஅத்தின்படி ஐந்து நேரமுத்தும் தொழுது வந்தால்தான் உங்கள் கருமங்களான பாவ துவேஷமானது உங்களை விட்டும் விலகும், அப்போது தான் சுவர்க்கலோக சிங்கார வுதயங்களை நீங்கள் கண்கூடாய்க் கண்டு பரமாநந்தம் அடைவீர்கள். அதுவே நல்லகாலமென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள் எ-று

அல்ஹாக்கு முத்தக்காது ருகுமந்தச் சூறத்திலே
இல்முல் எக்கீன்மா த்தி லிருந்துமயில் ரூபங்கொண்டே
இல்யா ஐனுல்எக்கீ னிருந்ததிணற் றிற்குளொவி
சொல்யா றகூலென்ற சொல்லறிந்தால் நற்காலம் (13)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அல்ஹாக்கு முத்தாக்காதிறு என்ற சுவர்ண சூஸ்திரத்தில் இருக்கின்ற மஅனுவில் பாத்தின் என்ற இபாறத்தின்படி இல்முல் எக்கீன் என்ற மரத்தின்மேல் விஜயமாய் வீற்றிருந்த மயிலானது. ஸ்ருபத்தில் ஐனுல்எக்கீன் அதாவது நேத்திரத்தின் முத்தியில் பளீரென்று தெரிகின்ற பாப்பா ஒளிவாக இருக்கின்றது. ஹயாத்துல் கைபாறுகடல் என்பது ஒரு ரசக்கிணறு அந்த ரசக்கிணற்றில் விளைந்த ரச ஒளிவானது முகம்மதாக இருக்கும் அப்போதுதான் அதற்கு யாறகூல் என்ற நாமங்கிடைத்தது. எப்படியானுல்

அது செய்த தஸ்பீஹ் என்கின்ற ஜெபமானது யாறசூல்என்று தொனித்தது, அதனுல் அதற்கு அந்த மகாமில் அந்தப்பெயர் காரணப்பெயராய் உண்டாயிற்று. அந்த ரசவொளிதான் எல்லா உலகங்களையும் ஜெனித்து வெளியாக்கிற்று, அதனுல் தான் அதற்குறசூல் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று அதன் ரஹஹியத்தை கிரஹிதாயுஹத்தில் வசித்திருந்த வாலியென்னும் ஸமஸ்க்கிருத ஆசான் அறிந்து கொண்டதால்தான் உலகத்தில்சிசுக்களைக் கற்பமாக உண்டாயிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுக்கு சூலிகள் என்றும் கற்பகத்திற்குசூல் என்றும் பரப்பச்செய்தான் அதுவே அறபிறஷைபிலும் அல்லா அறிவித்தான். தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இவ்வளவு தூரந்துலையான ஞானமர்மசர்மங்களை யெல்லாம் இந்நூல் ஆசிரியரான மகான் அவர்கள். உங்களுக்கு எடுத்துபோதித்தும் நீங்கள் ஏன் கவனிக்கச் சுணங்குகிறீர்கள் ஆனதிலே அந்த சொல்லானசூல் என்ற ரகசியத்தைத்தியானஞ் செய்து அதன் பலனை அடைகிறதே. மனிதர்க்கு இன்றிய மையாத நல்ல காலமாக இருக்கின்றது. எ-று

அல்காரி அத்துமல் காரிஅத்து சூறத்திலே
நல்வசன மானஜெம்தில் நன்ரு யிருக்கச்சொன்ளுன்
குல்மவுன தீதங் கூவுங் கிளிமொழிந்த
சொல்மவுனமாட அம்பு தொகுத்துவந்தால் நற்காலம்

(ஞா-ரை) இன்னும் றகுமானுகிய ஆண்டவன் குர்ஆனில் அல்காரியத்து பல்காரியா என்னுஞ்சூாத்திலே நல்லபிப்பிராயஞ் செப்பியிருக்கிறதாவது ஒஇன்சான்களே நீங்கள் ஜம்ஹ் என்ற இருவினையற்ற மகாமிலேயே சதாகாலமுந் தரிபட்டவர்களாயிருங்கள் எல்லாம் மவுன பாதையாகிய ஹகீகத்து என்கின்ற கீகம் அதாவது பஞ்சபட்சியில் காகம். கிளிஇவைகளின் திக்ருகிய(குல்)என்ற காப்பாம் அட்சரங்கள் உச்சரித்தால்உடனே காப கௌஸைனி என்ற மணிமாடம் தோன்றும் அவ்விதம் தோன்றினமாடத்தின் பெயர்தான் ஜெம்ஹுத்தாகஇருக்கும் அத்றகு நேராக உங்களின் நினைவைப் பரிபூரண நிலையாக நிறுத்திகிற பழக்கம் வைப்பதே இன்ஸான் தன் சுயச்செயைப் பெறுகிற நல்லகாலமாக இருக்கும் எல்லா உலகங்களுக்கும்

[illegible]துக்காரனென்ற உரிமையை கைவல்லியமாகக் கொண்டு [illegible]சூக்குமவடிவானது அப்பால் சரீர உலகமாகிய ஆலம் [illegible]ஸான் ஆகிய இந்த பூலோக மாய்கையில் வந்து பிறந்த [illegible]னே பழயஸ்வாதீன பதவியைமறந்து. கேவலம் ஸ்திரீ [illegible]க்கும், மண், பொன் முதலான காமியங்களுக்கும் உட்[illegible]டு, வேற்றுமையான சகல துர்விஷயங்களுக்கும் ஆளாய் [illegible]யாக அடிமைத் தனத்தின் நோயால் மரணத்திற்கும் [illegible]யிடுகிருன். ஆனதினுலே அந்த இன்ஸான் தன்பழயஸ்திதி [illegible] வல்லமையை யடையும்படி ஆண்டவன் தன்றசூல்மார்க் [illegible] இத்தாதி சூஸ்திரங்களையெல்லாம் பூலோகத் [illegible]றனுப்பி தக்கனபரிகாரஞ் செய்யச்சொல்கிருன். அதன்படி [illegible]ந்து கொள்ளாதவர்களுக்கு நரகத்தண்டனையையும் வைத்திருக்கின்ருன் எ-று

ஒல்ஹாதி சூறத்ததி லுவந்தோதி ஞனிறையோன்
அல்லா இசுலா மைந்தாறி மீமான்கொண்
டில்லார் திரையையறுத் நினத்துடனே சேர்ந்திருந்து
ருல்லான பார்வையிலே கூடிக்கொண்டால் நற்காலம்(15

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாகுத்தஆலா குர்ஆனில் மறுபடியும் ஒல் ஹாதிசூறத்தில் ஜனங்களே! நீங்கள் இஸ்லாம் ஐந்து காரியமும் ஈமானில் ஆறுகாரியமும் தேர்ந்து அல்லாவை தொழுது நல்ல அமல்களை எடுத்து நடந்து, அப்பால் மஅரிபாவின் துறைபில் பழகிக்கொண்டுவந்து பிணக்கான இருவினை [illegible]துங்களின் திரையாகிய இருளையறுத்து ஒதுக்கி, தியானவழியில் சேர்ந்திருந்து சுழிமுனையின் பார்வையாகிய நல்நோக்கத்தில் இருப்பதுவே, நற்காலமாக இருக்கும். எ-று

இதாசுல்ஸிலத் தில்லறுலு ஸில்சால ஹாவதிலே
சகாவின்றியே கலிமா கமலமதிலே தெளிந்து
பிகாவான வனபயம் பேசும் பொருளறிந்து
நிதானமுடனீமா னிறைந்திருந்தால் நற்காலம் (16)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அல்லா என்னும் றப்பில் ஆலமீன் தன்குர்ஆன் ஷரீபு, இதாசில் சிலத்துல் அறுலுசில்ஸாலஹா என்ற சூறத்தில் சொல்லிய மஅனுவுல் பாத்தின்படி

ஜனங்களே! நீங்கள் உங்கள் சரீரம் பரிசுத்தம் பெறுகிற தற்கு ஒரு உபாயம் அதாவது கலிமாவின் உயர்நிலையான இல்லல் லாஹு. என்ற தியான மந்திரத்தை இருதயக்கமலத்தோடு வைத்து ஸ்வாசத்துடன் பொதிந்து, நித்திரையாகிய பூலோ இச்சையில் நின்றும் அறிவானதன்னினைவில் எழுந்துதெளிந் அப்பால் மனப்பயம் அறக்கூடிய தாமரைக்காயின் பொ ளான றூஹின் அந்தரங்கத்தையறிந்து. முற்றிலும் நீனுடைய வட்டத்தில் தறிப்பட்டிருப்பதே நல்லகாலமாக இருக்கின்ற

லம்யக்கூ னில்லதீனக் கபறுவெனும் சூறத்திலே
அம்ஆபு சம்கிணற்றி லன்பாக நீ ரருந்தி
சம்மான நல்மஃரி பத்தினிற்கலாமொழிந்த
தம்மான கேள்வியிலே சார்ந்திருந்தால் நற்காலம் (17

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் வல்லமைப் பொருளான ற மான் தனது திவ்யகலாமாகிய குர் ஆன் ஷரீபு லமயக்கூனில் தீனக்கபரு என்ற சூறுவில் சொல்லியிருக்கிறதாவது இரண் மஅஞவாக இருக்கும். ஒன்று ஒ ஜனங்களே நீங்கள் திருமக்க என்னும் ஹறத்தில் போய் தவாபு செய்து ஆபுஸம் ஸம் என் னும் திவ்யவிணற்றின் நீரையள்ளி யருந்தி ஹஜ்ஜுடைய பறுலுகளின் நல்வணக்கங்களை நிறைவேற்றுவதே உங்களுக்கு நற்காலம் என்பது, மற்றொருபொருளோ — அலிபு. மீமான ஐனுல் எகீனில் ஜொலிக்கின்ற உண்மைவஸ்துவான் ஒளிவை சந்திக்குப் பொருட்டு நீங்கள்கொண்டுள்ள இஷ்கின்புறத்தால் ஒழுகி வழிகின்ற அமிர்தத்தைக்குடித்து மஸ்தாகி பின்பு அரு மையான மஅரிபத்துல்லாவின் திவ்யவாசலாகிய சுழிமுனை யில் சேட்டும் ஹு என்கிற வலம்புரி முழக்க ஸப்தத்தைக் கேட்டு பரமாநந்தங் கொண்டிருப்பதே இன்ஸான்களின் நல் வாழ்வா காலம். எ-று

இன்ன அன் சல்ஃவி லேகமுத லோனுரைத்தான்
முன்னளோ டிந்நாள் மொழியும்பின்னளும்மறிந்து
கன்ன சவனைவிட்டு ஹக்குடனே சேர்ந்திருக்கச்
சொன்னர் முஹம்மது றசூலைக்கண்டால் நற்காலம் (18)

(ஞா-பொ-ரை) குர்ஆன் ஷரீபில் அல்லாகுத்தஆலா சொல்லிய பாத்தின் மஅனவின் பிரகாரம் ஜனங்களே நீங்க- ளாகிறவர்கள். அஷறப்த்துல் மகுலுக்காத்து அதாவது படை த்துண்ட ஜீவகோடிகளுக்கெல்லாம் தலைமை ஸ்தானத்தை யுடையவர்களாக இருக்கின்ற படியால் உங்கள் சுவாசத்தில் சூரிய சந்திர சுழிமுனை என்னும் மூன்று வந்தனகலைகள் இருக் கின்றன. அந்த மூன்றும் முன், பின், தன் அதாவது முற்- காலம்-பிற்காலம்-தற்காலம் என்பதாக காலங்களையும் அவை களின் கிரகங்களையும் கொழுவியிருக்கின்றன. அவசியம் நீங் கள் அந்த முக்காலப்பிரவுகளை முதல்படியில் அறிய உங்கள் சுவாசகலையின் கணக்குகளைக் கண்டு பிடித்தீர்களாகில் அப்- போது உங்கள் காலரகசிய பராசிய சக்திகளைதானே கானகத் தில் நட்டிய விளக்குப் போலத் தெரியப் பெறுவீர்கள் அப் போதுதான் சகல ரகசியங்களை கண் மூடிவிளிப்பதற்குள்ளாக தெரிந்து சொல்லும் ஒலிமார்களாக ஆய்வீர்கள் அப்போது கன்னசென்கிற, நப்ஸு அம்மாருவின் சுயகு ணங்களான அழுக்கு ஆனுவம் பேராசை, பெருமை, வஞ்ச- கம் சூதுகபடு இருவினையெல்லாம் உங்களைவிட்டு சூரிய உதயங் கண்டு விலகியோடும் இருளைப்போல விலகிக்கொள்ளும், அது தான் லஅனத்துப் பெற்ற ஷெய்தான் என்பவனின் சூறத்தாக இருக்கும் இதையற ஒழிப்பதர்குத்தான் ஆயிரக்கணக்கான மஹான்களெல்லாம் பிரமாண்டமானமலை கெபிகளிலும் காவடர்ந்த கானகங்களிலும் இருளான குகைகளிலும் போய் இருந்தது. எத்தனை யோவருஷங்களைக்கடத்தி ஜபங்கெண்டு வந்தார்கள் இதுதான் மனிதன் எவ்விதத்திலும் அடைய வேண்டிய சுயராஜியம் ஆகவே ஷெ சொல்லிய படியான சரீர உலககோடி சுயராஜ்யம் பெற்றுக்கொண்டால் மனிதன் சகல குணத்திலும் முகம்மதாகி விடுகிறன் தன்னை எந்த சமயத்தி லும் முகம்மதாகக்காண்பான் அப்போது தான் இன்ஸான் இப்போது இருக்கின்ற, ரகசிய ஸ்ரூபமான ஹைவான்குன ரத்தின் நின்று விலகி நீதமாவிய. காமில் இன்ஸானுடைய புரன் அழகில் வந்து பிரகாசிப்பான். அப்போதுதான் அவ- னுக்கு நல்லகாலமானது பிறந்தது. எ-று (கவனிப்பு)

இந்த இடத்தில் பரமதத்தடினமான மண்டிபுத்தியைக் கொண்டு நோக்காமல் அறிவை பல உணர்ச்சியைக்கொண்டும் தெளியவைத்துப் பார்த்தால் உன்முகம் உனக்குத் தெரியும் கண்டுகொள். அப்பால் உன்வாயை முடிக்கொள். ஆசிரியன்

இச்குறம்ஃ பிசமிறப் ரியிறைசூறத் தானதிலே
தர்குமஃ ரீபத்தினைத் தானறிந் துணர்ந்தாக்காற்
பிக்குறும் நினைவொடிக்கிப் பேசும்பொரு ளையறிந்தே
ஹக்குலா மமலதனை அறிந்திருந்தால் நற்றகாலம் (19)

(ஞா-பொ-ரை): திருக்குர் ஆன்ஷரீபில் இக்குறம்ஃ பிஸ்மிறப்பிக்கல்லதீன. என்ற சூரத்தில் பாத்தின் மஅனுவில் அறிவித்தான், எப்படியென்றால் ஜனங்களே! நீங்கள் உங்கள் சிர்றையறியவேண்டுமானால், மஅரிபாவில் துறைமுகத்தை நல்லபடி வேற்றுமையான சந்தேகங்கள் இல்லாமல் அறிந்து அது எது? என்று தூண்டித்துருவி காமிலானப்பீரென்னும் நல்லாசான்களைத்தேடி அவர்களை நான் முன்பாராவில் சொல்லியபடி நடையுடைபாவினைகளால் கண்டறிந்து அவர்களின் பாத தண்டையில் ஊழிய நாயைப்போல் காத்துக்கிடந்து நீங்கள் துனியா என்னும் காட்டு மடத்தில் வந்து இருந்து கொண்டு பார்க்கக்கூடிய வீண் அலுவல்களான பிக்றுகளை யெல்லாம் இருதயத்தைவிட்டும். ஒடோடவிரட்டி விட்டு, வபால்லாத சேஷ்டைக்குரங்காகிய நபசுஅம்மாறு என்பதை இடவலம் பிரிந்து செல்லவிடாமல் ஒருநிலை என்கின்ற இருட்டறையில் விட்டுசிறைப்படுத்தி விட்டு, கடைசியில் ஒன்றொன்றாக பூதப் புலனுதியச் செயல்களையெல்லாம் பனு செய்துவிட்டு மீதமிருகின்ற நித்யவஸ்தான ஹக்கை வைராக்ய மென்ற பிடிவாதத்தால் கைவலயப்படுத்தி அதையேதியானித்திருப்பதே உங்களின் நற்காலமாக இருக்கும். எ-று

ஒத்தீனி வஸைத்தூனி ஒத்தூரி சூறத்திலே
பத்தியுட னெஞ்சுவந்து பாருமிசுக் குற்றறிந்து
முத்தான துர்றத்துல்பை லாவென்னு மூவுலகிற்
சித்தான மாளிகையிற் சேர்ந்திருந்தால் நற்காலம்

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாகுத்த ஆலாதன் கலாமுல்அஉலாவான குர்ஆனில் விளம்பரஞ்செய்திருக்கிறான் ஒத்தீனிஒஸைத்தூனி என்ற திவ்ய சூறாவில் என்னமையே யானால் ஓ மனிதர்களே, நீங்கள் பக்தி என்கிற வைராக்ய பத்தியத்தை கைப்பிடித்து உங்கள் இருதயத்தை எந்த ஸமயத்திலும் ஒரே நிலையில்தரிபாடான வசியம்செய்து மேலேநோக்கின் பார்வையிலேயே மன இஷ்க்கு எழுந்து அலைமோதச்செய்து அறிவைக் கூர்மையாகத் தீட்டிக்கொண்டு ஞான ஆராய்ச்சிலேயே நேரத்தைக் கடத்தி துனியாவின் சிங்காரத்தை மறந்து மோட்சந்தை காண்கக்கூடிய துர்றத்துல் பைலாவாகிய மூவுலகங்களும் அடங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற மகாமன் மகுமூதென நின்ற மணிமாளிகை ஆசனவீட்டை அடைந்த தவஸாலியாக இருப்பதே உங்களுக்கு நற்காலமாக இருக்கும். எ-று

இன்னிசைப் படலம் பூரணமாயிற்று
ஆக படலம் 4 க்கு திருக்கவிதை 80

குத்துபாப்படலம்

தொங்கல்

நட்பாம் ஜும்ஆவின் வேளையிலே, நவில்வார் துன்யாவின்
புருவானதை-அப்போதே அல்லாஹுத்தஆலா, அரியமலக்-
கைக்கொண்டவர் தலைமேற்-கைப்பாம் லகுனத்து முசீபத்தை
யும். கலந்தொன்றாகவே யிறக்கச்-சொல்வான்-சப்பஹலில்லா
ஹியெனவே சாற்றும் சூறத்திற் றேற்றும்பாரே (1)

(ஞா-பொ-ரை) ஒ உடற்பிறப்புகளே! இந்த நல்ல கவிதையைத்து இதன்படி நடந்தால் உங்கள் பாவங்களை மன்னிக்கவும் உங்களை சுவர்க்கத்தில் கொண்டு சேர்க்கவும் றசூலுல்லா அவர்களே சாமீன் என்ற போறுப்பாளியாக இருக்கின்றார்கள் அவ்விதஞ்செய்தவன எவனோ அந்த மன்னன் ஜெயம் பெறுவான் பாட்டின் பொருளாவது அல்லாவுக்கு மிக்க உகந்த ஜும் ஆநமாஸ் வேளையாகிய குத்துபாத்தொழுகும் ஒக்த்தில் துனியாவின் விஷயமான வியாபாரம் உத்யோகம். கொடுக்கல் வாங்கல் முதலான கருமங்களை எவன் மன அச்சமின்றி

நடத்துகின்ருரே அவனுடைய தலையின் பேரில் அல்லாகுத்த ஆலா லஅனத்தான கஹ்ருடைய மலக்கின் புறத்தால் பெரிதான முசீபத்தையும் பலாவையும் விரவிச்சிந்தும்படி செய்வான் இதைக்கண்டறிய வேண்டுமாஞல் குர்ஆனில் ''யுஸப்பிஹ்லில்லாஹி'' என்ற சுவர்ணசூஸ்திரத்தில் நல்லதெளிவாக கண்டறிந்து கொள்ளவேண்டியது எ-று

வேறு விருத்தம்

நித்தமு மைந்து நேரம் நிமாசுசெய் மூமிஞனோர்
பத்தியி ஞற்பான் பேர்கள். பள்ளிவந் திருக்கி லப்போ
கத்திபா னவர் தானேரக் கணக்கொடு மோதப் போதும்
புத்தியின் குருனுக்குள்ளே புகன்றன ஞதி நாயன் (2)

(ஞா-பொ-ரை) ஒஹேமு மீன்களான நல் ஜனங்களே! நீங்கள் ஸலாமத்து அடைகிறதற்காக வேண்டி, ஒவ்வொரு நாளும் நீங்காமலும் மன ஊக்கமில்லாதசாம் பேறித்தன மில்லாமலும் கிரமங்கிரம் போல் மேற்சொன்ன வண்ணமாக மஹாஷறஉஞான தவமாகிய மோட்சரத்னமாகிய ஐந்து வேளை நமாஸையும் தொழுது இவ்வித தொழுகையுள்ள சீதேவித்தனமுடைய கனவான்களாக நாற்பது பேர்கள் பள்ளிவாசலில் வந்து கூடியபோது கதீபானவர் மிம்பர்ப்படியிலேறி சகல கணக்குடன் குத்துபா ஓதித்தொழுகிறதற்குப் போதுமானதாக இருக்கும். இந்த சட்டமும் குர்ஆனில் தான்அல்லா குத்தஆலா திருவுதயஞ் செய்திருக்கின்ருன் எ-று

வடுவொன்றுமில்லான்வேண்டுமெனவல்லநாயன் சொன்ஞன்
அடுமையா யொருவருக்கு ளாகிஞே ஞகா தென்றுங்
கொடுமைசெய் பவருமாகாக் குணமிலாப் பலிசைவாங்குந்
தடிமை செய்ஹூக்குமுள் ளோருஞ்சாற்றுஜூம் ஆவிற்காகார்

(ஞா-பொ-ரை) அப்படி ஜூம்ஆவுக்குப் பள்ளிவாசலில் கூடக்கூடிய நாற்பதுபேரில் சரீர உறுப்புக்களில் யாதொரு கண் குருடு நொண்டி சப்பாணியானவர்களும், ஒரு யஜமானுக்கு அடிமைச் சீட்டு எழுதிக்கொடுத்து விலையாகிய அடிமையானவர்களும், இன்னும் வட்டிவாசிகளுக்குக் கொடுத்து ஊரார் இரணத்தை அநியாய வழியில் அபகரித்து தின்று

[illegible]துப்போயிருக்கின்ற மூதேவி ஜனங்களும் இன்னும் [illegible]கள் கொண்டுவருகிற வழக்கை நோக்கி ஓரவஞ்சகம் [illegible]ன்ற முஞபிகீன்களும், இன்னும் ஜஞச்செய்கின்றவெறி[illegible]றவர்களும் இன்னும் ஷறஇன் ஹூக்கும் அவர்களின் [illegible] பாக்கியாய்யிருந்து வருமே அப்படிக்கொத்தவர்களும் [illegible] ஜூம்ஆவுக்கு வந்து கூடி ஷை நாற்பதில் கணக்காகிஞல் [illegible] ஜூம்ஆத் தொழுகையானது கூடாவே கூடாது எ-று

[illegible]கொளா தவருஞ் சின்னப்பிராயத்தோர் கிழவரான
[illegible]ரும் நார்ப்பதுக்குட் டரித்தவரல்லர் கேளீர்
[illegible]னில் மால்மிகுத்தும் பசித்தவர்க் கீயாப் பாவி
[illegible]வர் நாற்பதெண்ணத் திற்குளே கூட்டலாகார் (4)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஷறஇன்படி சுன்னத்துல்அபுல[illegible] கல்யாணசோபனஞ்செய்து கொள்ளாத பிரமசாரிகளும் [illegible] எத்திக்கொள்ளாத சிறுமைனர்களும் முதிர்ந்து தள்[illegible] கிழவோர்களும், இன்னும் தங்களிடம் அதிகமான [illegible]வாக்குகள் இருக்கவாசலில் வந்தமிஸ்கீன்களுக்குப்பசிக்கு[illegible] ஈனபகீல் ஜனங்களும், ஷை குத்பாவுக்குப் போதுமான [illegible] எண்ணிக்கைக்குச் சேர்க்க ஆகமாட்டார்கள் எ-று

[illegible]றக்கண் ஞேடு மொற்றைக் காதுமூக் கிழிவுள்ளாரும்
[illegible]றக்கால் கையிஞேடு மொருபல்லுக் கொச்சையாஞேர்
[illegible]ய மாற்பின் மேலே படர்ந்திடுங் குறைநோ யாள
[illegible]னே பேருந்தானே யிரண்டிருபது பேர்க்காகார் (5)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஒரு கண் குருடர் ஒரு காது [illegible]டர் மூக்கரையர்கள் ஒருகால் நொண்டியர் ஒரு கை கட்[illegible]யுள்ளவர்கள். பல்லில் குறை குற்ற முடையவர்கள் இன்[illegible] உடம்பில் மார்பில் குஷ்ட முதலிய குறைபட்ட நோய்[illegible]டையவர்கள். ஆகிய இத்தனைபேர்களும் கூடிமேற்சொன்ன [illegible]ஆவுக்கு வேண்டிய நாற்பது பேர்களில் சேர்ந்தால் அந்த [illegible] ஜூம்ஆ கூடவே கூடாது எ-று

வேறு

[illegible] முழுதுந் தெரிந்தகுரு னறிந்தே பறுலு சுன்னத்துக
[illegible]துணர்ந்து கலிமாவை யொருநா ளினுமாருதீஞேர்
[illegible]ருந் தீனி னிசையுடையோர்படைத்தோன் பேரிற்பேராசை
[illegible]யுங் கிருபை மூமினவ ரழகா கிடுநாற் பதுபெயரே (6)

(ஞா-பொ-ரை) மறுபடி எப்படிப்பட்ட கனவான்கள் அந்த துய்தான ஜும்ஆவுக்கு லாயக்காகுமென்றாலோ இஸ்மு டைய தர்த்தீபின் அளவு அந்த முழுவதுந்தெரிந்து கொண்ட தோடுகூட குர்ஆனின் அத்தியங்களிலும் சூறுக்களிலும் அநே கம் மனப்பாடம் பண்ணி ஒருசிறிதாகிலும் அவைகளின் அர்த் தங்களையும் தானாகவோ, அல்லது உலமாக்களின் மூலமாகக் கேட்டறிந்தோ கொண்டு ஷற இன்பேரிலும் அமல் பேரிலும் சதாவும் மனப்பூர்வமான ஆசையாகவும் கடைப்பிடியாகவும் இருந்து வருகிறவர்களாகவும், அன்றியும் இஸ்லாமுடைய தொழுகையுடைய பறுலு சுன்னத்து, முஸ்த ஹப்பு, வாஜிபு முதலிய ஷர்த்துகள் ஒன்றையும் விடாமல் எடுத்து நடப்பவர் களாகவும், கலிமாவை எப்போது இஷ்க்குடனே வாயுச்சரிப்பு மன உச்சரிப்புடையவர்களாகவும், அல்லாவின் பேரிலும் அவன் றசூலாகிய நமது நாயகமவர்களின் பேரிலும் சர்வ நம்பிக்கையுடைய பேராசை தூண்டிய உள்ள முடையவர் களாகவும், அன்றியும், இஸ்லாமான ஜனங்கள் பேரில்கிருபை இரக்கம் சமய உதவி ஒத்தாசை செய்கின்ற மூஉமீன்களாக நாற்பது பேர்கள் கூடினவுடனேதான். ஜும்ஆத் தொழுகை யானது சரிவர நிறைவேறப்படும் இந்த ஒழுங்கில் ஏதேனும் தவறுதல் வரவேகூட்டாது. எ-று

அறுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்

குறித்தநல் மூமீனுனோர் குத்துபாக் கேட்கவந்தோ
ரறிந்திட வோதும் கத்தீபவர்மொழி செவியுருது
பறைந்திடி லிருந்தோர் குத்துபாப்பலன் குறைவா மென்ன
நிறைந்திடுங் கருணை யாதி நிகழ்த்தினன் குருனிற் குள்ளே (7

(ஞா-பொ-ரை) இன்னமும் மேலே குறித்த மூமீன்கள் நாற்பது பேர்களன்றி மற்றவரப்பட்டவர்களில் சிலராவது பலராவது, குத்பாப்ரசங்கம் செய்யும்போது அந்த குத்பா ஓதும் கத்தீபானவர் சொல்கின்ற நல் வசனத்திற்குத் தங்கள் செவிகளைக் கொடுத்து அமைதியுடனிருக்காமல் ஏதாகிலும் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் பரிவர்த்தனைகளைப் பற்றியாவது வேறு விதத்திலாவது பேசிக்கொள்ளும் பட்சத்தில் அந்தக்

...வர்களின் குற்றத்தினல் பக்கத்திலிருந்த நல்லோர் களின் குத்பாத் தொழுகையின் பலனுக்கும் உடனே குறைவு ...து நேரிடும் என்று உலகெல்லாம் பரிபூரண மயமாகிய அல்லா தன் கலாமுல்லாவில் திருவுளம் பற்றினன். எ-று

...ங்களின் முஷாஹி தாவுந் தரித்திடு முருக்க பாவும்
பொங்கிய அறிவுதன்னுற் போற்றியே புலம்பல் தானு
...ங்கிதத் தூக்க மூர்க்க மியல்பிலாச் சோம்பல் சாய்தல்
...ங்கிய வெட்டுந் தங்கள் முறைகுத்து பாவுக்காகார் (8)

(ஞா-பொ-ரை) ஷரீஅத்தில் சொல்லியபடியால் லாக, ...று ரகசிய வழியில் அல்லது, பதினன்கு வகைப்பட்டகான் ...நாக்களில் நிர்ணயித்திருகின்ற உண்மையான முஷாஹிதா இருப்பில் இருப்பில் இருந்தாலும், அல்லது தன்னை மறக்கப் பட்ட மஸ்த்தான்களின் முருக்கபா இருப்பாமுலும் சரி அவை களும், இன்னும் ஞானத்தின் இஷ்க்குப் பொங்கி மனம் புலம் புகின்ற திவ்ய பாடல் புலம்பல்களும் அல்லது தன்னை மறதி யுறுத்தும்படியான நித்திரை செய்தாலும், இரத்த மூர்க்கத் தினுல் ஏற்படும் சோம்பல்களும் முதுகுக்கு அணை தாங்கல் வைத்து அதன் பொறுப்பாக சாய்ந்திருக்கிறதும், இன்னும் ...யில் சரீரம் அழுக்கு துப்புறவின்மைகளைப்பற்றிய பல துர் விஷயங்களும், ஷி ஜும்ஆ குத்பாவுக்காகாத கருமங்களாக இருக்கும். எ-று

ஒருவரோ டொருவர் நக்க லொடுமொழி பேசினலும்
அருவருத் தேப்பஞ் சத்தி யஃதொடு மசதிபுத்தி
வெருவுத லச்சங் கூச்சம்வேலையொன் றியற்ற லெல்லாங்
குருமொழி குத்துபாவிற் குறுதெனக் குருனிற் சொன்னன்(9)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் குத்பா நேரத்தில் பள்ளிவாச லில் வந்துகூடின முஸ்லீம்கள். ஒருவருக்கொருவர் எதுகருமத் தைப்பற்றியாவது மினவிக்கொள்ளுதலும் வாய்திறந்து பழக் கம் பேசுதலும் மனஸ் அருவருப்பான ஏப்பம் கீறுபூறென்று ...றல் செய்தாலும் சத்தி செய்தாலும் புத்திமாறும்படியான ...ர அசதி கொண்டிருந்தாலும். பித்தம் அதிகரித்ததாலோ அல்லது வேறு எந்த விதத்தாலோ மனநடுக்கங்கொண்டு ஜட ...ம் வெறுக்கொண்டாலும், அல்லது உடம்பில் அதிகப்பற்றுன

கூச்சங்கொண்டு சொறியத் தலைப்பட்டாலும் அல்லது ஏதா கிலும் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தாலும் இவையாவும் றசூ நாயகமவர்களின் ஸ்தானத்தில்நின்று கத்தீபானவர் செய்யு நல்உபதேசமாகிய குத்பாவுக்குஅறவே கூடாதபொல்லாதக மங்களாக இருக்குமென்று குர்ஆனில் அல்லா திருவுளம் பற் இருக்கின்றான். எ-று

செவியுங் குறைவாகிச் செவிச்செவிடுவும் சிறப்பின் மேன மேற்சிரமிகும் வங்கும் - குவியுங் குரங்குபோல் மேனிகூனி கொஞ்சங் கீழ்த்தாடி சிறைத்தவரும்-புவியிற்றலையிலீர் வண் ணமாகப், பொருத்திச் சுல்பாக்கள் வைத்தவருங்-கவியு மறு கண்ணோர் முகங்கறுத்தோர், கழறும் குத்பாவின் கணக்கிற் காகார். (10)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும்மும் ஜும்ஆவின் தொழுகை குச்சேரக்கூடிய நாற்பது பேர்களில் ஆகாதவர்கள் யா யாரென்றால், செவியில் ஏதும் கோரையானவர்களும், செவி யானது கேளாத செவிடர்களும் சரீரமுழுவதும் சிறங்கு வங்குமாக அசூசையானவர்களும், கிழக்குரங்குபோல் சரீரம் கூனல்விழுந்தவர்களும், ஷறீஅத்திற்கு விரோதமாக. தாடி யைக்கொஞ்சம் விட்டு மற்ற எல்லாத்தையும் அறக்களைந்தவ களும், பெண்களைப் போல் தலையில் ஈரும் பேனும் உலாந்து படியாக சுல்பாமயிர் வளர்த்து மினிக்கிக்கொள்ளப்பட்டவ களும், இன்னும் கண்களில் மாசுமறுவுடையோரும், அல்ல வுடைய லஅத்துக்கு அடையாளமாக,முகத்தில் கறுப்பு விழு தவர்களும் ஷை நாற்பது கணக்கிற்கு ஆகவேமாட்டார்கள்

மஸ்தா னவர் தலைவிரித்தோர், மருளு முடியொடு தாடியொடு-முஸ்தா துகளெனச்சொலிப் புழுகி, யுடம்பெ லாம் பூசுமணமிகுத்தோர்-மஸ்தாய்க் கள்ளுட னரக்குமுண் மருளுமிருகண்ணுஞ் செவந்தவரும் விஸ்தாரக் குத்துபாவு காகார், வேந்தன் றொழுகைக்கு மாகாரென்றார் (11

(ஞா-பொ-ரை) மஸ்தான் மார்களைப்போல் தலை விரியவளர்த்து அழுக்கும் சிக்குமாக ஜனங்கள் மருளும்படி யாக, தாடியை ஏகமாய்ப் பின்னலாகவளர்த்து தெரியா ஜனங்களிடத்தில் நான்வடதிசைக்கு அப்பால் என்றும் ஷெய் என்றும் சொல்லிப் புழுவிக்கொண்டலைகின்ற பகல் வேஷ

...களும் இன்னும் ஷரிஅத்திற்காகாத சவாதுபுனுகுமுத ... கெட்டி வாசங்களை உடம்பெல்லாந் தடவி கொண்டு ...ற டம்பாஜாரிகளும், இன்னும் கள் சாராயம் அரக்கு ...வான வெறிவஸ்துக்களை யருந்தி கண் சிவந்து வருகிற ...களும் ஷை குத்பாவுக்கும் ஆக மாட்டார்கள் மற்ற தொழு ...களும் ஆகவே மாட்டார்கள். எ-று

ஒரு பக்கம் சாய்ந்த தலையுங்கண்ணு, மொருகை யொரு ...லும் வளைந்தவரு-மருவும் வங்கொடு சொறிசிறங்கும் வாத ...ல் நடுக்குள்ளவரும்-பருவந் தப்பிய மூப்பிமேரும், பழைய ...ப்பிடிப் பில்லாதாரும் - இருபதிருபது பெயர் கணக்கிற் ...ங்கா ரென இறசூ லோதினர் (12)

(ஞா-பொ-ரை) ஒருபக்கமாகச் சாய்ந்திருக்கும் தலையுள்ள ...களும் அதேமாதிரியான கண் உடையவர்களும் ஒருகையும் ...காலும் வளைந்துள்ளவர்களும், இன்னும் காலில் வாத ...லிய முடக்கு வியாதி தோன்றியதால் நடுக்குள்ளவர்களும் இன்னும் பருவந்தவறியதால் குறு குறுத்துப்போன கிழட்டு ...ங்களும் ஷை குத்பாவுக்குடைய நாற்பது பெயர்களில்சேர ...யாது எ-று

சீத்தை வடிகாதுங் கணிற்பீழையும், சிறப்பில்லா வாயுங் ...ட முள்ளோர்-மாற்றக் குபரிஞேடுறவுள்ளோரு மந்திரம் பேயோ டுறவுள்ளோரும்-வெற்றுப் பாஷையாற் பலகாலமும் ...ங்கிக்கூத்தாடித் திரிவோர்களும் வார்த்தை மருட்டமான ...மனுநாற்பபது பெயர்க் காகாதென்றார் (13)

(ஞா-பொ-ரை) காதில் சீழ்வடிகிறவர்களும், கண்களில் ...ழசாடுகிறவர்களும்,வாயில் அவதியான புண்பொடி முத- ...லியவைகள் உள்ளவர்களும், குஷ்டரோகிகளும் மாற்றமான ...ஸராக்களுடன் கைபிடி உறவாடிக்கொண்டு திரிகிறவர்களும் மந்திர உற்சாடனங்கள் செய்து கழிப்புமுதலியவைகளைச்செய் ...ன்ற மந்திர வாசலாத்துக்காரர்களும், பேய் வசியக்காரர் ...களும் இங்கிலீஷ் முதலிய அந்நியபாஷைகளைக் கற்று அதன்பேரி லேயே மன இச்சை வைத்து மார்க்கத்தைப்பேணமல் திரிகிற ...ர்களும் ஒருவர்க்குக்கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை முறிப் ...பவர்களும் ஷை குத்பாவின் நாற்பது பேர்களின் கணக்கிற்கு ஆகமாட்டார்கள் (எ-று)

சாரையரவுபோல் மேனியுள்ளோர், சகல ஜனங்களும் பொய்யனென்போ - பேரை மாருடிப் பலகாலமும், பேயை விரும்பிய பேர்கள் கற்பி-ஞரை முகநோக்கி முரையிலாமலடி தடித்துதான் பேசும்வீணார்-ஊரைக் கோட் சொல்லிக் கெடுத் தவரு, மொருவன் குத்துபாவுக் கொண்ணுரென்ருர் (14)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் சாரைப்பாம்பு போல் திரேக வாக்கர்களும் ஊரில் நாட்டில் சகலமான ஜனங்களும், இவன் பொய்பேசுகிறவன் என்று தூற்றப்படுகிறவர்களும், இன்னும் ஸ்திரிகளை உபாய மந்திரங்களாற் கெடுக்கப்பட்டவர்களும் இன்னும் பெண்களிருக்கும் இடங்களுக்கு வெட்கமில்லாமல் வந்து வலியப்பேசி உறவாடுகிற ஜிஞப்புலிகளும் இன்னும் பெண்களை வீணுக்கு அடித்து வம்பு செய்கிறவர்களும், ஊரை கோள்குண்டிணி முதலியவைகள் சொல்லி கெடுக்கும் கேட்-டோர்களும், ஷை குத்பாவுக்கு ஆகமாட்டார்கள். எ-று

கூட்டும் அலிபாச்சு அவ்வலாச்சு கோமான் லாகிறுமுடிவு மாச்சு சூட்டிமறந்காக்கால் ஹறுமாச்சுது, சொல்லையடக்கி ஞல் பாத்திஞச்சு நாட்டிக்கலிமாவைப்பராக்காக்கிஞல் ,நாஓு ஹறுபாச்சு லாகிருச்சு - மூட்டி யுறங்கிஞல் மவுத்தாச்சுது முற்று முறவாகு மிசைகளெல்லாம். (15)

(ஞா-பொ-ரை) குத்பாவின் தர்த்தீபுகள் இப்படியாகவே ஆககூடிய ஐந்து ஒ௲து தொழுகையெல்லாம், அலிபென்கிற அச்சரத்திஞல் உண்டாக்கப்பட்டு, கல்குகளை உற்பத்தி செய் வதற்கு முன்னமே வெளியாக்கப்பட்டு அல்லாவின் திருக்குர் ஆன்படி வெளிப்படையான லாஹிறு வணக்கங்கள் அந்த அலிபின் சூரத்திலேயே ஸம்பூரணம் ஆய்விட்டதுஅதைமறந்து விட்டால் இன்ஸான்களின் நடவடிக்கையடங்களும் ஹறு மென்றேகுறிப்பிடப்படும். அல்லது அல்லாஹூ என்னும் சொல்லிலடக்கிக் கொண்டு வணக்கஞ்செய்ய வேண்டுமாஞல் அதுபாத்தின்படியான வணக்கமாய்விடும். இருதயத்தில் இல் லல்லாஹூ என்னும் கலிமாவை நினைவில் வைத்து அதுவே பராக்காக்கிஞல் வாசியின் கணக்குத் தெரியாத ஒரு குறை யாலே அதுவும் லாஹிருன வணக்கத்தில்தான் சேரும்அல்லது

[illegible] கலக்க செய்து நித்திரை செய்தால் அதுமவுத்தாகி [illegible] ஸ்தூலம் பழுவாகிவிடும் - அப்போது பூதகருவி [illegible] உனக்கு வசியமாகும். எ-று

[illegible] றேய்தானே பீஸபீலாம், நலமானதாலே யொலிய [illegible] அல்லலானது மிருளதாச்சு, அல்லாஹூ அஞ இல்லா-[illegible]ம்-சொல்லுக் கடங்காத சிபாதானது, சொல்லஇலா [illegible] ஜனதாச்சு-எல்லைக் கடங்காத இறுஷாதெனும், ஈமா [illegible] கபூலாச்சுதே. (16)

(ஞா-பொ-ரை) அன்றியும் றேயானது ஷரீஅத்தின் விதி [illegible]பீல் ஆகிவிடும். தாலானது. ஒலிமார்களில் சேர்க்குங் [illegible]களாயிற்று அந்த கார இருவினைகளானது, இருளான [illegible]ற்று, அல்லாஹூ அஞஇல்லாஹி என்னும் சொல்லுக் [illegible]காத தவமணி மந்திரங்களானது, எல்லாங்கூடி கடைசி [illegible] இலாஹ் என்ற ஒரு சொல்லாயிற்று அது மகாமானது [illegible]த்திரங்கள் என்ற ஒரு குறிப்பு ஆய்விட்டது இரவென் [illegible]லென்றும் ஒரு எல்லையில் அடக்க முடியாத இரு ஷாது [illegible] மனஉறுதி என்ற ஈமானுடைய நிலையாய் விட்டது [illegible] சகல தவங்களும் முத்திவரங்களும் கபூல் செய்யும்படி [illegible]தாக ஆய்விட்டது எ-று

மாற்றயில்லாத அலிபானது, மன்னன் ஷரீஅத்துத்தாஞ [illegible]ற்றமாகிய நிலவதாச்சு, எங்கே யாச்சு-றூஹானது ஆத் [illegible]வான ஹயாத்தானது, அன கூவாச்சு முஹீமாச்சுது [illegible]ம் சுஜூதாச்சு மீமாச்சுது, தனியோன் தாலாச்சி இஃத் [illegible]லே.

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அலிபானது, ஷரீஅத்துமாய் [illegible]டது. இன்னும் அது சந்திரஞக வெளிச்சம் செய்கிறது இன்னும் அது ஸமதியத்துடைய புரத்தில் உலகமெல்லாம் [illegible] கொண்டிருக்கின்றது. அதுவே சரீரங்களுக்கு பிரதான ஆத்மாவாகவும் இருக்கின்றது. அன்றி றூஹூல்குதுஸியானது [illegible]வாக இருக்கின்றது அதுவே முஹீம் என்றுஞ்சொல்லப் படுகிறது இன்னும் ஸூஜூதாகிறது மீமானதாக இருக்கின் றது. இன்னும் தாலானது இஃதிதாலாக யிருக்கின்றது எ-று

முந்தஷரீ அத்து நிலையாச்சுது, முற்றும்அலிபான தக்பீறிலே சொந்தமாகிய றுக்கூஆனது, துய்யோன் கேயான தரீக்கத்தாச்சு அந்தமாகிய மீமானது, மருளாம் ஹக்கீக்கத்து ஸுஜூதாச்சுது-சிந்தை தெளிவான தாலானது, செய்ய மஃரிபத்தாச்சுதென்றுர்,

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அலிபின் நிலையானது, ஷரீஅத்தாய்விட்டது அலிபுடைய முழு உருவமும் தொழுகையின் தக்பீராக இருக்கின்றது. இன்னும் றுக்கூனது, ஹேயாகயிருக்கும் அது வேதரீகத்தாக இருக்கும். இன்னும் சுஜூது ஆகிய மீம் என்றது ஹக்கீகத்து ஆகஇருக்கும். இன்னும்தாலானதும் அரிபத்தாக இருக்கும் என்றுர்கள் ரசூல்நாயகமவர்கள் எ-று

குத்துபாப் படலம் பூரணமாயிற்று

ஆகப்படலம் 5 க்கு திருப்பாடல் 98

வாங்குப் படலம்

தொங்கல்

பாகமுடன் சொல்லும் வாங்குதனிற், பறுவு பதிறைென்றுண்டுரைக்கக் கேளீர்-ஆகந் தனிலொருவாங்கோதிட அறியும் புகழுள்ளா ஞகவேணும்-ஆகு மிசுலமா யிருக்கவேணு, மரிய மதியுள்ளாஞக வேணும்-காயும் ஹபுறுகள் திருத்தத்தோடு கலிமா விபரமாய் மொழியவேணும். (1)

(ஞா-பொ-ரை) பள்ளிவாசலில் ஐந்து வேளைகளிலும் சொல்லப்படுகிற வாங்கு என்னுந்தொழுகை அழைப்பில் பதிைெருபறுலுகள். உண்டும் அதைச் சொல்கின்றேன் கேட்டு கொள்வீர்களாக அதாவது மார்க்கப்பிரகாரம் வாங்கு சொல்கிறதர்த் தீபானதை நல்ல மனனஞ் செய்திருக்க வேண்டும் அதிலும் அவன் இஸ்லாமானவஞக இருக்கவேண்டும். இன்னமும் அக்குல் நல்லநிறை பூரணமாக இருக்க வேண்டும். இன்னும் அவனல் சொல்லப்படும் பாங்கு சப்தத்தில் அட்சரங்கள் யாதொரு பிசகில்லாமல் பிறக்கவேண்டும். கலிமாக்கள் எல்லாம் வாய்ப்பாட்ஞ் செய்திருக்க வேண்டியது அதன் அர்த்தமுந்தெரிந்தவஞக இருக்க வேண்டும். எ-று

சத்தந் தகுதியதாகவேணுந், தணியா வங்கிஷ மாகவேணும் கொத்தி ஒழுங்காக மொழிய வேணும், குறிப்பால் நேரங்களறிய வேணும்-ஒத்தனு நின்றேதக வேணு, மூறுதி அறப்பாகவுரைக்கவேணும்-பத்துக் குபிருண்டும் வாங்கதனிற் பகரக் கேளுங்காள் தீனேர்களே, (2)

(ஞா-பொ-ரை) சப்தமானது நல்ல தகுந்தபடி ஒசையானதாக இருக்கவேண்டியது. இன்னுமவன் இளப்பமில்லாத ஹம்மி ஷத்தானுன நாட்டான் மகனுக இருக்க வேண்டியது ஐந்துநேரங்களை நல்ல ஒழுக்கமாக அறியத் தெரிந்தவனுக இருக்கவேண்டியது அதன் குறிப்புகளேயும் நல்ல ஒழுங்காக அறியவேண்டியது பாங்கில் ஒருத்தனுகவே நின்று சொல்ல வேண்டியது அவ்விதம் சொல்வதை அறபி வாக்யத்தால் சொல்ல வேண்டியது இன்னும் பாங்கு சொல்வலே பத்து குபீர் இருக்கின்றன. அவைகளின் விபரம் கீழ்வருமாறுசொல்கின்றேன். முஸ்லிமானபிறவிகள்கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியது

அல்லாஹெனச் சொல்லும் அலிபதனை, ஆக்கமுடனே நானீட்டிஞலும் - அக்குப றென்றிடு பெதனின், அலிபை யுரமாக விரைத்திட்டாலு-அஷ்ஹது என்ற ஹேயதனில் அலிபையுரமாக நீட்டிஞலும் ஹேயா வோதவேண்டிய விடத்தில் கேயாகவர வோதிஞலும் (3)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாஹு என்று சொல்லும் அரும்பத்தையுடைய அலிபை. நன்ருய்வரும்படி நீட்டிவிட்டாலும் அக்பர்என்ற பதத்தில்வரும்பேயில்அலிபை நல்லபடிஉரைத்து நீட்டிஞலும், அஷ்ஹது என்றதில் வருகின்ற ஹேயில் அலிபை நீட்டி உச்சரித்தாலும், இன்னும் ஹேயாகவோத வேண்டி இடத்தில் கேயாக உச்சரித்தாலும், (இன்னும்) (எ-று)

இல்லாஹு வெனும்லாமதனி, லிசைந்த ஷத்தினை விட்டிட்டாலும் - அஷ்ஹதென்கிற தலத்திலேதான், அலிபை மறந்து தானயர்ந்திட்டாலும் - முஹம்ம தெனச் சொலும் ஹேயிலேதான், மறந்தங்கலி பைத்தான் மொழிந்திட்டாலும் ஹேய அலஸ்ஸலாத் தென்னும் ஏயை ஹையா வெனச்சொலியுரைத்திட்டாலும் (4)

(ஞா-பொ-ரை) இல்லாஹூ என்கின்ற லாமில்பொருந்தி வருகிற ஷத்தினை மறந்தோ அல்லது தெரியாமலோ விட்டிட்ட போதிலும் அஷ்ஹது, என்கின்ற ஸ்தானத்தில் வரக்கூடிய அலிபை எப்படியோ அசதி மறதியிலாவது விட்டுப் போட்டு வோதினாலும் முகம்மது என்ற சொல்லக்கூடிய ஹேயில் மறந்தாவது அலிபை உச்சரித்து விட்டபோதிலும் இன்னும்ஹைய அலஸ்ஸலாத் என்ற இடத்தில் ஹய்ய அலல்பலாஹி என்று சொல்லி விட்டாலும்.

இ-ம்

ஹை அலல்பலா ஹெனுமெழுத்தில் ஐனை யுரமாக நீட்டினாலும் - ஹையவெனச்செப்பும் ஏயிலேதான், கடந்த ஷத்தினைவிட்டிட்டாலும்-இந்தப் பத்திலுங் குபிர்விளையு மிசைந்த பதினொரு பறுலுகளும் அந்தமுடனே தானரியாத பேரவர்கள் வாங்கிடப்பொகாதென்றார் (5)

(ஞா-பொ-ரை) ஹையஅலல்பலாஹ் என்ற மொழியை மாற்றி, ஐயஅலல்பலாஹ் என்று மாருட்டமாகச் சொன்னாலும் இன்னும் ஹைய என்று சொல்லும் மொழியில் ஏயில் இருக்கும்படி ஸத்தைவிட்டாலும், இந்தப்பத்து வகையிலும் குபிரானது உண்டாகும். ஷி பறுலுகள் பதினொன்றும் அறியாதவன் திட்டமாக, வாங்கு சொல்வதற்கு நியாயத்தில் உள்ளவனுகமாட்டான்.

எ-று

எல்லா இமாம்முக்கும் இமாமிறசூ லெடுத்தேயோதினபிக்கு ஹதிலே-எல்லா இமாம்களு மிதைஹதீதா யெடுத்துச் சொன்னார்கள் கித்தாபதிலே-நல்ல முஃமீன்கள் முஸ்லிம்களும் நடந்த முறைதனை யறியவேண்டி-வல்ல கல்ல முல்லா வெனுங்கி தாபிஸ் மழுத்தும் வழுத்தலை யுரைச்சுலுறரும் (6)

(ஞா-பொ-ரை) எல்லா இமாம்களுக்கு முன்னிலையாகிய அசல் இமாமாகிய நமது நபியாண்டவர்கள் தங்கள் திருவாய் மலர்ந்து ஹதீதில் எடுத்துச்சொல்லிய படியாலே மற்றஇமாம்களெல்லாம் இந்த ஹதீதில் நின்றும் இபாறத்துச் செய்து பிரசங்கித்தார்கள். இதை நமது பிறவிமார்களான முஸ்லிமான ஜனங்கள் இந்த விளப்பத்தையறியும் பொருட்டு கலாமுல்லா என்னும் கிதாபில் சொல்லிய பிரகாரம் நாமும் இங்கே நல்ல விபரப்படுத்தி விட்டோம்.

எ-று

எப்போதும் நெறி நீதமுள்ள, எங்கள் நபியிறசூலுல்லாக் ருது நப்பாமல் இபா தத்துச் செய்யத்தனியோ அனிபிவித் தானெவே பெய்பாகி வாஜிப் சுன்னத் தென்றும், விளங்க ஜிபுரீல் தமோதினர்-நட்பாம் நாற்பது சுன்னத்தையும் நவிலு றுமூன்று ஷறுத்தையுமே, (7)

(ஞானவுரை) எந்த நேரமும் நீதமும் நெறியுமுள்ள எங்கள் நபிநாயகம் ஸல்லல்லாஹூ அலைஹிவஸல்ல மவர்களுக்கு யாதொரு காரிய முந்தப்பாமல் அவர்களும் அவர்களின் உம்மத்துக்களான நாமளும் அல்லாவை வணங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு அல்லாகுத்த ஆலா இவைகளையெல்லாம் நமதாண்டவர்களுக்கு எடுத்துப்போதனைசெய்தான். அவைகளை ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள் சுன்னத் தென்றும், வாஜி பென்றும் பறுலென்றும் மக்ரூஹுரு மென்றும் விபரித்து வுரைத்தார்கள். மொத்தம் இஸ்லாமானவன் அறியவேண்டியது நாற்பது சுன்னத்தும், பதினெட்டு ஷர்த்துமாக இருக்கும்.

எ-று

இந்த வகைரண்டு பறுலாறையு, மேக நாயகன் வாங்கிச் சொல்லங்- செந்தச் ஜிபுரீலை யழைத்து நீவிர், தூய நபிக்கு தான் விளம்புமென்றான் - அந்தப் படியேதான் முஹம்மதனுரிய கண்டுங்கு மப்போதிலே -வந்து சொல்லின ரமரர்கோமான், வரிசை நபியுல்லாகனவிற் கேட்டார் (8)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூறிய வகை இரண்டையும்ஆறுபறுலையும் வாங்கு சொல்லவேண்டிய தர்த்தீபில் நபியாகிய என் ஹபீபுக்கு. ஜிபுரிலே நீர்போய்ச் சொல்லுமென்று கட்டளையருளினன். அவ்விதமாக நமது நபிகள் சிகாமணியவர்கள் இரவையில் நித்திரை செய்யும்போதில் ஜிபுரீல்வந்து சொப்பனஞ் சாதித்து ஷி விதிகளை எடுத்துஉரைத்தார்

எ-று

ஆபியத்தான ஆல நபியருளிச் செய்தார்கள் மூமின்கட்குச் ருபியத்தான கித்தாபதிலே, சென்னுன்னுயகனவனருளாய்த் தாவியுரைத்ததை யுலமாகளே, சாட்டும் பறுலாரையூட்டுகுறேன்,கூவியத்தான அறுவகையாய்க் கூப்பிட வாங்கிற்பறுலாமென்றார். (9)

(ஞா-பொ-ரை) இல்லாஹூ என்கின்ற லாமில்பொருந்தி வருகிற ஷத்தினைமறந்தோ அல்லது தெரியாமலோ விட்டிட்ட போதிலும் அஷ்ஹது, என்கின்ற ஸ்தானத்தில் வரக்கூடிய அலிபை எப்படியோ அசதி மறதியிலாவது விட்டுப் போட்டு வோதினாலும் முகம்மது என்ற சொல்லக்கூடிய ஹேயில் மறந்தாவது அலிபை உச்சரித்து விட்டபோதிலும் இன்னும்ஹைய அலஸ்ஸலாத் என்ற இடத்தில் ஹய்ய அலல்பலாஹி என்று சொல்லி விட்டாலும். இ-ம்

ஹை அலல்பலா ஹெனுமெழுத்தில் ஐனை யுரமாக நீட்டினாலும் - ஹையவெனச்செப்பும் ஏயிலேதான், கடந்த ஷத்தினைவிட்டிட்டாலும்-இந்தப் பத்திலுங் குபிர்விளையு மிசைந்த பதினொரு பறுலுகளும் அந்தமுடனே தானரியாத பேரவர்கள் வாங்கிடப்பொகாதென்றார் (5)

(ஞா-பொ-ரை) ஹையஅலல்பலாஹ் என்ற மொழியை மாற்றி, ஐயஅலல்பலாஹ் என்று மாருட்டமாகச் சொன்னாலும் இன்னும் ஹைய என்று சொல்லும் மொழியில் ஏயில் இருக்கும்படி ஸத்தைவிட்டாலும், இந்தப்பத்து வகையிலும் குபிரானது உண்டாகும். ஷெ பறுலுகள் பதினொன்றும் அறியாதவன் திட்டமாக, வாங்கு சொல்வதற்கு நியாயத்தில் உள்ளவனாகமாட்டான். எ-று

எல்லா இமாம்முக்கும் இமாமிறசூ லெடுத்தேயோதின பிக்கு ஹதிலே-எல்லா இமாம்களு மிதைஹதீதா யெடுத்துச் சொன்னார்கள் கித்தாபதிலே-நல்ல மூஃமீன்கள் முஸ்லிம்களும் நடந்த முறைதனை யறியவேண்டி-வல்ல கல்ல முல்லா வெனு ங்கி தாபிஸ் மழுத்தும் வழுத்தலை யுரைச்சுலுறரும் (6)

(ஞா-பொ-ரை) எல்லா இமாம்களுக்கு முன்னிலையாகிய அசல் இமாமாகிய நமது நபியாண்டவர்கள் தங்கள் திருவாய் மலர்ந்து ஹதீதில் எடுத்துச்சொல்லிய படியாலே மற்றஇமாம்களெல்லாம் இந்த ஹதீதில் நின்றும் இபாறத்துச் செய்து பிரசங்கித்தார்கள். இதை நமது பிறவிமார்களான முஸ்லிமான ஜனங்கள் இந்த விளப்பத்தையறியும் பொருட்டு கலாமுல்லா என்னும் கிதாபில் சொல்லிய பிரகாரம் நாமும் இங்கே நல்ல விபரப்படுத்தி விட்டோம். எ-று

எப்போதும் நெறி நீதமுள்ள, எங்கள் நபியிறசூலுல்லாக் குறு நப்பாமல் இபா தத்துச் செய்யத்தனியோ அனிபிவித் தாரெனவே பெய்பாகி வாஜிப் சுன்னத் தென்றும், விளங்க ஜிபுரீல் தமோதினார்-நட்பாம் நாற்பது சுன்னத்தையும் நவிலு மறுமுன்று ஷறுத்தையுமே, (7)

(ஞானவுரை) எந்த நேரமும் நீதமும் நெறியுமுள்ள எங்கள் நபிநாயகம் ஸல்லல்லாஹூ அலைஹிவஸல்ல மவர்களுக்கு யாதொரு காரிய முந்தப்பாமல் அவர்களும் அவர்களின் உம்மத்துக்களான நாமளும் அல்லாவை வணங்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு அல்லாகுத்த ஆலா இவைகளையெல்லாம் நமதாண்டவர்களுக்கு எடுத்துப்போதனைசெய்தான். அவைகளை ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸலாமவர்கள் சுன்னத் தென்றும், வாஜி பென்றும் பறுலென்றும் மக்ரூஹ்ஹரு மென்றும் விபரித்து வுரைத்தார் கள். மொத்தம் இஸ்லாமானவன் அறியவேண்டியது நாற்பது சுன்னத்தும், பதினெட்டு ஷர்த்துமாக இருக்கும். எ-று

இந்த வகைரண்டு பறுலாறையு, மேக நாயகன் வாங்கிச் சொல்லங்- செந்தச் ஜிபுரீலை யழைத்து நீவிர், தூய நபிக்கு நான் விளம்புமென்றான் - அந்தப் படியேதான் முஹம்மதனுரிய கண்டுங்கு மப்போதிலே -வந்து சொல்லின ரமரர்கோமான், வரிசை நபியுல்லாகனவிற் கேட்டார் (8)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூறிய வசை இரண்டையும்ஆறுபறுலும் வாஙகு சொல்லவேண்டிய தர்த்தீபில் நபியாகிய என் ஹபீபுக்கு. ஜிபூரிலே நீர்போய்ச் சொல்லுமென்று கட்டளையருளினான். அவ்விதமாக நமது நபிகள் சிகாமணியவர்கள் இரவையில் நித்திரை செய்யும்போதில் ஜிபுரீல்வந்து சொப்பனஞ் சாதித்து ஷெ விதிகளை எடுத்துஉரைத்தார் எ-று

ஆபியத்தான ஆல நபியருளிச் செய்தார்கள் மூமின்கட்குச் சூபியத்தான கித்தாபதிலே, சென்னுன்னுயகனவனருளாய்த் தாவியுரைத்ததை யுலமாகளே, சாட்டும் பறுலாரையூட்டுகுறன்,கூவியத்தான அறுவகையாய்க் கூப்பிட வாங்கிறபறுலாமென்றார். (9)

(ஞா-பொ-ரை) எந்த நாளும் ஹயாத்துள்ள வர்களாக இருந்து வாழுகின்ற எங்கள் தயாபரக்கடவுளான நபிகள் கோமான் அவர்கள் அதைத்தங்கள் உம்மத்துக்கிடையில் விபரித்துக்காட்டினார்கள். சூபியத்தான கிதாபாகிய அவன் குர்ஆண்ஷரீபில் அல்லாகுத்தஆலா திருவுளம் பற்றினான். அதை இமாம்கள் தங்கள் கிதாபுகளில் அருமையுடன் வருவித்திருப்பதை நான் உலமாக்கள் அறிந்து கொள்ளும்படியாக இங்கே சொல்லிவிட்டேன், அதாவது ஆறுபறுலும். வாங்கு ஸப்தம் கூப்பிடும் போது ஆறு வகையாக வோத வேண்டியதாக இருக்கும்.

எ-று

ஆறுதரம் அல்லாஹு அக்ஹுபா, அஷுஹதுரண்டு தரமாகவும் பேருள்ள ஹைய அலஸ்ஸலாத்தும், பிசகிலா ஹைய ஹலல் பலாஹும் ஊறு மிஃதிரண்டான தொடு,மூணும் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹுமீறு மிவையாறு வகையானதை, மேலோன் பறுலென விளம்பினானே. (10)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த ஆறுபறுலாவது என்னவென்றாலோ ஆறுவிடுத்தம். அல்லாஹுஅக்பர் என்றும்அஷ்ஹது இரண்டு விடுத்தமும் சொல்லுகிறதாக அப்பால் ஹய்ய அலஸ்ஸலாத்தும் ஹய்ய அலல்பலாஹும் இரண்டிரண்டு விடுத்தமும். அப்பால் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்றும் ஆக இந்த ஆறும் ஆறு வகைபடுத்தி அல்லாகுத்தாஆலா ஆறுபறுலாக விதித்தருளினான்.

எ-று

இந்த வகையாறு முதலிற்சொன்ன இனிய ஆறுமே பறுலாமென்றார் - பிந்திச் சொனவாறும் பேணுமெனப், பெரியோன் குறு ஆனிலே யோதினான் - கொந்து வீசிய மகையானது, கோமான்தான் அக்குபர் றெனவே-சிந்தை தெளிந்துள வுலமாக்களே,செப்பு வேனினிப் பனிறண்டயும் (11)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூறிய ஆறுவகையும் நான் முன் பாராவில் கூறியுள்ள அல்லாஹு அக்பர் என்ற வகையுமே ஆறுபறுலென்று நபிநாயகமவர்கள் திருவாய் மலர்ந்து கூறினார்கள் பிந்திச் சொன்னதான மூவிரண்டு ஆறுஷர்த்தையும் பறுலைப் பேண வேண்டிய தென்று அல்லா குத்த ஆலா குர்

ஆனில் திருவுளம் பற்றினான், இன்னொரு சங்கையான பறுலா ...று. ஒன்றிருக்கின்றது அதாவது.அல்லாஹுஅக்பர் என்கிற ...இருக்கும். ஓ! அறிவை இருதய களஞ்சியத்தில் நிரப்பி வைத்திருக்கின்ற உலமாக்களே! இதை நல்ல தெளிவாக உணர்ந்து கொள்வீர்களாக இனிவரும் கீழ்பாராக்களில் மற்ற பன்னிரண்டு பறுலுகளையும் நல்ல விபரப்படுத்துகிறேன் எ-று

அல்லாஹுவென்று முதலிற் சொல்ல, அதவே பறுபலாறுமதின் பிறகே-அல்லவென் றறைந்து திரஞ்சொல்வ, மது வெஷறுத்தாகு மென வோதினார்-வல்லான் ஹையரண்டோடுவதை, வகுத்தான் ஷறு தெனவகையாகவே - ஒல்லா வுள் வாங்கு ஷறுத்தெத்வே. யோதினான் பதினேளானதோ (12)

(ஞா-பொ-ரை) எப்படி யென்றால் அல்லாஹு அக்பர் என்று முதலாவது சொல்வதானது ஆறுபறுலையும் அடங்கிவிட்டது. அதன் பின்னால் அல்லாஹுவென்று ஐந்துவிடுத்தம் ஓதிக்கொள்வது ஆறுஷறத்தும் பொதிந்துவிட்டது. அப்பால் ஹைஹ்யஅலல் என்பதில் ஷ்டி ஆறுஷறுத்துகளும் பூரணம் பெற்றுக்கொள்கின்றது. இதில் மிஃறுஜியின் விஜயத்தில் கூறியுள்ள ரகசியங்களில் ஒன்றான உள் வாங்கும் ஒரு ஷறுத்தாக இருக்கின்றது என்று ஆண்டவன் தன் திருக்கலாமில் கட்டளையருளினான் ஆகக்கூடி பறுலுஷறுத்துகள் பதினேழாக ஆயிற்று

நல்ல அஷுஹதி ரண்டினையும், நடக்கும் ஷறத்துப் பத்தொன்பதையும் - வல்ல நாற்பது சுன்னத்தென வகுத்து முரைக்கிருன் கலாமிற் கேட்டார் அல்லா இகுருபி விருபத்து நான்கருளுங்கஃபாவைப் பார்பதுவும்-சொல்லிற்செவிகுட்கை வைப்துந், தூற்றும்யின் வந்து சொல்வதுமே. (13)

(ஞா-பொ-ரை) அத்துடன் அஷுஹ்து இரண்டையும் பாங்குக்கு இன்றியமையாத ஷறுத்துகள் பத்தொன்பதையும் இன்னும் நாற்பது சுன்னத்துகளென்றும் அல்லா திட்டப்படுத்தி அதாவது பாங்கு சொல்லக்கூடியவன் கஉபாவின் மிஃறுபை நோக்கின எண்ணத்துடன் முன் நோக்குதலும் இன்னம் பாங்கு சொல்லும் போது இரண்டு கை விரல்களையும்

தன் செவிகளில் வைப்பதும், பின்முல் வரக்கூடிய சொல்களை நல்ல ஞாபக சக்தியுடன் ஒன்றும் விடாமல் நல்ல தீரத்துடன் சொல்வதும், அதற்கு மூன்பட ஒலு வென்னும் அவயவத்துப் புறவு செய்து கொள்வதும், அவன் இஸ்லாமான ஆண்மகனுக இருக்குதலும் தடமாட்டமில்லாத வாலிபனுக இருத்தலும் ஒரு உயர்த்தியான மேடை அல்லது மேட்டுத்தரை இவைகளை தெரிந்து அதன்மேல் நின்று சொல்லுதலும் இன்னும் விடியற் காலத்தின் தொழுகையான சுபுஹுக்கு சொல்கிற பாங்கில் கடைசியில் அஸ்ஸலாத்துகைறுன்மினன் நவ்ம் என்று கூட்டிச் சொல்லுதலும், இன்னம்பைத்துல்லாவை வலது புறமாக்கி நூற்றிருபது அடி நடந்துதன் சீஹுஸலவாத்தும் ஒதிக்கொள் ளுதலும் (இன்னும்)

கூட்டு முலுகொளஇசுலாமாகத், துய்ய வாலிப வாண்பிள்
ளையாய்-மேட்த் தலமேலே நிற்பதுவும், விளம்பும் சுபுஹுக்கு
அஸ்ஸலாத்தும்-கூட்டுப் பைதுல்ல வலதுபுறம், குறித்த நூற்
றிருபது நாலடி-தாட்டி மற்றுள்ள இகுருகுமும் நற்,றன்
சீஹும் சலவாத்து முன்னே. (14)

எல்லா நிய்யத்த தானதுவு, மிசைந்த அந்நேரஞ் சொல்
லுவதே-வல்லார் பேச்சொன்றும் பேசாமலேவரிசைறஹு
மானைநாடி நின்று-நல்லயிபாதத்துச் செய்யவேண்டும், நயந்த
வகையானவாங்கானதை-அல்லலின்றியே சொல்லுவது,மாக
நாற்பது சுன்னத்தாமே (15)

(ஞா-பொ-ரை) அப்பால் செய்யப்படுந் தொழுகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் செய்யப்படும் நீயத்துகளையும்வாங்குப் படியிலேறியவுடன். நான் வணக்கத்துக்காக வேண்டி இந்த பாங்குசொல்லவந்திருக்கின்றேன் என்று நினைத்து சொல்லுதலும் வல்லார் பேச்சொன்றும் அதாவது மார்க்கத்தைப்பற்றிய பேச்சுங்கூட அந்தவேளையில் யாருடனேயாவது. பேசாமல் பத்தியமாக இருக்கவேண்டியது. அதுவும் இன்னும் அல்லாகுத்தஆலா வயேதான் மனதின் தியானமாக் கொள்ளுதலும், உடனே சுன்னத்துமுதலான வரிசை பொருந்திய இபாத்துகளை செய்து கொள்ளுதலும் சொல்லக்கூடிய வாங்கை நல்ல அழகான குரலோசையுடன் தர்த்தீபாகச் சொல்லவேண்டியது

...கூடி நாற்பது சுன்னத்தாக இருக்கும் இந்த படியான ...லு ஷறத்து சுன்னத்துகளை யெல்லாம் அறிந்து சொல்லப் ...வேண்டியது. பாங்கு சொல்ல வேண்டியதில் இவ்வகை ...ர்த்தீபுகள் இருக்கிறதை கல்வி கேள்விகளில் தேர்ச்சி யடைந் ...ள்ள ஆலிம்கள் கூட நல்ல ஒழுக்கமாகச் சொல்லிக்காட்டுகிற ஒழுக்கமாகச் சொல்லிக்காட்டுகிறதில்லை. இவ்வளவு ஷறஜப் ...ற்றிய நல்கருமங்கள் வேதபுராணம் என்னும் கல்விக்களஞ்சி ...த்தில் புதைத்து கிடக்கிறதை இவ்வளவு நாளும் யார் அறிந்தார்கள். எ-று

வாங்குப் படலம் பூரணமாயிற்று

ஆக படலம் 6 க்கு திருப்பாடல் *113*

நோன்புப் படலம்

தொங்கல்

ஆண்டிற் கொருபிறை பறுலானது, ஆண்டிலைந்து நாள்
ளுக்கு பீறும்-ஆண்டிலே யொருநாள் ஹஜ்ஜதாம், ஆண்டிலே
யைந்து நாளையிலே-தோன்றும் லைலத்துல் கதிரியாகுஞ் சொல்
லத் தொலையாதேயெந்நேரமும் தாண்டும் பீஸபீல்ஸக்காத்-
தையுமீ, தனியோன்பறுலைந்து நேரத்தையும் (1)

(ஞா-பொ-ரை) வருஷத்திற்கொரு முறை முப்பது நாள் பறுலான உவாச நோன்பு என்றும் இன்னும் வருஷத்தில் ஐந்து நாள் தக்பீறுடைய நாளாக இருக்கிறதென்றும் இன்னும் வருஷத்தில் ஒருநாள் ஹஜ்ஜாக இருக்கிறதென்றும் வருஷத்தில் ஐந்து நாளையில் லைத்துல் கத்ரி என்னும் திருராத்திரி வருகிறதென்றும், இன்னும் எந்த நாளும்எந்த நேரங்களிலும் ஸகாத்தென்னும் தானதர்மங்களும், ஐந்து வேளைகளில் இபாதத்துக்குச்செய்யும்படியான பறுலு தொழுகையும், தீன்மார்க்கத்துக்காக சத்ருக்கள் பேரில் அடந்தேறுகின்ற பீஸ்ஸ பீல் என்னும் மார்க்க யுத்தமும் முஸ்லிமான கனவான்கள் பேரில் விதியாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எ-று,

நேரமடியென்ன நீளமென்ன, நிகழ்த்தும் நடுவென்ன
முடிவுமென்ன-ஏர்செய் நிற மென்ன அபயமென்ன, இலங்கும்
லேலத்துல் கதிரியென்ன-ஆருமிரவென்ன பகலுமென்ன அதபு
நெறியென்ன வொழுக்கமென்ன-சார்செய் ஜமாலினின் சகரா
யத்தி சதமானவன் சொன்ஞன் சரியாகவே (2)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் முஸ்லீம்களுக்கு ஒக்தையறிதற்காக வேண்டி நேரத்துடைய கணக்கில் தன்னடி நிழல் சாயல் பார்க்கவும் நட்சத்திரக் குறிப்பை அறியவும், நிழல் நீளம் சுருக்கத்தால் இபாதத்து நேரங்கண்டு பிடிக்கவும், அந்தக் குறிப்பில் இந்த நிழல் நடுவாய் இருந்தால் இன்ன நேரம் எனவும், இது கடைசியாகிட்டால் இன்ன ஒக்த்தென்றும் லலேத்துல் கத்ரி என்னும் திருராதரியையறியும் விஷயத்தில் ஆகாய பளபளப்பு. அல்லது பரிசுத்தம் வெள்ளிகள் அடிக்கிப்பூக்கும் சிங்காரம் முதலிய பல அடையாளங்களில் கண்டு பிடிக்கும் படியாயும் இன்னும் இரவு பகலில் செய்யும் படியான சில ரகசிய முஷாஹித்தாக்கள் என்றும், இன்னும் உலகத்தில் மனித வர்க்கத்தார் நடந்துகொள்ள வேண்டிய நன்னடைக்கை முதலிய யாவற்றும் ஜமாலியத்தைப் பற்றி விபரிக்கும் ஆயாத்தில் முதல் அங்கத்திலேயே அல்லாகுத்த ஆலா நாயன் திருவிளம் பற்றிவிட்டான். அதாவது உலகத்திலுண்டான சர்வ ஜாதிகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய தரமாக. எ-று

அடிதான் காற்ருகும் நீளம்,ஜலமாகும் நடுவனல் முடிபிர
வாம் படிதாஞகாய வைத்து மொன்ருய்ப், பகரவொன்ருன
நிறமதுவும் நெடியோன் லேத்துல் கதரியாகும், நேர்மையா
க்வே யடக்கத்திலே - துடியான் துவர்க்கந்தான் ராவாமது
துலங்கும் பெருநாளும் பகலாகுமே. (3)

(ஞா-பொ-ரை) நான் முன் பாடலில் சொல்லி வந்தஅடி நீளம், நடு, முடிவு என்னும் வெளியர்த்தத்திற்கு புராஞசிரியரான மஹான் அவர்கள், உள்அர்த்தம் செய்கிருர்கள் அதாவது அடி என்பது ஸ்வாசம் என்கிற காற்ருக இருக்கும் நீளம் என்பது ஜலம் ஆக இருக்கும். நடு வென்பது அனல் என்னும் அக்னியாக இருக்கும் முடிவு என்பது பிரிவாக இருக்கும் பிரி-

வென்ருல் உலகம் அதாவது மண்ஞக இருக்கும். இனி தான் என்கின்ற ஆகாயமான நினைப்பையுஞ்சேர்த்து ஒன்று படுத்தும் போது பல வேற்றுமையான நகைகளையெல்லாம் புடத்தில் வைத்து ஊதும் போது அவைகளெல்லாம் எப்படி உருகி ஒன்ருஞ லேகமாக கட்டிவிடுகிறதோ அப்படி மேற்கூறிய ஐந்து கருவிகளையும் நினைவில் வைத்து நினைவு என்கிற துறுத்தியைக் கொண்டு ஊதுகிற பொழுது அவைகள் ஐந்தும் ஒன்றின் பின் ஒன்ருய் ஒட்டிக் கொண்டு கடைசியாக றூஹுல் குத்ஸியாக ஒன்றுபட்டு விடுகிறது இனிபகாவென்கிற ஆகாய ரெங்கான துலேலத்துல் கத்ரியாகிவிடுகிறது. இனிமொத்தமாகப் பேசப் புகுதும் போது மேற்படி அஞசிறுகள் ஐந்தும் பகலாகவும் ஒன்றுபட்ட மேற்படி ஆகாயமானது இரவாக முடிவாகிறது இனி இதை வேறு-விபரிக்க வேண்டிய ரகசிய காரியம் என்ன தான் இருக்கின்றது. எ-று

உம்முல் குறுஆனும் ஹாசிலாமு, லுவந்தென் கோலமால்
வார்த்தை சொல்லும் - செம்மல் மூளையுந் தோட்புயமுஞ்
சிறந்தஅலிபுடன் தாலுங்கூட்டி-நம்மள்நற்கோல மாயெழுந்து
நபிநாயகஞ் சொன்ஞர் சூபியத்திற் - சும்மா சொல்லுவோர்
காபிருவார் துய்யோன் தபாறக்காம் ஆயத்திலே. (4)

(ஞா-பொ-ரை) றசூல் நாயகமவர்கள் திருவாயுவுதயஞ் செய்திருக்கிருர்கள். அதாவது:- மனிதர்களில் நின்றும் யாதாமொருவன் உம்முல் குர்ஆன் என்பதை வாசலாத்தாக்கிஞைகில் அப்போது, அது தாஞகவந்து அவனது சந்தேகங்களைக் களைந்துவிடும். இன்னும் அவனுடன் அதுவேண்டிய ஞானவழிகளைப் பற்றிய தீர்மானமான நல்லுபதேசங்களை உனக்குப் கற்பிக்கும். ஆஞல் அலிபும், தாலும் இன்சானில் மூளையாகவும்,தோள் புயமாகவும் எழுந்து நிற்கின்றதோர் ரகசிய வரம்பையறிய எவ்விதத்திலும் மனிதன் பாடுபடவேண்டியது அவசியமாக இருக்கின்றது. என்று கட்டாயஞ் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அதாகிறது தபாறக் என்றதில் குர்ஆனில் சூபியத்துடைய பாராவில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் யாரும் சந்தேகம் கொள்வாராகில் அவர்கள் திட்டமாக காபிராகி விடுவார்கள்

ஆலம் சகீருன தகுமதுவாம், ஆலம் கபிருனது முஹம்மது
வாம் கோலம் பக்கீருன ஆதமிய்யிற், கூடிமுடிந்ததோரிரண்டு
மென்றும், காலன் இசுருயீல் காவல்வந்து, ஹக்கைக் காணு
மல் மறைய வைத்தான் - சூல ஆலத்தைக் கடக்கவேண்டிச்
சொன்னுர் நபிகூபிக்கித்தாபானதில். (5)

(ஞா-பொ-ரை) உலகம் என்று சொல்லக் கூடிய ஆலம் ஸகிருனது. கருமத்தில் அஹ்மதாக இருக்கும். பெரியஉலகம் என்று சொல்லக்கூடிய ஆலம் கபீருனது. கருமத்தில் முகம்மதாக இருக்கின்றது. ஆகக்கூடிய இந்தஇரண்டும் ஆதமிய்யான மனித வடிவத்தில் நிரைந்திருக்கின்றது. காலனுகியஇஸ்ருயீல் உடைய காவலாகிய பித்துடைய அதிகாரத்தின் குணத்தினுல் ஹக்காகியஒளிவை அதாவது உஜூதுல் முத்லக்காத்தைஅறிய முடியாமல் இன்ஸான் மறந்து விட்டிருக்கின்றுன் ஆனதினுல் இன்ஸான் தன்னறிவுணர்ச்சி வந்தவுடன் மேற்படியிரண்டு ஆலங்களைப்பற்றி இன்னது இனியது என்று முதலாவது அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம் வேண்டுமான முதலாம் ஞானப்படிக்கட்டாக இருக்கும். அப்பால் ஒன்றுருய் பின்முல் வரக்கூடிய கடவுகளையும், கடக்க வேண்டியதென்று கிதாபுகூபியாவில் நமதாண்டவர்கள், நபிகள் பெருமான் அவர்கள் சொல்மதுரம் வார்த்திருக்கின்ருர்கள் மனிதனுய்ப்பிறந்த ஒவ்வொருத்தனும் இதையறியவேண்டியது

அரிவட்டமதான அஹதியத்தி, னமலை யறிந்தவர் மூன்று
மொன்றும்-சுரிவட்டமதனி லுறைந்திருந்து துய்ய வஹதியத்
தொளியைக்கண்டு - பரிவட்டமதான இருதயத்திலே பரிந்த
வாஹி தத்தழகையீன்று குருவட்டமதான நபியிறசூல், குல்
அவூதிலே பாருமென்ருர் (6)

(ஞா-பொ-ரை) அலிபானது ஒருவட்டமாக வளைந்திருக்கின்ற அஹதியத்தின் தவங்களை அறிந்தவர்கள். அடி முடி நடுவென்னும் மூன்றும் ஒன்எசூரி, என்னும் ஞானவலம்புரிக்குள் சம்பந்தப் பட்டிருந்து வஹ்தத்தில் வீசுகின்ற பேடுராளிவைத் தெரிசனை செய்வார்கள். அந்த வஹ்தத்தாகிறது இருதய கமலத்தில் ஒருப்ரிவட்ட மென்ற போர்வையைப்போல் வளைந்து மூடி அழகாக இருக்கின்றது. இதைப்பற்றி குர்ஆனில் குல்அவூது என்ற சூறத்தில் பாத்தின் தர்ஜுமாவில் கண்டு தெளிந்தறிந்து கொள்ளுங்கள் என்று நபிகள் நாயகமவர்கள் பயிக்கினை செய்கின்ருர்கள். எ-று

அலிபும் ஹேயுந்தா லாகமுன்னே, அடங்கலும் மொக்க
ளும் ஆகவே-மெலியா எழுத்திலே கலிமாவான,மேவமுறுஷிது
பாதந்தொட்டுச்-சலியா தவனருள் தனதாகிய, தங்கும் ஸை
ஹத்துத்தாணுகினுல்-ஒலியாம் ஹறுபினை மாருமலே ஒனஹன்
னபுசினில் ஹ்வாவாகுமே. (7)

(ஞா-பொ-ரை) அலிபும், ஹேயும், லேமும் உண்டாகிறதற்குமுன், வஸ்த்தடங்கலும் மெலிவில்லாத அட்சரமாகிய நுக்தாவில் பொதிந்து கொண்டிருந்ததை யறிந்து கொண்ட இன்சான் காமிலான தகுந்த சற்குருவின் பாதத்தைப் பற்றிப் பிடித்து முரீது பெற்று அவர்களிடம் உதயமாய் வருகின்ற ஞானநசீஹத்துகளைப் பெற்று உணர்ந்து கொள்ளாத பட்சத்தில் இன்சான் தன் நப்ஸ் அம்மாருவின் ஹவாக்களை விட்டும் கடந்தவனுக ஒரு நாளும் ஆகமாட்டான் எ-று

களைந்த கலை நாலும் வைத்துக், ககன கமலத்தி னூடுருவி
வளர்ந்த அக்கினி வீடுந்தாண்டி, மகாமேரு கிரியதி னூடு
பாய்ந்து-அலைந்த முத்தலக் கருளைச்சேர்த்து, அம்பரத்தொளி
கடலைத்தாண்டி-யளந்து யீரத்தெட்டி தழுக்கப்பா, லவன்றுன்
லாறப்பஒலா அப்தாக. (8)

(ஞா-பொ-ரை) நாலு கலையான சந்திரன், சூரியன்,ரேசகம் கும்பகம். என்னும் நாலும் நடுவாகிய வைராக்ய நடுக்கொலு அதாவது, இருதய கமலத்தில் ஊன்றிக் கொண்டு ககன கமலத்தில் அதாவது காபக கொளஸைனி என்ற புருவமத்தியின் நடுவே நாட்டத்தை செலுத்தி அக்னியுடைய வீடாகிய சுழிமுனை மண்டலம் அதாவது செவியுடைய மகாமைந்-தாண்டி நின்று மகாமேருகிரி என்ற கபாலம் அதாவது மூளை மண்டலத்தையுடைய நடுவில் பாய்ந்து அதன் நேராக ஐன் அதாவது கடலுடைய மகாமாகிய நேத்திரங்களுக்கிடையில் நின்று ஒளி செய்யும் பரஞ்சோதியையும் தாண்டி தான் என்ற ஆகங்கார நஞ்சைவிட்டும் விலகி எல்லாம் அது என்ற தஜல்லியாத்தில் விரவிக்கலந்து முத்லக் என்ற ஒன்று பட்டு ஏழாகிய

மகாம்களுக்கப்பால் போய் ஹலரத்தின் ஒளிவைக் கண்டு கொண்டான். தானுகவே மனிதத்தன்மை யென்கின்ற அநித்திய வஸ்த்துவானது லாறப்பஒலா அப்த" என்பதன் அர்த்தமாகிய றப்பு என்னும் கடவுளானது அப்தாகிய இன்ஸானுடைய சூறத்தாக இருக்கும். என்பது போல் ஆய்விடுகிறது உன்காமிலான குருவிடத்தில் இதைப்பற்றி விபரங்கேள் அவர் சொல்வார் பதனமாக வைத்துக்கொள் எ-று

கருத்து:- நோன்பு என்னும் மனிதன் கொள்ள வேண்டிய உபவாச விரதமானது. இந்த மெய்ஞ்ஞானத்துறைகளேஅன்றி மற்றப்படி. வெளிரங்கவாசிகளுக்கு முப்பதுநாளும் விரதமாகவும் இருப்பதும் ஞானவரம்புதான். அதை அல்லது இதையெடுதது நடக்கவேண்டியது. மாநிடக்கடமையாக இருக்கு மென்று இன்ஸான் காமில்காரர் வற்புறுத்துகிருர் அறியவும்

நோன்புப்படலம் பூரணமாயிற்று

ஆகப்படலம் 7 க்கு திருக்கவிதை 121

சிபாத்துப் படலம்

தொங்கல்

கலிமாவினி லீரேழ் சிபத்துண்டுகேள், காணவே யகம்புறமுமாகும்-மலிவாய்ப் புறத்தெழு சிபத்துமுண்டும், வழக்கு மகதெழுசிபத்துமுண்டும். பொலிவாம் ஹ்யாத்தில்மு இருதத்துடன் பொங்கும் குதறத்சம்கு பஹீறுகலாம்-சலியாப்புற சிபத்தாகுமேழுஞ், சமைந்தவுள் சிபத்தினைச் சொல்லக்கேள் (1)

(ஞா-பொ-ரை) ஹே ஜனங்களே! நாம் சொல்லி இருக்கின்ற கலிமாவில் பதினன்கு சிப்த்துகள் இருக்கின்றன அவைகளையெல்லாம் விபரிக்கின்றேன். கேளுங்கள்? அதானது அகம் என்று சொல்லும். இரகசியமாகவும் புறம் என்னும் பராசியமாகவும் ஆக இரண்டு வகையாக இருக்கின்றது அவைகளில் இரகசியத்திற்கு ஏழு சிபாத்தும் பராசியத்திற்கு ஏழு சிபாத்தும் உண்டு. அதில் ஒரு ஹ்யாத் இருதத்து குதுறத்து ஜம்உகலாம். பசீறு இந்த ஏழும் பராசியத்தின் சிபத்துகளாக இருக்கும். இனிமேல் இரகசிய சிபத்துகள் ஏழையும் சொல்லக் கேட்பீர்களாக. எ-று

ஹையும் ஆலிமு முரீதும்காதிர், சமீகும் பசீறு முத்தக்கல்லிமும்-செய்யு முள்சிபத்தாகுமேழுஞ், சிறப்பாகிய சுன்னத்தும் பறுலு, மெய்யா யறியவே விதியாகுமே, யறியாதார் காபிறென்றேதினன்-உய்யும் ஒன்னஜிம் சூரத்திலே, யுவந்து பாருமென்று இறசூல் சொன்னர் (2)

(ஞா-பொ-ரை) அதாவது, ஹை, ஆலிம், முரீது, ஸமீஉ காதிறு, பசீறு, முத்தக் கல்லிம், இந்த ஏழும் இரகசிய சிபத்தாக இருக்கும். இவைகள் அன்றி கலிமாவில் உள்ள பறுலு சுன்னத்துக்களை அவசியம் அறியவேண்டும். அவ்விதம் அறியாதவர்களெல்லாம். கட்டாயம் காபிருக இருக்குமென்று அல்லாருத்தஆலா ஒன்னஜுமி என்ற சூரத்தில் சொல்லி இருக்கின்ருன் பாத்தின்புரத்திலான தர்ஜுமாவில் கூர்ந்து பாருங்கள் என்று நபிகள் பெருமான் அவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தார்கள்

வன்னவறிவுள்ளா ஞட்டமுள்ளான், வரிசைக்குதறத்தோடைவையுமுள்ளான்-பன்னுங் கேள்வியும் பார்வைவுள்ளான் பகரமாய் நின்றே பகாகிறவன்-அண்ணல் கலிமாவிற் பறுலுபுற, மருள்சேர் சுன்னத்து முள்ளாகுமே - நன்னும் புறசிபத்து போலேதா ஞட்டமுட னன்ற யறியுமென்ருர் (3)

(ஞா-பொ-ரை) கலிமாவில் அல்லாவை அறிவும் நாட்டமும், வல்லமையும், புகழும், கேள்வியும், பார்வையும், அவனதே என்றும், இன்னும் பேசுகிறகினும் அவனே யென்றும் உறுதியாக ஒப்புக்கொள்கிற தானது. பறுலாக இருக்கும் அதானது பராசியமான சிபத்துக்களில் சேர்ந்ததாக இருக்கும் மற்றப்படியானவை களெல்லாம் நபியைப்பற்றிய வர்னனைகள் எல்லாம் சுன்னத்தாக இருக்கும். இவைகள் எல்லாம் இரகசிய சிபத்தில் சேர்ந்துள்ளவைகள். இதையும் மேற்படி பராசியத்தில் சேர்ந்த பறுலுகளைப் போல் தான் திட்டப்படுத்தியறிந்து கொள்ள வேண்டியது அந்த அறிவு தன்னுட்டமென்ற உறுதி ஸாதனமாக கமலத்தில் நாட்டி இருத்தாட்ட வேண்டியது இதுதான் மெஞ்ஞானதவமாக இருக்கும். எ-று

அல்லாவுக் குறுசிபத் துனிடதை, யறிய விதியாகும் நபியும் மத்தே-நல்லா மழைபெய்தல் ரிசுக்களித்தல், நவிலும் ஹயாத் தோடு மவுத்தீவதும்-வல்லார் கருப்பமும்பேராக்கலும்வகுத்த விவையாறு மவன்சிபத்தாம்-ஒல்லாஹ் ஒன்னஜிம் சூறத்திலே யுவந்து பாருங்கள் நபியும்மத்தே. (4)

(ஞா-பொ-ரை) இவைகள் அன்றியும் அல்லாகுத்தஆலாவுக்கு ஆறு சிபத்துகள் சொந்தமாக இருப்பதை யாவரும் பகுத்தறிய வேண்டியது. அவைகள் என்னவென்றால் பூமியில் பயிர் பச்சைகள் எழுந்து விளையும் பொருட்டு ஆகாய மார்க்கமாக மழையைச் சொரிவிக்கிறதும், மக்கலூக்காத்துகளுக்கு ரிசுக்கு கொடுக்கின்றதும், இன்னும் ஹயாத்தென்ற உயிரைக் கொடுக்கின்றதும், மவுத்தென்கிற மரணத்தைக் கொடுக்கின்றதும், இந்திரியத்துளிகளால் சிசுக்களைக் கருப்பமாக்கி அவைகளை வெளியாக்கிவைக்குதலும் ஆக இந்த ஆறும் அல்லாவுக்கு சொந்த சிபத்தாக இருக்கும். ஒன்னஜிமி என்ற சூறத்தில் பார்த்தால் விளங்கும் நல்லதீர அறிவீர்களாக நபியின் உம்மத்தானவர்களே! எ-று

பன்னுங் கலிமாவில் பஞவுமுண்டும், பக்காவு மதிலுண்டும் வரவறிந்து-உன்னு மதிலொரு ஹயாத்துமுண்டு மூற்று மதை விட்டால் மவுத்துமுண்டும்-பின்னி விளையாடப் பிறவியுண்டும் பிறவிதனை நீக்க முறையுமுண்டும்-நண்ணும் லாகிறும் பாத்தினுண்டும் நபியி னிதுபாத்து முண்டதுகேள். (5)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஜனங்களே! கலிமாவில் பஞவும் பக்காவும் இருக்கின்றது. இன்னும் கலிமாவில் ஹயாத்தும் இருக்கின்றது. இன்னும் அதையறிகிறசக்தியற்றவர்களுக்கு அதிலேயே மவுத்தும் இருக்கின்றது. இன்னும் நாம் எக்காலத்திலும் உலகத்திலும் உலகத்தில் ஜீவனுடன் இருந்து வாழ்கிறதற்கும் அதில் நமக்கு ஒரு பிறவியுமிருக்கிறது. அது மாறினுக்கால். நல்லபடியான முறை சம்பந்தமும் இருக்கின்றது. இன்னும்லாகிறும் இருக்கின்றது பாத்தினும் இருக்கின்றது அதன் விபரம் கீழ்வருமாறு கேளுங்கள். எ-று

அவ்வ லாகிறுக்கலிமாவிலே, அதிக நன்சீஹுூம் தசுபீ-ஹுூண்டும் செவ்வி முழுக்கபா முஷாஹிதாத்துந் திறமான

...நாலொன்றுண்டும்-குவ்விற் பனிரண்டு பறுலுமுண்டுங் ...சறுத்தெட்டு வகையுமுண்டும் எவ்வி நடனத்தா லிருத்த ...தா, னிறுஷாதான நற்கலிமாவிலே. (6)

(ஞா-பொ-ரை) முதலாவது கடைசியாவது. கலிமாக்-...ில் மிகுதமும் தன்சீகும், தஸ்பீஹுூம் இருக்கின்றன. இன்...ும் அவைகளில் முறுக்கபாக்களும்-முஷாஹிதாக்களும் இருக்...கின்றன. இன்னும் ஐந்துவகையான திக்றுகளும் இருக்கின்றன ...யானவிதத்தில் நின்றும் புகுந்தறியும் பட்சத்தில் பனிரண்டு பறுலுகளும் மிருக்கின்றன அதுகூட எட்டு வகையான ஷறுத்...களும் மிருக்கின்றன மிதமானவாசியை நல்லநடனத்துடன் ...லத்தினிடையே நடத்தி அக்மல்ஷுூ ஹுூதில் வைத்திருத்தி ...கே அந்தக்கலிமாவும் இறுஷாதாக இருக்கின்றது எ-று

கலிமாத் தனில்ஹறு மதனைநீக்கிக், கசடற்ற ஹலாற்...னை நோக்கி-வலியான் பொருளான நாலிலொன்றைவகையாத் தரிப்பாக்கி நினைவுக்குள்ளே - சலியாக்கபாடத்தின்றூள் ...றந்து சாயுச்சியபதந்தனை பிடித்து அலிமா மன்றிருமுகைத் ...து நோக்கி, யருளுமெனக்கேட்கி லப்போ சொல்வார் (7)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அந்தக் கலிமாவில் ஹறும் இருக்கின்றது. அதை நினைவைக் கொண்டும் களைந்து விட்டு ...ஸ்ஸில் வரக்கூடிய ஆணுவம் மாயைகாமியம் என்னும் ...த காரங்களால் இருவினை நுழையாத வண்ணம் பரிசுத்த ...ாதியைப் பிரகாசிக்கச் செய்து அந்த ஸ்தலத்தில் ஹலாலை ...க்கச் செய்து அந்தக் கலிமாவில் வல்லமையுடைந்த அடச ...ப் பொருள்களான நாலில் ஒன்றை அதாவது இல்லல்லாஹுூ ...ந்த நாலில் ஒன்றுகிய ஹுூஎன்னும் பெரிய பொருளை ஸ்வா...த்துடன் பின்னச்செய்து நினவுக்குள் சதாவும் வைத்துப் பழ...ிப்பிடித்து ஒன்றுக வைத்துப்பொதிந்து கபாடத்தின் தாள் ...றந்து அதாவது இருதயத்திலுண்டான அந்த காரக்கசடுக...ளான இருள் மாயா விநோத வெளியானது. கடந்து அங்கே பரிசுத்த அறிவானது தெளிந்து உதயமான நேரம் ...கல ரகசியங்களும் வெளியாகும் படியான

சாயுச்சம்

மனக்கண்ணுடி இல்ஹாமாகும். (அதுதான் மனக்கதவு தி
தல்) என்றும் தாப்பாள் திறபிடி என்றும் ஞானிகள்
மஹான்கள் எடுத்து கையாடுகிறார்கள் அவ்விதம் மனக்க
திறந்தவுடன் பரமாத்மாவாகிய றூஹுல் குதுஸியானது
மின் வடிவுபோல ஐனுல்எகீனில் பளீரென்று எழுந்து வெ
மறையும் அதைத்தான் செந்தமிழ் ஞானிகள் (சாயுச்ய
என்று வலுத்துக் கூறினார்கள். மனிதன் நாளாவட்டத்
யோகஸா தனங்களில் சிறுகச்சிறுக பழகிக் கொண்டு வந்
அதில் நின்றும் ஒளியைக் கண்ணாரக்காண்பானே யானால் அ
போதுதான் சாயுச்ய பதவியான கலிமாவை சிக்கலறுத்து
சரீமான இந்த ஜடலத்தை காயகற்பம் பண்ணிக் கொண்ட
ஞகிறான். அந்த ஜ ட ல ம் ஒளியென்கின்ற அக்மல் ஷுஹு
தென்னும் புடத்தில் வைத்துவேகவைத்துக் காய்ச்சி கொண்
தாலே இனி அதை மண் முதலிய யாவற்றும் தீண்டவும், தி
னவும் சக்தியும் கிடையாது. இதற்குத்தான். புராணசிரியா
மஹான் அவர்கள் சா யு ச் ய பதவியென்று சொல்லினார்க
எவன் ஒருவன் சாயுச்யபதவியை திருஷ்டாந்திரமாக அடைந்
கொண்டானோ அவன் அந்த மகாமில் முகம்மதியா என்னு
வாலேமனோன் மணியைக் காண்பான் அப்போது அவனுக்
வேண்டிய மர்ம, சர்ம, பிர்ம, ஸம்பாஷணைகள் யாவும் படி
படியாய் அது சொல்லிக்கொண்டுவரும். அதுதான் ஔலியா
களெல்லாம் மோட்சகதியடைந்த வழியாக இருக்கும் எ-

ஆதி நபியிறசூ லுறைத்தா, ரான லாஇலாஹ வென்றே
துஞ்சாதி பஞவாகு மைந்தெழுத்துந் தானே பக்காவா
மேழெழுத்தும். நீதிதன் ஸீஹுக்கலிமாவிலே, நெறிசே
நான்கெழுத்தாகு மென்னச்சோதி அப்ஜத்துக் கணக்கிலேந்
சுருதி ஹுவென்ற எழுத்தாகுமே. (8)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியாயுதித்த நூறுல்முகம்மதிய்யா எ
ஞம் நமது ஆண்டவர்கள் நபியுர்றகுமத்து அவர்கள் சொ
லியிருக்கிறதாவது, லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு என்றதி
ஐந்து எழுத்து பஞவாகவும், ஏழு எழுத்து பகாவாகவு
இன்னும் தன் சீஹுக்கலிமாவில் நாலு எழுத்தும் இன்னு
அப்ஜதுக்கணக்கில் ஹுவுக்கு ஐந்து எழுத்துமாகஇருக்கும்எ

நினைவின் சைபத்து

கதூரியா தசுபீஹென்ற சொல்லுக்கடங்காத லாஹி
உறுதிச் சொல்லுக்குள் வருமமாகி, யுற்ற பாத்தினு
ஆகும்-அருதி குறையாத நினைவானதி, லாகச் சொல்
பறுலெனவும் - மறதியில்லாத முஹம்மதைத்தான்
நினைப்பது பறுலாகுமே. (9)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் வேதத்தில் உண்டான கதூரி
ஹ் என்றதும், எந்த மஹான்களாலும் மட்டுப்-
ஏலாததுமான லாஹிறென்னும் ஷரீஅத்தில் அதற்கு
யான ஒருபெயரும் உண்டு ஆனல் மஅரிபாவும் அதுவே
ஆகையால் அந்த எழுத்தை அதாவது ஹு என்ற
தை நினைவில் ஊன்றி வைப்பது ஞானவான்களுக்-
கெல்லாம் பறுலான காரியமாக இருக்கின்றது. அப்படி செய்
வதில் முதல் வாசற்படியானது. முகம்மதுடைய உயிர் அட்ச
ரத்தைப்பற்றி மனதில் எந்த நேரமும் மறந்திடாமல் மிக்க
மயிருப்பதுதான் அதிலும்முந்தியபறுலாகஇருக்கின்றது

எழும் ஹயாத்துத்தா னினைப்பானது, மவுத்து நினையா
மறப்பதுவாம்-நாளு மிறசூலின் ஷபா அத்தைத்தா ஞடிப்
வோர்க்குச் சொல்லிகிறேன் கேள் சூழுந் திக்கிறினை
வோர்க்குத், தொந்தம் ஷறுத்தாகு முந்திறசூல்-பாலைப்
த்திற்பழக்குவது, பரிவாகு சுன்னத் தாகுமென்றார் 10

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் காமில் இன்சான்கள் உடைய
த்திற்கு ஷிமுகம்மதை நினைக்கும் நினவானது சதாகால
விட்டும் பிரியாத ஹயாத்தாக இருக்கும். அதை மறந்து
தானது. ஜடலங்கள் மண்ணோடும் மண்ணுய் ஜீரித்துப்
கின்றமரணமாகஇருக்கும், இஃதன்றியும், சுவர்க்கலோக
மார்கள் முதலான பல சௌபாக்ய போக இன்பங்களை
மோக முற்றிருப்பவர்களுக்கும் றசூல் நாயகமவர்களின்
அத்தையும் ஆதரவு வைத்திருப்பவர்களுக்கும் ஒரு பரி-
சொல்கின்றேன். அதாவது ஷி கலிமாவையே வழக்க
திக்றுல்லாவாக சிறுபருவத்திலிருந்தே செய்து பழகிக்
கொண்டு வருகிறதாவது சுன்னத்தாக இருக்கும் சுன்னத்தா
சுவர்க்கத்தையும் ஷபாஅத்தையும் தனதாக்கிவைக்கும்
நபி நாயகவர்களே, திருவாய் மலர்ந்து சொல்லியிருக்
கின்றார்கள். எ-று

திக்ரு - கலிமா.

நாட்டம் நபியுல்லா தமக்குரைத்த, நாயன்றுன் சொன்
ஞன் குறுஆனிலே-கூட்டக் கலிமாவை யோத நல்லார், கூட
வோ துங்காளென வோதினுன்-மூட்டு மூச்சிலேதிக்கீறதென்று
முழுதும் ஷறுத்தான தைந்தாகவே-கூட்டும் பற்போடுங் கதை
போலவே, கும்தரீக்கத்து வகையாகுமே. (11)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லா உடைய தன்னுட்டத்தில் புதைந்துபோய் இருந்த நமது வள்ளலான நபியவர்களுக்கு வஹி மூலமாக அல்லாகுத்தஆலா குர்ஆனில் திருவுள்ம் பற்றியதாவது ஹபீபே! கலிமா என்ற திக்றுல்லாவை. உமது உம்மத்துக்கள் விரைந்தோதும்போது. மற்றவர்களும் கூடத்துடர்ந்து வோதுங்கள் என்று சொல்லச்சொன்னுன். மஅரிபத்தில்இதை எப்படிச்செய்ய வேண்டிய தென்றுல் மனிதர்களே உங்கள் ஸ்வாசங்களுடன் சேர்த்து நினைவில் வையுங்கள். மனதால் நினைப்ப தல்லாமல் வாயால் மொழியக்கூடாது அப்படிச்செய்வதானது மஅரிபாவின் ஷர்த்துகள் ஐந்தையும் பேணிக்கொள்ளவேண்டியது அதாவது புலன் பொறிகளின் வாசல்கள் ஐந்தையும் அடைத்து நடத்த வேண்டியது. அப்படி செய்யப்பழக பழக சிறு குழந்தைகளுக்கு வாயில் பல் வரிசையானது எவ்விதம் ஒன்றின்பின் ஒன்றாக முளைத்து வெளியாகின்றதோ அது போல மனக்கமலமானது. திறந்து மெள்ள மெள்ள ஞானமிர்தமானது ஊறித்திரண்டு குணங்குடியார், ''பயிர் அன்னம் பிடிப்பதனுலே'' என்று சொன்னபடி உன் உஜூதானது கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வெளியாகும். இதற்கு ஹகீக்கத்துக்காரர்கள் கும்தறீக்கத்து வகையில் சேர்ந்ததிக்று என்று சொல்லிக்கொள்கிருர்கள். எ-று

அவ்வல் ஷரீஅத்துத் தையிபென்று, மரிய தரீக்கத்துஷஹா
தத்தென்றும் - செவ்வை ஹக்கீக்கத்துத் தன்சீஹென்றும்
சொல்லுந்தௌஹீது மஃரிபத்தாம் நவ்வி நாவிலே சொல்லா
னது லாஇலாஹஇல்லல்லாஹுவே - குவ்வு ஜபறூத்து அத்
தென்றுங் கோமான் இறசூலோதினுர் (12)

(ஞா-பொ-ரை) இபாதத்தில் முந்தினதான ஷரீஅத்தானது, தையிபுக்கலிமாவாக இருக்கிறது. என்றும், இனி இரண்

டாவது இபாதத்து ஆகிய தறீக்கத்தானது, ஷஹாதத்துக்கலிமாவாக இருக்கிற தென்றும், இனி மூன்றுவது இபாதத்தாகிய ஹகீக்கத்தாகிறது தன் சீஹுக்கலிமாவாக இருக்கிற தென்றும், இனி நான்காவது இபாதத்தாகிய, மஅரிபத்தாகிறது. தௌஹீதுக் கலிமாவாக இருக்கும் என்றும், இனிநாவின் சொல்லால் பிரயோசனமடைகின்ற திக்றனது, லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு என்றதிக்றுக இருக்கும். அதுதான் ஜபரூத்தாக இருக்கிறது என்று நமது நபிகள் சிரோமணியவர்கள் திருவாய் மதுரமுதிர்த்தார்கள். எ-று

அல்லா வென்னுஞ்சொல் தரீகத்தாகும்அல்லா ஹுவென்
றால் ஹக்கீக்கத்தாகும்-வல்லான்ஹுவென்ற சொல்லானது,
மஃரிபத்தாமென்றிறசூல் சொன்னுர்-எல்லாருஞ் சொல்வார்
சொல்லானதை இல்மைத்தெரிந்தவரிமாமத்திலே அல்லாஹு,
அக்பர் என்றேத, ஆன முஹப்பத்த தாகுமென்றுர். (13)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் கலிமாவில் அல்லா என்கிற சொல்லானது தரீக்கத்தாக இருக்கிறது, அல்லாஹுவென்றுல் அது ஹக்கீகத்தாக இருக்கிறது, அதில் விஷயமாகின்ற ஹு என்ற அட்சரமானது மஅரிபத்துல்லாவாக இருக்குமென்று றசூல் நாயகமவர்கள் அலிக்கு உபதேசித்திருக்கிருர்கள். இனி உலகத்தில் முஸ்லிமானவர்களெல்லாம் தொழுகையுடைய வக்தில் அல்லாஹு அக்பர் என்றதைச் சொல்லிக்கொள்வார்கள். அதன் தாற்பரியங்களை நான்முந்திய படலங்களில் சொல்லியவாறு ஷறுத்துகளை யறிந்து சொல்லி திக்றில் வைத்துப் பாராட்டிவருகிறதாக இருக்கும் பட்சத்தில் அதுவே அவர்களுக்கு இமாமாக ஏற்பட்டு அல்லாகுத்தஆலாவின் முஹப்பத்தில் கொண்டு சேர்க்குமென்று அப்பால் சராசரங்களெல்லாம் ஒன்றுபட்டு கலந்து ஸமதின்துறை மும்கமாகிய வஹதானீயத்தில் நிரம்பிக்கொள்ளும். எ-று

ஆலம் அறுவாஹுறூஹெனவும், ஆலமிதாலதின் பார்
வையென்றும்-ஆலம் இன்சானே நபுசாமென்று, மதிலோர்
கண்ணுகவுண்டதைக்கேள்-கோல ஆதமி தானுமங்கே, கூச்சப்
படாமலே ஹாலிருகிச்-சோலைமதுவான திக்கீறதிலே,
சொல்லை மூட்டிக்கொண்டில்லைப்பாரே. (14)

(ஞா-பொ-ரை) இன்ஸான் ஜடலமானது, கூடிய சூட்ச மானது, எப்படியென்ருல் ஆலம் அறுவாஹ் என்றது றூஹா கிய ஆத்மமாக இருக்கிறது. ஆலமிதால் என்பதானது இரு நேத்ரவடிவு என்னும் ஒளிவாக இருக்கின்றது. ஆலம் இன்சா ஞகிறது, நப்ஸ் அம்மாருவாக இருக்கின்றது. இவைகளைப் பிரித்து அறிய வேண்டுமாஞல் பெரிய ஞானியார், (ஒரு கண் ணுண்டோ அம்மானே) என்றதுபோல் ஒரு கண்ணிருக்கிறது அந்தக்கண்ணில் தான் ஆதமி தன் வடிவைக் கண்டுகொள்ள வேண்டியது அதற்கு உபாயம் எப்படியாஞல் வெளிக்கண்களை பக்கவாட்டில் ஆடஅசைய விடாமல் நோக்கினவஞகை. திக்று ஜல்லியை சோலையும் நிழலும்போல் சுவாசத்தில் பொருத்தி ஆசையான ஒரு சொல்லை மூட்டிக்கொண்டவஞகை இல்லில் இருத்திய இருத்தலான தியானத்தோடும் புருவயத்தியை நோக்கவேண்டியது.)

எ-று

பாரும் ஆயத்துக் குறுசானதிற், பார்க்கி லிறையவன் சொன்னது கேள்-பேரும் அல்ஹையுல்க் கையீமென்றதிற் பேச்சு மூச்சையு மடைத்துவிடு-ஊரும் போற்றவே நாயனைத் தா,ஞேதும் கையூமெனும் நினைவானதிற்-சேரும் நபியி றசூ லொளிவிற், சேர்ந்து விளையாடும் ஹூவானதே (15)

(ஞா-பொ-ரை) ஒ ஞானத்தின் துறைமுகத்தில் வந்து நின்று சந்தேகமென்ற கிடங்கில் விழுந்துகிடக்கும் உறுதியற்ற ஜனங்களே! குர்ஆனில் ஆயத்துக்குரிசி,என்றதில் நல்லஉற்றுப் பாருங்கள். அல்லா அதில் நல்லதீர்க்கமாக சொல்லிஇருக்கிற தைப் பாருங்கள். அல்ஹையுல்கையூம் என்றதிக்றை நினைவில் உச்சரித்து. பேச்சு மூச்சுமுதலான புலன்களை சரிவர அடைத்து அந்த நிலையோடும் ஹையூம்என்கிற. நினைவை தன்ஞட்டத்து டன் சேர்த்துக் கொண்டால் ஹூஎன்ற. உயிர் அட்சரமானது றசூல் உடைய ஒளிவில் கொண்டுபோய்சேர்க்கும். அதுதன்னை கண்டு கலந்த ஆரிபுடனே சேர்ந்து விளையாடும்.

எ-று

ஹூவ்வானதுக் கப்பால் ஜம் ஆனதிற் கூடுமதற் குள்ளே தம்மானது-உவ்வாம் ஹறுபொன்று யிருந்துவந்த, வோசை யான சொல் மலுஹறிலே-யுவ்வாய் நிறைந்தெங்குந் தாஞன வன், புண்யவாளஞ மல்லா சொன்ஞன்-முவ்வான நூன்வல்

...பிலே, முஹம்மதைப்பாரு மும்முள்ளே (16)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாகுத்தஆலா குர்ஆனில் ஒல்கலமி ...றசூறத்தில் சொன்னதாவது. மனிதர்களே! நீங்கள் ஹூ ...என்ற அட்சரத்தை ரம்மித்துக்கொண்டு அதற்கப்பால் இருக் ...ம் ஜம்உ அதற்குள்ளிருக்கும்படியானதம் என்கிற றூஹூல் ...யானது ஒருஹர்பாக அடங்கியிருக்கின்றது. அதுதான் ...என்கிற சொல்லாக எழுந்து உலகத்தோற்றப் பொருளாக ...ம்பி பொருள்கிளம்பி விட்டது அதுதான் அல்லாவுடைய ...யமாக இருக்கும் அதை அறியப்போகும் மகாமில் முகம்ம ...தையும் அறிந்து அத்துடன் வேண்டிய மூத்திவரங்களையும் ...ட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

எ-று

திக்கிறைந்திலே யிசுலாமதாய்த், தெளிவாம் ஜம்ஆறி லீ மான்கொண்டு-பிக்கிறெனும் பார்வை யானதிலே,பாரும் கஸ் மியல்லா ஜூசுவில்-ஹக்கீறெனும் றம்சை யடக்கிவாங்கிச் கரு மணியான கண்ணைமூடி-முக்காலதான முஹம்மதிலே முடுக முடுகுமென்றல்லா சொன்ஞன். (17)

(ஞா-பொ-ரை) இஸ்லாமானது திக்று ஐந்தாகியதில்நிர ம்பிவிட்டது. இன்னும் ஈமான் என்பது ஜம்உ ஆறிலும் நிரம்பி விட்டது. பிக்றென்றும் பார்வையாக நோக்கும் பட்சத்தில் நாஞகவிளங்கும். இதைப்பற்றி அல்லா கஸ்மியல்லா என்னும் சூறத்தில் பாத்தின்புரத்தால் நல்லவெட்ட வெளிச்சமாக வுத யஞ் செய்திருக்கிருன். ஆனபடியால் ஹக்கீஹென்ற திக்றை அதாவது றம்ஸானதை ஸ்வாசத்துடன் கொழுக்கிவிட்டு இழு த்து வாங்கி இருகண்களையும் உலகப்பார்வை யைவிட்டும் மூடிக் கொண்டு மூன்று காலங்கள், என் கின் ற முஹம்மதியாவின் மகாமில் நினைவைக் கொண்டு முடுகுங்கள். அப்போது அந்த முகம்மதானது. உங்களைவந்து முடுகி விரவிக்கொண்டு விடும். என்று அல்லா குர்ஆனில் அல்லது உம்முல் கிதாபில் கட்டளை பண்ணிவிட்டான்

எ-று

மஃகூசு மன்கூசுசனது, மதிழ்ந்து கித்தாபிலே சொன்னது கேள்-தங்கும்படி யில்முல் எக்கீஞவதுந், தகுதி ஐஞல் எக்கீஞ வதும்-பொங்குங் குதுறத்து ஹக்குல எக்கீன், பூண்டு மூன்றுங் காபாகவே தான்-எங்கு மஃகூசு நபுசுடனே, ஏகனறுசேறும் நபியோதிஞர். (18)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் மன்கூஸ், மஉக்கூஸ் விஷயங்களைப்பற்றி கிதாபுகளில் மஹாத்மாக்கள் சொன்னதாவது ஏதென்றால், மன்கூஸ் என்றது, இல்முல் எகீனை இருக்கும் மஉக்கூஸ் என்பது, ஐனுல் எகீன் என்றும் இன்னும் குதுறத் தானது. ஹக்குல் எகீனை இருக்கும். ஆகஇந்த மூன்றுங்கூறாப். ஆய்விட்டது. ஆனதினுலே மஉக்கூசு நப்ஸுகளில் நபானியாபுரத்திலுள்ளதாகஇருக்கின்றது. என்று நபியவர்கள் திருவாய் அமிழ்தத்தை ஊற்றினார்கள். எ-று

குரைந்த புரைச்செக்கி லெள்ளைப்போட்டுக், கூட்டியாட்
டுங்கன்றுவிரண்டும்-தறைந்து திரும்பித் தானுடும்போது. தா
னே யொருசத்தங் கேட்குமப்போ-தரைந்து மசிந்துதா னெய்
யாமதை, யறிந்து பாருந்தன் சூறத்திலே-பர்ந்ததாலி என்று
பார்த்துப், பழகவொளி சூறத்தாகு மென்றூர். (19)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூறிய அக்மரகுமத்தில் என்று ஒரு அட்சரமாக எழுந்துவரும் என்றுசொன்ன தன் வருமை எப்படியென்றுகேட்டால் செக்கில் எள்ளைப்போட்டு சுற்றி ஆட்டிய போது ஒருசப்தம் எவ்விதம் வந்தவுடன் என்னை திரளுகின்றதோ! அவ்விதம் இல்மென்றதிக்ரை ஸ்வாசசெக்கில் போட்டு நினவால் ஆட்டும்போது திரள்கிற எண்ணெயாகிய ஆசையான பயனுக அந்த ஆத்ம ஒளிவானது தன்னில் நின்றே வெளியாகும். எ-று

நடக்கு முயிர் தானே வுடலதுவோ, நாட்டமுளநல்லவுலெ
மாக்களே-உடக்கும் பாவைகுட் சூட்சம் போட்டே, யோட்டு
மாட்டாந் தானுனதுவோ-அடங்கங்கேட்டறி யறிவல்லவே
யாளுந்தலங்கண்டே யறியவேணும்-கடைக்கண்டுவிலே முஷா
ஹிதாவிற், கண்டே யறியலாம் நபியுல்லாவை, (20)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த ஒளிவானது இந்தஜடலத்தில் தங்கிநடக்கின்ற ஆத்மாவா? அல்லது இந்த ஜடலந்தானு? அல்லது இந்த சரீரமானது அறுமஹில் சூக்கும் சரீரமாக இருந்தபோது அந்த ஒளிவானது எவ்வித பாவனையில் கூடிஇருந்தது! முதலாவது ஞானவன் என்பவன்தன் தெளிந்துகொண்ட அறிவையே குருவாகப் பாவித்து அதனிடம் கேட்டறியும் போது

அதுவானது மனவுதயமாக அறிவிக்கும் அதுதான் இல்ஹாமுடையபுரம் என்பது அவ்விதம் அறிந்து கொள்வதிலும் மகாம் இன்னதுதான் என்று சந்தேஹமற அறிந்துகொள்ளவேண்டும் மகாம்என்ன வென்றால் இதோயாதொரு சிக்கலுமில்லாமல் வெட்டவெளிச்சமாக உடைக்கின்றேன் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் அதாகிறது உங்களுடைய நேத்ரத்தின் நடுவே ஒருசிறுவட்டமாகத்தோன்ற கூடியமஹா வல்லமை வாய்ந்தபிர்ம ஒளிவாக இருக்கும் ஒ! ஆமகல்குகளே அதுதான் முகம்மதாக இருக்கும் இதைதான், காட்டானைஷெய்கு குணங்குடியார்தற் கலையார் பெரியஞானியார்-கரூரார் முதலிய மஹாத்மாக்கள் நல்லபடிதிறந்து சொல்லிப்போய் யிருப்பதைக் கவனித்து உங்கள் சந்தேஹங்கள் நீக்கி ஒப்புக்கொண்டு உங்களை பக்திக்குவான் களாக ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள் அந்த ஒளிவை நீங்கள் சமது போதன இருப்பில் இருந்துநோக்கினுல் நீங்கள் உயர்ந்த ஸ்ருபத்தை நீக்க மறக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். எ-று

வெட்டவெளிபார்த்து முழிக்குகிறீர், மேலோன் கற்பனை
தானுண்டாமோ-தட்டான் விழித்தகற் கென்னபலன், தன்னை
யறியாத மாந்தர்களே-கொட்டாவி யிட்டமீன் வெள்ளத்திற்
குமிழியறிந்துபார் அகமதுள்ளே-பட்டாங் கானசொற்களா
முல்லாதான், பழக்கங் கேட்டவர் மனுடராவார். (21)

(ஞா-பொ-ரை) ஓமனிதர்களே! வெட்டவெளியானவானம்பூமிகளை எந்தநேரமும் நோக்கினவர்களாக இருக்கின்றீர்கள் அதன்சிற்றையறிய மாட்டீர்கள்இன்னும் உங்களுக்கிடையில் கற்பனைகளைப்பற்றி நம்பினவர்களாக இருக்கின்றீர் களேயன்றி உங்கள்தன் முயற்சி ஒன்றும் செய்யவலையாத மாட்டாங்கிகளாகக்கிடந்து முழிக்கிறீர்கள் ஆதியானநாயன் குர் ஆனில் சொல்லியதைக்கவனித்து கொண்டீர்களுமில்லை (மன் ஜதி ஒஜத்த) நீ முயற்சிசெய் நான் கூட்டிவைக்கிறேன். அல்லது உதவிசெய்கிறேன் என்ற திருவசனத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க உங்களுக்கு சக்தியில்லை ஒ! காபிரீன்களே! கருமான் செய்துநாட்டிய விக்ரஹரூபங்களுக்கு என்னசக்தி உண்டு அடபாமரஜனங்களே! கடலில் உலாகின்ற மீன்கள்

உப்பில்பிறந்தும் தமதுஜடலத்தில் அந்தஉப்பைவருவிக்காமல் இருக்கும் வல்லமை உங்களுக்கு இல்லை, நீங்கள் அந்தப் பொய் என்று நல்ல தெரிந்துவிட்ட இந்த உலக இச்சையை உங்கள் மேலெல்லாம் எடுத்து தடவி பீநாற்றங்கொண்டலை கிறீர்களே! இது என்ன மதி கேடு. அந்த மீன்கள், எதை வசியம் பண்ணினதால் அந்தஉப்பு அவைகளைச்சேரவில்லை? என்று சற்று உணர்ச்சிசெய்வீர்களானால் உங்கள்இருதயத்தில்அல்லாஉடைய சலாமாகிய உம்முல் குர்ஆன் நிரப்பமாகிவிடும். அப்போது நீங்கள் திட்டமாக மனுஷர்களாகி விட்டீர்கள் சற்று கவனித்துக் கொள்வீர்களாக. எ-று

ஒருவர்க் கொருவர் தான் கைபிடித்தே, யோதும் ஸல வாத்து முகத்தைப் பார்த்துக் கருதுய் ஷரீ அத்துக்காகுமென் றுங், காணுந் தரீக்கத்திற்கு பியத்தாய் பருதி முகத்திலே நின் றுட்டாலுய், யாரின் மண்ணின்மேல் நிற்கலர்மோ சுருதிமறை வேதங்குதுசியிலே, தோகை மயிலான நபியோதினர் (22)

(ஞா-பொ-ரை) ஜனங்களே! நீங்கள் ஒருவருக்கொருவராகச்சேர்ந்து கைகளைக்கோர்த்துப் பிடித்திருந்து ஸலவாத்து சொல்கிறதாவது வெளிப்படையான ஷரீஅத்திற்கே அது ஆகும். தரீக்கத்துடைய வழிகளில் அதுகூடாத ஹறாமாக இருக்கின்றது. எதுபோலே யானால் கொடிய அக்னி வெப்பத்தையுடைய சூரியனுடைய வெயில் முகத்தில் நின்று சமாளித்தாலும், அந்த வெயிலால் காய்ந்துவிட்ட மண்ணிடத்தில் காலை வைத்து நிற்கமுடியாது. ஆகையால் ஷரீஅத்தென்பது சூரியவெயில்போல் வெளிச்சந்தரக்கூடியது அதில் எவ்வளவும் மனக்கசடுடையவர்களுக்கு இடமுண்டு. தரீக்கததாகிய ஞானத்தின் துறையில் நடப்பவர்களுக்கு, மனக்கசடானது பொல்லாத நஞ்சின் விஷமாகஇருக்கின்றது; அதைநீக்கி நடந்தால் தான் விஷம் தீர்ந்து வஹதானீயத்தின் துறையானது தானாகவேவந்து தரிபடும்; என்று கதீதுகுதுஸில் நபிகள் நாயகம் அவர்கள் உதயஞ்செய்வித்திருக்கின்றார்கள். எ-று

எந்த னும்மத்திலே சிலபே, ரேற்ற முதலுள்ளோர் முதலுள்ளோரும, சுந்தமாகவே முஹ்ப்பத்தாவார், காட்டாரெ

...யார்கள் முகத்தைப் பார்க்கச்-சொந்த மானதோர் மகுஷ ...லை தோணுரென் முகங்காணுரென - விந்தை மறைபேசுங் ...ரியிலே மேகக்குடை மேகவும் நபியோதினர் (23)

(ஞானவுரை) இன்னும் நபிநாயகம் ஹதீதுக்குதுசியில் ...ால்லியிருப்பதாவது என்ன வென்றால் என்னுடைய உம் ...து மார்களில் நின்றும் அதிகம் பணச்செல்வாக்குடையவர் ...ள் கணக்கில் லாமல் உண்டாவார்கள் அல்லாவின் மஅரிபா ...த்தெரிந்து கொள்ள இச்சை வைப்பார்கள். ஆனால்கன்ன ...னத்தைக் கைவிடமாட்டார்கள் எளிய ஜனங்களுக்கு நல் ...ங்கள் கொடுத்து ஆதரிக்க மாட்டார்கள். அந்த ஈனஜனங் ...ள் எல்லாம் கட்டாயம், நாளை மஹ்ஷரில் என் முகத்தைக் ...ணவே மாட்டார்கள் என்று, நபிநாயகமவர்கள் திருவுளம் பற்றினர்கள். எ-று

எறும்பினுடலுக்கு மதகரிக்கு, மிருக்கு முயிரஃதொன்றோ ரண்டோ செறுமபின் கிடாரத்துங் கிண்ணத்திலுஞ், செம்பு ...ரானென்றோ ரண்டோ சொல்லும் குறுகும் சிறுகுழி பெருங் குளத்துங், கூடும் ஜலமஃதொன்றோ ரண்டோ - பொறுக்கும் பெரியோர்குஞ் சிறியோருக்கும், பொருந்தும் றூஹானறு ...ம் பின்கேளே. (24)

(ஞா-பொ-ரை) நபிநாயகம் சொல்கின்றார்கள். ஓ! ஜனங்களே! ஒரு சிற்றெறும்புடைய உடலில் தங்கிய உயிருக்கும்பிரமாண்ட சரீரத்தையுடைய மதயானையினுடைய உயிருக்கும் என்ன வித்தியாசமிருக்கின்றது. ஒரு பெரிய கிடாரத்திலும் ஒரு சிறிய கிண்ணத்திலும், என்ன இருக்கின்றது, அந்தசெம்பு ஒன்றல்லவாபெரிதான ஏரியிலும், ஒருசிறுகுழி குண்டத்திலும் நிரம்பி இருப்பதானது ஒரே ஜலந்தானு, அல்லது வேறு? பொறுமை தங்கிய மஹான்களுக்கும் சிறியவர்களான சுத்தமடையர்களுக்கும். இருக்கின்றது ஒரே றூஹ் தானு? வேறு ஏதும் வித்தியாசம் இருக்கின்றதா? ஆகக்கூடி ஆத்மா என்ற ஒரு ஒளிவு தான் ஸமஸ்தங்களிலும் நிரம்பிவிட்டிருக்கின்றது என்றாலும் அந்த நிரப்பத்தைக் கண்டு அதுடன் நிரம்பிவிடாத போது சகலமும் வேற்றுமை வேற்றுமையே. எ-று

கழைக்கு நிலையாத பெருங்குளத்திற், காணுதிறங்கினு ருழ்ந்திடுவா-மழைத்தண்ணீர் ஜலங்கட்டுஞ் சிறுகுழியில், மி ழவாயிறங்கித்தான் போகலாகும்-பிழைக்கும் பெரியோர்க்கு சிறியவர்கள் பேணுக்கசத்திலே தாழ்ந்த தொபடென றுழைக்குபிணையான நபியிறசூலுறுதிக் குதுசிகண்டோதினுரே

(ஞா-பொ-ரை) மெய்ஞ்ஞான மென்கின்ற வரம்பை யே றிக் கடக்க வந்துள்ள புத்திமான்களே! இதைக் கவனியுங்கள் பெருவாரி ஜலம் நிரம்பிய ஆழக்கசங்கள் உள்ள ஏரியினிடத்து நடப்பவர்கள் நிலையாமல் தாழ்ந்துபோவார்கள். அதே ஜல மான மழைத்தண்ணீரால் ஒதுங்கப்பட்டுள்ள சிறுகுழி குண் டங்களில் இறங்கி நடந்தவர்கள் அக்கரை போய்ச்சேருவார் கள். அதுபோலவே பெரியோர்களின் விஷயத்தில் அக்ரமமாக நாவு அசைப்பவர்களுக்கு ஸமீபமாக கேடு விளைந்து விடும் மடையர்களின் ஹக்கில் பெரியோர்கள் அறிவை உண்டாக்கும் படியாக என்னதான் அவமானமாக வைது பேசித்திட்டியிருக் கும் ஷெ பெரியோர்களுக்கு ஒரு சேதமும் வராது என்று கான க்த்தில் வேடன் உடையகண்ணியில் அகப்பட்டுக் கொண்ட ஒருபுள்ளிமானுடன் ஸம்பாஷித்து அதற்குப் பிணையாக நின்ற தயாபரக்கடவுளான நமது நபிகள் நாயகமவர்கள் திருவாயு யஞ்செய்திருக்கின்றுர்கள் அதாவது ஹதீது குஸிதுயில். எ-று

சிபாத்துப் படலம்
பூரண மாயிற்று
ஆக படலம் 8-இ திருப்பாடல். 146

(முக்கிய கவனிப்பு)

நாகரீக தர்மார்த்தம் படர்ந்திருக்கும் இக்காலத்தின் கல் -விமான்கள் அறியவேண்டிய முக்கியார்மிஸமாவது-இதன் பக் கத்து சைட்டில் வருகிறது ''இல்முநிசாப்படலம்'' அதன் அர்த்தமாகிறது ஞானமார்க்கத்தில் இஸ்திரீகளின் ஸம்போக விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறதென்று பொருட்படுகிற படி யால் அவ்விதவிஷயங்கள் நமது காருண்யம் பொருந்திய இங்கி லீஷ் கவர்னமெண்டாருடைய திவ்ய நோக்கத்திற்கா தவிஷ யங்களென்று எனக்குத் தோன்று கிறபடியான் நான் அதற்கு

தொங்கினவனுக ஷெ இல்முனிசாப்படலத்தின் அர்த்தங்களைப் பற்றி ஒன்றும் எழுதப்புகுதாமல் விலகி அதற்கடுத்த வேறுப டலங்களுக்கு உரை எழுதும் கருமத்தில் நோக்கினவனுக நான் அதை உரை எழுதாமல் அப்படியே கவிப்பிண்டமாக விட்டு விடுகிறேன். என்ற எனது கோட்பாட்டை கனவான்களுக்கு அறிக்கை செய்கின்றேன். உரையாசிரியன்

இல்முனிசாப்படலம்

தொங்கல்

இருகண் முடித்தா ஞெருகண்ணுலே இல்லெனுந் தம்மா
விழுத்து வாங்கி-மு நகு நூனிலே நுக்தாவிலே, முட்டுவது மட்
டும் சுல் புமட்டும்-பருகும் நுகத்துமேல் வாங்கிக்கட்டப், பாகம
றியாதமனுடர் கேண்மோ, செருகுங் குழல்மங்கை ஹாலுட்
னே, சுகமாய் மதந்தீர்க்க வறியமாட்டீர். (1)

குஷியா யூனுண்டே யிரவுகாலங், யிருக்கவே யிருச்சாமத்
தி லொசியா துயிரெல்லா முறங்கும்போதி, லோசையொரு
சத்தங்கேட்குமப்போ-மசியார் ஹ்லாலேத்தான் முன்னிறுத்தி,
மகிழ்ந்தங்கிருகையா லணைத்துக்கட்டித்-துசியரார்ஜெம்கூவில்
மனத்தைநாட்டிச், சூட்சப் பதிஞன்கு தலமுத்தே. (2)

உச்சந்தலையிலு முகங்கண்ணிலு, முவந்த இருகன்னங்க மி
தழும், இச்சையுட னிருவிலாப்புறமு, மிசைந்த தனமரண்டு
மிடைநடுவும், பச்சமுடன் ஞெப்பு ழரையல் குலும், பரிந்து
நாவு கொண்டாட்டி நீட்டி-யச்சமின்றியே யமுதம் வாங்கி,
யருந்தும் பெரியோர்களமலாகுமே. (3)

அருந்தியதின் பின்னர் தவுசிருத்தி, யரைநாழிகை சுற்று
இறை மட்டாகப், பொருந்துங் கமலத்தைச் சுற்றும்போது,
புரையுண்டதில் முனைவிரலை யூன்றிடிற்-றிருந்து மெழுகாமத்
திரைதிறந்து, ஜெகத்திற் பாயும்பார் சீமைவெள்ளம்-இருந்
துகலங்கொண்டு சுற்றும்போதில், இல்லெனுத் தம்மா
விருத்தி வாங்கே. (4)

வாங்கியே மெள்ளத் தான்கிடத்தி மணியை மேல்வாங்கி
வாசியூடே-ஏங்கும் அலிபுநூ னிடைவிடாம, லிசைந்த ஷத்துக்
குள் மத்தைமூட்டு-தாங்கும் பாலான பாலுண்ணல்போற்,
றங்கும் நபுசதை நூணைத்துவாங்கும்-ஒங்குங் கருப்பாய்ந்து தங்
குமானு, லுவந்தே யவளமனம சமதாகுமே. (5)

சேர்க்கை செயும்போதி லிடதுபுறந்,திறமாய் நுததூப் தான் விழுந்ததானற்-கூர்க்கப் பெண்ணாகத் தான் விளையுங் குறியினடுவிலே தங்கி நின்றாற்-பார்க்க ணலியாகக்தான் விளையும். பகருமிதுமுறை யறிந்துமிகு-தீர்க்கமுள நல்ல நபியிறசூல் செப்பினு ராதி சொற்படியே. (6)

இப்படிச் சேர்க்கை செய்யாதவர்க், கிணங்கான் ஹலாலு மே பிணங்கிவாள் துப்பு ரவர்தன நபியிறசூல், சொன்னாரில் முநிசாவதிலே-தெர்ப்பத் துடன்காமந் தங்மாகிற், கேடா கும்பிள்ளை தாய் தந்தைக்கு-மொப்பில் லாதுறும் ஹைவானு மா, முண்மையாயிதை யறியுமென்றார். (7)

எழுநான் கெழுத்திளி லெழுத்தோரென்டே திலகுங் கலி மா விலறு நான்குமாம்-தொழுகு மைம்பத்து மூன்றுலக்கம், சுஜூது மவுஷூதாப் சுக்கூனுள்ள, பழுதில் லாசுன்னத் ததை யறியப்பார்க்கப் பறுலான சூறத்திலே-வழுவில்லாமலே சொல்லுன் அல்லா, மாக்கான முஹம்மதுன் ஆயத்திலே. (8)

முந்நூற் றிருபத்தி மூன்றுலக்கம், முறுசல் கூடின முறையா மிது-மன்னூர் தனில் வந்து ஹறுபைந்ததில், மணமாமொழியதன் பறுலறியத்-தண்ணூரைம் பத்து மூன்றுலக்கஞ், கார்ந்த ஹறுபுநால் சுன்னத்தாறு-பொன்னூர் சுவர்க்கத்தி னிடைவாழலாம் பூண்டு நன்றாக அறியுமென்றார் (9)

உன்னு மூச்சிலே யுண்டானவசால், ஹுடுப்பு மொடுக்கமு மறியவேண்டும்-பன்னுங் கிளிபல பேசினாலும்,பகையாம்பூனை தான் பிடிக்கும்போது-சொன்ன பலபேச்சும் வாராதப்போ துனையாம் தன் பேச்கிற் சீவன் போகும்-குன்னென் றுயிர் சொல்லும் சொல்லறிந்து, கூடும் ஹலறத்திற் கூடலாகும். 10

ஷிர்று நீங்கவே அமல்கள்செய்ய, ஷஹாதத் துளநாயன் ஷாஹிதாகத்-துர்ற்த் தென்மிரு அத்துசூத்ரந், துலங்குமதலை யின் கற்பனைசொல்-அந்த பீக்குல் அகுலாவென, அருளுங் கலிமாவின் பொருளானது-நிர்றஹீமெனும் பிசுமில்லாஹி, நிறைந்த ஷறுபுத்தொன்பல்லே. (11)

திக்கீர் பணுவாகு முஷாஹ்தாவுஞ், ற்சய்து முடிந்தபின் னவி செய்யுமே-தக்கர் மதமாசிச் ஜிமாஉ செய்தாற், முனே

[illegible]வி வீழ்கில் மதமடங்கும்-சுக்குறுந் தன்மைதம் பாடுபட் [illegible]ற், றுலக்கமாகவே யறியவரு-மக்கர் செய்ஹைவாளிய்யத் [illegible]னை, மருட்டை வெருட்டினுல் மனமொடுங்கும். (12)

[illegible]வுருத் தொடுமிஞ்ஜீல் சபூறனதுஞ், சாற்றும் பொரு [illegible]ல்லாம் புறுக்கானிலெ-அபரு பமதான புறுக்கானதி, லா [illegible]ம் பொருளெல்லாம் யாசீனிலே-ஜெபறாத் தெனுங்கல்பு யா [illegible]கலாம், சிறந்த பாத்திஹா வானதிலே-நவரு பமதான [illegible]முல்குரு, ஞெட்டப்பே யலிபானதிலே. (13)

அலிபானது நுக்கத் தாமுன்றகி லழாக யொளிசேருஞ் சுக் [illegible]னைய்ற்-சலியாற் சக்கூன் மீமானதிற், றாள மணியீன்ற [illegible]லம்புரிக்குள்-ளொலியா யலேபோதி யங்குல்த்த, வுஹதும் [illegible]றதுக்கு முன்பாகவே கூலிமாப் தபாருள்தன்னை யறியவிதி. [illegible] தவர்மனங் காபிறென்றார். (14)

அழியாப் பெரும்வாவ்வை அஹதியத்தை யன்பாய் மனமினி [illegible]றுதியாக்கி - அழிவிலா அல்லா குறுஆனிலே, யள்வ்தாக [illegible] சொன்னதுகேன்-ஓளிவு லாநபி முஹம்மதைவு, முவந்து [illegible]திலே யுறுதியாக்கித-தெளிவா மனதிலே திறமதாககிச், [illegible]ர்ந்து முஷாஹிதாச் செய்துவாவே. (15)

இல்முனிசாப்படலம் முற்றிற்று
ஆகப்படலம் 9க்குத் திருக்கவிதை

தௌஹீதுப் படலம்

தொங்கல்

ஆழிக் கடலினை வருத்திட்டாலும், அவரர்வந்தேவல் செ [illegible]திட்டாலும் -பழாம்சவம் பேசவைத்திட்டாலும், பகரும் [illegible]பொன் வெள்ளி பண்ணினாலும்-பழாப்சவம்பேச வைத்திட் டாலும்,நயமாய் வான்மங்டும் பறந்திட்டாலும்-வாழ்ந்தெள [illegible]தி னிலையில்லென், வள்ளல் நபியிறசூ லோதினார். (1)

(ஞா-பொ-ரை) நபிகள் நாயகம் அவர்கள் தங்கள் உம் [illegible]துகளுக்கு எச்சரிக்கை செய்திருக்கிறதாவது ஓ! என் ஷரி [illegible]த்தை எடுத்து, சுமக்குகிறகனவான்களே! நீங்கள், மஅரிபா [illegible]வின் துறையையறிய வேண்டியது. அல்லா உடைய கலாமில் இருந்தே அறியவேண்டியது அஃதல்லாமல் பூலோகத்தில் பல

பலவிதமான வேஷதாரிகளான பொய்குருமார்களால் எழுசப் தசாகரங்களான கடலைப்பார்த்து எ கடலே இங்கு எழுந்தோடிவா? என்று, அப்படியே அழைத்துக் காட்டினாலும், இன்னுமவானவர்களான மலாயிக்கத்து கிளைத்தங்கள் ஏவலூழியர்களாக ஆக்கிவைத்தாலும், இன்னும் ஆத்மாவான பரஞ்ஜோதியானது, இல்லாமல்போன செத்தபினங்களைப் பழயபடி வாய்திறந்து பேசவைத்திட்டாலும், இன்னும், இரும்புத்துண்டையுங், செம்பையும் வெள்ளி பொன்களாகச்செய்து எடுத்துக் காண்பித்தபோதிலும், நினைத்தவேளை யெல்லாம் ஆகாயத்தில் மழைமாரி தூவச்செய்தபோதைக்கும் இன்னும் ஸஹத்ரஸத்குளிகைகளை, வாயடக்கஞ்செய்து வான்வுயரம் பறந்து போனதிலும், நீங்கள் அந்தப்பிரட்டர்களை சற்குருவாகிய காமில்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ளவே வேண்டாம் திட்டமாக நம்புங்கள். அந்த வேலைத்தரங்கள் அட்டமாசித்தில் நின்றும் உள்ளதென்று சொல்லிவிடுங்கள். என்று அருளிச் செய்திருக்கின்றார்கள். எ-று

தௌஹீதது செய்வோர்க் கசலாவது, தானே பேச்சற்று மூச்சுமற்றுப்-பவுசாம் பார்வையுங் கேள்வியற்றுப், பகரு மனமற்று நினைவுமற்று-நபிசு தனிற்கத்தி போட்டுவெட்டில், நாரமது போலே கூடிக்கொள்ளு-மவுத்தாந் தகுத்திலேயிருந்து கொண்டுமாயு முனதாய்ந்தே வுருப்பார்களே. (2)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் பரிசுத்தமான மஅரிபத்தின் மார்க்கா நுசாரிகளின் அடையாளம் எப்படியென்றால்-அவர்களின்வாயில் துனியாவைப்பற்றி வீணைவார்த்தைகள் யாதொன்றும் இருக்காது வீனில்ஸ்வாசச் செலவுகளும் இருக்காதுஅநாவசியமான காமவிகாரமான பொருமையான பார்வைகளும் கண்களிருக்காது. கெட்ட கருமங்களைப்பற்றிய யாதொரு செய்திகளும் அந்தக்காதுகளில் நுழையாது, இன்னும் அவர்களின் மனஸ்களானது ஒரு நிலையன்றி பல நினைவுகளாகப் பிரிந்தோடியாகிற ஊசாட்டாங்களெல்லாம் அறத்தீர்ந்து ஒடுங்கிப்போய் இருக்கும் இன்னும் அவர்களின் நப்ஸ்கள் வெட்கம் கொள்ளும்படி அல்லது கோபங்கள் கிளம்பும்படியாக ஒருவர் அலட்சியமாகத்திட்டி விட்டாலும் சற்றுமுகம்

...சிரித்து அப்போதே தண்ணீர் பிளந்து கூடின் வண்ணமாக ...ன்று சேர்ந்து பேசி தயவுபண்ணிக்கொள்வார்கள், முகத்தில் ...ந்த நேரமும் சிரித்த செந்தாமரையின் வஜிகரமே ஞான ஒளி ...ாக நின்று பிரகாசித்துக்கொண்டே யிருக்கும் இன்னும் ...வர்களாகிறவர்கள் எந்த நேரமும் மரணத்தையே நினைத்து இந்த உலகத்தின் சகலமான இச்சைகளையும் வேருடன் பிடிங்கி யெறிந்து விடுதல் என்னும் மவுத்தாகுமுன் மவுத்தாகினவர்களாகவும் இருப்பார்கள் இவ்வடையாளங்களை எவரிடம் காண்பீர்களோ அவர்களை நீங்கள் காமிலான பீரென்று ஒப்புக் கொண்டுவிடுவீர்களாக. மவுத்தாகிஇன் மவுத்தாகி எ-று

பருதி முகத்திற் கண்ணாடிகாட்டிப், பகரும் நெருப்பினைப் பற்றுமாப்போற்-சுருதிச்சுக்கூனிலே நுத்தாவிலை சூட்டுங் கம ...க்கண்ணாடியூடே-பொருதி யனற்பற்றி றூகுநெய்யிற், புந்தித் திரியதைப் பொருத்திப்பார்க்க-வொருவனு மல்லா குறுஆனி லே, ஒஷஷம்சு ஒல்லுஹாவிற் சொன்னான். (3)

(ஞா-பொ-ரை) ஞானவான்களே! நல்ல கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். சாதாரணமாக ஒரு கண்ணாடியை சூரியகிரணங்களுக்கு எதிரேகாட்டி ஒருபஞ்சுத்துண்டை அதுடன் ஸம்பந்தப்படுத்திய உடனே பளீரென்று அந்தப்பஞ்சியில் நெருப்புப்பற்றிக்கொள்ளுகிறதைப் போல் சுக்கூன் என்ற நினைவை நுக்தாவாகிய இஷக்குடன், மனஸ் என்ற கண்ணாடியில் ஒரே சாதனையாகப் பொருத்திய உன் றூஹ் என்னும் இந்திரிய ஒளியானது அக்னி மயமாகப்பற்றி விடும் அதை நாட்டம் என்னும் நெய்யில் அறிவு என்கிறதைத் திரியாக்கித் துவைத்துப்பார்த்தால்தான் என்கிற ஸ்ரூபம் அந்த விளக்கின் வெளிசத்தில் வெளியாகிப் போகும் அப்போது மனிதத்திரையானதுதானே யறுந்துபோய் ஏகமயமான அரசததவம் உதயஞ்செய்யும் என்று அல்லாகுத்தாஆலா குர்ஆனில் ஒஷ்ஷம் ஸ்வ்ல்லுஹா என்ற சூருவில், கட்டளை உதயஞ்செய்திருக்கின்றான் நல்ல தெளிவாய்க்கண்டுணர்ந்து கொள்ளுங்கள். எ-று

கையுங் காலுமில்லாத வேடன், கானுங் வில்லுமம் பில்லாமலே-தைக்க வொருமானை யெய்துவாட்டித். தலைமே லொருதட்டிலெடுத்து வைத்தான்

உய்யு மவன்மகட் கொட்டமையா, லுயரமேல் நின்று கெட்டி லாத-லெய்யும் பூமியை யெட்டிவாங்கி, யெட்டித்தாழநின் றெடுத்துக்கொண்டான். (4)

(ஞா-பொ-ரை) ஜனங்களே! இதை நல்ல கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் கையும் காலுமில்லாத ஒரு வேடன் கானகத் தில் நின்று ஒரு மானைக்கண்டு தன்வசம் வில்லும் அம்பும் ஒன்று மில்லாமல் எய்து அந்த மானைக் கொன்று அப்பால் அதைப்பதம் பண்ணிச்சுட்டு ஒரு தலாவில் எடுத்து வைத்து ஏந்தினன். அவன் மகள் தனக்கு கையெட்டாத ஒரு மேட்டு மேல் நின்று கீழ்தகுத்தராவரையிலும் கைநீட்டி எடுத்துக் கொண்டான். எ-று

நினைவில்லைக் காலுங் கையுமில்லை, நிறைந்திடு மீமாஅ தனத்தைவேண்டிக்-தனமாம் சரத்தைத்தா னெழுந்து வாங் கித், தனிமையாகவே யிருந்திகொண்டே-யினமாம் ஸூஜூ திலே தானெய்திஞலிலங்கு மவுஜூதா மிசுலாமைந்தில்-மன மாய்முஹம்மது நபியிற்சூல், வகுப்பாயலிதமகெடுத்தோதினர்

அதாவது:-கையுங்காலுமில்லை என்பது நினவு ஊசாட்டம் நின்று விட்டவேடன் நப்ஸ் முத்மஇன்னு அதாவது, உலக இச் சைகளை வெறுத்த இருதயம் காகம் என்பது துனியா-ஒருமான் என்பது நப்சு அம்மாரு வில் அம்பு இல்லாமல் அதைக்கொன் ருன்என்பது முக்காமங்களையும் நப்சுகளின் இயந்திரங்களை விட் டும் நிற்பாட்டிய உடன் ஷை அம்மாருதானே மடிந்து விடுகிற தாக இருக்கும் அப்பால் அதைப்பக்குவஞ்செய்து ஒரு தட்டை யில் எடுத்தேந்தினன் என்பது குணங்குடியார் "முட்டை யைப்பொறிப்பேன் முழுக்கோழிதான் பொறிப்பேன் தட் டைப்பீங்கானில் வைத்துத்தருவேன்" என்று கூறின பொரு ளாகிய நப்ஸுடைய தொந்தங்களில் கொழுகின மகாம்கள் பஞவாஞவுடன் அந்தந்த நப்ஸுகளில் இருந்தே ரூஹூல்குது ஸியின் மஹிமையான ஒளிவு வெளியாகி பக்குவம்பண்ணின மான் தசையாகிய இந்த மாநுட ஸ்ரூபத்தை கையெட்டாத மேடாகிய இரண்டு நேத்ரங்களின் கபாலமேடையில் நின்று பிரகாசித்து தன்னுடன் சமரசம் பண்ணிவிடுகிறது. இதுதான் லாமகானுடைய அந்தரங்கமாக இருக்கும். இப்பொழுதுதான்

...ம்மில் அல்லாகூறிய ஐந்து பறுறுகளும் நிறைவேறும் கல்பு ...ர். ஸலாமத்துப் பெற்றுக்கொள்கின்றன. என்று வள்ளலா ...ற நமது ஆண்டவர்கள் ஹஸ்ரத் அலியவர்களுக்கு உபதே ...ம் செய்தருளினர்கள். எ-று

சிறப்பாய்க் குருவைத்தான் முடித்துக்கொண்டு, செம்புத ...ற்றுக்கச் செம்பொனுகும் அறைப்பில் லாச்செம்பு செம்பிற் ...றி, லான பொன்னிலுள்ள மாற்றுண்டாமோ-துறப்பாம் பெரியோர்க ளுபதேசத்தாற் றுலங்கும் ஞானக்கண்டனைத் ...றக்கும் கரைக்காரற் கற்றவ ருபதேசித்தாற், காணர் ...ன் கோலங் காணுரென்ருர் (6)

ஞானவுரை: இன்னும் நபியவர்கள் அலியை நோக்கி முதலாவது குரு என்கின்ற முப்பூவை எப்படி முடிக்கவேண்டு மோ அந்தவிதமான முக்காமங்களும் அறவொடுங்க பரிசுத்த மாக முதல் முடித்து கைவசம் வைத்துக்கொண்டு அப்பால் அதை தாம்பிரத்தில் தாக்கினவுடனே பத்தரை மாற்று செம் பொன்னுகப் பழுத்துப் போகும் அப்படி செய்யாமல் சேம்பை யே எடுத்து செம்பில் சேர்த்து புடம் போட்டு மண்டலமண்ட லமாக ஊதினுலும் அதுபழயபடி செம்பே அன்றி அது பொன் ஆய் விடுமா? அதுபோலதன் மனக்கண்ணை உயர்ந்த குருவால் திறந்து கொண்ட மஹான்களிடம் உபதேசம் பெற்றல் உட னே, ஞானக்கண்ணுனது திறந்து காட்சி தரிசனங்கள்உண்டா கிவிடும். அதுவன்றி வீணுக்காகிலும் மொஹரம் பண்டிகை வேஷதாரிகளைப் போல் தாடியை அகலநிகளமாக வளர்த்து கையில் மூசாநபி ஆசாவைப்போல ஒருதடியையும் பிடித்து நீளத்திற்கும் தஸ்பீஹ்மணியையும் பிடித்து உக்காரவும் கையு மாகத்திரிகின்ற புகல்முட்டிய பிந்தினஸமான் இப்லீசுகளை யெல்லாம் காமிலான பீரென்று தாறுமாறுன உபதேசங்களை வாங்கி விட்டால் அதனுல் என்ன காட்சிகளை பாபம்! அந்தோ பாமரஜனங்கள் காணப்போகிருர்கள்? ஒருபோதும் தன் கோ லத்தை அவர்கள கண்டு கொள்ளவே போகிறதில்லை. என்று திருவாய்மலர்ந்து கூறினர்கள். எ-று

கடுகினெடை தங்கஞ் சலத்திற்போட்டாற், காணு தா ழத்திற்ருழ்ந்துவிடும்-தொடுக்குங் கனதங்கந் தனையெடுத்துச்,

சுரைக்காய்பழமதைத் தான்குறைந்தே-யடுக்கத்தண்ணீற்சேர் -த்துவிட்டா . லாடிமிதந்திடுஞ் சொல்லக்கேளீ-ரொடுக்கம்பெ ரியோர்கள் சிறியோர்களி னுறவு மதுபோலே யாகுமென்ருர்.

ஞானவுரை:-இன்னும் நபிநாயகமவர்கள் சொல்லியிருக் குர்கள். தங்கத்தில் நின்றும் கடுகுபோலொத்த சிறியதோர் சன்னத்தை தண்ணீரில் மிதக்கவிட்டால் உடனே தாழ்ந்துகா ணுமல் போய்விடும். அதுபோல காமிலான பீரில்லாத முரீதுக ளுடைய தவங்கள் பாழ்பட்டுப்போகும் இன்னும் அதிகமான ஒருதங்கக்கட்டி யையெடுத்து நெத்தான ஓர் சுரைக்காயைக் குடைந்து தோண்டி அதனுள் வைத்துத் தண்ணீரில் விட்டால் அது தழாமல் மிதந்து கொண்டேபோகும் அதுபோல காமிலா னபீரைத்துயர்ந்து அவர்காட்டும் வழிப்பிர காரம் தவஞ்செய் யும் முரீதுகளுடைய தவம் ஜெயத்துக்கு வரும் இதே மாதிரி தான் உலகத்தில் அறிவில்லாத மௌடீகர்களெல்லாம் தன் மனம் போன வழியில் காலத்தைக்கழிக்காமல் பெரியோர்களை யடுத்து அவர்கள் சொல்கிறவழியைபிடித்து நடக்கவேண்டியது

ஞானவுரை - காய்ந்து போன பாத்திரத்தில் நீ எத்தனை நூறுவருஷங்கள் வரையிலும் தண்ணீரை நிரப்பிவைத்திருந் தாலும் கடைசியில் அந்தப்பாத்திர ஷி தண்ணீரை ஒருசிறிதா கிலும் கிரஹிக்காது அதுபோல மனஸில் சிறிதாகிலும் முஹப் பத்தே இல்லாத கெட்டபெண்களுடன் ஜமாஉசெய்கிறதும், பாமரர்களான மடையர்களுக்கு மஅரிபாவைப் போதிக்கிற தும் யாதொருபிரயோசனமுங் கொடாதென்று நபியவர்கள் திருவாய் மதுரஞ்சிந்தினுர்கள். எ-று

சுடற்சில் நூருண்டு ஜலத்துற்ருலுங், கரைந்துநீரினைத்தா னுண்ணுதிங்-சுடற்சியன்பில்லா மாதரைத்தா,ணணைவ துஞ் சண்டாளரினுடனே-துடர்ச்சிப் பலகல்வி பயிற்றினுலுஞ், சுக மாய்க் காதுக்குள்ளேருதென்றும்-படற்சி முஹம்மது நபியிற சூல், பகர்ந்து குதுசிகண் டோதினுரே. (8)

(ஞா-பொ-ரை) சுவர்கலோகத்தின் மணவாள பூபதியா கியது நமதுநாயகமவர்கள்-தங்கள்மருகாரன அலியுவர்களுக்கு உபதேசித்த ஞானங்களாவன சொல்கிறேன் கேளுங்கள் றூஹுல்குதுஸியாகிறது ஒரு முகவரை சீருத பால்யஸ்

[illegible]த்தில் கண்ணின் நடுவே இநஷாதென்கின்ற மோசத்துடன் [illegible]தொரு பராக்குமின்றி விழிகளைத்தியானத்துடன் இருக மூ [illegible]கொண்டு கல்புக்கண்ணுல் நோக்கிப்பார்த்து ஹூஎன்கி [illegible]சையுடைய ஜலால் என்றும் மகாமில் மனஸைத் தரிபடுத் [illegible]கொண்டு ஸ்வாசத்தை இல்லல்லாஹு என்று இருத்தி [illegible]று கமலங்களிலும் எடுத்துவிட்டுக்கொண்டு ஏற்றிவிட [illegible]வேண்டியது. (இன்னும்) எ-று

மாலே மணவாள ருரைத்த மொழி-மருகர லியார்க்குச் சொன்னதுகேள்-பாலனும் கண்ணி லிறுஷாதிலே, பார்க்கப் பராக்கின்றி விழிமூடியே-கோலமான ஹூ ஓசையான, குத [illegible]து ஜலாலானதிலே, ஏல வென்றிருத்திவாங்கி, இனிமே [illegible]ருவிழி நடுவுக்குள்ளே. (9)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த ஏற்றத்துடன் இரண்டு வெளிகண் களான இருநேத்ரங்களுக்கும் மத்தியிலே மனிதன் இந்த இரு [illegible]றில் எப்படிவெளியாகிருன் என்றுநோக்கும்படி அல்லா உம் [illegible] குர்ஆன்என்ற மிஃறாஜியின் ரகசியவசனத்தில் நபியவர்க [illegible]கு எதிர்முகமாக அருளினுன். இதுதான்-ஆதியில் ஆதத் [illegible] உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆண்டவன்ஜிபுரீலைப்பார்த்து மண் கொண்டுவா? என்று அருளியபோது ஜிபுரீல்றப்பின் சொந்த [illegible]லாத்தாகிய இந்திரிய உஷ்டணத்தில் புகுந்து பார்த்தார். அங்கே ஆதமுடைய ஸ்ரூபம் நின்றிலங்கிற்று அதைச்சித்திரம் [illegible]த்துக்கொண்டு அப்பால் அதன் சொரூபத்தைத் தயாரித் [illegible]கொண்டுவிட்டார். அந்த ஸ்ரூபஒளிதான் முஷாஹிதாவில் [illegible]ற்றரவாகிவரும். அதுதான் இன்ஸான் தன்னுடைய கோ [illegible]க்கலந்துவிட வேண்டியது இனி அந்தஸ்ரூபம் என்ற [illegible]த் தரிசித்துக்கொள்வதற்கு மிக்க சுலபமாக ஒரு உபாயமி [illegible]கின்றது அதை நாம் இங்கெடுத்துக்காட்டி விடுகின்ரேம்.

தந்தன் சூறத்தைப் பார்க்கச்சொன்னுன், தந்தை தாயு [illegible]லாதவனே-விந்தை ஆத்த்தைப் படைக்கஅசல், வேந்தன் [illegible]யில் தனையழைத்தே-எந்தன் ஹலறத்திற் புகுந்துகாரு, [illegible]ங்கும் சுருபமே ஆதம்பாவா-சொந்தமாகவே முஷாஹிதா [illegible], ரேற்றும் சூறத்தைப்போற்றுவதே. (10)

(ஞா-பொ-ரை) அதாவது, கலிமாவில் அல்லா புதைத்து வைத்திருக்கின்ற ரகசியமந்திரமாகிய இல்லல்லாஹு என்ற நால் அட்சரத்தையும் ஈரலில் சம்பந்தமாயிருக்கும் தாமரைக் காயின் உள்ளே வைத்து அந்த நோக்கத்துடன் பூலோக இச்சைகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் மனசைவிட்டும் விரட்டி அகலச்செய்து விட்டு ஒரே நாட்டமாய் அல்லாஹுவென்று மூச்சைவிட்டாக்கி ஒரே நோக்கமாக கண்களின் நடுவில் வளைத்து நோக்கும் பட்சத்தில் உடனே முஷாஹிதாவெளியாகும்.

இன்னமுஷாஹிதா வொன்றுகேளு, மேகன் அல்லாஹு
நாலெழுத்தை-மன்னுந் தாமரைக்குள்ளே வைத்து, மாயை
யாவையும் வெருட்டிவிட்டுப்-பன்னுங் கலிமாவில் அல்லாஹு
வைப்பாரும் வெளியாகு முஷாஹிதாவே, (11)

(ஞா-பொ-ரை) இந்தமாதிரியான மூன்றுவிதமான நிஷ்டைகளை அல்லாகுத்தஆலா மிஃறாஜி திருராத்திரியில் நபியவர்களுக்கு அருளிச்செய்தான் ஆனபடியால் அவைகளின் விபரங்களை ஆண்டவர்கள் அலியவர்களுக்கு உபதேசஞ் செய்தார்கள் இன்னும் நபியவர்கள் அல்லா எனக்குச் சொன்னதை நான் உங்களுக்குச்சொன்னேன் ஆனபடியால் உங்களுடையஸ்ருபமான ஆதமுடையவடிவைக்கண்டு கொள்ளுங்கள். அல்லாகுர்ஆனில் திருவுளஞ்செய்திருக்கின்றான். எ-று

☆

இப்படி மூன்று முஷாஹிதாவை, யெங்கள் நபியிறசூலோ
திஞர் துப்புரவான அல்லாசொன்ஞன், சொன்னதைச் சொன்
னேனெனவோதிஞர்-அப்புடித் தானே சொன்ஞனென்றும்,
ஆதம் சூறத்த தானதிலே-மெய்ப்புக் கலாமுல்லா அதனிலே
தான், மேலேரன்ருன் சொன்ஞ னின்னங்கேளே. (12)

(ஞா-பொ-ரை) கருத்தாவது:- மிஃறுஜில் நான்றப்பை சந்தித்தபோது அல்லா என்னுடன் கலந்ததாவது ஹபீபே! உமது உம்மத்துகளுக்குச் சொல்லும் பூலோகத்தில் சரியான அமலையுடையதவசாலியான ஒருசற்குரு கிடையாதேபோனல் அந்தஜனங்கள் உம்முடைய ஷரீஅத்திலேயே நாலும் இருக்கின்றபடியால் அதையே யெடுத்து நடந்துமுந்தின நபிமார்களுக்கு நான்எவ்வித தாக்கீதுசெய்து வைத்திருந்தேனே அதேபடி

இஸ்லாத்தின் ஐந்துகருமங்களைம் ஈமானில் ஆறுகருமங்களையும் முவிடாமலும்; பகல்வேஷக் காரகுருமார்களைக்கண்டுபேசாமலும் எடுத்து நடந்து வந்தார்களானல்போதும் என்று நேர்நேராகச் சொன்னதுமன்றி அப்பால் எனக்கிறக்கிவைத்த ஒஹியான குற்ஆனிலும் அம்மன் கலக்கஸமாவாத்தி என்ற சூறத்தில் தெளிவானவிடி வெள்ளி உதயம்போல்சொல்லிவிட்டான்
அம்மன்கலக்கசமாவாத்திலே அல்லாதான் சொன்ஞனன்

மையாக-இம்மை தனிலொரு காமிலான, இருதத்து ஷெய்குகிடையாவிட்டால்-உம்முல் குறுஆனி லல்லாசொன்ஞ, ஞறுகியாகவே ஷரீ அத்திலும், செம்மைத் தரீக்கத்து ஹக்கிகத்திலும், சிறந்த மஃரிபத்-தானதிலும். (13)

(ஞா-பொ-ரை) மூன்று முஷாஹிதாவில் நான்முன்கூறிவிட்ட ஒன்றுபோகமற்ற இரண்டும் இனிவெளிப்படுத்துகின்றேன் அதாவது முகம்மதுர்றசூலுல்லாஹி என்று ஆண்டவன் வெளிப்படுத்திய கலிமாவில் ஆதமிதன்வல்லமையை அடைந்துகொள்ளும் வரையிலும் அசலியத்தான ஹக்குக்குக்கட்டாயம் ஸாஷ்டாங்கம் செய்வது கடமையாய்விட்டது அது ஏதுக்கென்றல் கலிமாவின் இருபத்தொன்பது அட்சரங்களால் ஆதமியன் ஜடலமானது உண்டுபட்டிருப்பதாலே அவ்விதம் தலைசாய்ப்பது பறுலாயிற்று அதில் லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு என்றகலிமா உயிர் ஆகியபனிரண்டு அட்சரங்களாக இருப்பதினலே அந்தப்பனிரண்டும் கூடிசுவாசகளை பனிரண்டாக உடலில் உட்பொதிந்து குதுஸியின் மகாமில் அரசு செலுத்து கின்றது அஹ்ஹது கலிமாவின் பதினேழு அட்சரங்களும் மாநிடஜடலங்களாக இருபதின் காரணத்தாலே அவைகளை எடுத்தாட்டுகின்ற உயிர்பனிரண்டிற்கும் ஷி பதினேழு அட்சரங்களும் ஸஜதாசெய்வது முக்கிய கடமையாக ஆயிற்று எ-று

முந்து நபிமார்க்கு முதல்வரான, முஹம்மது நபியிறசூலுல்லா, சிந்தை தெளிவான வைந்துமாறுஞ். செயலா மார்க்கத்தையிடைவிடாமற்-சொந்த குறுஆனி லல்லா சொன்ஞன் சொன்னதைச் சொன்னேனென வோதிஞர்-பந்தி பந்தியாய்ப் பணிவிடையாய்ப், பணிந்து செய்யுங்கள் நபியும்மத்தே. (14)

முஹம்மதுர் றசூ லுல்லாஹென்று, முழுதும் வெளியான
கமாலியத்தில்-றகுமான் ஆதமி ஜசதாவே, தானே யெழு
நான்கு ஹறுபுகூடி, யுகமையின்றியே பதினன் கெழுத்துயிரதா
கவே தானிறுத்திப்-பகமாம் லாஇலாக இல்லல்லாஹ், பகரும்
பணிரண்டு கலையோடுமே. (15)

லாஇலாஹவென் றிடுமெழுத்தை, நடுவே மூலத்திற் றுனி
றுத்திப்பாயும்-இல்லெனும் ரண்டெழுத்தைப், பகர்சுவா திஷ்
டானத்தெழுப்பிக்-காயுமணி பூரகம்மதுள்ளே, காணும் இல்
லெனும் ஹறுபதோங்கி-ஆயும் அனுகதம் வாவென்றேடி,
யடக்கும் விசித்தியக்கினி ஹூவதாம். (16)

(ஞாபொ-ரை) ஆகையாலே தவ்ஹீதுக் கலிமாவாகிய (லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு)என்னும் உயிர்மந்திர அட்சரங்கள் பனிரண்டையும் ஆதிமூலமாகிய தாமரைக்காயின் நடுவே இருத்தி வைத்து மேழும்கீழுமாகப் பாய்ந்தோடிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்வாசக்கு திரைமட்டத்தை(இல்) என்ற இரண்டு உபயஅட்சரங்களுடன் சேர்த்துப் பிணைத்துக்கட்டி எந்நேரம் வலதுபக்க நாசிவழியாக பாயும்படியான பூரகம்என்கிற சூரியனையுள்ளேசரிபாகம் நிரம்பி விடச்செய்ததின்பிறகு நீ நான் நான் நீ என்ற சூட்சியத்தை ஹூஎன்ற அட்சரத்தின் வல்லமையால் நாட்டிப்பார்க்கவேண்டியது (இன்னும்) எ-று

சந்திர சூரிய மண்டலமுந் தானு மக்கினி மண்டலமு
முந்த நடுமூலந் தனிலெழுந்து மூன்றில்ரண்டான வீடு
தாண்டி யுந்தி யுணர்வற்ற முப்பாழப்பா லுவந்து சுழயது
பூதியூடேயந்தி பகலற்ற பட்டணத்தில் லாகுமெனச்
சொன்னர் குருநாதரே. (17)

(ஞா-பொ-ரை) மனிதர்களே நீங்கள் தவத்தில் தரிபடக்கூடியமகாமாகிறது சந்திரமண்டலமும் சூரியமண்டலமும் ஒன்று கூடி, மூலாதாரத்தின் நடு உந்தியாகவும், பனிரண்டுசுவாசங்களும் வைத்து கீதநாதவோசை செய்யும்படியான ஞானவாசலாகவும், ஐந்து அடுக்காணமாளிகை வீடுகளையுந் தாண்டியதாகவும் நினைவும், அறிவும் பொறிபுலன்களும் தானகவே உணர்வு அற்று ஆனந்தமயமாகமிதந்து துனியா

ரின் முதலான முப்பாழ் வெளிகளுங்கடந்து அப்பால் வரக்கூடிய இரவு பகலற்ற லாமகானுக இருக்கும் என்ற சகலஜசத்குருநாதராகிய நமதுநபியாகிய சிரோமணியவர்கள் திருவாய மதுரமுதிர்த்தார்கள். இந்த நிஷ்டையின் ரூபம் காமிலான ஷெய்குமார்களுக்கன்றிமற்ற வேஷதாரிகளான கள்ளக்குரு மார்களுக்கெல்லாம், கட்டவழ்த்துச் சொல்லவுமபரிட்சிகாரமாகக்காட்டவும் இயலாது. எ-று

குப்பை தனைக்கோழி கிண்டக்கிண்ட, கொடுக்குமிரணத்
தை ஒஜீ பனிக்கும் - செப்புமுபதேசம் ஷெய்கிடத்திற், றினந்
தினக்கேட்கத் திக்குமா-மொப்பு முவமையில்லா தவனை, யுவந்
து மனக்கண்ணால் சுஜூதுசெய்து-முப்பால்பழங்கனி ஹலறத்
திலே, முழுவதும் பசிதீரப் புசிக்கக்சொன்னர். (18)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் நபியவர்கள் தீர்மானமாக உபதேசித்தாவது: கோழியானது தன்குஞ்சுகளை யனைத்துக்கொண்டுபோய் குப்பைமேட்டை சீய்த்துக்கிளரி விடவிட அதன்பின்னடியாளர்களான குஞ்சுகள் இரைகளைப்பொறுக்கிக் கொத்தித்தின்று கொள்வதுபோல, காமிலான குருவென்பவன் வாயிலிருந்து வருகிற இரகசியப்புதையல்களை அன்றுடந்தவரவிடாமல் முரீதுகள் அவன் தலைக்கடைவாசலிற் காத்திருந்து பெற்றுக்கொள்ளாவண்டியது. அப்படி நாளாவட்டத்தில் வஹ்தானீயத்தின் துறைமுகமானது சிறுகச் சிறுக தெம்படும். அவ்விதம் பழகிக்கொண்டு வந்து, மனக்கண்ணனது திறந்தவுடனே, அதில்ஒரு இந்திரஜாலவட்டமான கண்ணுடி ஒன்று தோன்றும். அதில் மகலூக்காத்துகளின் ஆதிசித்திரஸ்ரூபமான முகம்மதியாவது பளீரென்றுதோற்ற ரவாகி மின்னல் வெட்டிமறைந்தது போல்மறையும். அதையும் இஜ்க்கின் புறத்தால் நிறுத்திக்கொண்டுவிட்டால் அது கையால்-மாவுல் ஹயாத்தென்லும் அமிர்தஸஞ்ஜபீல் என்னும் சர்வமது ரபானத்தை வாயில்வைத்து ஊட்டும், அதை அருந்தியவுடன் எல்லாவல்லமையும் இன்ஸான் தானகவே அடைந்த குதுறத்துள்ளவனுக ஆகின்றான் என்றார்கள். எ-று

அலியா முலக்கைதா னெழுந்தோங்கியே, யழகார் சுக்-
கூனுரலதற்குள்ளிலே - மெலிதாயத் தனியைத்தான் தீட்டி
நேம்பி,மேவும் ஷரீஅத்துத் தரீகத்துஞ் - சலியா ஹக்கீகத்து
மஃரிபத்துஞ், சமைத்த போசன முஹப்பத்தாகக் - கலிமாப்
பொருளென்ன முஹம்மதுவை, கல்பு மகிழ்ச்சியாய்ப் புசிக்கச்
சொன்னார் (19)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் றசூல் நாயகமவர்கள் அன்ன
முஹம்மதின் பாடத்தில் சொன்னதாவது. அலிபு என்றதை
ஒரு உலக்கையாக்கி, ஸுக்கூனை ஒரு உரலாக்கி அப்பால் தனி
யானதால் என்றதை அரிசியாக்கி கலிமாவின் உயிரட்சரங்க
ளால் தீட்டி நேம்பி. ஷரீஅத்தென்னும் அடுப்பில் ஏற்றி தரீக்
கத்தென்னும் நெருப்பை மூட்டி ஹக்கீகத் தென்னும் ஊது
குழால்ஊதி. மஅரிபத்தென்கிற. பக்குவத்துடன் வடித்து
அப்பால்முஹப்பத் தென்கிற போசனத்தை அருந்திக் கொள்
ளுங்கள் என்று திருவாய் மலர்ந்து சொல்லினார்கள் எ-று

உன்னி லொருநபு சறியாமலே, யொடுக்கமதைக்கண்டே
யறியமென்னத்-தன்னிற்றானாக முளைத்தெழுந்து சாகா நபு-
சதை யறிய விதி முன்னின் மூன்றுக்கு முதலானவர், முஹம்ம
தாம் அன்ஹு ஐனுல்லாவை-இன்ன லறக்கண்டே யறிந்தவர்
களிருப்பார் சுவர்கத்தென் றல்லா சொன்னான் (20)

(ஞா-பொ-ரை) நபியவர்கள் சொன்னதாக ஹதீதுகுது
ஸியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதாவது. மனிதர்களே! உங்க
ளில் ஒரு நபுசானது. எந்தநப்சுக்குந் தெரியாமல் நடந்து
கொண்டு வருகிறது. நீங்கள் முதல்மகாமில் அதையறிய வேண்
டியது. அவ்வாறு அறிவதில் அதன் தீர்மானமான நிலையைய
றியவேண்டியது இன்னும் உங்களில் ஒரு றூஹானது. எந்த
மரணத்திற்கும். சாகாமல் இருந்துகொண்டு உங்களை திருப்பி
நடத்திக்கொள்ள காத்திருக்கின்றது. அதை நீங்கள் முகம்ம
தின் கலிமாவைக்கொண்டு உணர்ந்து மெதுவாக அதை ஸ்நே
கித்துக் கொள்ளவேண்டியது இவைகளுடன் மூன்றும் பங்கா
ளியாக முகம்மதியாவானது. இருக்கின்றது, அதையும் நீங்கள்
அறுஷெகு அல்லாவாகிய இருநேத்ரங்களுக்கும் நடுமத்தியில்
கண்டு வசியதானஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியது. உங்களி
லுள்ள எல்லா கடமைகளுக்கும் முதன்மையானது, அவ்விதஞ்

செய்துகொண்ட புண்யவான்கள் தான் சதா இன்ப உலகமா
கிய சுவர்க்கத்தின் ஆதினக் கர்த்தர்களாக வாழ்ந்திருப்பார்
கள் என்று முக்காலும் கூறினார்கள். எ-று

ஊசிதனில் நூலைக் கோக்குதல்போ,லுவந்து சுக்கூனிலே
நூலதைக் கோர்த்துப்-பூசி நாலைந்து பீற்றலையும், பொருத்தி
மூடியே நன்றாய்த்தைத்துக்-கூசிடாதைம்பத்தொன்றிற் சேர்த்
தும், கூறும் அஹ்மது மவுஜூதிலே-சூழ்ச்சியுடனே தானறிய
வேண்டிச், சொன்னானிலையும்முல் குர்ஆனிலே. (21)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஒருஷுஹூதானது விபரங்
கூறுவருகிறது. அதாவது மனிதர்களே நீங்கள் ஊசியில் நூலை
திரித்து, கோத்துக் கொள்வதுபோல உங்களுடைய ஸ்வாசத்
தில் நினைவானதை நூலாகத் திரித்துக்கோர்த்து அப்பால் அந்
த நூலைக்கோர்த்தவன் தன்கிழிந்தவஸ்திரங்களை மூடித் தைத்
துக்கொள்வதுபோல நீங்கள் உங்கள் ஷுஹூதென்ற, ஊசியும்
நூலையுங்கொண்டு பதினொரு பீற்றலாகிய உங்கள் ஜடலத்தின்
துவாரங்களை யடைத்து நன்றாகமறுபடியும் பிரிந்து போகாத
படி தைத்துக்கொண்டு உங்கள் கண்களை பார்வையின் கூர்மை
யில் கூசவிடாமல் ஒரேநோக்கமாக இமைகளை வெட்டவிடா
மல் பழக்கம் பண்ணிக் கொண்டுவந்து ஐம்பத்தொன்று அப்ஜ
துக்கணக் கட்சரமாகிய மவ்ஜூதாகிய அகுமதியாவின் பிர
மாண்ட வெளிச்சத்தைக்கண்டு கலிமாவை நிரப்பமாக்கிக்
கொள்ளுங் ளென்று அல்லா உம்முல் குர்ஆனில் அதாவது மிஃ
றாஜில் வசனித்த இரஹ்ஸியம் பணிரண்டாயிரம் திருவசனங்
களில் கட்டுரைத் திருக்கின்றான். இந்த தவநிலையான நிஷ்டை
ஸாதனங்களை ஒருவன் அடைந்து பரலோக வாழ்வைக்கண்டுக்
கொள்ளவேண்டு மானால் அவன் வாபைகடைபசாரின் வழி
யாகபினத்திக் கொண்டுதிரியாமல் கூடியவரையிலும் நிதா
னித்து மௌனஞ் சாதித்துக்கொண்டு ஊருடன் கூடியே காரி
யத்தில் கண்வைத்தவனாக இருந்துவர வேண்டியது எ-று

மண்ணும் பற்குத்திக் கொப்புநாக்கு, வடிவாம் ஜிபுரீலும்
அழுப்பக்கரும்-நண்ணுங் கருாரற் கொப்புக்கண்ணும், நல்மாமீக்
காயீலும் முமறுங்-கண்ணுய நுறையீரற் கொப்புநாசி, கரு
லாமி சுருபீ லும்முதுமான்-ஒண்ணும் பித்ததிற் கொப்புக்கா
தா, மோங்கு மிசுறாயீ லொடுமலியே. (22)

1. மண் - நாக்கு - பற்குத்தி - ...
2. தண்ணீர் - கண் - கரு ஈரல் - மீக்காயில் - உமர்

(ஞா-பொ-ரை):- ஓ! உடற்கூறு அறிந்துகொள்ளவந்த ஜனங்களே! கீழ்வரும் தாற்பாரியங்களை நல்ல அறிந்து கொள் வீர்களாக, இந்த சரீரத்தில் வெளிப்பூதங்கள் உட்பூதங்கள் என்று இரண்டுவகைக்ள் இருக்கின்றன. விபரமாமாவது:- அனுசிறுகளில் ஒன்றாவது, மண்ணாக இருக்கும். அதானது வெளிப்பூதத்தில் நாவாக இருக்கும். உள்பூதம் பற்குத்தியாக இருக்கும் அதுதான் அந்தரங்கத்தில் ஜிபுரீலென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள். அவாதாரத்தில் அபூபக்கராக இருக்கும்!, இரண்டாவது பூதமானது, தண்ணீர். அதன் வெளிப்பூதமானது, கண்ணாக இருக்கும். அதன் உள்பூதமானது கருஈரலாக இருக்கிறது. அந்தரங்கம் மீக்காயீலாக இருக்கும், அவதாரத்தில் உமறாக இருக்கும். மூன்றாவது அனுசிறு ஆனது காற்று. அதன் வெளிப்பூதம் நாசியாக இருக்கும். உள்பூதம் நுரையீரலாக இருக்கும். அந்தரங்கத்தில் இஷ்ருபீலாக இருக்கும். அவதாரம் உதுமானாக இருக்கும். நாலாவது அனுசிறு அக்னி. அதன் வெளிப்பூதமானது செவியாக இருக்கும். உள்பூதம் பித்தமாக இருக்கும். அந்தரங்கத்தில் இஸ்ருபீலாக இருக்கும் அவதாரம் அலியாக இருக்கும். இவ்விதம் அனுசிறுகளின் வெளிக்கோலம் உட்கோலங்களைப் பகுந்தறிய வேண்டியதே ஞானத்தின் முதலாம் வாசற்படியாக இருக்கிறது. எ-று.

அடவாம் புஹ்ருத்தி ஷரீஅத்தாக, அருளும் லாஇலாஹ
இல்லல்லாஹு நடவாம் கருஈரல் தரீக்கத்தாக, நாடும் திக்கி
றதில் லல்லாஹென்றும் வடவை நுரையீரல் ஹக்கீக்கத்தாக,
வாழுஞ்சொல் திக்கீறல்லா ஹென்னும் கடவாழ்வு பித்து
மஃரிபத்தாய் காணும் திக்கீறல்ல ஹுவானதே (23)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் இருக்கிற அந்தரங்கமான விபரமாவது என்னவெனில், மேற்கூறிய பற்குத்தியானது; வெளிக்கோலத்தில் ஷரீஅத்தாக இருக்கிறது: கலிமாவில் லாஇலாஹஇல் என்லும் பூரணமாயிருக்கின்றது. இனி கருஈரலானது, தரீகத்தாக இருக்கிறது. கலிமாவில் அல்லாஹு என்ற திக்ருசஇருக்கிறது. இன்னும் நுரையீரலாக ஹக்கீக்கத்தாக இருக்கிறது திக்ருது. அல்லாஹ என்றதாக இருக்கிறது. இன்னும் பித்தமானது. மஅரிபத்தாக இருக்கும் அதன்திக்ருனது, ஹு என்ற ஒருசொல்லாக இருக்கிறது. (குணங்குடியா

4. அக்னி - செவி - பித்தம் - இஸ்ராபீல் - அலி.

(ரும்,) நல்லாயிருக்குது காணும் ஒருசொல்லாலே யிப்படிதோ (ழும்) என்று அருளியதும் இந்த ஹுவே. ஆனதால் காரியம் ஹுவில்தான் நிறைவேற வேண்டியதாக இருக்கிறது. எ-று

ஹுவாம் ஆகாச முத்தலக்கு குணமாம் பாத்திமாஜம்
..த்திலே-கோவா யிருந்து தாளுடுங்கூத்தைக் கூறவரிதாகுங்
குவலயத்திற்பாவாயிருந்துதா னறிவோர்கட்குப், பழமாய
ருந்துவார் பெரியோர்கள் தாம்-நாவாம் றுஹுடே யுறவாடி
யே, நல்லமுஹப் பத்தாயி ருப்பார்களே. (24)

(ஞா-பொ-ரை):- ஷை ஹுவானது, ஆகாயமென்கின்ற ..ம் ஹுத்தென்னும் காமில் பாத்திமாவென்னும் அன்னபட் ..யானது, ஒளிவீசிநடனமாகின்ற திருநடனத்தை இருதய ..ட்சியாக, கண்டமஹான்களுக்குங் கூடஇந்தவுலகத்தில் ..விறைல் சொல்ல முடிந்த காரியமா அந்த ஜெம்ஹுத் மகா ..மில் அந்தவாலஸ்ரூபம் ஆடும் நடனத்தைக்கண்டுக்கொண்ட ..திர்ஷ்டவான்களுக்கு அது ஸ்ரூபம் தானகவே வந்துமஹ்ரா ..தேவாமிர்ததிரளை வாயில் வைத்தூட்டும் அப்போதுதான் பேரின்பமென்றதானது அர்த்தமானது. இன்னமாதிரிதான் என்பது. மலைமேல் தீபம்போல் விளங்கவரும். அந்தவடிவான து. றூஹின் கோலத்தில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதினாலே மனி தன் றூஹுடனே பழகிக்கொண்டு வரவர அதனுள்ளிருந்தே ஷை முஹ்பூபுமமோமணியுடைய வடிவம். வெளியாகும் அதை கண்டவுடன் தான் பெரியவன் மற்றப்படி, உலகுபுகழக்கூடிய பெருமைகளையுடைய வல்லவனுயிருந்தாலும் சரியேஅவனெல் லாம் மௌடீகன் என்பதற்கு என்னதடையிருக்கின்றது. எ-று

இதுகளைத் தூக்குந் தாமரைக்க. யிசைபு மதின்கொப்பு
ஆகாசமாம-சதுமா முஹம்மதும் பாத்திமாவுந், தப்பா மது
கூறுயாகுமென்ன-வுதிப்பா முஹப்பத்துப் பார்வையதா முற
வாயதை நாடித் தானிருந்தாற்-குதுபா முஹம்மது நபியுட
னே, கூடியுற வாடி யிருக்கலாமே. (25)

(ஞா-பொ-ரை) - மேலே கூறிய இந்த பூதங்கள் நான்கை யும் சுமந்து நடத்தக்கூடிய ஆகாயமானது. தாமரைக்காய் என்றதாக இருக்கும். இனி அதன்ரகசியமானது முகம்மதும், பாத்திமாவுமாக இருக்கிறது, இனிமுகப்பத்தாகிறது. நாட்

பிரீதிவி - மண் - ஜிப்ரேல் - நப்ஸ் அம்மாரா - மகாம் நாசூத்
அப்பு - தண்ணீர் - கண்பார்வை - மீகாயில் - நப்ஸ் லவ்வாமத்து - ஆலம் மலகூத்

டத்துடன் ஷஹூதை எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறதாக இருக்கும் அதுதான் சிந்தீலப்பார்க்கும் பார்வையாகவும் இருக்கின்றது. இனி அந்தப் பார்வையில் தரிபடும் பட்சத்தில் முகம்மதையும் முஹியித்தீனையும் அந்த மகாமில் கலந்து உறவாடியிருக்கலாம். எ-று

இருப்பாம் பிரிதிவி அம்மாறத்தா,மேகன் ஜீபுரீல்மக்காம்
நாசூத்திலே-கருப்பாம் றப்புதான் லவ்வாமத்து, காண்பார்
மீக்காயீல் மலக்கூத்திலே-யுருப்பார் தெய்வுதான் முல்ஹிமத்தி
னுருவா மிசுறுபீல் ஜபறூத்திலே-குருப்பார் வாயுவு முத்தும
இன்னு,கூடு மிசுறுயீல் லாகூத்திலே. (26)

(ஞா-பொ-ரை) பிரிதிவி என்ற மண்ணானது நப்ஸ் அம்மாருவாக இருக்கிறது, மலக்கு, ஜிபுரீலாக இருக்கின்றார் மகாமாகிறது நாசூத்தாக இருக்கும் இனி அப்பு என்பது தண்ணீராக இருக்கும் புலன் கண்பார்வையாக இருக்கும் மலக்கு மீக்காயீலாக இருக்கும், ஆலம் மலக்கூத்தாக இருக்கும். நப்ஸ்லவ்வாமத்தாக இருக்கும். இனி வாய்வு ஆகிறது காற்றாக இருக்கும் மகாம் அல்லது புலன் நாசி மலக்கு இஸ்றுபீலாக இருக்கும் ஆலம் லாஹூத்தாக இருக்கும், நப்ஸ் முத்ம இன்னாவாக இருக்கும். இனி தேய்வுஆகிறது நெருப்பாக இருக்கும் மலக்கு இஸ்றுயீலாக இருக்கும் மகாம் செவி, ஆலம் ஜபறூத்தாக இருக்கும் எ-று நப்ஸ் முல்ஹிமாவா இனி கீழ்வரும்பாட்டில் தவம் செயபவர்கள் சுழி முனை மண்டலம் அறியக்கூடிய் விபரங்களுக்கு ஒரேமகாமின்களில் தீர்மானஞ்சொல்லப்படிகிறது. காண்க.

(ஞா-டொ-ரை) இனிநாசூத்தான ஆலம் எதுவென்று அறியும்படி கேட்டால் நாசியின் நுனியாக இருக்கும். இனிமலக்கூத்தென்றது, நாசியுடைய நீளமாக இருக்கும் இனி ஜபறூத்தென்றது. நாசியுடைய மூடாக இருக்கும் லாஹூத்தென்றதுதான் நேத்ரங்களுடைய பார்வையாக இருக்கின்றது. பாத்திமா என்னும் அன்னமானது. ஜெம்ஹூத்தாக இருந்து தாமரைக்காயின் ஒளிவின் வடிவாக இருந்து, ஜடலத்தில் பிரகா

வாய்வு - காற்று - நாசி - இஸ்றாபீல் - நப்ஸ் ...
தேய்வு - நெருப்பு - செவி - இஸ்றாயீல் - நப்ஸ் ...

சஞ்செய்கின்றது, என்று நமது கண்மணியான தீர்க்கதரிசனத்தின் விடிவெள்ளி ராசியானது. உபதேசமருளிற்று. எ-று

நாசூத்தானது நாசி நுனி, நலமா மலக்கூத்து நாசி னீளம்
வாசி ஜபறூத்து நாசி மூடு, வடிவாம் லாகூத்துக் கண்பார்வை
யாம்-ஆசில் பாத்திமா ஜம்ஹூத்தாக, அழகாந் தாமரை
யொளி லாமென்றுங்-கோஜா முஹம்மது நபியிறசூல் கோ
மான் சுருதி கேண்டாதினரே. (27)

(ஞா-பொ-ரை) இனியாதொருவன் ஷுஹூதில் காணும் போது நாசூத்துடைய மகாமில் இவன் செய்த பாவதோஷங்களின் கருமத்தாலுண்டான இனி வரும ஸ்ரூபமாகிய ஹைவானை அப்படியே எடுத்து இவனுக்கே காட்டும் இது ஹக்காக இருக்கும். அப்பால் லாஹூத்துடைய மகாமை எத்தினபோது அதில் அறுவாஹில் இவன் இருந்த தோற்றத்தை எடுத்துக் காட்டும் அப்பால் எத்திக்கொள்கின்ற ஜபறுத்துடைய மகாமில் தன் ஷெய்காகிய ஞான உபதேச ஆசானைக் காண்பிக்கும் இனி தன் வடிவாகிய லாஹூத்திலே எல்லாமலுஹூம் அதாவது சர்வ ஸ்ரூபங்களும் தன் ஸ்ரூபத்தில் வந்து ஒட்டியதன் மகத்தான பரமஸ்ரூபத்தைக் கண்டு கொண்டுவிடும்படி எடுத்துக்காண்பிக்கும், அப்பால் ஹாஹூத்துடைய மகாமை எத்தினபோது வேண்டிய வரம் முத்தி, இவைகளைப் பற்றி முத்துதிர் தோற்றமாக வார்த்தை வந்து பேசும் இனி பாஹூத்துடைய மகாம் வந்து எட்டியபோது அதில் சர்வ இன்பரசங்களுங் கொண்ட ஒரு தேமாங்கனியைக் காட்டும் அப்பால் ஜம்ஹூத்துடைய மகாமை எத்திக் கொண்ட போது தான் இன்ஸான் காமிலியத்தாகிநிரப்பங் கொள்வான் மேற்கூறிய தேமாங் கனியையும் ஜம்ஹூத்துடைய மகாமில் வைத்துதான் ஊட்டப்படும், அப்போதுதான் ஔலியாக்கள் என்ற பட்டமும் சூட்டப்படும். எ-று

முத்ம இன்னா - ஆலம் லாஹூத்
செவி ...

அறிவிப்பு

இதன்கீழ்வரும் 28 வது நெம்பருடைய திருப்பாடலின் அர்த்தம் அதன்மேலே தனியாக நிற்கும் ஞானப்பொழிப்புரையாக இருக்கிறதை அறிவுடையவான் காண்கும்படியாக எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

நாசூத்தினிலே ஹைவானைக் காட்டும், நல்லாஹூத்தறு
வாஹைக்காட்டும்-வாகு ஜபறூத்தில் ஷெய்க்கைக் காட்டும்,
வடிவாம் லாகூத்திற் றன்சூறத்தாம்-ஆகு ஹாஹூகூத்திற்
பேச்சதாகு,மழகாம் பாஹூத்திற் பழமதாகும்-பேசும் ஜம்
ஹூத்தில் நிரப்பமாகும், பிசகாமற் கனி புசிப்பார்களே.(28)

அதிக பெரியோன்ற னிடத்தில்நின்றே,யறிய பஹுபக்கா
ரண்டோனருகி-மதிய மெனுமொரு மத்தியிலே, வாழும் அலி
புலாமீமாநவே-புதின மானதோர் ஷத்தானதிற், பூட்டு மிரு
ஷாதுக் கலிமா வைத்தா-னிதியாம் பக்ருவின் ஜூசுவானதில்,
நிகழ்த்தினனல்லா நிசமாகவே. (29)

(ஞா-பொ-ரை) இனிவிளங்கிக் கொள்ளும் விஷயமாவது அதேமகாமில் நிரப்பமானவுடன் அல்லாஹ் என்னும் பரம்ஒளி வடிவானது, எந்த ஒரு குதுறத்தான கருமங்களும் அறிவிக்கும் அந்த விளக்கத்திலேயே இனிபஹு பக்கா என்ற இரண்டும் ஒன்றுபட்டு பூரண சந்திர ஒளிவு நின்று இலங்ககூடிய புருவ மத்தியின் கண்ணே அலிபு. லாம். மீம். என்கிற இறுஷாதுக்கலிமாவாகிறதை விரவிக்கொள்ளுங்கள். என்று பக்ரு என்ற ஜூஸ்வில் அல்லா திருவிளம் பற்றினன். எ-று

தலையாம் ஜீம்ஹறு பிலக்கத்திலே, தாளும்-வெள்ளலி
பதையறியக்-கலைதான் பணிரண்டினடுவாகவே, காணும்ஷம்
சுதாத் துதயத்திலே-மலைமா முருஷிது முகத்தைநோக்கி, மா
லாய்க்குதிதந்த மகுமூதாக-அலையாக் கலிமாவின் பயனயதை,
அல்லா குல்குவல்லாவிற் சொன்னன். (30)

(ஞா-பொ-ரை) தலை என்ற ஜீம் அட்சரத்தின் கணக்கில் பன்னிரண்டு கலைகளுக்கும் நடுவேஷம் சுதாத்தென்கின்ற, ஒரு வெள்ளைரெங்குடைய குழாய் ஒன்று வெளியாகும் அதுதான் வெள்ளலிபு. அதை அறியவேண்டியதுதான் இன்ஸான்களின்

முரிய கடமையாக இருக்கும் அந்த வெள்ளலிபின் மகாமில் முகம்மதானது நமக்கு இறுஷாது தந்தமுரிஷிதாகவெளியாகும். அதன் திவ்யசந்திரோதய முகத்தைப்பார்த்து, நீ எதைக் கேட்டாலும் அதையெல்லாம் அது கலிமாவில் நின்றேஎடுத்து எடுத்து ப்போதிக்கும்என்று, அல்லாகுர்ஆனில் குல்ஹூ வல்லா என்று சூறத்தில் திட்டமாகச் சொல்லியருளினன். எ-று

பேயும் சீனுமீம்லாம அலியும்,பெருகும் ஹே-றே-ஹே-
நூனும் ஏயும்-ஆயும்பத்தெழுத் தவையானதும், அல்லா பிசு
மில் லகுமாக-வாயின் கலாமுக்கெல்லாந் தலையாம், வள்ள்ல்
முஹம்மது நபியோதினர். தாயிமாகவே சார்ந்தவர்கள்,தா
ரு யெங்கெங்குந்தானவரெ (31)

இனிஇஸ்முல் அஉலம். என்றதன் அட்சரங்களை இன்னதென்று மஹாஜனங்கள் அறியும்படிக்கு இங்கு விளக்கப்படுகிறது காண்க.

(ஞா-பொ-ரை):- பிஸ்மில் அஉலமாகிறது பேசீன்மீம் லாம் அலிபு ஹேஸேறே நூன் ஏ ஆக இந்த பத்தொழுத்துமாக இருக்கும் இந்தப்பத்தெழுத்தில் நின்றுந்தான் நாலுவேதங்களும் உண்டுபண்ணப்பட்டது எல்லா வேதங்களுக்கும் இந்த அட்சரங்களே தலைமையான வைகள் என்று நபிகள்சிகாமணி கற்பனை செய்தார்கள். இந்தப்பத்து அட்சரங்களையும் சிலாத்துச்செய்தவர்கள் உலகத்திலும்ஆகிறத்திலும் பெரியவல்லமையுடையவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களை எந்தஒரு ஆபத்தான கருமங்களும் ஒன்றும் அசைக்க முடியாது. எ-று

கஞ்சாச் சாராய மபினுங்கள்ளுங். கள்ளமாய்த்தின்று
கவிழ்ந்திருந்தும்-அஞ்சா முஷாஹிதா தனிலிருந்து, மமுதம்
வாங்கிஞானுண்டேனென்பார்-நெஞ்சால் நீர்க்கோழிஜலத்திற்
குள்ளே, நெடுநேரமதாக மூச்சடைக்கித்-துஞ்சாப் பெருமூச்
சை விட்டதுபோற்,றுய்ய நபியிறசூ லோதினர். (32)

(ஞா-பொ-ரை):- இதுவன்றி, பூலோகத்தில் உள்ள சில கள்ள ஞானிகள் தங்கள் மஸ்துகளுக்காகவேண்டி, எந்தஞானத்திலுமில்லாத பொல்லாச்செயல்களான, கஞ்சா, சாராயம், அபின்கள் முதலிய வெறிவஸ்துகளை உண்டு மதிமருண்டுபோய் ஞானவான்களுக்கிடையில் வந்துநின்றுகொண்டு நாங்

கள் முஷாஹிதாவில் இருந்துவருகின்றோம் என்றும், அதனல்
இஷ்க்கென்ற தேவாமிர்தமுண்டதனல் இப்படிப்பட்ட மஸ்த்
தைக் கொண்டிருக்கின்றோ மென்றும் சொல்வார்கள். அதாகி
றது. எதுபோலென்று கேட்டால் நீர்வாழ்கோழிகள் ஒருசமய
ங்களில் ஜலத்தின்உள்ளே நுழைந்திருந்துகொண்டு, மூச்சடக்
கிப் பெருமூச்செறிந்த மூச்சு முட்டியவுடன் வெளிக்கிளம்பி
வருவதுபோலாக இருக்கிமே. அன்றி. வேறுமன்ன பிரயோச
னங் காண்கப் போகிறுர்கள். எ-று

தௌஹீது படலம்

சம்பூரண மாயிற்று

ஆகப் படலம் 10-க்குத் திருக்கவிதை 164.

மிஃருஜுப் படலம்

தொங்கல்.

அல்லா சலாஞ்சொன்ஞன் முஹம்மதென, வடுத்து ஜிபு
ரியீலிரவையிலே-வல்லோன் சபாமறு வாவிடத்தில்,வள்ள
லிருக்கின்ற வேளையிலே-நல்லோர் மீக்காயீல் புருக்கானதில்,
நபியை யெடுத்தின்முதுகிலேற்லி-ஒல்லா கஃபாவி னெழுவாயி
லை,யுவந்து ஜிபுரீல் கையாலடைத்தார். (1)

(ஞா-பொ-ரை):- இதில் மிஃருஜிக்கு மஹாஞகிய நபிய
வர்கள் போய்வந்தஉண்மையை அகில மஹாஜனங்கள் மன
ஸிற்கு திருப்தி கரமாகும்படி ஆசிரியர் பலபெரிய ஆதாரங்க
ளைக்குறித்தும் சுருக்கமாகத் தெரியவைக்கின்றுர். அதாவது:-
அன்றிரவு ஒருபோது, ரசூலுல்லாமக்காவில் இருக்கும்வேளை
யில் ஆகாயத்தில் மின்னலும் இடிமுழக்கமும், மைஇருட்டுமா
கஜாமமாகவும் நகரமெங்கும்அரவம் ஒடுங்கின அமைதியாக
வும் இருந்தது. அந்நேரம் நபிநாயகமவர்கள் சபாமறுவாஎன்
னும் வட்டவளையமான ஒருமலையடிச் சார்பில்தங்கியிருந்தா
ர்கள். வானலோபத்தில்நின்றும் ஜிபுரீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் வந்
திறங்கி யாமுகம்மத் அல்லா தங்களுக்கு ஸலாம் சொன்ஞன்,

என்று மஹோ மஹான் அவர்களிடத்தில் அடுத்துநின்றனர்.
அப்பால் ஒருசிறிது நேரத்ற்கெல்லாம் பளீரென்று, மலக்கூத்
துஎன்ற ஸ்தலம் ஒளிமயமாகும்படி யீக்காயீல் என்றவானவர்
தமது கையில் தெய்வலோகத்தின் வாகனமாகியபுருக், என்ற
தைப்பிடித்தவராக வந்திறங்கி மஹோ மஹான் அவர்களுக்
குப் பாதார்ச்சனை செய்து, நபிமஹான் அவர்களை மேற்படி
புருக்கில் எடுத்தேற்றி அல்லாவின் திருவீடாகிய. கஃபத்துல்
லாவின் வாசல்களையெல்லாம் அடைத்துவிட்டார். ஆனல்
இதில் மீக்காயீல் புருக்கில் ஏற்றிஞர். ஜிபுரீல் கஃபாவின்கதவு
களையடைத்தார் என்றுஉணர்ச்சி செய்துகொள்ளவேண்டியது

அடைக்கும் போதினில் புருக்கானதங்,காகா சத்தினிலே
நடந்து,படைத்தோன் முக்கத்தீசுப் பள்ளிதனிற் பயஹாம்பர்
தமைத்தானிறக்கி-நடத்திப் புருக்கதைதான் ஜிபுரியீலும்,நல
மார் ஹக்குல்லா வெனுந்தூணிலே-குடைந்தார் கைத்துலே
யாலதிலே குதிரைதனை நன்றுய்க் கட்டினரே. (2)

(ஞா-பொ-ரை):- கஃபாவை ஜிபுரீல் அடைக்கும்போதே
புருக்கானது நபிமஹான் அவர்களைத்தூக்கி பைத்துல் முகந்தீ
ஸக்குக்கொண்டுசென்று, இறக்கிற்று. அப்பால்மஹான் அவர்
கள் அந்த புருக்கை, அங்கு ஹக்குல்லா என்றுந் தூணில் தங்
கள் திவ்ய கலிமா விரலால்துளைத்து அந்தத் தூணில் கட்டி
ஞர்கள்.

கட்டியதன்பின்னோ வாங்குச் சத்தம், ஹ்க்கன் ஜிபுரியீல்
சொல்லக்கேட்டுத்-தட்டில் லாமலே யாதுவெத்துச், சமுகமா
ஒ யொன்ருகக்கூடி-நட்டமறலட்சத் திருபஃது, நாலா யிரநபி
மார்களுடன் மட்டிலா னேவல் மலக்குகளும்,வந்தார் முக்கத்
தீசுப்பள்ளியிலே (3)

இந்த இடத்தில் தூணுக்கு ஹக்குல்லா என்ற பெயர் வரும்படி எனது
ஐந்தாந் தலைமுறை பாட்டஞர் ஸ்ரீமத்ஆலிப் புலவர் மிஃருஜிமாலையில் அரு
ளிச்செய்த பாடலை மஹான் அவர்கள் கேட்டு உடவே பிரசன்னமாகி
ஆனந்த பாஸ்கர முற்று புல்வர் அவர்களுக்கு பரிவட்டமும் மோட்சவா
மும் அனித்துவிட்டுப் போந்தனர் என்று யாவரும் தெரிந்தறிய வேண்டி
யது உரையாசிரியன்.

(ஞா-பொ-ரை):- கட்டிமுடிந்ததும் பைத்துல் முகத்தீசில் ஜிபுரீல் பாங்கு சொன்னுர், ஜிபுரிலின் சப்தத்தைக்கேட்டு உலகத்தில்நாலா திசைகளிலும் அடங்கியிருந்த றசூல்மார்கள் நபிமார்களின் சூக்கும சரீரங்களெல்லால் எழுந்து அந்த ஸ்தானத்தில் வந்தன. அத்துடன் வான லோகத்தில் நின்றும் அநந்தம் லட் சம்மலக்குகளும் வந்த ருளினுர்கள் ஆனல் வந்தநபிமார்களின் தொகைமாத்திரம் ஒரு இலட்சத்து இருபத்துநான்காயிரம் அன்றி வானவர்கள் கணக்கு மட்டுபடுத்தற்கியலாது இவ்வளவும், ஒன்று கூட்டி கொண்டுமுகத் தீஸ் பள்ளிவாசலில் பிரளயமானுர்கள் எ-று

ஹக்கன் கற்பனே முஹம்மதுடன், காலியிமாமுன்னே
தொழுதபின்னர்-பக்கஞ் ஜிபுரியீல் பாலுமீந்து,பயஹாம் பர்
பாலேத்தான் பருகித்-தொக்கன் கல்லதின் மேலிருந்து,தொழு
து பய்ஹ்ராம்பர் துஆ விரந்து-மெய்க்கும் ஜிபுரியீலேணியின்
மேல், மேவி யேறு மென்றேதினரே (4)

(ஞா-பொ-ரை) - அல்லா உத்திரவு செய்ததுபோல மேற்கூறிய மஹான்களின் கூட்டத்துக்கெல்லாம் நமது மஹோமஹனுகிய வள்ளலார் அவர்கள் முன்னிலேயாகநின்று இமாமத்துச்செய்து. தொழுதாயினபிறகு ஆகாயமண்டலத்திணிடமாக ஒரு அற்புதகரமான பாத்திரத்தில் பால்வைத்து இறங்கிற்று அதை ஜிபுரீல் கொண்டுவந்து நபிநாயகமர்களுக்கு அருள அதை நபியவர்கள் உடனே வாங்கிப்பருகி அங்கிருந்த ஒரு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததிருக்கல் ஒன்றின்மேல் சாட்டாங்கம் செய்தெழுந்து தெய்வப்பிரார்தனேயை நிறைவேற்றியதின் பிறகுஇவ்வளவுதான்என்று மதிக்க முடியாது மாணிக்க ராசியால் சமைந்தெடுக்கப்பட்டது வூர் அற்புதனேதாகர ஏணி ஒன்று நபிமஹான் அவர்களின் சந்நிதானதின் நேரவந்து நின்றது உடன் ஜிபுரீல் யாமுகம்மத் இதில் தங்கள் பாதகமகங்களே வைத்தேறுக என்று அனுமதி வேண்டினுர் எ-று

ஆலம் நபுசிலே சுஃபத்துல்லா, அகத்திற் கமலசிங் காசன
மாம்-கோலமதற்குள்ள எழுவாயிலிற், கோமான் முஹம்மதா
சனமதாகும-காலம் பைத்துல் முகத்தீசுப்பள்ளி,சார்ந்த நமக்
குள்ளேகுரல் முடிச்சாம்-காலு மதர்குள்ள தூணுவது, கலந்த
நரம்பது தானுகுமே எ-று

(ஞா-பொ-ரை) ஆனல் இதன் சூட்சியமானது எப்படியென்ருலோ மக்காவில் கஃபத்துல்லா என்றது நல்ஸானியா என்ற ஆலம்ஸகீருக இருக்கும் கமலசிங்காசனமென்பது ஏழுவான் என்றது இந்த ஜடலத்தின் உருப்புகளான ஏழுவாசல் அதாவது புலன்களுடைய ஏழுதுவாரங்களாக இருக்கும் இதில் ஒன்று முகம்மதியாவின்சொந்த ஆசனமாயிருக்கின்றது ஆனல் இதில்பைத்துல் முக்கத்தீஸ் பள்ளியானது நமது ஜடலத்தில் எதுவென்று விசாரனே செய்தால் அது, குரவளே முடிச்சாக இருக்கும். இதில்தான் திக்று தஜல்லியின் சப்தம் வெளியாகும் வலம்புரிச்சங்கானது வீற்றிருக்கின்றது இனிபுருக்கைக்கட்டிய ஹக்குல்லா என்கின்ற தூணுகிறது அதற்கும் கபாலத்திற்குமிடையில் போய்க்கொண்டிருக்கின்ற பச்சை நரம்பாக இருக்கின்றது(உதாரணம்) மிஃறுஜிமாலேயில் அந்தத் தூணின்ரெங்கானது பச்சை மரகத்தின் நிறமென்று பாடியருளப் பெற்றிருக்கின்றது. காண்க. எ-று

சங்கு ஷஹறெனுங் கல்லாவது,சார்ந்த குரல்தின் மே
லுண்ணுவு-பொங்கும் பைத்துல் மஹமூருவது, பொருந்தும்
அண்ணுவுக்குழியதுவாம்-தங்கும் நரகங்கீழ் சுவனமேலாந்,
தாலே னிப்படியைம்பத்தைந்துந்-தொங்குந் தாமரைக் குழல
திலே, தொடரும் படியைம்பத் தைந்தாகுமே. (6)

(ஞா-பொ-ரை) அதன்பிறகு மஹானவர்கள் சாஷ்டாங்கஞ்செய்த செங்ஷஹர் என்னும் கல்ஆனது குரவளேயின் மேல் இருக்கின்ற உள்நாவாக இருக்கும் அப்பால் இருக்கும் பைத்துல் மஉமூர் என்ற ஆலயம் என்பத அந்த வுள்நாவுக்கு மேல் இருக்கும் குழியாக இருக்கும் கபாலவழியாக இருக்கும். நரகமானது அதன் கீழ் உள்ள உந்திக்கமலம் வரையிலும் உள்ள உபார்திகளாக இருக்கும்-சுவர்க்கமானது. அதற்கு மேலுள்ள கபாலமண்டலம் வரையிலும் உள்ளபர மஸ்தானங்களாக இருக்கும். இனிஐம்பத்தைந்து அடுக்குத்திரைகள் என்றதன் உண்மையானது. மூளேமண்டலத்திற்கும். இருதயதாமரைக்கும் இடையில் நீண்டிருக்கும் ஆத்மக்கொலுவின் சிங்காசனப்படிகள். அதாவது. நரம்புக்குழாய்களின் கடவுகள் ஐம்பத்

தைந்துள்ளன. அவைகளாக இருக்கும். இனிசிதுறத்துல் முந்தஹா வென்பது இந்த ஐம்பத்தைந்து படிகளுக்குமேலாலே இருக்கின்றதென்றது. முக்கோண வளைவாக இருக்கும் சுழிமுனை அல்லது புருவமத்தியாக இருக்கும். அதன்மேல் ஜிபுரீல் செல்லமுடியாதென்பது. வாசியின் உதயமானது. நாசியுடையறிகளத்தின் மட்டிலும்என்றது. இனியதின்மேல் நபியவர்கள் தனியாக சென்றார்கள் என்றதன் கருத்துநாசியின் உள்ளத்தண்டோடவேஸ்வாசமானதும் கண்புலன் செவிப்புலன் ஆனதும் ஒடிங்கிவிட்டன. இனியதின் மேல் உலகமாகிய ஆலம் ஜபறூத்தென்கின்ற கபாலம் வரையிலும் றூஹுல்கு, துஸியானது. யாதொருகாரணங்களின் கூட்டுறவு அல்லாமல் தனியாகவேதான் சென்று மீட்சிபெருகின்றது. இதல்லால் றூஹு என்பது கருமத்தில் முகம்மதின் சிபத்தில் உள்ளதென்று புத்திமான்கள் நல்லுணர்ச்சி செய்ய வேண்டியது இனியப்பால்விஷயமானமகாம் என்னவென்றால் சுல்த்தானன்ன சீரு. அல்லது மகாமன் மகுமூதாக, இருக்கும் இதன் மூடுமந்திரம் என்னவென்றால் மூளையின் வட்டவடிவம். இதுவே அறுஷேமு அல்லாவாக. இருக்கின்றது இதன் காந்தியானது இரண்டுகண்ணிலும் நடுவே ஒருகஷகஷாவின் பிரமாணமாகத் தெரிகின்றது. இந்தமகாமில் நினைவுவிஷயமாகினால் அங்கே ஒருசப்தம் சேவற்கூவும் விதமாகக்கேட்கும். அதானது மூளையின் ஜவ்வுக்கிப்பால் உள்ள ஒருதனியான பரவெளியாக இருக்கின்றது. அந்தசப் தங்கேட்டவுடனேமுகம்மதியாவானது அதை அடுத்துஒளிவின் குறிப்பையறிந்து கொண்டு அங்கேவந்த அமாவென்னும் இருள்வெளியைத்தாண்டி ஒளிவின் காந்தியின்திவ்யகாரண கதிர்கோடிகளைப்பிடித்துக் கொண்டு றகுமானியாவின் திருவாசங்களை நோக்கிச்சென்றார்கள். எ-று

சிறக்கும் படியைம்பத் தைந்ததின்மேற், சிதுறத்துல்
முந்த ஹாத்தலத்திற்-பறக்கும் ஜிபுரியீ லதுமட்டாகப். பக
ரும் நாசினீள மட்டும்-துறக்கும் ஜபறூத்தா சனத்திடத்திற்,
றுய்யநபியிற சூலேறினார்-நரைவீ சும்மக்கா மஹம்மூதிலே,
நற்சிங் கா௱சன மானதுவே. (7)

மக்காமன் மஹ்மூதுத் தலமாவது, வழுத்து மிருகண்ணி

டுவாகவே ஹக்காயிக்கானது கடுகளவு, காணு மொருவா
யிற் கப்பால் நின்று-சக்கா வத்தாகவே சாவற்கூவுஞ் சத்த
மது கேட்டங் கருதிற்சென்று, புக்காமற் றீன்தோ ரேறித்
தாண்டிப், புகழ் முஹம்மதப்பாலான்தே. (8)

அப்பாற் காபக்கௌசெனுந் தலந்தா, னருள்சேரிருகண்
ணின் மணியதற்குட்-செப்பர் பெரியோர்களதின் பொருளைச்
செகத்தில் அறிந்தவர் பெரியோர் களதின்பொருளைச், செகத்
தில் அறிந்தவர் பெரியவர்கள்-ஒப்பில்லா சுல்தான சீறுவதிங்,
குயர்ந்த சிரசதின் பொருத்தத்திற்குள்-தப்பில்லா ஞதி கற்
பனையாற், றனே முழங்கும் அவ்வதுனுவிலே. (9)

(ஞா-பொ-ரை) இதற்கப்பால் மஹான் அவர்கள் சென்றஸ்தலத்தையும். கண்டமகாட்சிகளையும் இந்த பூலோகத்தில் வாய்திறந்து சொல்ல அவன்நான் என்று வரமுடியும். அல்லது அதற்கொருயிஷையில் அந்தந்த தோற்றக்காட்சிகளுக்குடைய ஒரு பாதச்சொல்லாகிலும் உண்டா அப்படியிருக்க. அதுவே மஹ்ர்மௌஜுதையம் என்னும் மூடுமந்திரம் என்னும் ஞானிகளெல்லாம் வரையறுத்துக் கூறிவிட்டிருக்கிறார்களே! இருந்தாலும் நான் அதைச்சொல்ல வந்துவிட்டதாலே ஒருபிறுதினையளவு மாத்திரம் எடுத்து. வெளியாக்கின்றேன். கண்டுபிடிக்க அவ்வளவு புத்தித்திறமை யுண்டா. கண்டுபிடியுங்கள். மஹான் அவர்கள் அதற்கப்பால் சென்றஸ்தலமானது. காபகௌஸைன் என்றதாக இருக்கும். அப்படிஎன்றால் எப்படி விளங்கும். அதானது முகத்தின் வெளியே நமக்கு இரண்டு கண்களிலும் உள்ளே தெரியும் கறுப்பு நீலவட்டமாக இருக்கும் இதன் அர்த்தம் என்ற மேற்படிவட்டத்தை எந்த ஞானியானாலும் குட்டிக்கரணம் போட்டாலும் சொல்லிவிட முடியாது அப்படிஒருக்கால் இந்தக்கடல் சூழ்ந்த பெரிய உலகத்தில் எத்தனையோ கோடியில் ஒருவர் கண்டு கொண்டாராகில் அவரே சகல பிராணிகளுக்குந்தலைவர் என்பதற்கு என்னதான் ஆட்சேபனை இருக்கின்றது. அதன் உயரத்திற்குப் பெயர் தான் அல்லாவும் குர்ஆனில் சுல்தான் நன்னசீறு என்று தெரிவித்தான்.

இதான்து மூளையுடைய ஐவ்வுகள் வட்டமாகப் பொருந்திய
ரகசியஸ்தானமாக இருக்கின்றது. இதற்குள்ளே அல்லாஹ்
ஜல்லாஜலாலஹூ என்ற ஒரு உதிப்பின் கற்பனையால் ஒரு அச
ரீயான முழக்கமானது. முழங்கும். அந்த முழக்கம் வந்தஸ்த
லந்தான். அவ் அதுனு என்று ஆயிற்று. எ-று

வாழும் அவ்வது னுவெளியில் வழங்கும் வேதத்திறையத்
தொலாம், சூழந் திரையாகத் தான் வளைந்து துய்யோன் கற்
பனை வாவாவென்றும்-நானு நபிமார்களித் தலத்தில், நான்
வரச்சொல்ல வில்லை யென்றும்-ஆளுங்குருவான முகம்மதுவே
யடுத்திங் கடுக்கத்தான் வாருமென்றான். (10)

(ஞா-பொ-ரை) அவ்வதுனு, என்னும் பரவெளியில் இந்
தபூலோகத்தின் கண்ணே இயற்கையாகவே இறங்கிய வேதங்
கவின் ஆயத்துகளெல்லாம் ஒருபர்தாவாகச் சூழ்ந்துகொண்டு
நிற்க அல்லாகுத்தா ஆலாவில் ஜலால் என்கின்ற கற்பனையா
னது, வாவா முகம்மதாவா, முகம்மதா என்று அல்லது என்
ஹபீபே! வருக வருக நபிகளில் நின்றும் ஒருவரையாவது இந்த
திவ்யஸ்தான மட்டிலும் நான் வரும்படிச்செய்யவே இல்லை,
ஆனபோதே யாமுகமத் இதே என் ஹலரத்தை யடுக்கவாரும்
என்று ஒரு உதயசப்த முண்டாயிற்று எ-று

வாருமெனுஞ் சொற்கேட்டிறசூல் சொல்வார், வள்ளளே
யுன்னைக் காணுதில்லைச்-சேர இருகண்ணு மநண்டுபோச்சுச் சித்
தமயங்கித்தான் வீழமுன்னர்-காரும் ஹலறத்திற் காதிர்வந்து
ஹாமீமுஹம்மதைக் தான் தாங்கியே-பாருங் கண்மூடி யொரு
கண்ணுலே பார்த்து வாருமென் றுத்திரவானதே. (11)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த உதிப்பொலியை நபிகள் நாயகம
வர்கள் கேட்டு வள்ளலாகிய கிர்பையாளனே! உன்னை நான்
எப்படி காண்கிறது. ஏண்கண்ணும் பூத்துப்போயிற்று. என்று
ஒரு பேரொளியான பர்தாவைக்கண்ட ஒரு ஆயாசத்தில் ஸ்ம
ரணையற்று விழுவதற்குள்ளாக அதேஸ்தலத்தில் காதிறு என்
னும் நாமத்திற்குரிய ஒருதயாவிசாலமானது: நமது வள்ளல
வர்களை அப்படியே தாங்கி யெடுத்தணைத்து யாமுகம்மத் ஒரு

கண்ணை மறைத்துக்கொண்டு மற்றொரு கண்ணைக்கொண்டு
இதோ என்னைப்பாரும் என்று திருஉத்திரவு பிறந்தது. எ-று

பொருந்தும்அவ்வது னுவாகிலாய்ப்.புகழுந்தலந்தனிற்றி
ரையானது-பரிந்தாறுயிரத் தறுநூற்றது, பத்தாறுயத்துத்
திரைவளைந்து-திருந்து மிறைவன்கற் பனையீதல்லாற். றிறம்
வே றிலையென நபியோதினர்-அருந்துங் குல்ஹூவல் லாவா
றில் அஹதானவன் சொன்னுன் சமதாகவே. (12)

(ஞா-பொ-ரை) - அந்தஸ்தலந்தான் அவ் அதுனு என்ற
தாக இருக்கும். உடனே நபியவர்கள் அந்தஸ்தலத்தின் கண்
தங்கள்ஸ்மரணை தெளிந்ததும் ஆறுயிரத்துஅறுநூற்றுபதினறு
திரைகள் வளைந்து வந்து திறந்து பளீரென்று ஒரு மஹாத
ஜல்லியான பேரொளிக்கு ஒத்தானது வீசிற்று. நபிகள் நாயக
மவர்கள் அந்த பேரொளிவைத்தவிர வேறு வல்லமை என்ன
இருக்கப் போகின்றது என்று கண்டார்கள். அந்த ஒளிதான்
வெளியாகும்போதே குல்ஹூ அல்லாஹூ என்னுந்திவ்யவச
னந்தொனித்தது. அதுவே ஸமதானது, என்று நபிநாயகமவர்
கள் திருவுளம்பற்றினர்கள். அதற்கப்பால் ஒன்னஜ்மி என்ற
ஆறுவில் நின்றும் இருபது ஆயத்துகளை அந்த ஒளியானது,
சொல்லிற்று. என் ஹபீபே உனக்கே. நான் உஜூதை, வெளி
யாக்கினேன் என்றும் சத்யம்செய்து கொடுத்தான். அந்த சத்
யம் எது கொண்டானுல், முகப்பத்தின் அதிகப்பற்றினலன்றி
இறை செய்வதற்கில்லை, என்றறியவேண்டியது இன்னும் அந்
த ஒளிவானது, ஹேற! என் ஆலம் எல்லாவற்றிற்கு முந்தி றகு
மத்தென்ற கோலாகலத்துடன் உற்பத்தி செய்திருந்த இன்
னும் நெருங்கும் குதுறத்தும் தௌஹீதும், கஷ்பும் உமக்கே
சொந்தம். என் ஹலரத்தில் உமது அருமையான பாதரக்ஷை
களைத் தூக்கிவையும் என்று ஒரு தொனிமுழங்கிற்று. எ-று

ஒன்ன ஜூமியி லிருபதாய்த், தோதி னுனிறை கற்பனை
யாற்றன்னு ஜூமென்ப துஞ்சிரசிற்,றமக்கே யளித்தனன் பிர
யங் கொண்டு-முன்ன ரஹூமதா னவரேயினி, முடுகுந் தௌ
ஹீதும் விலாயத்தான்-பொன்னந் தாள்கபு ஷோடறுஷிற்,
பொருந்த'யேறிவாருந் தோழரே. (13)

ஏறினர் காபக் கபுசுடனே, யோகன முஹம்மது நபு அறு

ஷிற் கூறினா னாதி கற்பனையாற்-குதறத் துப்பெற்ற என் ஹபீ
பே பேரும் பதவிய முற்றவரே,பெலமா யெப்படி வந்தீரேன்
றா, னூறிலாவுன்கா லா லேறியிங், குற்றேனுஹ் தஹதுக்கு
முன்னோய். (14)

துஞ்சா யுறக்கமு ணில்லாதவ, சுல்தான் மாலிக்கி யவ
மித்தீனே-முன்சேர் அன் அம் த ஜனுல்லாவே, முடுகு
முத்து னொத்துல் புஆகானவா-குன்தா னுயிரெலலாந் தான்
படைத்துக், குன்ப யக்கூனாய் வளர்த்தவனே இன்ஸான் கோ
லத்தில் நீயிருந்தே, யின்ன ஹுக்கான தவ்வாபாவே. (15)

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் தஜல்லியின் உத்திரவு போல்
நபியவர்கள் தங்கள் இருபாதங்களில் தொடுத்திருந்த ரகைஷ்
யுடன் அறுஷிடத்தில் ஏறினார்கள். அப்போது அல்லா நமது
நாயகத்தை நோக்கி நற்பேறும் பெரிதான பதவியையும்
பெற்ற என் ஹபீபே! இந்த மஹாகடவுகடவான பரவெளிஸ்
தலங்களெல்லாம் கடந்து இந்த அறுஷு மட்டில் எப்படி வந்
தீரென்றான் அதற்கு நாயகமவர்கள் அளவுகடந்த நூறுல்
ஐனே! நான் உல்லமையைக்கொண்டு உன்வல்லமையை
யடைந்தேன் இதாகிற உஹ்த்தத்தாக இருக்கும் ஹே! நித்தி
ரைபசி, மறதி ஏலமை ஒன்றும் இல்லாத சர்வவல்லமையாள
னே! என்று சொன்னார்கள் இன்னும் சொன்னதாவதுஹே!
யாசுல்தான் மாலிக்கு எவ்மீத்தீன் என்பனே! அன் அம்த தஜ
னுல்லாவே! யாமுத்லக்கத்துபு ஆதவனே! குன்என்றதில் எல்
லாம் சிருஷ்டித்து குன்பயக்கூனாக வளர்க்கின்றவனே! இன்
னும் ரகசியத்தில் இன்ஸான் கோலத்தில் நீயிருந்து இன்ன
ஹுக்கான தவ்வாபாக இருக்கின்ற ஸ்ரீமானே! என்று புகழ்
கூறி நின்றார்கள். எ-று

தாஹா நபியே என் சமுகத்தில், தன்னை யறியவே தான
ழைத்தேன்-காபு ஹே எ ஐன் சா தாயிருந்த, ஹாமீ முஹம்
மதே சலிப்புண்டுமோ-வாகாயஸ்தக்பிறுல்லா வென்றே வள்
ளல், நபிஇஸ்திக் பாறுசெய்து-பீஹா மக்அது சிதுக்கினிந்த,
பீயா மாலிக்கின் முக்ஹந்திரியின். (16)

பிரிய மதுகொண்டு ஹலறத்தில், பேரும்மறைபெல்லாந்

தானறிந்தே-அரி யமுன்னுள்ள இல்மானது. மருள்சேர் பெ
ருந்தவுஹிதானதுஞ்-செறியு மவனூறு மொன்றாகவே, செம்
மல்முஹம்மது தமைச்சூழவே-குறிசேர்நினை வெல்லாந்தான்
மறைந்து குழம்பி விழமுன்தீன் தோள்தாங்கினார். (17)

(ஞா-பொ-ரை) அதற்கு இலாஹியானது-வள்ளலவர்க
ளைநோக்கி ஹே என் ஹபீபே! இதுநாள்பரியந்தம் நான் உம்
மை கமரசத்தில் வைத்துப்பாவிக்கின்றேன் என்பதை நீரென்
பால் வந்தாலொழிய தெரியாதென்பதை நீரும் உமது உம்
மத்து மார்களும் கண்டரியும் இப்போது என்சமுகத்தில் நான்
உம்மையழைத்ததாவது. நீர் உம்மைக் கண்டுக் கொள்ளும்ப
டித்தான் ஆகையாலே காபு. ஹே. ஐன். ஸாதாக இருந்த
ஹாமீம் முகம்மதே! அதனாலே யேதும் உமக்கு சலிப்புண்டு
மோ! என்று கேட்டான் அதற்குநபியவர்கள் அஸ்தகுபிறுல்
லா என்ற இஸ்திகுபாறைச் செய்தார்கள். செய்து றப்பை
நோக்கி பிஹா மக்அத்துஸித்துகின் என்று சொல்ல அறுஷா
னது ஒளிகளின் குழகளுக்கிடை மூழ்கும்படியான ஒரு பெரிய
தறஜாத்தில் வைத்து அல்லா பிரியங்கொண்டு ஹலரத்தில்
வைத்து றசூலுக்குச்சொல்லவேண்டிய அநந்தாநந்தம் மர்ம.
சர்ம. பிர்ம. விசயங்களை யெல்லாம் வெளியாக்கி. நபியவர்
களின் பழய புராதனவிருத்தாந்த உபநிஷதங்களையும் ஒன்
றொன்றாக எடுத்து அவிழ்த்தான் அவன் தமது பழயவிஷயங்
களை உடுத்துவெளியாக்கினவுடன் இஷ்க்குப் பொங்கி அல்லா
வின் நூறும் தமது நூறும் ஒன்றாகக் கூடி பற்றிக் கொண்ட
மஸ்த்தால் நபிகள் பெருமானார் அவர்கள் நினைவுயெல்லாம்
அந்தஸ்தானத்தில் மறந்து தன்னை மறந்துகுழம்பி கீழேவிழ
இருக்கும் அந்தஸமயம் முஹீயித்தீன் என்ற எம்பெருமான்
உடனே ஒளியுடன் பிரசன்னமாகி நபியவர்களைத்தவது தோ
ளுடன் தோள்வைத்துத் தாங்கியணைத்தனர். இதில் ஒளிப்ப
குப்பு விலாயத்து என்றதின் அடித்தளம் அறியாமல் மாட்
டாங்கித்தன்மாய் வந்துவாயைப் போடுகிறவர்களெல்லாம்
நமதிடத்தில்கனக்குரைவு பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கவ
னிக்குமகறு நாம் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கின்றேன், எ-று

நல்லேலர்க் கிரங்கிடும் நாயகனே நாட்டமிகுந்தவர்க் குறும் பொருளே - சொல்லா லுயர்ந்தவோர் துய்யவனே, துடரின்ப துன்பமற்றவனே-வல்லோய் றகுமத்தும் வாழ்வு முள்ளோய், வகுத்த இரணங்கள் வகுத்தவனே-ஒல்லா நானு ன்னே யறியவந்தே,னுயர்ந்த தலத்துக்கு மெத்தாதவா. (18)

(ஞா-பொ-ரை):- உலகத்தில் நல்லோர்கள் என்றநியாய வான்களுக்கு வெளியாகும் ஆதிபரனே! அறிவைத் தெளிய வைத்துக்கொண்டவர்களுக் கன்றிமற்றவர் களுக்கு உன்கிரு பையைக் காணமுடியாதே அப்படிக்கொத்தவனே! நான்இங் குஉன் ஹலரத்தில்வந்ததானது. என்னைநான் அறிவதற்காக வேண்டியே,என்றுநபிநாயக மவர்கள் சொல்லினுர்கள். எ-று

என்னுள் ளிருந்துநீ அஹதாகவே, இரைஞ்சும் சுஜூதி லே மஜூதாகத்-தன்னுட்டானுகத் தரிப்பாகவே, தானும்பதி யிலே நீயிருந்தாய்-முன்னே யிருந்ததி னுளிருந்தேன், முதல் நானிருந்ததில் நீயிருந்தாய்-பன்னு மதின்பெயர் குறுசாமென் னப், பகர்ந்தென் ரேழரே முஹம்மதுவே. (19)

(ஞா-பொ-ரை):- அப்போது அல்லாகுத்தஆலா நபிய வர்களைப்பார்த்து; யாமுகம்மத எனக்குள்ளிருந்தே நீ அஹ தாகி அப்பால் நீ வணங்கும்படியான மவ்ஜூதானுய். அப் பால்நீஉனக்குள்ளேயே உன்னைக்கண்டாய்? அதானது,தான் என்பது, எது! என்று விசாரனே செய்யப்புகுந்ததும் நீ உன் னேக்கண்டாய்? ஆதியில் அலிபின் சூறத்தில் கொழுகியபோது இருந்ததுநானேயன்றி வேறில்லே. முதல் நாள் என்ற காலபூ தங்களின் தோற்றத்திலேயே நீயாகிய ஒளிவு முத்லக்காத்து தான் இருந்தது. அதன் நாமகரண மாகிறது. குர்ஸாக இருக் கும். என்றுதான் ஹபீபுக்கு எடுத்து அறிவித்துவிட்டான். இதுதான் அவ் அத்னுஸ்தலத்தில் இஷ்க்கை எழும்பச்செய்தது

அந்நற் சிறுபாலன் ரெட்டிதனி,லரிய முன்தூக்கம் விழிக் க முன்னே-யுன்னு மொடுக்கமு தருந்துவேத,வுரையா மிருபத் து நான்காயிர-மென்னும் விசலங்கள் பகருமென்ற, னினியே பேருனமுஹம்மதுவே-பன்னும் பேச்சன்றி மூச்சுமன்றிப், பக ருங் கேள்வியும் பார்வையற்றே. (20)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் அல்லா தன்ஹபீபை நோக்கி

ஹே! என்ஹபீபே! இனி நீர் பேசியாக வேண்டியவிஷயங்க ளெல்லாம் இதோ மாணிக்கத்தொட்டிலில் என்அருமை மஹ பூபு முஹியத்தீன் நித்திரை செய்கிருர். அந்தப்பாலவடிவம் நித்திரை தெளிவதற்கு முன்னதாகபேசி முடித்துக்கொள்ளும் என்று சய்க்கினே செய்தான் அந்தசமயம் பெருமான் அவர்க ளுக்கு தானுகவேஜடலத்தில் யாதொருவூசாட்டமும் இன்றிப் போயிற்று. எ-று

பார்வைதானற்ற பறிசறியப், பதமார்கத்திதான் போட் டாட்டினுல்-நேர மாகவே சலிலத்தோடே, நிசமாங்கத்தியை போட்டாட்டினுல்-கூர்மை அல்ஹைஹ்யுல் கையுமாகக் கூறுந் தேகத்திற் றழிவில்லானே-சேரும் நபியிறசூலோதினுர், சிறப் பார்பொருந்த குத்தரசானவா. (21)

(ஞா-பொ-ரை) இந்த மகாமின் திறமையால்தான் சூபி ஸர்மத் பீயாபனி ஷக்கர் கஞ்ஜி முதலான மஹாத்மாக்களின் சரீரங்களில் கூரியகத்திகள் ஓடியும் ஒன்றுஞ் செய்யக்கூடாமை யால் ஆயுதங்கள் மழுங்கிற்று. அந்நேரம் றசூல் நாயகத்தின் பொன்னெளி மேனியானது. அல்ஹய்யும் ஒல்கையும் என்று சிலிர்த்துநின்றது. எ-று

பாலா யிருந்துதானெய்யாகினேன்,பாலாய் மறுபடி யாக வந்தேன்-மலார் மக்குஅதுசிதுக்காவே,மன்இன்தல மல்க்கில் குதூசானவா-பூலாம மசிந்ததே நாமருந்திப், புகழ்வே றில் லாத தம்பிரானே ஆல மஹ்மதாய் நாமம் பெற்றேன், அல் ஹம்துலில்லா ஆண்டவனே, (22)

(ஞா-பொ-ரை) நபியவர்கள் இலாஹியை நோக்கி யா அல்லாஹ் நான் அசலில் பாலாக இருந்து நெய்யானேன். இப் போது மறுபடியும் மீண்டும் பாலாகவந்தேன். முன்மக்அதுஸி துக்காக இருந்து. இப்போது மலிக்குல் குத்தூஸானவனே. உனக்கே புகழ் என்கின்ற புகழெல்லாம் உண்டாவதாக னுனே இப்போது ஆலம் அஹ்மது என்ற நாமத்தை யுடையவனுக இருக்கின்றேன் உன்னே நான் புகழ்ச்சி செய்கின்றேன் அல் ஹம்துலில்லாஹ் என்று சொல்லினுர்கள். எ-று

எந்தன் ஹபீபான சல்லல்லாவே,யெனக்குக் கடனான தை
தொகுத்தும்-தொந்த றமலானி லாறைந்துநாட், டொடரா
யென்னேன் பையும்மத் தோர்க்கு-லிந்தையறுவேஷெம் வே
தாம்பரே, மீட்டுங் கனதையை மீட்டாவிட்டார் பந்தங் கொ
ளித்தித்தா னதாபுசெய்வார்,பார மலகுகள் மஹ ஷறிலே 23

(ஞா-பொ-ரை) இவ்வளவும் தொகுத்துப்பேசியவுடன்
அல்லா நபியவர்களை நோக்கி முகம்மதே. எனக்கு நீரும் உமது
உம்மத்துகளும் கடனாகிய-ஐந்து வேளைத் தொழுகையும் வரு
ஷத்தில் ஒருமாதம் உபவாசநோன்பு இருக்கிறதும் முக்ய பறு
லாக ஆக்கி வைத்தேன். இதோடு கூட மற்ற பறுலுகளையும்
தகுதிபோல் செய்யவேண்டியது இவைகளின் எதையும் தொ
டர்பிடியாகச் செய்யத் தவறினால் கடைசி அவர்கள் ஒதுங்குந்
தானமானது. நரகமே அன்றி வேறில்லை. மஹ்ஷருடைய
கேள்வியும்மிக்க வருந்தக் தக்கதாக இருக்குமென்றான். எ-று

நாற்பதுக்கொன்று கைர்செய்வதும், நலமார்ககுபாவிர்ற
வாப் செய்வதும்-பூர்ப்பக்கலிமாவி னடபடியும் புகழ்சேரிவை
யைந்தும் பறுலா மென்று-மூப்பர் முஹம்மதேயும்மத்தோர்க்கு
முறையாமிக்கடன் தீர்க்கச்சொல்லுந்-தாழ்பாம் பறுலதைத்
தீர்க்கா விட்டாற்,றகுமீ மானேரிர் சேரமாட்டார். (24)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் நபியவர் களைப்பார்த்து அல்
லா சொன்னதாவது ஹபீபே! உமது உம்மத்துகளில் ஒருவன்
நாற்பது ரூபாய் உள்ளவனாக இருக்கும் பட்சத்தில் அதில் நின்
றும் ஒரு பங்கு ஸக்காத்து செய்துவிடவேண்டியது. அப்பால்
மக்காவில் போய் ஹஜ்ஜு உம்றாவை நிறைவேற்றிக் கொள்ள
வேண்டியது. அப்பால்கலிமாவின் ஷறுத்தின்படி நடவடிக்கை
செய்ய வேண்டியது. இந்த ஐந்தும் முக்ய பறுலாக இருக்கும்.
ஆனதினாலே என் ஹபீபே! இந்தக்கடன் ஐந்தினையும் அவசியம்
உமது உம்மத்துக்கள் செய்து தீரத்தான் வேண்டும். அப்படிய
வர்கள் அக்கடன்களை இறுக்க ஏலாதுபோகும் பட்சத்தில்
அவர்களில் ஒருவனாவது. ஈமானுடன் மவுத்தாகமாட்டான்
என்று திருவுளம்பற்றினான். எ-று

ஆதிநாயகன் சொன்னான் பின்னு, மஹ்மதே விருந்தி

ருந்துமென்று-சோதி யொளிவீசும் ஹலறத்திலே, துய்யோ
னெடுக்கமு திறக்கிவிட்டா-னீதி நபியென்ன முன்னும் போ
தில், நிசமா யொருகைவந் தள்ளக்கண்டுபாதம் நிலத்திலே
தோயாதவர், பருகுமசாத்திற் கையைவைத்தார். (25)

(ஞா-பொ-ரை) அதன்பின்னால் றகுமானாகிய ஆண்ட
வன் நமது வள்ளலார் அவர்களைநோக்கி யாமுகம்மத் என்
ஹபீபே! நமது விருந்தை நீர் ஒப்புக்கொண்டு அருந்துவீராக
என்றான் அந்தசமயம் அல்லாவின் திவ்யஹலரத்தில் நின்றும்
தேவாமிர்த மிறங்கிற்று. அதில்நாயகத்தின் வழக்கமான உண
வுகளும் ஒன்றுசேர்ந்திருந்தது. அதுகண்டு நபியவர்கள் மேற்
படி அசனங்களை யருந்த இருக்கும் ஸமயம் அகஸ்மத்தாக ஒரு
கையானது. அதைவந்து அள்ளக்கண்டு புதினப்பட்டு விட்
டார்கள். அப்பால் விருந்தின் உணவில் தங்கள் முபாறக்கான
கையை வைத்தார்கள். எ-று

ஒடுக்கா மசனந்தா னுண்டபின்ன, ருடையவன் சொன்
னான் முஹம்மதுவே-திடுக்க மில்லாமல்மக்தனிற், சீக்கிரம்
போமென்று சலா முரைத்தான்-அடுக்கும் ஸிதுறத்துல் முந்த
ஹாவி, லருள்செர் ஜிபுரீயீல் சிறகிலேற்றி-யிடுக்க மில்லுல்
முஹானியில்லி, லிறக்கி ஜிபுயீல் சுவர்க்கம்போனார். (26)

(ஞா-பொ-ரை) மிஃறாஜியின் தோற்றரவில் கடைசியாக
விருந்துண்டு மகிழ்ந்தபின் றகுமான் நபியவர்களை நோக்கி.
ஹபீபே இனிசீக்ரம உமது வாசஸ் தலமாகிய மக்கம் போக
லாம். என்று அருளிச்செய்தான். அதற்கடையாளமாம-ஒளி
யின் உள்ளிருந்து அசரீரியான ஸலாமும்,நல்மாராயமும் தொ
னித்திற்று. திரும்பி பார்த்து சிதறத்துல் முன்தஹா என்னும்
விருக்ஷத்தின் அடியை நோக்கி விட்டார்கள்.அங்குஜிபுரீல் இற
குகளை ஆசனபீடமாக்கிக் கொண்டு வெகு தயாரில் இருந்தனர்
உடனே நபியைத்தூக்கி எழுவான் கீழ் வெளிகளில் பறந்து
வந்து மக்காவில் உம்முஹானி என்னும் நம்பிராட்டியாரின்.
கிருஹத்தில் விட்டு விட்டு மாராயம் பெற்றுக் கொண்டு
சுவர்க்கம் சேர்ந்தனர். அந்த சமயம் விடிவெள்ளியானது.
கீழ்வடதிசை மார்க்கமாக தோன்றியவைகளை வேளையாக

இருந்தது ஆகாயம் பரிசுத்த நிலையில் இருந்திற்று. நபிகள்
சிரோரஞ்சிதமவர்கள் ஒருவித இஷ்க்கின் பிரக்னையால் அறு
ஷின் சிங்கார ஓங்காரரீங்களை கண்ணின்தோற்றரவை விட்டும்
விலகாதகாட்சி மஸ்துடையவர்களாக இருந்து மெதுமெது
வாக பிரக்னை தெளிந்து பூலோகசன்னத்துகளை நோக்கினார்கள்
பொழுதுஉதய சமுத்திரவாயிலிற் கிளம்பும் சமயமாகக் கண்
டார்கள் தேவாலயத்தில் மு அத்தீன் பாங்கும் சொல்லும் சப்
தம் கேட்டுத்தொழுகைக்கு எழுந்தருளியானார்கள். எ-று

கிழக்கு வெளுத்தபின் வாங்குச்சத்தங். கேட்டு நபிதோ
ழன்மார் பலரும் முழக்கதுடன் கூடி மௌமுமாக] முன்னில்
முஹம்மதுமிமாமத்தாக-தழைக்கத் தொழுதான் துஆவிரந்து
தனியோன் மிஃறாஜுவிசளமிதை விளக்கமாகவேயார்களுக்கு,
வேதாம்பரால நபி யோதினார். (27)

(ஞா-பொ-ரை) அப்பால் ஸஹாபாக்களும் கூட்டமாக
வந்துபள்ளிவாசற் வந்தருளி எல்லாரும் பின்னணியாக. நாய
கமவர்கள் முன்னிலையாக நின்று இமாமத்துச்செய்து ஸலாம்
வாங்கிய உடன் துஆஓதிமுடிந்ததின் பின்னால் நாயகம் அன்றி
ரவு. தாங்கள் அல்லாவின்திவ்ய கொலுவாசனமாகிய மிஃறா
ஜிக்குப் போய்வந்த திவ்ய விஷயத்தைப்பற்றி அவர்களில் பிர
பல ஸஹாபாக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எடுத்து விபரம்
விபரமாகப் போதனை புரிந்தார்கள். எ-று

சித்தீக் கபூபக்க ருமறுகத்தாப் செல்வ ருது மானார்சலாம்
சொன்னபின்-பத்திய பீத்தாலிபலியார்வந்து. பரிந்து சலாம்
சொல்லியாழிவைத்தார்-கத்தீப் யாறப்பில் ஆலமீனே, கற்ற
அசிலிர்றை யறிவானென்று-முத்தி முஹம்மது நபியிறசூல்,
முடுகும் சஹாபாக்கட் கோதினாரே. (28)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த திருவசனங்களைக் கேட்டுக்குளிர்ந்
துஹலரத்து அபூபக்கரும். ஹலறத்து உமறும் ஹலரத் உதுமா
னும், எழுந்து ஸலாம்சொல்லிப் புகழ்ந்தார்கள். அதற்கப்
பால் ஹலறத் அலியவர்கள் வந்துஸலாம் கூறிமிஃறாஜியில் நபி
யவர்களின் திருவிரலில் இருந்து தமது திருவிரலில் வேங்கை
வடிவில் நின்று அணியப் பெற்ற ஷை திருவாழிமோதிரத்தை

எடுத்து குறுஞ்சிரிப்புடன் நபியவர்களுக்குங் கொடுத்தார்கள்.
மோதிரத்தை அலியின் கையில் இருந்து எடுத்துக்கொடுத்தவு
டன் நபியவர்கள் அப்படியே பிரமித்துவிட்டு மகிமைபொருந்
திய அலியின் சிர்றை அல்லா ஒருவன்தான் அறிவான் என்று
அஸ்ஹாபிமார் களைப்பார்த்து அருளிச்செய்தார்கள். எ-று

ஹக்கனிடத்தமுதுண்ணும்போது கண்டே னொருவைகந்
தமுதள்ளவே--இக்கு மக்னகயை யறியவேண்டி. யிதமா யசன
முங்கையில் வைத்தேன்-புக்கு கானகம் வரும்போதிலே, புலி
யாய் வந்தென்கை யாழிகொண்ட-தைக்கொண் டலிவைக்கக்
கண்டேனென்று, தாஹா நபியிறசூ லோதினார். (29)

(ஞா-பொ-ரை):- அப்பால் அதுஎன்ன எங்களுக்கு அறி
யக்கூடவில்லை. என்று ஸஹாபாக்கள்-கேட்டபோது சொன்
னார்கள். அதானது அல்லாவுடைய சமுகத்தில் எனக்கு விருந்
துவைக்கப்பட்டது. அந்த உணவைநான் அருந்த எத்தனிக்கும்
சமயத்தில் ஒருகையானது காட்சியாகவந்து அவ்வுணவில்
விழுந்து, உணவுகளையள்ளிற்று. அப்பால் தோன்றிய-இருட்
கானத்தில் ஒரு மஹா வேங்கையானது வந்து வாயைப் பிழந்
து கண்களை நெருப்பாக்கி விட்டு நின்றது அதன் விரலானது.
மாத்திரம் முன் ஆண்டவன் அருளியவிருந்தில் என்கையுடன்
ஒருவினோதமாக வந்துபோட்டு உணவு அள்ளியகையாகஇருப்
பதைக்கண்டேன். அத்துடன் என் கையில் இருந்தமோதிரத்
தை விரும்பிற்று அப்போது நான்என் மோதிரத்தைக் கழற்றி
அதன்விரலில் இடடேன் தற்போதுமக்கத்தில் வந்துபார்த்
தால் அந்த மோதிரம் அலியின் விரலில் அணிந்திருந்து கழற்
றித்தரப்பட்டதே. இதுஎன்ன வினோதம். இதுஎன்ன அதிச
யம்! என்று ஐயுற்றார்கள்.
எ-று

புலியாய் வந்ததங் கையைதட்டிப், புந்திதனைக் கலக்கும்
போதிலே-வலியோன் கற்பனை முஹம்மதேனும், வலக்கை யா
ழியையெறியுமெனத்-தலைவாய்பிளந்ததிலாளிவீழ்ந்து, தானே
புலிகானம் போகக்கண்டேன்-அலியார் வெந்தன்மு னாழிவைத்
தார், அல்லா அவர் சிர்றை யறிவானென்றார். (30)

(ஞா-பொ-ரை) மறுபடியும் நபியவர்களை நோக்கி ஸஹாபாகள் எதிர்கேள்விகள் கேட்கத் தலைப்பட்டார்கள் என்னவென்றால் நாயகமே சரி அந்தப்புலிக்கு எவ்விதம் தேவரீர் மோதிரம் கொடுத்தீர்கள் ? என்று வினவினதற்கு நாயகமவர்கள் சொன்ன பதிலானது அல்லாவின் ஹலரத்தை விட்டும் விலகினவுடன் ஒரு இருட்கானகம் எதிரேதோன்றிற்று அதன் நடுவே ஒரு புலியானது. நின்றதென்று கூறினேன் அப்புலியானது என்னை நோக்கிதனது கோரவாயைத்திறந்து வாலைமுறிக்கிஉறுக்கிற்று அந்நேரம்கல்பு நடுங்கிற்று. அந்தசமயம் அல்லாவின் புறத்தால் இருந்து ஒரு சப்தம் ஐ என்ஹபீபான முகம்மதே நீர் உமது திருவாழியைக்கழற்றி அந்தப்புலிக்கு எதிரே வீசிவிடும்! என்று உண்டான கட்டளையைநான் கேட்டு அப்பிரகாரஞ்செய்துவிட்டேன் அப்பால் அந்த திருவாழியானது. அதன் தலையில் விழுந்து நழுவி வாயிற்போய் விழுந்தது அதை அது எடுத்துக் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டு தன் விரலில் போட்டுக் கொண்டு உடனே பிரமாண்டரூபத்தை மாற்றி விட்டு கானகம் போவதைக்கண்டு ஆச்சிரியங்கொண்டேன் இப்போது பார்த்தால் அலிவந்து ஷிமோதிரத்தை தன்கரத்திலிருந்து கழற்றித்தருகிறார் இவருடையஅந்தரங்கம் அல்லா ஒருவனுக்கன்றி மற்றவர் அறிய எவ்வளவும் முடியாதே முடியாது. என்று கூறினார்கள். எ-று

(கவனிப்பு)

அதன் பின்னால் நடந்தேரிய சில அற்புதாகரமான விஷயங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளை நல்லதெளிவாக எனது ஐந்தாம் தலைமுறைபாட்டனார் ஷெய்கு ஆலிப்புலவர் அவர்கள் தங்கள் மதுரவானந்தக்கவிதாசமுத்திரமாகிய மிஃறாஜிமாலை என்னும் தெய்வீக நூலில் அருளிச்சொரிந்து விட்டிருக்கின்றார்கள் அதைத்தகுந்த ஆற்றலுடன் நான் ஆராய்ச்சிசெய்து ஹிஜிரத்து, 1335ம் வருஷம் றபீலான்மீத்தில் என்னால் செய்துவெளியாக்கியுள்ள மிஃஜிமாலைத் திருவசனம் என்றகிரந்தத்தில் பார்த்து விளங்கிக் கொள்ளும் படியாக நானே ஒவ்வொரு முஸ்லீமான கனவான்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், உரையாசிரியன் எ-று

மிஃறுஜுப்படலம்

பூரண மாயிற்று.

ஆகப்படலம் 11-க்குத் திருக்கவிதை 224

உபாத்துப் படலம்.

தொங்கல்

ஆதிநபியிறசூலிடத்தில், அல்லா இசுறயீல் தம்மையேவி நீதி முஹம்மது நபிறூஹினை நீர்கேளுந்தந்தால் வாங்கிவாருஞ் சோதி நபியிறசூலிடத்திற், சுபுஹானேன் விட்டமலக்கு வந்து, ஆதிநபியேனும் றூஹையிறை, தான் கேட்டானெச் சொன்னாரப்போ. (1)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாகுத்த ஆலா இஸ்றயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களை நோக்கி இஸ்றயிலே நீர் என் ஹபீபு முகம்மது நபியவர்கள் சமுகம்போய் தேவரீர்கள் உயிரை அல்லாவிருப்பத்துடன் கேட்கின்றான். என்று கேளும் அவர்கொடுத்தால் வாங்கிக் கொண்டுவாரும் என்று ஆக்ஞாபித்தான் அதன் படி மலக்கல் மவுத்து நபியவர்கள் சமுகம் வந்தார் வந்து அல்லாவுடைய றசூலே தங்கள் வரிசையான றூஹை அல்லாகுத்தஆலா கேட்கின்றான். என்று சொல்லினார். எ-று

தங்கள் றூஹினைவாங்கியொரு தம்பிரான்விட்ட மலக்கிடத்திலெங்கள் நபியல்லா கொடுத்தற்பின், னெழிலார் பாத்திமா நாச்சியாரின்-திங்கள் முகம்வாடி மிகவழுது, செப்பினார் நம்பிராட்டிமார்க்குப்-பொங்கியவரெலா மழுதுமிகப், புகழ்ந்தார் அல்ஹம்து லில்லாஹியை. (2)

(ஞா-பொ-ரை) அந்தஸமயம் மலக்குல்மவுத்துச் சொன்னபிரகாரம் தங்கள் றூஹைவாங்கி. எடுத்து மேற்படி மலக்குல் மவுத்திடம் நபியவர்கள் ஒப்பித்தார்கள் அதன் பிறகு பாத்திமா அஸ்ஸஹறா அவர்கள்.

பிரம்பியவிசனகரத்துடன்சலித்தழுதனர் ஆனால் நம்பிராட்டி மார்களுக்கு இந்த சூது ஒன்றும் தெரியாமற் போயிற்று. ஆயினும் கனமிக்க நபியவர்கள் மகளார் அவர்களால் விளங்கிக் கொண்டு அழுதவர்களாக அல்லாவைப் புகழ்ந்து ஷுக்று செய்து அல்ஹம்துலில்லாஹ் என்று சொல்லினார்கள். எ-று

நல்லநபியிறசூல் மாமனார், நாயன் ஹபீபான எங்கள்
நபிக்கில்லை யுயிர்போக இல்லையென்ற-யேகனபி ஜனாசாவான
தைத்தொல்லைப் புவிதனி லடக்கவேண்டா-மென்னவு மறுகத்
தாபு சொன்னார்-அல்ல லறுமபூ பக்கரவர்க், காயத் தினையோ
திக் காட்டினாரே. (3)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அந்தக்கூட்டத்தில் ஒருவரும், நபியவர்களின் மாதுலருமான ஹலரத் உமறிபுனுல்கத்தாப் என்பவர்கள் கையில் ஆயுதம்பிடித்த கோலத்துடன் நின்று கொண்டு எங்கள் நாயகமவர்கள் உபாத்தாகவில்லை அவர்களின் திவ்யசரீரத்தை இந்தபூமியில் அடக்கம்பண்ணவும் படாது, என்று வற்புறுத்திக் கொண்டு பேசினார்கள் ஹலரத் அபூபக்கர் சித்திக்கு அவர்கள் மேற்படி உமறவர்களுக்கு நபியவர்களின் உபாத்தின் திட்டத்தைப்பற்றி அல்லாகுர் ஆனில் அருளிச் செய்திருக்கும் ஆயத்துகளை எடுத்து விபரித்துக்காட்டினார்கள். அதோடுகூட அநேகவிதமான ஸமாதானங்களும் எடுத்துப் போதித்தனர். எ-று

அலம்தற இலல் லதீனாவெனு, மாயத்தை யோதிக்காட்டி
யபின் கலம்வரிப்பட்டதுண்டோ வெங்கள்-ஹக்கன் ஹபீபா
ன முஹம்மதர்க்குச், சிலம்பி லொளிவீசு முதுமானப்பான்-
திருநாம முளகுதுஆனிலே-அலம்பும் இன்னக்க மையத்தெனு.
மாயத்தை யவர்க்கெடுத்தோதினார். (4)

(ஞா-பொ-ரை):- அபூபக்கர் அவர்கள் எடுத்துப் போதித்த குர்ஆன் ஆயத்துக்களின் நமூனா என்ன வெனில், இன்னக்க மையித்துன் என்றதையும், இன்னும் அலம்தற'இல்லல்லதீனா' என்றவைகளாக இருக்கும் இதற்கும் உமறவர்கள் எங்கள்நாயகத்தின் சரீரமும் உபாத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று, அந்த லௌஹில் கலமானது என்ன விதத்தினால் வரிபிளந்லெழுதிற்று? அதிசயம்! அதிசயம்!! என்று ஐயுற்று இன்னம் சொன்னதாவது, எ-று

பலன்பெற்றுள முஹம்மதுநபிக்குப். பயமுண்டோ மவுத்
துண்டோவுண்டோ-புலன்பொறியுண்டோ முஹம்மதுக்குப்,
போகவர மனத்திகைப்பதுண்டோ-வலம்புரிச்சங்கி லிருந்து
பின்னர், மன்னும்புவினில் வந்திருந்தார்-கலம்பலாயவர்க் கழி
வுண்டோகாண், கருணை யுயிர்வாங்கக் காலனுண்டோ. (5)

பூமிமுதலான வானமட்டும், புகழாயேந்திக் கொண்ட
றுஷு மட்டும்-ஆமினார் மகனபியா மென்றே, அல்லா திரு
முன்னா சனத்தில்வைக்க-நேம நபியாமென் றிறைபுகழ்ந்த,
நெறிசேர் நபிபிறசூலுல்லாவின்-வாம மறியாம லுயிரை
வாங்க, மலக்கல் மவுத்துண்டோ வருள்யார்களே. (6)

(ஞா-பொ-ரை) இந்த சராசரகோடிகளெல்லாம் படைக்கக்காரண ஒளிவாக இந்த எங்கள் நாயகமவர்களுக்கு உலகத்தில் ஒரு கருமத்தைப்பற்றியாவது, பயமுங்கிடையாது, மவுத்துங்கிடையாது அவர்களுக்கு, பூதநப்ஸுகளின் குணதிசயங்களும் புலன் ஊசாட்டங்களும் இல்லை, உலக விதம்போல் ஸம்சாரஸஹிதாதிகளை வைத்திருந்தார்களே அன்றி அவ்விஷயமான ஒரு இச்சையும் இல்லையே! அவர்கள் ஆதியில் ஹயாத்துல் கைபார் என்கிற பிர்மசமுத்திரத்தில் உலாவியரஹீம் என்னும் வலம்புரியின் கற்பத்தில் ஒளிஸ்ரூபமாக அமைந்திருந்து, யாருக்கும் விளங்காதமர்மகார ராக இந்த மண்ணுலகத்தின் கண் வந்திருந்தார்கள், ஆனதாலே அந்த பரமஜோதிக்கு அழிவு என்ற பொய்மையானது ஏது? அவர்களின் பரமாத்மா வைக்கைப்பற்ற காலன் ஏது! ஆதியில் இந்நகரத்தின் மத்தியில் அவர்கள் மானுட ஸ்ருபத்தில் அவர்கள் அவதரித்தவுடன் ஜிப்ரயீல் அவர்களை எடுத்துச்சென்று சராசரங்கள் எல்லாவற்றிலும் கூட்டி இவர்கள் தெரியுமா? அளவற்ற வல்லமையையுடைய கத்முல் முர்ஸலீன் என்று அல்லாவின் திருஹலறத்தின் முகதாவில் வைத்தும்புகழ்ந்தவுடன் றஹ்மானும் ஆம்! இவர் காயும் தாயுமான ஹபீபு, என்று ஸ்தோத்ரம் செய்தமஹாமாகிமை வாய்ந்துள்ள எங்கள் நாயகத்தின் அநேகவரிசையுள்ள திவ்ய ஆத்மாவைக் கைப்பற்ற அந்த மலக்கல் மவ்த்து அத்தனை திராணியுடையவரா? என்னவினைதம்! என்று யார்களிடம் சந்தேஹத்துடனே உறுதிகூறினார்கள்

தந்தை தலைவெட்டி மறைமலிவித்த, தருவேய்யுமறே நீர்கேளு
மென-வந்த தாயத்து சபர்மாதத்தில்,வள்ளல் நபிமேனிக்
காயாசமும்-இந்த றபிவுலவ் வலீராறி, விறசூலாகிறம் வர
வேண்டுமென்றேயந்தப் படிவந்த ஆயத்தாலே, அல்லா
இடப்போனூ ராலநபி (7)

(ஞா-பொ-ரை) அதற்கபூபக்கர் அவர்கள் பெற்று வளர்த்த தகப்பனுரை இந்த இஸ்லாத்தின் கதி மோட்சத்திற்காக வேண்டி சிரச்சேதஞ் செய்தமகாவோர்மையுள்ள எங்கள் உமறே! கேட்பீராக, அல்லாகுர்ஆனில் ஸபர்மாதத்தில் என் ஹபீபு ஆயாசமடைந்து இந்த றபீஉல்அவ்வல் மாதத்தில் பிறை பனிரண்டில் என் ஹலரத்தில் வந்து ஒன்று கூடிக் கொள்வார். என்று நல்லவிபரத்துடன் அருளிய ஆயத்து விதித்த பிரகாரம் நமது நாயகமவர்கள், இந்தப் பொய்யை விட்டும் மெய்யைப் பொருந்தி விட்டார்கள். எ-று

அன்று நபியிடங் கேளாமலே-ஆயத்து வந்த படியன்றி
பே இன்று முடுகத்தான் தடையுண்டுமோ ஏக நாயகனுக்
கேர்க்குமே, குண்டுநேர் புயருமறு கத்தாப்-கோமானளவிலே
புகழ்ச்சியாகித் தொண்டு மிகச்செயதார் செய்துபின்னர்-துங்
கமன மதுசலித்திருந்தார். (8)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியில்அல்லாவுக்கும் நாயகமவர்களுக்கும், இதைப்பற்றிய விவகாரங்கள் ஸம்மதங்கள் நிறைவேறியிராத பட்சத்தில் இப்போது அந்த உத்திரவிற்கு கீழ்ப்படிவார்களா? அல்லது அல்லாவும் வலிய அவ்விதம் கட்டாயம் செய்வதற்கு நியாயந்தான் இருக்கின்றதா? இதுவே ஒவ்வொறு மக்லூக்காத்துகளின் மரணகருமங்களாக ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதை ஒப்புக்கொள்கின்றீரா இல்லையா? என்று எடுத்துச் சொன்னவுடன் பெரிய மூச்சுடன் ஏர்ந்து கொண்டு அல்லாவைப் புகழ்ந்து ஷுக்று செய்தார்கள். அப்பால் தாங்க முடியாத மனக்கிலேசத்துடன் மனமுருகிப் போய்நின்றூர்கள்.

மனமா னதுசலித் துறங்குமுமர்-மஹ்மூதைத்தேடுமாசை
யினுற், புனலோடும் பொறி தனையடைத்துப்-புழுங்கி யுறங்கிடு
மன்னேர்த்தி, வினவானவர்க்கெல்லா மேலானவ - ரிறசூல்
முஹம்மது நபி நாயகர்; சொனமாப் பரியினி லேறியுமார்
தோன்றல் கனவினிற் கண்முன்வந்தார். (9)

கண்ணின் மணியான நபிமருகர்-கருணை மிகவுள்ள அலி
யார் சொன்னூர்-ஒன்றுனவன் சொன்னு னுயத்திலே ஒசியத்
தில் நபி தாமுஞ்சொன்னூர், எண்ணுர் ஒல்லுஹறாவானதிலே
இயம்பினனுமர் கேளுமென்றே அண்ணு வியான முஹம்மதரி,
ஸுவிதனை வாங்க மலக்குமுண்டோ. (10)

அவராலனைத்தையும் படைத்ததல்லா-லவரையாராலே
படைத்தான் சொல்லும் இவரையுயிர் வாங்க எவராயினு,
மில்லை யொருவரு மில்லையென்றுன். கவக்கென்றிது சொல்ல
அலியார் சொல்வார்-கருணைச்சபர் மாதம் முதல்நாளையிற்,
றுவக்கமானவன் சொல்லி விட்ட துதிபத் தாயத்தை யுணர்ந்
திலீரோ. (11)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அதேசமயம் மறுபடியும் உமறுக்கு மனங்குழம்பிற்று, மறுபடியும் நாயகம் ஒருக்காலும் உபாத்தாகவில்லை. ஒருசமயம் இது ஒரு மபக்கமாக இருக்கலாம் அறியாமல் சொல்பவர்களின் தலைகள் இதோ! இந்த உமறின் அகலவாளின் வெட்டால் அறுபடும் என்று கூறினூர்கள். அப்போது அவர்களின் சமுகம் யாரும் போய் சமதானஞ் சொல்லப்பயந்து நடுங்கினூர்கள். அது சமயம் ஹலரத் அலியவர்கள் அதிக ஆக்ரமத்துடன் எழுந்து உமறவர்களின் சமுகத்தில் வந்து உமறே தாங்கள் சொல்கிற பிரகாரம் நம்நாயகம் எல்லா வல்லமையுமுடையவர்கள் தான் என்றாலும் அல்லாஹுத்த ஆலா இந்த தர்க்கம் வருமென்றே குர்ஆனில் நீர் அறியும்படியாக குறிப்பிட்டு பத்து ஆயத்துக்களில் நமது நாயகமவர்கள் உபாத்தாகிவிடுவார்கள் என்று கானகத்தில் நட்டிய விளக்குப்போல, அருளியதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டீரோ! என்று அரற்றினூர்கள், அது கேட்டவுமர் றகுமானுடைய ...லாமுக்குத்தலைசாய்க்கின்றேன் என்று ஒப்பினூர்கள். அந்த தருணம் அவர்களுக்கு மதிமருண்டு ஒருவித அசோக நித்ரை தோன்றிற்று. அதில் எங்கள் இருலோகத்திற்கும் வள்ளலாகிய நாயகம் ஸல்லல்லாஹு அலைவஸல்லமவர்கள் உமறவர்களின் கனவில் ஒரு பசிய குதிரையின்மீது சவாரி செய்தவர்களாக ...யமாகி வந்து முகாமுகமான சந்திப்புக்கொடுத்து, அவர்களை நோக்கி, எ-று

மந்தரக் குடை நபியோதினர்-மாமனுமறே நீர்கேளு மென்றே
யந்த ரங்கமா யவனூரிலே-யழைத்தா ணுயகன் புவனமீதில்
வந்தரப்துல்லா நுதலில் நின்று-மாமூ ராமினருதரத்தினிற்,
சிந்துசுரூபமாய் மனுவடிவாய்ச்-சீவனபுசுமாய்ப் பிறந்தனரே.

பிறந்துகுழந்தையாய்வாலிபமாய்ப்-பிறந்ததற்காக மவுத்
தேவினன்,இரந்து போறதை யுமறேகேளு-மிறையோன் ஷபா
அத்திற் கிரக்கவேணும் அறந்தருந் தீதார் காணவேணும்-அரு
ளின்யார்களு மும்மத்தோருங், குறைந்து போகாமல் நிறைந்
திருக்கக் கோமன் சொல்லியேயென்னையழைத்தான். (13)

(ஞா-பொ-ரை) ஓ! என் அன்புள்ள உமறே! உண்மை யான சங்கதியை அவிழ்த்து விடுகிறேன் கேட்பீராக ஆதியில் அல்லாகுத்தஆலாவின் ஒளிவிலே என்னை சிர்ருகவைத்திருந்து. அப்பால் சிற்சில அவதாரங்களில் திருப்பினன். அதன்பிறகு ஆதமிவடிவத்தில் செல்லென்றான் அதன்படி இந்த பூலோகத் தளவில் வந்து அப்துல்லாவின் நுதலில் நின்றும் ஆமினரின் உதிரப்பிண்டத்தில் விளைந்து உங்களைப்போல் நானும் சில பூதநப்ஸுகளுடன் சில அடையாளங்களுடன் மனுவாகப் பிறந்தேன். அவ்விதமாதாவின் உதிரத்தில் நானும் உருவத் தை எடுத்து சிசுவாகப் பிறந்து, வாலிபமெத்தினதற்காக மர ணத்தை ஏவினன் அப்படி மரணத்தை நான் ஏற்றுக்கொண் டது உங்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்கே யன்றி வேறல்ல, நான் மரணத்தை ஏற்றதால் தான் நாளை மஹ்ஷரில் உங்களை சந்தித்து ஷபா அத்துச்செய்ய முடியும், அன்றியும் ஹபீபே உமது! உம்மத்துக்களை நாளை என் தீதாறைக் கண்டுகொள்ள வேண்டுமானுல் நீர் இப்போது மவுத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று எனக்குறகுமான் உத்திரவிட்டான் ஆனதி ஞலே நான் உங்கள் நன்மைக்காகவே மரணத்தை ஒப்புக் கொண்டேன். எ-று

அழைத்த செய்தியை யுமறேகேளு-மவனே பிறப்பில்லா
னிறப்பு மில்லான், விளைத்த வதிலென்று சொல்லக்கேளும்
வேந்தனொருவர்க்கு மடங்காதவன், பழத்தைக்காயாக்கிப்
பழமாக்கினன் பயஹப்பர் நபி பாருமெறேன்-யுளத்தைத்
திருப்பிய வுமருனவரொக்கு மெனநபி ஹக்கேயென்றூர்.(14)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் என் உமறே கேளும் ஒரு உண் மையைக்கிளப்பி விடுகிறேன் அல்லாவுக்கு மவுத்தில்லை, என் றிருக்க, நான் அவனுகிய ஒளிவாக இருக்க எனக்கெப்படி மர ணம் ஏற்படும். உம்முடைய அபிப்பிராயப்படி தான் கருமம் உண்மைதான் ஆனுல் மாநுட சுகத்திற்காக வேண்டிய பழ மாய் இருந்தேன் இப்போது காயாகி வந்தே காயிக்குரிய தொ ழில்யாவும் சரிவரச் செய்து விட்டு மறுபடியும் பழயபடி பழ மாய்விட்டேன் கருத்தைக்கண்டீரா. என்று நமது நாயகமவர் கள் தங்கள் உஜூதின் வல்லமையைக்கொண்டு ஹலரத் உம றின் மனஸின் பர்தாவைக் சற்று நீக்கிக்கொண்டு உமறே! பா ரும் காரியமெப்படி இருக்கின்றது! என்றூர்கள் உள்ள மக்ஸ தைக்கண்ட உமறு அப்படியே திகிலடைந்து நாயகமே ஹக்கு தான் என்று உடனே ஒப்புக் கொண்டு வாயை அசையாமல் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

எந்தன் மாமனு ரேயுமறே-யின்னம் செய்தியான் சொல்
லக்கேளும்-அந்த மவுத்தொன்று மில்லாவிட்டா-லவனிபோது
மோ எல்லாத்திற்குங். கந்தக் கியாமத்து நாளாகினிங்-கருணை
மஹ்ஷறு நாளாகினும், சொந்த சிறுத்துப்பாலங் கடந்து
சுவர்க்கந்தனிலுற்று வாழலாமே. (15)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் உமறே கேட்பீராக அந்த மர ணத்தை அல்லாகுத்தஆலா ஏவாவிட்டால் இந்த பூலோகமா னது-ஜனங்கள் இருக்க இடங்காணுமா? அந்த மரணம் ஒன்று ஏற்பட்டால் தான் மஹ்ஷர் வெளிகளையும், முஸ்தக்கீன் பா லத்தையுங் கடந்து சுவர்க்கம்போய் அங்குள்ள அளவற்றசுகா நுபங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும், அன்றிநாம் இந்த பூலோகத்தில் ஜீவித்திருந்தோமேயானுல்.சுவர்க்கலோகத்தின் இன்பங்களை எப்படி அனுபவிக்கக்கூடும்? என்றூர்கள். எ-று

எனக்கு மவுத்துத்தா னில்லாவிட்டா-லெவர்க்கு மவுத்
தில்லை யுமறரசே, எனக்குத்தனதான காரியத்தை-யெவருமறி
யார்களிறையொழிய, எனக்கு நாயன் செய் நன்றிதன்னையெ
வருந் தெரியார்கள் மூமினீனே, எனக்கு மவுத்தெனு மக்கா
மதனி-லேற்றபணி விடை செய்யச்சொன்னன். (16)

(ஞா-பொ-ரை):- ஆகையால் உமறே! இன்னொரு ரகசியம் சொல்கிறேன் எனக்கு மவுத்தென்கிற மரணபான மாத்திரம் இல்லாதிருக்கும் பட்சத்தில் இந்தபூலோகத்தில் ஒரு வஸ்த்துவும் மரணத்தையநுபவியாது. நிட்சயம் அன்றியும் எனக்குச் சொந்தமான சில அம்ஸங்கள் உண்டு அவைகளை நீங்கள்யாரும் அறிந்து கொள்ளமுடியாது. அல்லாஒருவனையன்றி, மேலும் அல்லா எனக்கு அதிகமான நல்லகாரியமான சிலநன்றிகளைச் செய்திருக்கின்றான் அதையும் நீங்கள்யாரும் அறிந்ததே கிடையாது. எ-று

மலுஹறுகின்ஞன் வெளியாகினேன் - மஃஷூக்காகினன் ஆஷிக்கானேன் மலுஹறுனதில் இஷுக்காகினேன்-மஃஷூக் காயுஜூத் மவுஜூதானேன், மலுஹறுனதால் அருபமானேன்-மகுபியாகியே ரூபமானேன, மலுஹறுகியேசு ரூபமானேன்-மஹ்பூபாகியே மவுத்தாகினேன். (17)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்ன ஒருசூட்சமம் சொல்கிறேன் நல்ல அறிவைக்கூர்ந்து அறிந்துபாரும்-அல்லா இந்தபூலோகமாகவெளியாகினன், நான்வெளியாகினேன். அந்தவெளியாகுதலில் நான்ஆசையென்னுங் கொழுக்கில் கொழுகிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது அந்த ஒன்று இரண்டாகிவிட்டது, அவைஇரண்டிற்கும் மஉஷூக், இஷ்க்கென்று உண்டாயிற்று அந்த மஉஷூக்கு என்பது ஐம்இல் அதாவது உண்மையில் தாத்தாவாகவும் இஷ்க்கானது மவுஜூதாகவும் இருந்தது. அந்த உஜூதின் முதலாக்கத்தினுல் நான் ஆரூபஸ்தான மான ஆசையில் கொழுவிக்கொண்டேன் அப்பால் ஆசையின் ஏணியின் உதவியைக் கொண்டே இந்தஆலம் இன்ஸானில் இறங்கி வந்தேன். அவ்விதம் வந்ததால் ஸ்ரூபத்தை அடைந்து கொண்டேன். இப்போது அந்த ஏணி மறுபடி ஏறி என்மகுபில் ஒன்று சேர்ந்தேன். அதுதான் மரணம் என்பதாக உங்களுக்குக் காட்டிவிட்டேன். இதற்கேன்விசனம் என்றூர்கள்.

இன்ன மொருசெய்தி சொல்லக்கேளு-மெனக்கு மவுத்தில்லை றூஹு தாத்தை, மின்னும் றூஹுக்கு மவுத்தில்லையே, பிசுமில்லகுலமநாறுனைதி, லுன்னுமிதன்பொருளாருங்காணு

றுமக்குத்தெரிவதோ தெரியவென்று லென்னைப் பூவினிலடைக்க.. பின்னரென்னைக்கேளும் நான் சொல்லுகிறேன். (18)

(ஞா-பொ-ரை):- உமறே இன்னொரு செய்திகேளும், எனக்குமவுத்தானது, அசலான உஜூதாக இருக்கும் இந்தசரீரத்திற்கு, மரணமென்பது தந்தையாக இருக்கும் ஆனதினல் றூஹு என்பது மரணத்தைப் பெறப் போகிறதில்லை நானே ஜிஸ்மில் அஉலமாக இருக்கின்றேன். இந்தரகசியம் எந்தமனிதர்களும் காண்கப்போகிறதேஇல்லை உமக்குநான் அதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமானல் என்னை இத்தாதிஜனங்கள் பார்க்கும் படியாக எடுத்து நல்லடக்கஞ்செய்துவிட்டு அப்பாலே கேளும் அப்போது நான் உமக்கு இந்தமகாமை வெளிப்படுத்துகிறேன். என்றுதிருவாய் உதயம் செய்தார்கள். எ-று

றூஹு ஜிசுமானி மண்ணிற்சேரும் றூஹு சுபுஹானி நீரிற்சேரும், றூஹுசுல்தானி நெருப்பிற்சேரும் றூஹுறூறானிவாய்விற்சேரும், றூஹுல்லா தாத்திற் சேரும்-றூஹின் மரவான வாறிஃதே, றூஹு தனக்கொருமவுத்தில்லையே-றூஹு இன்சானிதானே துஞ்சும். (19)

(ஞா-பொ-ரை):- உமறே! இந்தசரீரத்தில், றூஹின் வகையில் ஏழுஇருக்கின்றன. இந்தஏழும் ஏழுநப்ஸுகளைக் கொழுவிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் ஒன்றுவது றூஹுஜிஸ்மானி என்பது நப்ஸ் அம்மாறுவாக இருக்கும். இந்தரூஹ் மண்ணிற்சேர்ந்துகொள்ளும். அதாவது நாவில் அடைந்துவிடும். அப்பால் றூஹு சுபுஹானியாக இருக்கும் இதாகிறது. நீரில்சேர்ந்து விடும். கண்ணில் அடைந்துகொள்ளும். அப்பால் றூஹுசுல்தானி என்பது இருக்கின்றது. இதாவது நெருப்புடைய மகாமாகிய காதில்சேர்ந்து கொள்ளும். அப்பால் றூஹ்றூஹானி எனபதானது காற்றுடைய மகாமாகிய நாசியில் போய் அடைந்துகொள்ளும். றூஹ்றூஹுல்லா தாத்தில் முத்லக்காத்து அதாவது. இருதய ஊசாட்டஓட்ட ஒட்ட

(ஞா-பொ-ரை):- ஆகையால் உமறே! இன்னொரு ரகசியம் சொல்கிறேன் எனக்கு மவுத்தென்கிற மரணபான மாத்திரம் இல்லாதிருக்கும் பட்சத்தில் இந்தபூலோகத்தில் ஒரு வஸ்த்துவும் மரணத்தையநுபவியாது. நிட்சயம் அன்றியும் எனக்குச் சொந்தமான சில அம்ஸங்கள் உண்டு அவைகளை நீங்கள்யாரும் அறிந்து கொள்ளமுடியாது. அல்லாஒருவனை யன்றி, மேலும் அல்லா எனக்கு அதிகமான நல்லகாரியமான சிலநன்றிகளைச் செய்திருக்கின்றான் அதையும் நீங்கள்யாரும் அறிந்ததே கிடையாது.

எ-று

மலுஹறுகின்ன் வெளியாகினேன் - மஃஷூக்காகினன் ஆஷிக்கானேன் மலுஹறுனதில் இஷுக்காகினேன்-மஃஷூக் காயுஜூத் மவுஜூதானேன், மலுஹறுனதால் அருபமானேன்-மகுபியாகியே ரூபமானேன, மலுஹறுகியேசு ரூபமானேன்-மஹ்பூபாகியே மவுத்தாகினேன். (17)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்ன ஒருசூட்சமம் சொல்கிறேன் நல்ல அறிவைக்கூர்ந்து அறிந்துபாரும்-அல்லா இந்தபூலோகமாகவெளியாகினன், நான்வெளியாகினேன். அந்தவெளியாகுதலில் நான்ஆசையென்னுங் கொழுக்கில் கொழுகிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது அந்த ஒன்று இரண்டாகிவிட்டது, அவைஇரண்டிற்கும் மஉஷூக், இஷ்க்கென்று உண்டாயிற்று அந்த மஉஷூக்கு என்பது ஜம்இல் அதாவது உண்மையில் தாத்தாவாகவும் இஷ்க்கானது மவுஜூதாகவும் இருந்தது. அந்த உஜூதின் முதலாக்கத்திஞல் நான் ஆரூபஸ்தான மான ஆசையில் கொழுவிக்கொண்டேன் அப்பால் ஆசையின் ஏணியின் உதவியைக் கொண்டே இந்தஆலம் இன்ஸானில் இறங்கி வந்தேன். அவ்விதம் வந்ததால் ஸ்ரூபத்தை அடைந்து கொண்டேன். இப்போது அந்த ஏணி மறுபடி ஏறி என்மகுபில் ஒன்று சேர்ந்தேன். அதுதான் மரணம் என்பதாக உங்களுக்குக் காட்டிவிட்டேன். இதற்கேன்விசனம் என்றார்கள்.

இன்ன மொருசெய்தி சொல்லக்கேளு-மெனக்கு மவுத்தில்லை றூஹு தாத்தை,மின்னும் றூஹுக்கு மவுத்தில்லையே பிசுமில்லகுலமநாஞனதி, லுன்னுமிதன்பொருளாருங்காணு

ருமக்குத்தெரிவதோ தெரியவென்று லென்னைப் பூவினிலடைக்கட. பின்னரென்னைக்கேளும் நான் சொல்லுகிறேன். (18)

(ஞா-பொ-ரை):- உமறே இன்னொரு செய்திகேளும், எனக்குமவுத்தானது, அசலான உஜீதாக இருக்கும் இந்தசரீரத்திற்கு,மரணமென்பது தந்தையாக இருக்கும் ஆனதினல் றூஹு என்பது மரணத்தைப் பெறப் போகிறதில்லை. நானே ஜிஸ்மில் அஉலமாக இருக்கின்றேன். இந்தரகசியம் எந்தமனிதர்களும் காண்கப்போகிறதேஇல்லை உமக்குநான் அதைத் தெரிவிக்க வேண்டுமாஞல் என்னை இத்தாதிஜனங்கள் பார்க்கும் படியாக எடுத்து நல்லடக்கஞ்செய்துவிட்டு அப்பாலே கேளும் அப்போது நான் உமக்கு இந்தமகாமை வெளிப்படுத்துகிறேன். என்றுதிருவாய் உதயம் செய்தார்கள்.

எ-று

றூஹு ஜிசுமானி மண்ணிற்சேரும் றூஹு சுபுஹானி நீரிற்சேரும்,றூஹுசுல்தானி நெருப்பிற்சேரும் றூஹ்றூறானிவாய்விற்சேரும்,றூஹுல்லா தாத்திற் சேரும்-றூஹின் வரவான வாறிஃதே, றூஹு தனக்கொரு மவுத்தில்லையே-றூஹு இன்சானிதானே துஞ்சும். (19)

(ஞா-பொ-ரை):- உமறே! இந்தசரீரத்தில், றூஹின் வகையில் ஏழுஇருக்கின்றன. இந்தஏழும் ஏழுநப்ஸுகளைக் கொழுவிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் ஒன்றுவது றூஹுஜிஸ்மானி என்பது நப்ஸ் அம்மாறுவாக இருக்கும். இந்தரூஹ் மண்ணிற்சேர்ந்துகொள்ளும். அதாவது நாவில் அடைந்துவிடும். அப்பால் றூஹு சுபுஹானியாக இருக்கும் இதாகிறது. நீரில்சேர்ந்து விடும். கண்ணில் அடைந்துகொள்ளும். அப்பால் றூஹுசுல்தானி என்பது இருக்கின்றது. இதாவது நெருப்புடைய மகாமாகிய காதில்சேர்ந்து கொள்ளும். அப்பால் றூஹ்றூஹானி எனபதானது காற்றுடைய மகாமாகிய நாசியில் போய் அடைந்துகொள்ளும். றூஹ்றூஹுல்லா தாத்தில் முத்லக்காத்து அதாவது. இருதய ஊசாட்டஓட்ட

நாட்டம் இந்த ஸ்பாவங்களின் கருவியாகிய. நினைவில் போய் ஒடுங்கி அடங்கிவிடும் இந்த றூஹுகள் ஆறும் ஆருதாரம் என்ற ஸ்தம்பங்களாக இருக்கின்றபடியாலே இவைகள் ஆறும் மரணத்தைப் பெருகிறதற்கில்லை ஆனல் றூஹுஇன்ஸானி என்பது மாத்திரம் ஒன்று பிரத்தியோக ஸ்ரூபமாக இருக்கின்றது அதாவது, தன்னுட்டம் என்றால் என்ன அதுதான் ஆசாபாசம் இனன்மும் அஃதென்னு? அதுதான் நான் என்ற இருவினை அதுதான் மரணத்தை அநுபவிக்ககூடியதாகஇருக்கின்றது

நபுசு அம்மாறத் தானதிலே-நடுங்கித் தான் சேர்ந்தால்
ஜபறூததாகும், நபுசுலவ்வாமத் தானதிலே நலக்கண் கலங்கில்
நாசூத்திலவர், நபுசுமுல்ஹிமா வானதிலே-நானுவிதமானுல்
மலக்கூத்தாகும் நபுசு முத்ம இன்னுதிவலே-லாகூத்து ஹையு
லகையூமாவர், (20)

(ஞா-பொ-ரை) நப்ஸ் அம்மாறத்திலே நடுக்கங்கொண்டால் அது ஜபறூத்திலே சேர்ந்துவிடும், இன்னும் நப்ஸ்லவ்வாமாவில் றூஹுகண்ணீர் விட்டுபோகும் அப்படியானுல் அதுநாசூத்தாகும், இன்னும் நப்ஸ் முல்ஹிமா வானது நாலாவிதமான எண்ணத்துடன் றூஹுவிஷயமானுல் அதுமலக்கூத்தில் போய்ச்சேரும். இன்னும் நப்ஸ் முத்ம இன்னுவில் ஒரே நினைவில் அடங்கிய றூஹாகியமஹான்கள் லாஹூத்தென்னும் எந்நாளும் தாயும்மான ஜ—லம் அழியாதசிபத்தில் பாய்ந்து தங்குவார்கள்.

எ-று

அருளும் ஜெம்கூத்து நாமாகிஞே-மானுல்மவுத்துண்டோ
மவுத்தாகினுல், வெருளைத் திருப்பினுன ஹயாத்தாகுவேன்
வேந்தர் நபுசுதாத் துல்லாநபி, பொளையிவ் விதந் தாஞேதவே
போதும் போது மென்றே யுமறங்-கிருளையறுத்தனர் விழித்து
வந்தே-யெங்கோன் மாமனே செங்கோலென் ருர் (21)

இப்படிச்சொலி யினுமுமறே-யியமபிக் கேண்மென இறசூல் சொன்ஞர், துப்புரவான மனமயங்குந்-துடராய் நபிதுந்தன் மயங்கு, மப்படியாய நாட்கணு சீறென்றே-யன்று
நான் சொன்னபடியாகுமே, யொப்பு முறமையு மில்லாதவுஞேதினன் குறுஆனுதிலே. (22)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் ஜெம்ஹுத்தென்றது நமது நாட்டத்தின் ஊசாட்டங்களாக இருக்கிறது அதை நாளாவட்டத்தில் பழகிக்கொண்டு வந்து ஒன்று படுத்தினவர்களுக்கு மரணநேரத்தில் வெருட்சியே இருக்காது. ஆனதினுலே அந்த ஜடலம் மரணத்தின் சில துர்விநி யோகங்களை விட்டும் விலக்கப்பட்டதாக எந்நாளும் ஆத்மம் ஹயாத்தாகவே இருக்கும் அந்த ஜடலமானது இந்த வுலகத்தின் எவ்விதமர்ம ஸாதனங்களை விட்டும் கண்விழித்ததாகவே சர்வத்ரங்களையும் எதிரே. இருக்கும் வஸ்துக்களைக்காண்பது போல வைத்துப்பார்க்கும் சக்தியைப்பெற்றுக் கொள்கின்றது. ஆகையாலே உமறே கேட்பீராக, மரணநேரத்தில் ஒருவன் தன் மனஸை மயங்கவிடுவானுகில் உடனே அவன் நப்ஸும் நடுக்கங்கொண்டுவிடும். ஆனதினுல்தான் ஒவ்வொருவனும் நப்ஸானதை நடுக்கத்தில் ஆக்கிவிடப்படாது. கூடியவரையிலும் தீரத்தில் நிறுத்தி ஒரு நிலையான தத்துவத்தில் அமர்ந்தால் அவன் கதிமோட்சம் பெற்றுக்கொள்வான்.

எ-று

தொலிக்கு மவுத்துண்டு மவுத்தாகினுற்-ருடர்ந்தமமாறத்து நபுசொளிக்கும் பலிக்கு சதைரத்தமவுத்தாஞுகிற்-பகர்லெவவாமத்து நபுசொளிக்குஞ், சலித்துத தான்மூளை மவுத்தாகினுறருங்கு முல்ஹிமா நபி சொளிக்கு, மொலிததொன்றிக்கொனறுவலித்த தாஞெலொக்க மவுத்தாகுவும் நபுசானதே.

(ஞா-பொ-ரை) ஜடலத்தில் தொலிக்கு மரணம் வருகிறபொழுது. நப்ஸ் அம்மாறத்தானது மறைந்துவிடும், அப்பால் சதையும் ரத்தமும் மரணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டபொழுது உடனே லவ்வாமத்தென்கின்ற நப்ஸானது. மறைந்துவிடும் அப்பால் மூளையானது மவுத்தாகிவிடும்போதும். முல்ஹிமா என்ற நப்ஸானது மறைந்துபோகும் அப்பால் ஜடலஉறுப்புகள் ஒன்றுகொன்று மாறுபட்டு நரம்புஸ்தானங்கள் வலித்துகொண்டதானுல் உடனே எல்லாம் நப்ஸுகளும் மரணித்துப்போகும்

நபுசு முதமஇன்னத்தானது-நாறுதனில் வேகாநீறநாகத்துவசு தனிலிருந்தாகி-நாமந்தானே முழங்குமா மவஜூதிலே, பவுசு நபுசதை மணதினனுது-பகரு மிருஷாதுக கித்தாபின்படி, கபுசோடறு ஷேறும்நபியிதசூல்-காபுஹே ஏஜனசாதிற்பாருமென்ருர். (24

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் மீதமிருக்கின்ற நப்ஸாகிய முத்ம இன்முவானது ஒன்றிலும் கலக்காத நினைவாக இருக்கின்றபடியாலே அதுவே தபோதனர்களின் நிஷ்டைக்குப் போதுமானதாக இருக்கின்றது. ஒருக்காலும் அதுமரணத்தைப் பெறுது அதை நிறுத்திக்கொண்ட ஜடலத்தையும் மண்ணுனது எப்போதுந் தீண்டாது. அதுவே இன்ஸானின் மவுஜூது. அதாவது தான் என்கின்ற தத்வஸாலியாக இருக்கின்றது. இதுவிபரத்தைப்பற்றி இருஷா தென்னும்கிதாபில் அதன்கிரந்தக்கர்த்தா கூறுகிறுர்-இந்த நப்ஸின்தத்துவத்தை. காப்-ஹே. ஐன். ஸாது. என்ற உயிர் அட்சரங்களை வாசலாத்தாக்கிப் பார்த்தால் உடனேதெரிந்து கொள்ளக்கூடும். என்று நமது நபிகள் நாயகம் வற்புறுத்துகிறுர்கள். எ-று

தொலிக்குமவுத் துண்டுமவுத்தாக்கிறைற் றெடரும் நபுசு
றூஹினையெழுப்பு, மெலிக்கும் சதைரத்த மவுத்தாகினுல்
மெல்லஎழுப்பிடும் நபுசுறூஹைக்கலிக்கு மெலும்புதான மவுத்
தாகினுர் கருனை நபுசுஹினை யெழுப்பும், பொலிப்பின் மூளை
தான் மவுத்தாக்கினுர்-புகழும் நபுசுறூஹினை யெழுப்பும்.

ஒன்றை யொன்றுதான் மறைத்துக்கொண்ட-லொக்க
மவுத்தாகும் நபுசாமஃதொன்று தாத்தொடு நபுசுதானு-முற்
ருர்சாகாது போய்விடாது, தொண்ட ராஞேர்க்குத் தான்றெ
ரியுந் தோஷியாஞேர்க்குத்தெரிந்திடாது, பண்டுபயஹாம்பர்
நபியிறசூல்-படைத்தோ ஞேதினுனென வோதினார். (26)

(ஞா-பொ-ரை) தொலிஎன்ற நப்ஸ் அம்மாரு மரணிக்கும் சமயம் நப்ஸ் றூஹ்ானி அதன்மகாமில் வந்து உதயஞ்செய்யும் அப்போது மரணிக்கிறவனுடைய சப்தம் அதிகரிக்கவும் சதையும் ரத்தமும் மரணிக்கிற சமயம் நப்ஸ் றூஹ்றஎன்பது தன்ஸ்தானமாகிய தாமரைக்காயில் வந்து நின்று மேலேஉள் நாவுக்கு கபாலத்திற்கும் மிடைவெளியில் கொழுவியிருக்கிற. வெள்ளை நிறமான குழாய் வழியாக வந்து அறிவையழிக்கும். அப்போது கண்கள் பஞ்சடையும், இன்னும் நரம்பு எழும்பு. மூளை. இவைகளை மரணிக்குந்தருணம் நப்ஸ் றூஹுல் லாவாஜது. தன்மகரம் ஆகிய செவியில் வந்துசிக்கலாடும், அப்போது மரணிக்கிறவனுடைய நாவு விழுந்து. ஸ்வாசந் தடங்கலில்லாமல் ஸ்லேற்பன ஆடைபடர்ந்து சங்காங்குழியில் பலகை போடும் அப்பால் காதடைத்துவிடும் கைகால் முதலா ஸமஸ்த அவயவாதிகளும் ஊசாட்ட ஒட்டஆட்டம்யாவும் அசைவின்றி ஒடிங்கிக்கொள்ளும் அதுதான் ஸகருத்தென்று ஜனங்களுக்கிடையில் பேசப்படுகிறது, ஆனுல் இந்த றூஹுகள் எல்லாவற்றிற்கும் அசலானதொன்று இருக்கின்றது அதுதான் றூஹுல்குதுஸிஎன்று சொல்வது அது எப்போது மற்ற நப்ஸுகளுக்கு வெளிச்சங்கொடுக்காமல் ஒளித்து விடுகிறதோ, அப்போதே மற்ற எல்லா நப்ஸுகளும் மரணித்து விடுகின்றன அது மாத்திரம் சர்வதத்வாதிகளையும் பொதிந்து அக்னிக்கும் காற்றுக்கும் இடையிலுள்ள ஒளிமயமாக இருப்பதினுலே காற்றுநூர்ந்தவுடன் அக்னிஅமரும் அக்னிஅமர்ந்தவுடன் ஒளிமறையும் அதுபோல சூரியசந்திர நப்ஸுகளெல்லாம் தன்னிலேநட்மாடியவுடன் ஒளியாகிய நப்ஸ்றூஹுல் குதுஸியானது சற்று ஒதிங்கிமறையும் மறைந்தஸ்தலம் நினைவாக இருக்கும் ஆனதால்தான் அதுமரணிக்க இடங்கிடைக்கவில்லை இதில் பூராவும் மனஸைக்கிரயம் செய்ததத்வத் தொண்டர்கள் தான் இதையுணர்ந்து கொள்வார்களே அல்லாமல்மற்றப்படி உலக மாய இருளில் தலையிட்டுத் திரிகின்ற தெண்டராமனகள் யாரும் இதையறிந்து கொள்ளசக்தி கிடையாது இதைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காகவே நான் மிஃருஜிக்குச்சென்றேன். அறிந்தேன் அறிவித்தேன் என்று நமதுநாயக சிரோமணி யவர்கள் திருவாயுதயமாஞர்கள், எ-று

மூர்க்கையுனக்குத்தா னுண்டாகினுல்-மூர்க்கை குலையப்
பெண்டனக்காகியே, ஆக்கை யழிந்திடும் நபுசைவிட்டே-ஆகா
சம் போகுமலக்குடனே, ஊர்க்கை குலைந்திடு மேலிருந்தா-
லுயிர்தானணிந்து கீழ்மேலாய்விடும், பார்க்குந் திசையெல்
லாம் நபுசுதானும்-பதறிப்பதறியே பணிந்துசாகும். (27)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் சொன்னதாவது யாதொருவன் தன்றூஹு பிரயாணமாகும் போதுஸ்வாச நிலையை மூர்ச்சையாகி விடும்படிச் செய்வானுகில் உடனே அந்த நப்ஸ் பெண்ஸ்ரூபமாகிவிடும்

அதைக்கண்ட நினைவானது மோகத்திற்குள்ளாய்விடும் அந்த வுடனே அவன் ஆக்கையும் அழிந்து போகும் நப்ஸூம்பதறிப் பறிபட்டுப்போகும்-றூஹூம்மலக்கல் மவுத்திடம் சிக்கிவிடும்'

எப்போ தினுந்தூக்கம் வெளியில்வந்தங்-கிருந்தே இருசெ
விவாயைமுடித். தப்பில்லாமறை தனக்குள்வந்து-சாடி மன
மதைத் திருப்பிவிட்ட, அப்போ திருகாலில் நின்றேறியே-யத
பாய்த் தாமரை தனிற்புகுந்தே, யெப்போதும் நினைவானது
வே யேகன் தெரிசனமானதுவே. (28)

(ஞா-பொ-ரை) ஆனதினால் தான் மனிதன் எப்பொழுதும் தன்னித்திரையை நினவாக்கி கொண்டு சூரியகலையில் ஸ்வாசத்தை யடக்கஞ்செய்து கொண்டுவரப்பழக்கம் பண்ண வேண்டியது அத்துடன் நினைவில் மற்றப்புலன்களையும் அடக்கம்செய்ய வேண்டியது அப்போதுதான் அந்த இரண்டு கலைகளும் உந்திக்கமலத்தில் நின்று உறூஜாகி தாமரையில் வந்து அடங்கியெழும்பும் அத்துடன் எந்நேரமும் நினைவை ஏகமாக ஒன்றுக்கிக் கொள்கிறதானது எப்போதும் ஆதியின் தரிசனமாக இருக்கும் அதாவது நினைவைத் தன்னுட்டத்துடன் சேர்த்துப் பொருத்துகிறதானது தன்னை எப்போதுமறிந்து கொண்டதாக இருக்கின்றது. எ-று

சொர்க்க லோகத்தி லங்கரைநாட்சொலுமிங் கறுபதாயி
ரவருடம், நிற்கும்போது முப்பது நாழிகை-யாநந்தம் சிரசுக்
குள்ளே, வர்க்கமா யங்கேசுபுஹூநேரம். வணங்கும் றூஹை
த்தான் விட்டானல்லா, நற்கால் நடந்துபோய்ப் பொழுத
டைந்தால்-நாடித்துனியாவை முடிக்கச்சொன்னன். (29)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் சுவர்க்கலோகத்திற்கு அரைநாள் நேரமானது இந்தபூலோகத்தில் அறுபதாயிரம் வருஷங்களாக இருக்கும் ஸூபுஹூநேரம் என்ற ஒத்தில் வணங்கும் றூஹானது தன்னடையில்கலைகளுடன் முப்பது நாழிகையும் சரிவர செல்பிடியாகும் பட்சத்தில் சூரியன் அஸ்மித்துவிடும் அப்போது கியாமநாள் முடியும் என்று அல்லாபெரிதானரகசியம் வெளியாக்கினன் இதைத்தெரியாமல் ஜனங்கள் என்னென்னமோ வாய் வந்ததெல்லாம் கியாமநாளின் கணக்கென்று

பிதற்றுகிறார்கள் மேலே சொல்லியகணக்கைப்பார்த்தால் சீக்கிரம் ரகசியமின்னதென்று விளங்கிக்கொள்ளமுடியும் எ-று

கிருமன்காத்திபு வரைந்தெழுதுங்-கணக்கை முன்கறினி
டத்திற்சேர்ந்தே, யிறுதத் துடனிசுருயீல் முன்போ-யிலந்தை
யிலையெழுத் தழியக்கண்டு, முருதா யிரணமிங் கில்லையென்
பார்-முதலோன் கற்பனை யதுபோலவே, நருத மாகவே யிவ்
வுயிரை-நாடிப்பிடித்திழுத் தழைத்துக்கொள்வார். (30)

(ஞா-பொ-ரை) மலக்கல் மவுத்து உயிர்வாங்குந்தன்மை எப்படி யென்றால். கிராமன் காத்திப் என்ற மலக்குகள் ஒருவனுடைய நாள்வழிக்குறிப்பை எழுதிமுடித்து முன்கர்என்கிற மலக்கிடம் ஒப்பித்துவிடுவார். அவர்கண்டுபிடித்து ... துல்முன்தஹா என்னும் இலந்தைமரத்தின் இவன் பெயருள்ள இலையை வீழ்த்துவர் அந்தஇலைஇஸ்ருயீல் மடியில் வந்துவிழும் அப்போது அதை இஸ்ருயீல் எடுத்துப்பார்த்து இரணநாள் இல்லை என்று கண்டு இருப்பு ஊர்இவைகளைக் குறிப்பாக கண்டு அதன்படிவந்து உயிரைப்பிடித்திழுப்பார் இதுதான் ருட்சயம் நோய என்றது மலக்கல் மவுத்துடைய தூதாட்களாக இருக்கும் அதன் உழவால் தான் மலக்கல்மவுத்தும் கிராமன்களும் ஒருவன் அந்தரங்கமானதைக்கண்டு பிடித்துக் கொள்கிறார்கள் எல்லா வற்றிற்கும் காரணம் இந்திரியசிலவுகள்! நாதத்தை பத்திரித்தானே அவன் நாதனாக இருப்பான். என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இது குறிப்பிடப்படத்தக்க தானநல்லறிவாக இருக்கும். எ-று

மலக்கல் மவுத்திரு காதிடையில்-வாழுங் கிணரதையடை
துக்கொண்டே, இலக்கத்துடன் கேள்வி கல்க்குக்குள்ளே-இரு
கண் பார்வையா முனகர்நக்கீர், கலக்கும் வாசிதான் கிருமன்
காததிப்-காணும் வெளியிலே நிறுத்திக்கொண்டு. துலக்க இன்
சானை விளக்கஞ்செய்து-சுகமா யிருப்பார்கள் சுவர்கத்திலே.

(ஞா-பொ-ரை) இன்ஸானில் இரண்டு காதுகளுக்கு மிடையில் ஒரு கிணறுபோல் இருக்கின்ற அக்கினி வீடானது. மலக்கல் மவுத்தின் தங்குஸ்தலமாக இருக்கும் இன்னும் அதுவே கேள்வி ஸ்தலத்தின் உதயமென்றும் நாதாக்களின் அபிப்பிராயங்கள். இனிமுன்கர் நக்கீர் என்னும் மலக்குகளும்

இரண்டுகண்களில் இருந்துதான் வெளியாகிவருவார்கள். அப்பால் சந்திர சூரியவாசிகள் என்னும் ஸ்வாசங்கள்தான் கிராமன் காத்திபுகளாக இருக்கும் ஆனதாலே மஹாத்மாக்களானவர்கள் இந்த சூட்சியத்தாலே ஷெ கருவிகளை. தன்வசப்படுத்தி அவைகளின் கட்டவுகளையுங்கடந்து சுவர்க்கலோகத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். எ-று

மூன்றுநாளைக்கு முன்னிதாக-மவுத்து வாரதை யறியலாகும், என்ற நாயகன் ருஞேதினன்-இகுத்த றபாவெனுஞ் ஜுஸுவிலேதான், பூண்ட அமுதுண்ணுங் காலையிலே, பொருமியெழுத்தொன்றை யுள்ளேவாங்கித், தாண்டி யுப ந்தேற்றி மூச்சைவிட்டாற்-சாகுவருங்கால மறியலாமே. (32)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாகுர்ஆனில் இகுத்தறபா என்ற அத்தியாயத்தில் மனிதனுக்கு மரணம்வருகிறதற்கு மூன்றுநாளைக்கு முன்னே அறியக்கூடியதத்துவத்தைதான் கொடுத்திருக்கின்றேன். என்று அருளிச்செய்திருக்கின்றான். இன்ஸான்காமில்க்காரர் மனிதன் ஆகாரங்கொள்ளும்போது உந்தியில் நின்றும் பிரிகின்ற சுவாசங்களைக் கணக்கிஎடுத்து அதில் கடைசி சுவாசத்தை இழுத்து உள்ளேவாங்கிப் பார்த்தால் ஷெ குர்ஆனில் நாயகன் சொன்னவிபரத்தை அறிந்து கணக்கை எடுத்துக் கொள்ளமுடியும். என்று விதித்திருக்கின்றார். ஷெய்குடைய சமுகத்திலும் பகுத்தறிந்து கொள்ளமுடியும். ஆனால்காமிலான ஷெயகாக இருந்தால்தான். எ-று

மாண்டு போனவர்மீண்டும்வந்து-மன்னர் நபியிறசூலே! தினார் மூன்றாம் ஜுஸுவிலே மூன்றாயத்தில் முறையின் முறை வழி தனிலே சொன்னார், தாண்டி யேறின மிஃறாஜிலே-தானமாகி தலங்களெல்லாம், வாழ்ந்தங் கிருக்கின்றன முறையாலதை-வாழ்ந்தோர் புவியில் வந்தோதினாரே. (33)

(ஞா-பொ-ரை) இப்பூலோகத்தை விட்டும் நிர்யாணதிசையடைந்தபிறகு நாயகமவர்கள் இத்தனை விபரங்களையும் உமறவர்களுக் கட்டுரைத்தார்கள். இதன் உதாரணங்களாய் குர்ஆனில் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் மூன்று சூத்ரங்களை எடுத்துக்காட்டினார்கள் இத்தனையும் தாம்மிஃறாஜி சந்திப்பில் நட

நதிருஸம்பாஸனைகளென்று நாயகமவர்கள் குறிப்பிட்டது. யோகிக்கத்தகுந்தது ரகஸிய மொழிகள். தாம்உண்டாக்கிய முறகின்பிரகாரம் காரியம் நடை பெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது ஸ்தூலசரீரியாகக்காட்டிவிடல் தங்களுக்குப் பொருந்தாதென்றுகண்டு அப்பால் சூக்கும சரீரியானதின் பின்னால் தெரிவித்ததானது. தீர்க்கதரிசனத் தந்திரம என்று இந்நூலாசிரியரான மஹாத்மா பெரியநூஹுஒலியவர்கள் உறுதிப்படுத்திக் கூறுகின்றார்கள். எ-று

நல்ல காலாமுல்லா மஃனாவிலே-நாளும் நபுசதின் காரியங்கள் அல்லல் படாமலே நிற்பதுவு-மதிலே யுயிர்நின்று போறதுவும், சொல்லும்படி கேட்டி நடப்பதுவும்-சுகித்து வெகுநாளைக் கிருப்பதுவும், வெல்லும் குருனாய்த் தானதிலே மேவுஞ் சொன்னதைச் சொல்லக்கேளுமே. (34)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் மஹாஜனங்களே! அல்லாஹுத்தஆலா நாயன் அவனது திருக்குர்ஆன் வேதத்தில் ஹே! நம்மையும் நம்றசூலையும் நமது வேதத்தையும் ஒப்புக்கொண்ட மனிதர்களே! கேளுங்கள்? நீங்கள் உங்கள் பூதநப்ஸுகள் உங்கள் ஜடலத்தில் சிக்கலாட்டஞ்செய்து விடாமலும், அந்த நப்ஸுகளில் உங்கள் ஆத்மாவானது நின்றுகொண்டு அப்பால் அவைகளை விட்டுப்பிரிகிர விதத்தையும் நாம்வேதத்தில் இட்டகட்டளைப்படி நீங்கள் நடக்கிறதும், இந்த பூலோகத்தில் நீங்கள் நீண்டகாலங்களாக ஜீவித்திருக்கும் தத்வங்களையும். மேல்வருமாறு சொல்கிறோம் என்று ஆண்டவன் விதித்திருக்கின்றான் என்றார்கள். அதாவது :- எ-று

தந்தன் ஷெய்குமாரானவர் பாற்-றன்னை யறிவதெப்படித்தானென்றாற், சொந்தப்பல்விதஞ் சொல்லிடுவார்-சொன்னதுபோதாதென்று சொல்லு மெந்தன் சொல்லதுந் தவறாதோ-வென்றாலெதிர் சொல்லும் ஆமெனவே, அந்தஹேமீமுல் காதிறுவையடுத்துக் கண்டாக்காற் தெரியுமென்றே.

(ஞா-பொ-ரை) உங்கள் உபதேச ஷெய்குமார்களிடத்தில் தன்னையறிவதின் விதம் எப்படியென்று நீங்கள் கேட்டீர்களானால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதமாக எடுத்துக் கூறுவார்கள்,

ஆனுல்கருமம் அவ்விதமெல்லாமில்லை. அதுவானது, ஹாமீம் என்றதில் அடங்கினதாக இருக்கின்றது. இதைத்தான் நீங்கள் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கின்றது. இந்த ஹே. மீம்என்று திக்றில்தவத்தை சாதிக்கச் செய்கிறவர்களே காமிலான பீராக இருக்கும். அந்ததிக்று பூரணநிலையாகிக் காட்சிதோற்றரவாகிற்ருனுல் அப்போது துமிக்ருஜியின் அந் தஸ்தைக்கண்ட பாக்யவானே அனுபவித்துக் கொள்வான் அதைப்பற்றி யாரும் சொல்லசம் மதிக்கவே மாட்டார்கள்.

எந்தன் றூஹி்தா ரூருமென்று-மெத்த னபுஸ்தா ஞரு மென்றும், எந்தன் கல்புதா ஞருமென்று-மெந்தனுறக்கந்தா ஞரு மென்றும், எந்த னினைவுதா ஞருமென்று-மெந்தன்மன துதா ஞரு மென்றும், எந்தன் மவுத்தை நானறியவேணு மென்ரு லியம்புவார் சாகிபுவே. (36)

(ஞா-பொ.ரை) இன்னும் நபியவர்கள் உமறேகேளும். என் றூஹானது. ரகஸியத்தில் ஆறுதத்வங்களை ஒட்டிநின்றது என்நப்ஸானது. ஆறுபிரிவுகளைப் பொறுத்திருந்தது. என்கல் பானது. ஆறுசெயல்களை உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தது என்னுடைய நித்திரையானது. ஆறுவித நோக்கத்தில் நடை பெற்றிருந்தது' என்நினைவானது. ஆறுவிதத்தில் ஆடிக்கொண் டிருந்தது இன்னும் என்இருதயமானது ஆறுவித ரஸ்தாவில் சென்றுகொண்டு இருந்தது. இவைகளின் விபரத்தையாய் இன்னும் மனிதன்தன் மரணகாலத்தை பறியவேணும் அது எப்படியென்று வினவும்போது காமிலான ஆசானுக இருக்கும் பட்சத்தில் அவன் வாய்மொழியின் விபரம் ஒரு ஆச்சறியகர மானதாக வெளியாகும் அவன்தான் ஸாஹிபு என்பவன் அப்படியல்லாதான் அதற்கல்லாதான் என்றறிய வேணும் என்ருர்கள். எ-று

மவுத்து வருமுன்னே பலகோலங்கள்-வந்து வந்துதான் வளைந்துவிடு, மவுத்துக்காகிய கோலமிது-வந்தங் கிசுருபீல் சூறாதிறைற், றெருதத்த மாங்கிச மெலும்புரோமஞ்-சொல்லும் நரம்புகளானவைகள், அவஸ்தைப் படும்பெரு மூச்சானது மாகவந்துதானெவ்விக் கொண்டே. (37)

தகுத்து மாருடிப் போனகாலந்-தன்னை யெவ்வித மறியக் கூடும் ஒகுத்து வந்தங் குபிரைவிட-வடலைவிட்டதே யுயிரானது ப்வுத்துவம் போச்சுக் கவுத்துவமாய்-பாழை பலவிதம் மானது வே. சவுத்து மவுத்தாயப்போய்த் தானம்விட்டுத் தாங்கும் பேர்களு, மொழிந்ததுவே. (38)

(ஞா-பொ-ரை) ஒருமனிதன் தன்துடக்கான அருகை யைக்கழுவிதுப்புறவு பெற்ருன்என்பதற்கு அடையாளம் என்ன வென்ருன். அவன்மரணிக்கு நாளை எதிர்காலக் குறிகளால் கண்டறிந்து கொண்ட ஆண்பிள்ளைதான் அப்பால் தன் ஜட லம் சிதையாமல் நிற்கும் ஸாஸ்வத ஆஸ்பதங்களை அப்போதே செய்துமுடித்து அணைக்கட்டு போட்டுக்கொள்வான் அப்படி செய்ய வல்லமையற்ற போது மரணம் விடுகிறதற்குச் சில தினங்களின் முன்பாகவே அநேகவிதமான நடமாட்டங்கள். வந்துஸம்பவிக்கும் எமகண்டம் என்னும் மாயவலையானது படீ ரென்று இவன் பேரில் வீசிவளைந்து கொள்ளும் இஸ்ருயீல் என் னும் நாசியின் நாடியானது அகோரித்து ஷெ நாசியின் துவா ரம் என்ற சூர்குழலினுல் ஊதும்படியான சுவாசம் சிக்கலாடும் போது தசை நரம்பு எலும்பு இரத்தஓட்டம் ஆகிய சகலகருவி கரணங்களும்முடை தெரியாமல் அவதிப்பட்டு சிதறுண்டு நிலை கெட்டு அவதிப்பட்டுசர்வ நாசம் அடைகின்றதருணம் தத்வபூ தமானஸ்வாச ஆரோஹணசத்து நசித்துப்போய் கறட்டு கறட்டு என்ற மோசக் கோளாறுகள் வந்து தீரமாக நின்று விட்ட அநாதிக்காலத்தில் இன்னதன் தன்னை அறிய எவ்வித முடியும்? கைசேதம் நெடுநாளைக்கு நம்பிவிட்டபாபம் இந்த பொய்யான ஏமாளி ஜடலத்தை மயக்கிக்கட்டையைப் போல் கிடத்திவிட்டு நாடக வேஷதாரி தன்வேஷத்தை மாறிவரும் வண்ணமாகமின்னல் வெட்டிமறைந்து போய்விடுமே அதிலும் சற்று தத்வம் அந்த ஹாமீம் திக்றை உருபடுத்தியதாக இருந் தால் அப்பால் அந்த ஆத்மா போய்ப் புகுதுகிற தரணத்தை யாவது அறிவிக்கும் அப்படியுமில்லாத மௌடீகர்களின் கதி யோ அதோகதிதான். என்ருர்கள். எ-று

கம்புங் கழையுநற் கயிறும்போல-காத்துக்கொண்டது தா னும் போச்சு இன்பசுகமான விந்தும்போச்சு-இயல்பாயுறங்கி

வுறக்கம் போச்சுத், துன்பக்கிடையாகப்பேச்சு மூச்சுஞ்-சொல்
லுங் கேள்வியானதுவும் போச்சு, அம்பு விழியானபார்வை
போச்சு-அப்பால் காதிறை யறிலாமே. (39)

இப்படிச்சொன்ஞன் சூபியத்து-இல்முபதினுலுந் தபுசீறி
லும் சொற்படி சொன்ஞ லும்முல் குருன்-ஶேற்றுய் பதினுரு
யத்தினுமே, நற்படி சொன்லுன் பிக்குஹதிலே-நாளும் றம்சி
லும் லொமீருவிலு, மெய்ப்படி சொன்ஞன்மேலு-மெய்யா
முஹயிதீனைப் பிடித்துக்கொள்ளே, (40)

(ஞா-பொ-ரை) இந்த ஜடலத்தில் கழையும் கயிற்றை யும் போல பிணைத்துக்கொண்டிருந்த றூஹானது நூர்ந்து போனபோதே இந்தஜடலத்தில் இருந்து ஊறியஉதயஞ்செய்து உலகத்தின் பலகிருத்தியங் சளுக்கும் காரணமாக இருந்து அரசுசெலுத்தின இந்திரியதத்வாதிகளும் பாடுசாய்ந்து போயிற்று அப்பால் உல்லாசசுகா நுபவங்களுடன் நித்திரை செய்கின்ற இன்பங்கள் வலசை வாங்கிவிட்டது அப்பால் கீழ்ராஜாங்க அதிகாரிகளான பேச்சுமூச்சு கேள்வி. முதலான முக்கிய தத்வாதிகளும் தத்தம் உத்யோகத்துரிதம் இழந்து போய் ஒடுங்கிறது இதற்கெல்லாம் மூலாதாரப்பொருளாய் இருந்து ஜடலத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்த நேத்திராதிகளும் தமது பார்வைகளைக் கைபிழந்து மழங்கிற்று இதற்குப்பிறகு தான் என்னையறிய வேணும் என்று சுத்தபேடித்தனமாக எண்ணியிருக்கின்றீர்களோ! என்று அல்லாகுர் ஆனில் நல்ல வெட்டவெள்ளிச்சமாக அருளிச்செய்திருக்கின்ருன். அதைப்பதினன்கு இல்முகளையும் கரைகண்டு தேர்ந்த மஹான்களானவர்கள் தப்சீறுல் சூபியத்தில் விபரிக்கின்ருர்கள் அறிவுடையவர்கள் கண்டறியலாம் என்று. மஹாத்மாவான இந்நூலாசிரியர் வற்புறுத்திக்கூறுகின்ருர் நமது றசூல் நாயகத்திற்கு மேற்கூறிய விபரங்களைப்பற்றி அல்லா உம்முல்குர்ஆன் என்னும் மிஃருஜிரகசியம் என்றதில் அறிவித்தான். அதாவது பன்னீராயிரம் திருவசனங்களையும் பதினறு ஆயத்துகளில் எடுத்து அவிழ்த்தான். அதுவே தத்வாதிகளையே பிக்ஹு என்றதிலேயும், அப்பால் றம்சிலேயும், பிறகு லுமீரு என்றதிலும் விவரப்படுத்திவிட்டான் இன்னும் சில இரகஸியங்களும் மிஃருஜியில்

எடுத்துக் கையாடப்பட்டது அதானது செல்லவும் படாது சொல்லிவிடவும் வேண்டும் சொல்லித்தான் விடுகிறேன் அதாவது முஹம்மதே உமக்கு நாமே குருவாக இந்தக் கடலைத் திறந்து காட்டினேம் இனிஉமது உம்மத்துகளுக்கு என்மகுபூபு செல்வக்கண்மணியான ஸ்ரீ வாலேமனேன்மணி ஜகத்சற்குருமணித்த்வசிகாமணியான முஹியித்தீன்தான் சகலஜனநாயககுருமணியாக இருக்கும் ஆரிபீன்கள். ஒவ்வொருத்தரும் தமது மிஃருஜியில் தெரிசனை செய்யும் ரகசியஸ்ரூபமானது. அந்த என் முஹியித்தீனு என்னும் தேவதா விருட்சத்தைப்பிடித்தவர்களே குதுபுகளாவார்கள். அல்லாதார் எல்லாரும் கதியொன்றும் இல்லாத பொல்லாதாரே என்ருன் என்ப நபிநாயகக்கடவுள் திருவாய் மதுரமழைமாரி சொரிந்தார்கள். உசிதக் கருத்து இதில் முஹியித்தீனைப்பற்றிய ஆந்திரீகசங்கதியைப் பற்றி சிலதறீக்கத்தின் புண்யவான்கள். வாய்சொழுத்துக் குளறுவார்கள் அவர்களை ஷை குருநாயகமவர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது துபிஹாணி என்னும் அறபியச் செய்யுளை ஆராய்ந்து பார்க்கும் படியாக நான் அவர்களுக்கு ஒரு வியாபகம் வருத்துகின்றேன் தயவுசெய்து அந்நண்பர்கள் அதைசற்று உற்று நோக்கவேண்டியது இங்ஙனம். உரையாசிரியன். எ-று

காபு ஹே-எ-ஐன் சாதோடைந்து-ஹறுபேழரை தவு
ருத்து மூசா,தோகைஹேமீம் ஐன்சீன்காபோடைந்துந்-துலங்
கவேழரை சபூறு தாவூத், மோக அலிபுலாம் மீம்றேய்நாலு-
முறையாமேழரையின் ஜீலீசா, ஏகும் அல்ஹம்தா மைந்தெ
முத்து-மிறசூல் நபிபுறுகானேழரை. (41)

(ஞா-பொ-ரை) காபு ஹே. ஏ. ஐன் ஸாது. ஆகிய இந்த ஐந்து ஹறுபுகளாலும் வேதங்களின் அமைப்பு ஏழரைக் கணக்காலே-மூஸாநபியிறங்கி தௌருந்து வேதமாகச்சமைந்தது. அப்பால் ஹே.மீம்.ஐன். ஸீன் காபு ஆகிய இவ்வைந்து ஹறுபுகளுங்கூடி ஷை ஏழரையான கணக்கில் தாவூது நபிக்கிறங்கிய ஸபூர் வேதமாகச்சமைந்தது. அப்பால் அலிபு. லாம். மீம். ஹேய். ஆகிய இந்நான்கு ஹறுபுகளைக்கொண்டு ஷை ஏழரைக்கணக்கில் சரிபட்டு ஈஸாநபிக்கிறங்கிய இன்ஜீல் வேதமாகச்சமைந்தது. அப்பால். இந்த மற்ற

மற்ற அட்சரங்களுக்கெல்லாம் வேதங்களுக்கெல்லாம் அடிப் படையாக அல்ஹம்து என்னும் ஐந்து ஹறுபுகளைக்கொண்டு அதே ஏழுரைக்கணக்கின்படி நமது நாயகமவர்களுக்கிறங் கின. புறுக்கானுல் அலீம் என்னும் நாலாம் வேதமானது. சமைந்திற்று. எ-று

இந்த ஹறுபுபத் தொன்பதையு-மிறசூல் இசுமில் லகுல மாக முந்த அர்றபீக் குல்லகுலா-முறையார் கலிமாவின் பொ ருளானது, சொந்த மாமுஹம்மது நபிக்கு-துலங்கும் றூஹு தா னடக்கும் நேரம், விந்தைநாயகன் சொன்னுன் சொன் னேன்-மேலோன் புஹானல் லதீஜு சுவில். (42)

(ஞா-பொ-ரை) ஆகையாலே ஷெ வேதங்களுக்குக்கருப் பொருளாய் எழுந்ததிருஅட்சரங்கள் பத்தொன்பதையும் ஒரு சேரத்திரட்டி நாயன் ஒருஞானசூத்ரத்தை உண்டாக்கினுன். அதுதான்-அர் றபீக்குல், அஉலா, என்றது. இது தௌஹீ துக்கலிமாவின் அர்த்தத்தைப் பொதிந்ததாக இருக்கின்றது. நம்துவள்ளலாகிய கத்முல் முர்ஸலீன் அவர்களின் திவ்யாகர மான திருறூஹானது சுவர்னலோகம் நடக்கும்ஸமயம் அதை தான் ஜிபுரீல் கொண்டுவந்திறங்கி நாயகமே! ஆண்டவன் இந்ததிருசூத்திரத்தை இதுசமயம் தேவரீரை உச்சரிக்கும்படி யாகக் கட்டளையருளினுன் என்று கூறினுர். அதேபிரகாரம் நாயகம் இந்த சூத்ரத்தை வாயில் மொழிந்தவர்களாய். றகு மானுடைய ஹலரத்தில் ஒன்றுபட்டுக்கலந்தார்கள். நாயகம வர்கள் இதைத்தான் இஸ்முல் அஃலம் என்றுர்கள். இதில் உள்ள அட்சரங்கள் எல்லாம் தத்வஅட்சரங்களாக இருப்பதா லே இதை எவனெருவன் அதன்சட்டப்படி தவறிடாவல் கா மில் சமுகத்தில்வைத்து உற்சாடணம் பண்ணிவருகின்றுனே அவனுக்குப் பூலோகத்திலும் ஸமஸ்த செல்வாக்குகளும் உண்டு இதுதிருக்குர்ஆன்ஷரீபில் சுபுஹானல்லதீ என்ற திருஅத்தி யாயத்தில் நாயன் விட்டுக் காட்டியிருக்கின்றுன். எ-று

ஏகன் புறுக்கானி ஏடுவ்துவா-மிறகூ லின்சான் காமிலா கச் சொன்னுன், மோகமுடன் சொன்ன சூபியத்தில்-முறை யாரிமாம்கள் தம்முறை யஃதாம், தோகை மயிலான நபிபேரி

தொலேவுயாருகங் கொண்டுணர்ந் தோர்தங்களாக- மகிழவே ங்கவர்க்கு-மரியவுதவுசெய் அல்லாஹுவே. (43)

(ஞா-பொ-ரை) ஷெ திருசூத்ரமான இஸ்முல் அஉலமா து. குர்ஆனில் நடுமத்திபஸ்தானத்தில் வைத்தான் மனித லர்க்கத்தார்களுக்கு இதைக் கையாடுவதால் காமிலாகிவிடும் படியாக சயிக்கினே செய்திருக்கின்றுன். தப்சீர் சூபியத்தில் அதன்பொருளாசிரியரான இமாம் ஆதியவர்களும் இந்த முறைமையே உசிதப்படுத்தி இருக்கின்றுர்கள். ஆகக்கூடிய இந்த இஸ்முல் அஉலதின் தவத்திற்கு அடிப்படையான ஜப மானது றசூல் நாயகமவர்களை யாதொரு குறைவுபாடின்றி மனவில் உருக்கமாகக் கொள்வதாக இருக்கும். எ-று

போற்றும் நபுசுதான் மூமினுகும்-போற்ரு நபுசுதான் வைத்தானென்ருர், ஆத்துமம்போற வேளையிலே-யாரா லாகி ரு செறுத்துக்கொள்ளக், காற்றுங் கடலுமே கலங்குமாறு- லங்கும் நபுசுக்குள் ளினங்களெல்லாம், சாற்றுந் தக்குவாவி துபாத்திலே- சாருங்கா ளென்ரு ரிறசூலுல்லா. (44)

(ஞா-பொ-ரை) ஆனபடியாலே நாயகமவர்கள் உள்ளும் றமும் ஒத்ததாக எந்தநம்ஸு உருக்கங் கொண்டு புகழ்கின்ற ாம் அதெல்லாம் கடைசியில் மோட்சகதியடைந்து விடும் ங்கள் நாயகசிரோமணியவர்களைப் புகழாத பாமரமூடநப் ஸுகளெல்லாம் திட்டமாக நகரயாதனைக் குள்ளகும் ஏனென் ருல் நாயகமவர்களைப் புகழாத நப்ஸுகள் உயிருடன் வாழும் பாதே அந்தகார இருட்பிழம்பால் மூடுண்டு அவைகள் பூமி யில் செய்யப்படும் தவங்கள் அடங்கலும் ஈமானில் உறுதி இல் லாத ஒருபெரிய நோயால் பீடிக்கப்பட்டுக கெட்டு மனித தத் வல்லமை களெல்லாம் உரிபட்டு இறுதியில் மரணிக்குந் தறு வாயில் அந்த நப்ஸானது இப்லீசுடைய பாதத்திறத சாஷ் டாங்கம் செய்வதால் அதனுடைய கெட்ட சுருபமே இவனு டைய நப்ஸின் சுருபமாக மாறுபட்டு நகரவீடுபோய் ஒதுங்கு கிறது. அந்தஆத்மாபோகுற சமயத்தில் எவராகிலும் அந்த ஹா வெள்ளத்தைச் செறுத்துக்கொள்ள முடியுமா? எ-று

ஒன்று மறியாத மூடர்கட்கு-மொக்க அறிகின்ற வுலமாக் ட்கும், நின்று விளையாடும் முயிர்போய்விட்டால்-நேர்மை

யொடுமிவர் மனமில்வந்த, கொண்டு வருகின்ற செய்திகளை
கூவவே யதைநம்பிடாதே, வெளியிலே என்றும் நின்று
கொண்டே-இல்லல்லாஹு வென்றோதுவதே. (45)

(ஞா-பொ-ரை) ஒருநப்சுக்கு மரணம்வந்தடுத்த சமயம் ஜடலநப்சுகள் ஒன்றுடன் ஒன்றுமுரண்பட்டு சண்டமாருதச் சூறுவளிப்புசலில் சிக்குண்ட கொந்தளிப்புடைய கடலும் அலையும் போல் கலங்கி பூதநப்சுகளெல்லாம் அதன்தன் நிலைமைகள் தடமாறிவிடும் அதற்குமுன்னமே ஜனங்களே! நீங்கள் தக்வாவை உறுதிப்படுத்தி இதுபாத்தில் அதாவது நப்சுடன் ஒருநிலை கொண்டு விடுங்கள் என்று நாயகமவர்கள் விதித்தார்கள். அத்மாஎன்றது யாதொன்றும் அறியாத மூடர்களும் எல்லாம் தெரிந்து அறிவில் தெளிவுபெற்றிருக்கின்ற நாதநாதாக்களும் ஒன்றாகத்தான் இந்தபோதைக்கும் தக்வாவையுடைய நப்சுகளின் ஹவாவினாலே அவைகள் அடிக்கடி தமது இனபந்துக்களிடம் மனமில்வந்து அது வேண்டுமிதுவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கின்றதாலே அந்தநப்சுகள். திட்டமாக பூரணலோகம் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனதாலே கலிமாவின் இதுபாத்துகளான இல்லல்லாஹு என்ற திக்றை வெளிவாசலில் வைத்து மொழியாமல் இருதயத்தில் வைத்துப்பொதிந்து நினைவில் உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டியது. எ-று

பத்துபேருக்குக் கேள்வியில்லைப்-பயமுந்தானில்லை யோரிடத்தும், உத்தமரிறசூலோதினா-ரொருவன் காரிய மிவரறி
வார், எற்றும்படி யிதுகுர்ஆனிலே-யெங்கோன்சொன்னதை
யியம்பக்கேளு மத்தியிற் கால அலம் அஃதுல்லக்கஜுசுவிலி
வை யெல்லாம் வகுத்திட்டானே. (46)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாவின் திவ்யகலாமைக்கொண்டும் பத்துப்பேர்களுக்கு மஹ்ஷரில் கேள்வி இல்லை யென்று நாயகமவர்கள். சொன்னார்கள் அல்லாகுர்ஆனில் காலஅலம் என்று திருஅத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டபடி இருக்கிறது. எ-று

தெரியாத சின்னஞ்சிறுபிள்ளைக்குந்-தெரிந்த பெரியோர்க்
குமொருபாத்திஹா, கெதியே கொடுக்கு மென்றிவரோதி
னார்-கேவலமான கவலையில்லைச், சுரியான்ப்பாஷை தன்னை

[illegible]ண்டு-சொன்னானீரைந்து ஜுசுவானதே விரிவாயறிவான
[illegible]லாமைப்பாரு-வேந்தன்றான் சொன்னான் குர்ஆனிலே. ()

(ஞா-பொ-ரை) அறிவு தெரியாத சிறுவர்களுக்கும் எல்லாம் தெரிந்த உலமாக்களுக்கும் ஒரே பாத்திஹா போதும் என்று சொல்பவர்கள் கேவலமான அறிவீனர்கள். அதாவது. சுரியானிபாஷையால் அறிவிக்கப்பட்டபத்து அத்தியாயங்களை குர்ஆனில் வைத்திருக்கின்ற பாகங்களில் ஆண்டவன் படுத்துகின்றான் பாருங்கள். என்று ஆண்டவர்கள் அருளிச்செய்திருக்கின்றார்கள். எ-று

உபாத்துப் படலம்

பூரணம் பெற்றது

ஆக படலம் 12இல் திருப்பாடல்கள் 271

மஹ்ஷர் கேள்விப் படலம்

தொங்கல்.

நாளை மருஷறில் நபுயுல்லாவும்-நபியினும் மத்தோரனை
வோர்களும் வேளை மூஸ்தகீம் கடக்கும்போது-வேண்டாமென
வென்றே இபுலீசுதான், ஆளு முமது சொற் கேட்டபேர்க
ளாகத் தெரிந்து தான் கூட்டிப்போகும், ஏழையென் சொல்
லைக் கேட்டபேரை-யிங்கே கூப்பிட ஞாயமுண்டோ. (1)

(ஞா-பொ-ரை) பின்னால் வரும் மஹ்ஷருடைய ஸ்தானத்தில் நாயகமவர்களும் அவர்களின் உம்மத்துகளான வர்களும், சிறாத்துல் முஸ்தக்கீன் பாலத்தின் மஹாகடவுளைக் கடக்க இருக்கும்போது இப்லீஸ் நபியவர்களின் சமுகம் வந்து நபியே இதென்ன எல்லோரையுஞ் சேர்த்துக் கூட்டிக்கொண்டு போகின்றீரே அதெப்படி துனியாவில் இருக்கும்போது உம்முடைய கட்டளைபால் நடந்தவர்களை மாத்திரம் நீர்கூட்டிச் செல்லலாம். அப்படியுல்லாமல் துனியாவில் இருக்கும்போது நான் வழிகாட்டின இடமெல்லாம் கழுதைகள்

போல் அலைந்து செய்துவந்த என்செல்லமக்களை என்வசம் கூட்டியனுப்பிவிடும் இதோ இப்படிக் கூடிகூட்டிக்கொண்டுபோகிறேன் நரகத்தின் விரகுக்குத்தகைக் காரன் நான் என்பது உமக்குத் தெரியுமே. என்று மல்லுப் போடுவான். எ-று

திருவாயென்சொல்லைக் கேட்டபேரைச்-சேர்த்துக்கொள்ளுவே ளுனெனவே குருவே யுமக்குநான் சொன்னபடி-கூட்டிக் கொண்டு போமென்முன் பின்னர், மருவார் நபியுமும்மத்தோர்களும் வருகையில் வழிமறித்தானப்போ, தருமசுருபமில் லாதவொரு அல்லாதனைநோக்கி நபிசொல்லுவார். (2)

(ஞா-பொ-ரை) அதற்கு நபியவர்கள் இப்லீசை, மறுத்தார்கள். மறுபடியும் இப்லிஸானவன்! ஒ குருவான நபியே! இதென்ன ஞாயம் உமது உம்மத்துக்களை நீர்சேர்த்துக்கொள்ளும் எனது உம்மத்துகளை நான் சேர்த்துக்கொள்வது தானே ஞாயகம் சரி நான் கேட்பது நியாயந்தானு அல்லது அநியாயமா நீரே சொல்லும் என்று விதண்டாவாதம் பண்ணி வழிமறியல் செய்தான் அப்போது நாயகமவர்கள் அல்லாவைநோக்கி சொல்கிறுர்கள் என்னவென்றுல். எ-று

அல்லாவேயிவ மறித்துக்கொண்ட,தாலே யெப்படி நான் வருவேன்-ஒல்லா முன்சொன்ன வல்லவன்ரு, னும்மைக் கொண்டு நீர் வருவீரென்ருன்-எல்லாம் படைத்தாளு நாயனே. நானெனைக் கொண்டவிதம் வருவே னெனச், சொல்லனஃதொன்றுந் தெரியே னெனத்-துய்யநபி சொல அவன் சொல்லுவான். (3)

(ஞா-பொ-ரை) நாயனே! இந்தக்கொடியவன் நடுவழி மறிக்கின்ருனே இனிநானும் என் உம்மத்துகளும் எவ்விதம் அப்பால் போகமுடியும் என்றதற்கு அல்லாகுத்தஆலா ஹே! என் ஹபீபே! உம்மைக்கொண்டே நீர் வருவீராக என்றுத்திரவிட்டான். அதற்கு என்னைக்கொண்டென்றுல் எனக்கு அர்த்தம் புரியவில்லை. நீதான் அதை அருளிச்செய்யவேனும் என்று கேட்டார்கள். அதற்காண்டவன் சொல்வான். எ-று

ஆர்க்கு முடையோரே ஹபீபேநீதியான ஹிம்மத்திங்குமக்கில்லையே-ஊக்கமுடைய வரும்மைக்காண, வுண்டோவுல

கிலும்வானதிலும்-தாக்கமுட னென்றுஞ் சொல்லமாட்டேன், அன்மூனுர்முளப் பலம்போலவே. ஏர்க்கும்படியிப்லீஸைத், தள்ளி, யிங்கேவாரு மெ ஈறிறை போதினன். (4)

(ஞா-பொ-ரை) ஹே! எல்லா ஜிவாசிகளுக்கும் முதற்காரண கருவிகளாக இந்து வந்த என் ஹபீபே! கேளும் உம்முடைய பலத்தைப்பார்க்கிலும் நான் உலகத்தில் எந்த ஒருவஸ்தையும் படைக்கவேஇல்லை அதுபோலவே வானத்திலுங்கிடையாது. இதற்குமேல் நான் என்னதான் சொல்வேன் ஆனதால் நீர் உம்முடைய பலாட்டியத்தால் அந்தல அத்துல்லாவைத்தள்ளி விட்டு இப்பால்வந்து சேரும் என்ருன். எ-று

சதியனிபுலீ சுபழிக்காரன்மா. சாதனையுள்ள கள்ளபயல்நிலையை யறியாமல் விட்டமூடன், வீணில் மறித்துக்கொண்டானதனுற் பதியிலெப்படி வருவேனெனப், பயஹூம்பர் நபி முறவிறை-யதிகார முண்டாயிருக்கில்வாரு, மல்லாதிருக்கிற் போமென்றுரைத்தான். (5)

(ஞா-பொ-ரை) அதற்கு நாயகமவர்கள். சதிகாரனான அந்தபாவி இப்லீசு விதியுடன் எதிர்த்து முரண்பட்ட பாவியல்லவா? மேலும் அநேக விதமான கள்ளத்தனமும் வஞ்சனை சூபாடங்களும் உடையமகாசண்டாளன் ஆயிற்றே அந்த கொடியவனுடன் நான் எந்த விதத்தில் பலஞ்செய்து கடப்பேன். என்ருர்கள் அதற்கு நாயன் ஹபீபே! அவனையடக்கும் சகல வல்லமையும் உமக்கு இருக்கின்றது. ஆனதால் அந்த அதிகார வல்லமையைக் கொண்டு நீர் அவனை மிகைக்க ஏலுமானுல் கடந்து வாரும் இல்லையானுல் திரும்பிப் போகும். என்று நாயன் உத்தாரம் செய்தருளினன். எ-று

மண்ணின் மஹ்ஷறு நிலையானது, மண்டலமூன்றிற், கப்பால் நின்றே-யெண்ணும் நாயகத் தனமாவை னிருந்தான் ஏம்குலாவை விட்டே-அண்ணும் பார்வைகண்ணுச்சியிலே, யென்று பாரும் நீரின்று பாரும் நின்று விளையாடுங் கண்ணை முடி, நீண்ட அலிபோடே நின்றஹூவே. (6)

(ஞா-பொ-ரை) இந்தபூமி தொடுத்து மூன்றுமண்டலங்களுக்கு மிடைநடுவே மஹ்ஷரின் வெளியான்து தோன்றிவிடும். மாலிக்குல்முல்க்காகிய நாயகன் ஜம்உல்லாவை விட்டு

அங்கு அபுரூப தோற்றவடிவில் ஹக்த ஆலா வெளியாகுவான் அதன் விபரம் மஹான்களான ஞானவான்கள். இருகண்பார்வைகளையும் உச்சிகடு நேரேவைத்துநோக்கிய நோக்கத்துடன் வாசியும் இட வலம் சாயாமல் கதிர்முனைபோல் பார்த்தால் பூரணத்தின் அதிகாரக் கொலும ஹ்ாமண்டபமேடையானது தோன்றும் அடபோது ஹக்குஜோதிமயமாக நடனமாடிக் கொண்டிருக்கிற கோலந்தெரியவரும் ஹஷ்றுடைய மைதான முந்தெரியும் சிறுத்தும் தெரியும் இபுலீசுசெய்கின்ற வழக்கும் தெரியும் இருகண்களையும்மூடி விட்டுப்பிரியாத அன்புடன் நினைவை ஹூஎன்ற திவ்ய அட்சத்தைப் பொதிந்து ஜபிக்கும் படியாக அந்தபோதனர்களை நா ன உறுபுறுத்துகின்றேன்.

நிற்கும் நிலஞ் செம்புத் தரைபோலுமந், நிலத்தை சூழ்ந்து நரகானது-கைக்குமேல் நிற்குங் கதிர் சூரியன், கதிருமுகமெட்டாய் எரி வீசுமே-ஒக்கும் நாயக ரதின்மேலிருந்தொவ் வென்ருய்கேள்வி கேட்பானவை-னெற்குமிதுகொப்புத் தவ்ஹீதான இல்லா சொன்னன் குர்ஆனிலே-பக்கம் பாராமலில்மைப் பாரும், பார்த்தாலறியலாம் ஹேமீமிலே. (7)

(ஞா-பொ-ரை) மஹ்ஷருடைய வெளியின் நிலங்களெல்லாய் செம்புத்தரையாக இருக்கும். அதைச்சூழ்ந்திருக்கும் படியானது. நரகநிரயங்கள் இருக்கும் மனிதரின் கையுடைய உயரத்திற்கு மேலாலே சூரியன்வந்து நிற்கும் அவ்விதம்வந்து நிற்கும் படியான சூரியனும்-எண்கோணமுகமாக நின்று கிரணங்களை வாரி வீசும் அல்லாவானவன் அதன்மேல் வீற்றிருந்து தான் கேள்வி கணக்குகேட்பான் அது ஒவ்வொருகல்குகளையும் தனித்தனியாகவே விட்டுக்கேட்கப்படும். இதுவானது குர்ஆனில் தப்சீருடைய உலமாக்களின் கருத்தானது இப்படித்தான் இதுநுனிப்பார்வையாகப்பார்த்தால் சப்பரம் பரியாது உள்நுழைந்துபார்த்தால் அதாவது ஹே மீம் என்றதின் திரையைத் திறந்துபார்த்தால் அப்போது அறிந்துகொள்ளலாம்.

மூலம் கருமூன்று முண்டகத்தில், முழுதும் நிலையா நிற்கும் றூஹு-பாலை யதுசூழ்ந்து பசியானது, பார்க்கும் நரகது பரியானதே-யேல அதர்குமே லிருகண்ணனை, திருசெவிரண்டு

மாடிநிற்கும் கோலமான ஹக்கானவன்ருன்; குல்லாவான மூடிவிட்டனனே. (8)

(ஞா-பொ-ரை) மூலக்கருவானது உந்திதாமரை முண்டம், என்றமூன்று மண்டலத்திலும் ஊன்றிய நிலையாக இருக்கின்றது. அதுதான் றூஹுடை காந்தியாக இருக்கும். அதற்கு மேலே சூழவளையான நிற்கும் குழாய்தான் சிறுத்துல் முஸ்தகீம் பாலம். அதன்கீழே தான்பித்திருக்கின்றது. அதுதான் நரி என்கின்ற அக்னி உதயஞ்செய்கின்ற நகரமாக இருக்கும் அதற்கு மேலதான் செவிரண்டும் சூரிய மண்டலம் அதில்தான் சாந்தியின் அசலியத்தாயகி கேள்விப்புலன்கள்தான் ஜலாலியத்தின் தீரமான கேள்விகளை வாஸ்தவமாகவே எதிர்ப்பில் விட்டுக்கேட்டும் அப்படிக்கேட்கும் சக்தி எதர்க்குடையதோ அதுதான்கருமம் அறிவுடையவன் அறியட்டும் அதற்கு சமீபமாக இருக்கின்ற! இருகண்களுந்தான் சுவர்க்கலோகம் என்பதாம். அந்தமகாமை எத்திக்கொண்டபோதுதான் அதன் இன்பசுகானுபவங்கள் தெரியும், எ-று

இந்த நிலையாகு மஹ்ஷருன, தில்மைப்பாருங்காள் மூமின்களே அந்த லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு அலிபுடன் லாம்மீம் ஹேயானது முந்தச்சொன்னதில் அலிபும் லாமு, மூர்க்கமாக வெயுயர்ந்து கோரிச்-சிந்தைந் வெளியான மத்ஹூபிலே, செய்தி யறியுங்கள் நபியும்மத்தே. (9)

(ஞா-பொ-ரை) ஓமூமின்களான ஜனங்களே! இப்படித்தான் இருக்கின்றது மஹ்ஷருடைய உண்மையான சங்கதி லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு என்றது அலிபு லாம் மீம் ஹே என்ற சூட்சமம்தான் இதுஇதயந்திறந்தவுடன் இதன் மதுஹூபு. வெளியாகும் அப்போதுதான் நபியும் மத்துகளுக்கு நாம் சொல்லுற செய்தி இன்னதென்று தெரிந்துவிடும். எ-று

நல்ல நபியும்மத் தானதரே, நடக்குந் தௌஹீது பெலமானது சொல்ல தொலையாதுசிர்ருனது சூட்சமாமுஸ்தகீம் பாலமே: எல்லை நேரான நடப்பதாங் கியல்பாமுஸ்கீம் பாலகுமா-வல்லமையுள்ள நாயகன்ருன், வழூத்திஞன் குருஞயத்தில்

(ஞா-பொ-ரை) நன்மையான் நபியவர்களின் உம்மத்து
களான உடன்பிறந்தார்களே! தவ்ஹீதுகளில் பெலமானதும்,
சொல்லமுடியாத மஹாசிர்ருனதும் சிருத்தல் முஸ்தகீம் என்
னும் பாலத்தின் மஅரிபாவாக இருக்கும் ஸ்வாசவாசியின் கூர்
மையான வையாளியானது சிருத்துல் முஸ்தகீம் பாலத்தின்
எதிர்ப்பில்பாய்கின்றது இதை மிஃருஜியில் நபியவர்களுக்கு
அல்லா அறிவித்தான் குர்ஆனிலும் சொல்லப்படுகிறது. எ-று

நேரே நடப்பது முஸ்தகீமே, நேருகெட்டதங் கொபிலோ
டையே-ஊரே தீனை வூரானதே, யூரிலிருந்துபின் னேடிவந்
தே சேறுபோடாமற்தவரிடாமற் செய்யும் பணிவிடை பிசகி
டாமற் பாருங்காளிருவிழி நடுவிற், பார்த்தாலறியலாம்ஹு
வல்லாஹுவே. (11)

(ஞா-பொ-ரை) வாசியானது நேராக நடந்திட்டதா
னல் அந்த நிஷ்டையாளன் கதிமோட்சவீடுபோய்ச் சேருவான்
அல்லது. அக்கர்மக்ர் பண்ணும் பட்சத்தில் அதுவிழுகின்ற
ஸ்தானம் வைலுன் என்கிற அக்னி ஓடையே நீங்கள் தீனை
வர்களாக இருக்கின்றதாலே உங்களுக்கு நபியவர்களின் கிரு
பாகடாட்சத்தைக் கொண்டு அநேக மஅரிபாவின் சுருக்கமான
வழியை நன்கொடையாகக் கொடுத்திருக்கின்றது ஆனதினல்
நீங்கள் செய்யுந்தவத்தில் தீட்டுப்பட்டு விடாமல் நினைவானது
தவறிவிடாமலும், அதில் செய்யும் பணி விடையானபுடங்கள்
குலைந்து போகாமல் இரண்டு நேத்திரங்களுக்கு மத்தியில் பா
ருங்கள் அல்லாஹு என்ற ஸகஜோதி தீபம் தெரியும். எ-று

மின்னி யெரிகின்ற விளக்கைப் போலு, மிளிருஞ் சூரியன்
றன்னைப்போலும்-உன்னி விளையாடுங் கமறுபோலு, மொரு
மித் திருக்கின்ற தங்கம்போலும்-நின்று விளையாடு மனறயாழ
லே, நேராய்க்கதிர்வீசும் நூருனதே-அன்ன முஹம்மது நபி
யோதினு, ரருள்ஹுஜல்ஜலால் பொருள் ஹுவென்றே ()

(ஞா-பொ-ரை) அந்தகற்பூரஜோதியானது எப்படி தெரி
யும் மென்றால் மின்னல் போன்ற விளக்கைப் போலும், ஆயி
ரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனைப் போலும், இன்னும் வான

கத்தில் குளிர்நத ஜோதிகளுடன் திருவிளையாடல் செய்யும்
திரனைப்போலும் இன்னும் பதினையிரம் மாற்றுள்ள ஒரு
தங்கமிருந்தால் அது எப்படி விளங்குமோ அதுபோலும். ஒரே
நிலையாக நின்று விளையாடும், உனக்கு எதிர் முகமாக தன் கம
லக் கதிரைப் பரப்பிக் கொண்டி நக்கின்றது ஆனல் அதுபார்க்
கும் போது ஒருபோது மறைந்து தெரியாமல் பளீரென்றே
தெரியும்அதுதான் மலிக்குல் குத்தூஸாகிய ஜல்லஜலாலஹு
வாக இருக்கும் என்று நபியவர்கள் விளக்கிக்காட்டினர்கள்.

முந்த நாயகன் தானேதினன், முழு ஆதமும் ஹவ்வ ஹவ்
வ வென-அந்த நாளையில் நபியிறசூல், அல்ஹம்து லில்லா
ஹியென வே-சொந்தமாகவே நபியும்மத்தோர், துல்லிப்மாக
நிலிருந்தால்-விந்தை பெறுவார்கள் நிஃமத்தாலே-வேண்
டும் பறக்கத் துண்டாகுமென்ருர்- (13)

(ஞா-பொ-ரை) அல்லாகுர்ஆனில் திருவுளம் பற்றினன்
மனிதன் தன் முழுஸ்ருபமும் மூன்று ஹவ்வால் உண்டுபட்டிருக்
கின்ருன் மக்குலூக்காத்துகள் உண்டாகுமுன் நபியவர்கள்
அல்ஹம்துலில்லாஹி என்னும் சிபத்தில் அமர்ந்திருந்தார்கள்
இதை விளங்கியறிவதற்கு முஸ்லிம்களுக்கு எவ்வளவோ சுதந்
திரமிருந்தும் கவனியாமல் வெறிநாய்கள் வயிறுவளர்ப்பது
போல்வளர்த்துக் கொண்டலைகிருர்கள் சற்றுமனஸைதிருத்தி
நன்னிலையில் தரிபடுவார்களாகில் எவ்வளவோ வல்லமையும்
பறக்கத்தும் உடையவர்களாக ஆவார்கள் என்று நாயகம்வர்
கள் சொல்லினர்கள். எ-று

மஹ்ஷர் கேள்விப் படலம்

பூரணம் மாயிற்று

ஆகபடலம் 13இல் திருப்பாடல் 284

மூலாதாரப் படலம்

தொங்கல்

லாஇலாஹ வென்றுன நாலாறு மெழுத்து மூலம்
ஒய்வில்லா இல்லல்லாஹு உபர்ந்திடு சுவாதிஷ்டானம்
வாயில்லா வோசைநின்ற முஹம்மது பெயரை கேண்மோ
நாவில்லாச் கமலமுனேயில் நாயக னுரைத்த தன்றே (1)

(ஞா-பொ-ரை) லாஇலாஹ இல்லல் லாஹு என்கின்ற இருபத்து நாலு அட்சரங்களும் ஆதமிடைய ஜடலதிற்கு மூலாதாரமாக இருக்கின்றன. அவைகளில் (இல்லல்லாஹு) என்ற திக்ருனது அவசரநிலேயாக இருக்கின்றது ஆதமியும் அதமின் வாயுமில்லாத காலத்தில் தானுகவே முகம்மதென்று ஆச்சரிய வகையில் ஒசித்துக் கொண்டிருந்ததிநமணி ஒளிவான திருநாமத்தைப்பற்றி சொல்கிறேன் கேளுங்கள்? நாவு இல்லாத கமலம் அதாவது கமலம் என்றது. கண்கள் முனை என்றது சுழி முனை அதிலே நாயன் வைத்துப்பாராட்டிக் கொண்டு வந்தான். அதாவது நினேவாகிய இஷ்க்கானது அழகைப்பற்றி மோகித்தது என்பது கருத்து. எ-று

உன்னிய மணிபூ ரகந்தா னுறுதித் தாமரையே யாகு
மன்னிய தொண்டைக்குழியதா மகிழ்ந்திடும் விஷித்தீயா
குங் கண்ணிரு நடுவிற் கனியதான கருணை மண்டலங்கள்
மூன்று முன்சொன்ன மூலாதார வினமென மொழிந்
திட்டாரே. (2)

(ஞா-பொ-ரை) இனி திருமணியான பூரகம் என்பதானது தாமரைக் காயாக இருக்கும் அப்பால் தொண்டைக் குழியான கடாக்னி என்ற விஷதீயாக இருக்கும் அப்பால் இரண்டு கண்களுக்கும் நடுவே புருவஸ்தான முக்கோண்ங்கள் மூன்றும் முதலேநான் சொன்ன மூலாதரங்களாக இருக்கும் என்று நபி நாயக சிரோமணியவர்கள் திட்டவட்டமாகக் கூறினுர்கள்.

சூரிய மண்டலந்தான் சொலும்வல தாகுமென்றும்
நேரிய சந்திரன் தானிலேயுறு மிடது பக்கம்
பாரியவக் கினிந்டுவிற் பொர்ந்திடு மிவைகளெல்லாம்
சோதிக்குங் காலன்வேளே சொல்லுமே கலிமாத்தான.

(ஞா-பொ-ரை) இனிசூரிய மண்டலமானது நாசியின் வலது பக்கமாக இருக்குமென்றும் சந்திர மண்டலமானது நாசியின் இடது துவாரமென்றும் இனிசூனியர் என்ற வடவாமுக அக்னியின் வீடானது தொண்டைக் குழியென்றும், இதன் சாரம் தவத்தில் அல்லது மரணநேரத்தில் ஒவ்வொருத்தரும் அறிந்து கொள்வான் அந்த சமயம் கலிமாவைத்திடப்படுத்த வேண்டியது. எ-று

சீவனுந் சிரசுமுன்னுட் சிதுறத்து லலிபை நீட்டிப்
பேயுடன்தேயுங் கூட்டிப் பிசகறப் புருவ மூட்டித்
தேயெனும் நெற்றி சேர்த்துத் திருமலர்ச் சிரசு ஜீமாம்
ஹேயுடன் ஹேயுங்கூட்டிக்கிளர்ந்ததோட்புய முந்தானே

(ஞா-பொ-ரை) இன்ஸான் உடைய ஜடலத்தை உருப்படுத்த வேண்டி ஆதியில் அலிபு அட்சரத்தை சிரசுக்கு நேராக நிறுத்துல் முன்தஹா என்றதாக அலிபைநாட்டி அப்பால் பேய் என்ற அட்சரங்களாலே புருவத்தைப்பூட்டி அப்பால் தே என்றதால் நேற்றியைப் பூட்டி இன்னும் இன்ஸானின் ஜடலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற சிரசானது ஜீம் என்ற அட்சரத்தால் சமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இன்னும்-ஹே, கே என்ற இரு அட்சரங்களால் இரண்டு தோட்புஜங்களும் சமைந்தன.

செய்கையுந் தானுந்தாலுஞ் சிறப்புடனினையுங் கால
மைகைமுன் றேயும் ஸேபு மருவிரு வலாவிலென்று
மெய்கையும் சீனும் ஷீனும் விரைபுனே மார்பிலென்றுந்
தைகையின் சாதும்லா துந்தரிப்பிணே செவிலற்சேர்தான்

(ஞா-பொ-ரை) இரண்டுமுட்டுக்கால்களும் தால் தால் என்ற அட்சரங்களாலும். அப்பால் இரண்டுகால்களுடன் இணைப்பட்டு றே. ஸே என்ற இரண்டு அட்சரங்களும் ஜடலத்தில் இரண்டு விலாபுரங்களாக ஏற்பட்டன. இன்னும் ஜீம் சீம் என்ற இரண்டு அட்சரங்களாலு இருபுறத்துமார்களும் உற்பத்தியாயிற்று. இன்னும் சாது. லாது என்ற அட்சரங்களால் இரண்டு செவிகளும் உற்பத்தியாயிற்று. எ-று

காலிரு மொளியைச் சேர்க்க கலந்திடும்தேயு லோயும்
மேலிரு கைகள் ரண்டும் விளங்கிய ஐனுல்கொய்னும்
பாலிரு பிரமத் தோங்கப் பாங்குறு பேயும் காபும்
கோலியம சுமந்தகாபைக் குறுக்குடல் தண்டுசேர்த்தான்

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும்பாதத்தில் உண்டானமொளிகள் இரண்டும் தேய் லோய் என்ற அட்சரங்களால் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டுகரங்களும் ஐன் கொய்ன் என்ற அட்சரங்களால் நீண்டன அவைகளின் இராஜகருவி நரம்புஸ் தானங்கள் மடக்கல் நீட்டல் என்றவைகள் அனைத்தும் அல்லது இரண்டும். பே. காப். என்ற அட்சரங்களால் பிணைக்கப்பட்டன. ஷிபடி காபுக்கு அடுத்த படியான காபு என்ற அட்சர சூட்சமத்தால் பிரடி அம்ஸ நரம்புகள் ஆதிய முதுகந்தண்டை உண்டாக்கப்பட்டது. எ-று

பாவிய முழங்கால் ரண்டும் பாவிய லாமிலூட்டித்
தாவியே மீமூமூலே தருமக்கா னூனை னூட்டிக்
கூவிய வாவுதொப்பூழ் கூண்டஹே கல்பினூடே
ஏவுலாம் அலிபு சுல்பி லிசையும் ஏறாஹே யென்ருன்

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் பாதங்களின் முழங்கால் ஸ்தானங்களை லாம் அட்சரத்தால் பூட்டப்பட்டது. இன்னும் சிரசின் மூளைஸ்தானத்திலுண்டான நுனி இவைகளை மீம் என்ற அட்சரத்தால் ஸ்திரப்படுத்தி யாயிற்று இன்னும் தொப்பூழ் என்ற வாயலே வாவ் என்ற அட்சரத்தால் இயற்றி விட்டு அப்பால் கல்பு என்னும் இருதயத்தையும் அதன ஸம்பந்தமான மற்றய புதிய நப்ஸுகளையும் ஹே. ஏ. லாம். ஹே, என்ற மஹா வல்லப அட்சரங்களால் ரகஸியத்தில் உண்டுபண்ணப்பட்டது. எ-று

தொங்கல்

றூஹாகிய பதினு லெழுத்து முடலமதி லுற்றவுயிர தாகுங் கூறுவேன் மத்தும் ஷத்தும் சுக்கூன், குறித்திடும் புள்ளியதனைக்கூட்டி-வாவுமேல் சவரதுவுஞ் சேரும் வரும் பேசிசவரதுவுஞ்சேரும் ஈறில்லான துப்பேசா யத்துவு, மிலங்கு முத்தலக் ஜாயிசுமே. (8)

(ஞா-பொ-ரை) இனிறூஹ்என்ற பதினன்கு அட்சரங்களும்கூடி ஜடலத்தில் ஆத்மாவாக நடைபெறுகின்றது றூஹ் என்றபதினன்கு அட்சரங்களின் விபரம்ஷத்து ஸுக்கூன், சவர் புள்ளியுடனே இனிமற்ற அட்சரங்களில் உற்றசேர்சவர் முதலியவையாவும் ஒன்றுசேர்ந்து ஜாயிஸான முத்லக்குமாகஇருக்கும்

விருத்தம்

இப்படிக் கிசையும் றூஹி னீவுமுன் ஆதமுக்கு
மப்படிக் கவனும் ஆத வழகைமுன் னுய்ந்ததாலே
செப்படித் திறவுஞ் சீவன் றிருமலர்ச் சிரசினூடே
மெய்ப்படிக்கெவையு மீந்து மெய்யுரை விடுக்கலுற்ருன்.

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூறியதிவ்ய அட்சரங்களைப் பூட்டினதாலே ஆதம்படைப்புகளில் வஜீகரத்தை யுடையதாக சர்க்கத்தின் வெளியில் காணப்பட்டார் அதன்படி தன்கருவிகள் அனைத்தும் சரியென்று சம்மதப்பட்டதினலே அல்லா மேலே சொல்லப்பட்டுள்ள பதினன்கு ரகசிய அட்க்ர வர்க்கங்களாக கொண்டு றூஹை நுழைத்து அதில்தானும் புகுந்து, வெளியாகினன். எ-று

மாவொன்ற மாமொன்ருகி வருமலர் பேச்சுமூச்சாய்
ஆவென்ற அறிவை நாட்டி யருமல ரூடுபூந்தே
யீயென்றே யிறைஞ்சி யேங்கி யினிதருள் ராகமீந்தே
ஊவென்று முரைத்தே யோங்கி யெடுங்குத்தலத்திலம்மா

(ஞா-பொ-ரை) மா. என்ற கலிமாவுடன் ஒன்றுபட்டு அதாவது மீமுடன் மற்ருெருமீம் சேர்ந்தவுடன் சரீர இயந்திரம் பேசக்கூடிய தத்வமும் சுவாச ஓட்டஞ்செய்யும் தத்வத்தையும் தானேபெற்றது. அப்படி இயற்றப்பட்ட இந்த இயந்திரம் கூர்மை பார்த்து ஓடக்கூடியத் தத்வமானது அறிவாக ஹூ வென்ற அட்சரத்தில் நிலைபெற்றது ஷி மலராகிய அந்த அறிவானது மேலே அறுஸுவரையிலும் பூத்துவாசனை செய்திற்று அவ்விதமானது அறுஸுவானது இந்த சரீரத்தில் உந்தியின் கீழ் இருந்து வெளியாகக்கூடிய சுவாசத்துடன் கலந்து கொண்டு பூதநப்ஸுகளுக்கு சகல அபேட்சை யதிகாரங்களுங் கொடுத்து நடத்தாட்டி ஷி உந்திக் கமலத்திலேயே

அடங்கிக்கொள்ளும். என்று இதனுல் ஜடலம் வீழ்ந்து விட்டதின் பின்னுல் ஆத்மா எங்கே போய்விடுகிறது. என்ற கேள்வியான அந்ததேஹத்திற்கு விடுதலையாக உணர்ச்சி காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. காண்க எ-று

ஒடுங்குமத் தலத்தி லாய்ந்தவோம்புத லொசிக்கமாக
கடுங்குமவ்வொளியை நோக்கிக்காதல் கொண்டிறைஞ்சி
நேயம் நடுங்குமே நாதனென்று நானுன்னை நாட நாட
அடுங்கணை யந்தேயோங்கி அறுஷினி லானதம்மா. (11)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்படி ஆத்மாவானது ஒடுங்கிய ஸ்தலத்தை ஆராய்ந்து அதிலிருந்து அங்கே ஏகமயமாக எழும்புகின்ற பிரமாண்டமான ஒளிவைக்கண்டு மனசில் அதிமோகங்கொண்டு தியான தானம் செய்து ஒட்டியஸ்நேகபாவஞ்செய்துகொண்டால் இன்ஸானின் முக்யகருவியாகிய நினைவானது. அந்த ஒளிவுடன் விரவிக் கொண்டு உன்னதஸ் தானத்தையடைந்து கொள்ளும். எ-று

அறுஷினி லாகிவிம்ம அறிவெனு மாய்ந்த பார்வை
குறுசினி லேறி நிற்கும் குதுறத்து மலுஹ்றென்னும்
மிறுசதச் சுவாசமேந்தி யிருபதம் லௌஹி லோங்க
நறுசத நாட்ட நாவல் நாட்டுமக்கலமுமம்மா. (12)

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் அறுஷா கியஸ்தலத்தில் வந்துவிட்ட அறிவானதத்வமானது தனதுபார்வை கேள்விகள் துனியாவின் மாயையைவிட்டும் விலகி நீங்கியவுடன் உடனே குரிசியில் வந்து ஏறிக்கொள்ளும். அவ்விதம் ஏற்றஞ்செய்தவுடன் சகலமான உயிர்ப்பிராணிகளின் உற்பத்தியெல்லாம் அவர்களின் தோற்றமாகவே தோற்றிவிடும் அப்போது லௌஹு அவர்களின் சிரசாகவே ஆய்விடும். அந்த சமயம் அவர்களின் சூரிய சந்திரன் என்ற இரண்டு வகையாய் வாசங்களும் கலமும், லௌஹுமாகத்தோன்றும். அப்போது பழயகற்பனைகள் மாறி புதுப்பிக்கப்படும், எ-று

கல மென்னும் அண்ணு விண்ணுக்கானமாம் பலகை தன்
னிற்றலைமுத லாதி சத்தம் தானவ னுறைத்தபோது
நிலைபெற வெழுதும் போது நிச்சய வசனமெல்லா
மலைவில்லா முஹம்மதென்ன வரிசைநாவுக்கு மென்றும்

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியில் ஆதந்தை கீழ்வருமாகிரி தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது, அதாவது ஆதத்தின் கண்ணுக் கென்பதுதான் கலம் கபாலமானது லௌஹென்னும் பலகை அதில் உள்நுழைக்கப்பட்ட ரகஸிய அட்சரங்களின் தத்துவத்தால் இலாஹியானவன் சப்தத்தை உதயஞ்செய்தான். அந்நேரம் கலத்திற்கு கட்டளை அந்த சப்தத்தை எழுதும் படியாக உண்டாயிற்று அதன்படி கலம் எழுதினது, அந்த வசனங்கள் எல்லாம் ஆதமுடைய நாவில் முகம்மது என்றே வெளிவந்தது. எ-று

உரைதிருக்கலிமா வென்று முவந்த நல்லிருஷாதுற்ற
கரையில்லாக் காட்சியான காரணவொளியைநோக்கி
நிரை நிரை யமரர்கூண்டு நீதியாய்ந் திணக்கஞ் செய்வார்
தரையினிற் புகழுக் கெல்லாந்தானிறுஷாதா மென்றும்

(ஞா-பொ-ரை) அப்போது அல்லாத்ஆலா அந்த முகம்மதென்ற திருநாமமே சகல தத்வாதிகளையும் அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கலிமாவாக இருக்கும் என்று அங்கு கூடிக்கொண்டிருக்கின்ற மலக்குகளுக்கெல்லாம் அறிவித்தான் அந்த இறுஷாவின் படியுள்ள அந்த முகம்மதென்ற பெயர் ஆதத்தின் தலையில் ஒளிஸ்ரூபமாக இருந்திலங்குவதைக்கண்டு ஷெ அமரர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக நின்று ஸுஜூது செய்தனர், இந்த முகம்மதே எல்லா உலகங்களுக்கும் அஸ்திபாரமான தத்வஜோதியான இறுஷாதாக இருக்கும் என்று சொல்லினர், எ-று

சுந்தர மலர்பூங்காவிற் சுகமறு ஆதம்
அந்தரந்தனிலே வட்டம் அல்ஹம்து சூறத்தினுர்
சந்திரன் கதிரோன் மற்றுந் ... னவ னமைத்ததெல்லாம்
மந்தக முடலார் ஹேமீம் ஐன் சீனும் காபுமாகும் (15)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த சுவர்க்கத்தின் அழகிய சுவர்னமயமான பூங்காவனத்தி இன்பகரமான மஹாசுகங்களை யெல்லாம் அநுபவிக்கும் ஆதம் என்பவர் அறுஷேமுஅல்லாவில்சூழ வட்டமாயிருந்த ஹ என்றதற்குள் அடங்கிவிட்ட அல்ஹம்துடைய சூறத்தில் உதயமானுர் அன்றி சந்திரன் சூரியன்

நட்சத்திராதிகள் முதலிய எல்லா சிருஷ்டி அதாவது மக்லூ காத்துகள் அடங்கலும் அல்லா உற்பத்தி செய்யக்காரண கரு வியாக இருந்த ஐடலங்கள் யாவும் ஹே. மீம். அதாவது ஹா மீம். என்ற ஸ்ரூபத்தில் அமைந்து ஐன், சீன். காபு என்றதி உருக்கொண்டு-பூலோகத்தில் வெளியாயிற்று. எ-று

அம்மா றத்து நபுசு ஹேமீம் ஐன்சீன் காபுகோலம் நிமு
மாசு செய்லெவ் வாமத்து நிறைந்த அல்ஹம்தாய் நீண்ட
ஐமா லென்னுங் காபுஹே ஏ ஐன்சாது முல்ஹிமத்தாம்
கம்மா லென்னுமுத்ம இன்னுகாபு எல்க்குறுஆனேதும்

(ஞாபொரை) ஐடலத்தில் சுரு சுருப்பைக் கொடுத்து நடத்தக்கூடிய நப்ஸ் அம்மாரு வானது மேற்படி ஹாமீம் என்ற தத்வத்தில் தான் வடிவெடுத்தது மற்றவைகள் எல் லாம் ஐன் சீன் காபு என்ற கோலத்தில் கோலங்கொண்டது தொழுகை முதலிய தவங்களானது, நப்ஸ் லவ்வாமாவுடை தாகவும், அல்ஹம்தாய் நீண்டிருக்கும் இன்ஸானியா என்ற மரமானது, கருமத்தில் காப். ஹே. ஏ. ஐன் ஸாது என்ற பஞ் சாட்சரங்களின் கோலத்தில் தரிபட்டதின் சம்பந்தமாக முல் ஹிமா என்ற நப்ஸாக பிரண்டு கொண்டு விட்டது இனி இந் நப்ஸ்களுக்குள் வெகுகமாலியத்தான நப்ஸ்முத்ம இன்னுவா னது காப் என்ற அட்சரத்தில் சம்பந்தமானதாலே அதுவே குர்ஆனுடைய வடிவமாக இருக்கும். எ-று

கொடிபிடை கர்ப்பந் தன்னைக் குணனவனுதமந்தாட்
பெடையது முட்டை தன்னைப் பேணியே யணைத்து வெப்பு
துடியுட னிருபத் தொன்றும் நாளதிற் றுலங்குங் குஞ்சு
நொடியது போலாமென்று முஹம்மதர் நுவன்றிடாரால்

(ஞா-பொ-ரை) ஆதமி அந்த முத்ம இன்னுவில் தரிபடு கிறதானது. பெட்டைக்கோழியானது. தான் இட்ட முட்டை களை ஆசையுடன் அணைத்து நினைவின் உஷ்டணத்தால் இருப ததொன்றும் நாளையில் எப்படிதன் சொரூபமான குஞ்சுகளைப் பொரித்தெடுக்கின்றதோ அதுபோல அந்தமுத்ம இன்னுவின் குணத்தில் தரிபட்டு அதன்படி நினைவைக் கொழுவிவிடும் பட்

...திில் அந்தநப்ஸானது தன்ஸ்ரூபமாகிய றப்பானியாவின் ...றநில் ஆதமியை புதுமாதிரி திருப்பிக் கொள்ளும் என்று ...தாண்டவர்கள் கற்பித்தார்கள். எ-று

வேட்டுவன் மண்ணெடுத்து விரைவியே கூடுண்டாக்கி
யாட்டியே புழுவை வைத்தங் கதனைபோ லுதவுமல்லாற்
சூட்டிய துகிலில் வேர்ப்பிற் றுலங்கு பேன்வந்தநேரம்
நாட்டமும்போராதென்று நரைமறையுரையைபார்ப்பீர்

(ஞா பொ-ரை) இன்னும் அல்லாகுத்தஆலா மிஃருஜி நபிமவர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்யும்போது அந்தமுத்ம ...னுவானது, யாதொருவன் தன்படி நடைபழகின்ருனே ...னையதன் படிசெய்கின்றவிதம் எப்படியென்ருல் கரும்வண் ...னது தூக்கிச்சென்ற கிரிமியை மரத்துளையில் வைத்து தன் ...கமான கீதஓசையை அதற்குப்புகட்டியவுடன் அந்தப் ...வு அந்தவண்டை நோக்கியவண்ணமாக ராகத்தைக்கவ ...து தியானித்தபோது அதுவே மந்திரமாக ஷி வண்டின் ...பத்தில் மாறிவிடுகிறதே அதுபோல இன்ஸான்தன் இயற் ...குணங்களான நப்ஸ் அம்மாருவை விட்டு ஒருமைக்குணமா ... நப்ஸ் முத்ம இன்னுவில் பராக்குண்டானே யாகில் உட ...றப்புடையசூறத்தில் மீள்கின்ருன் அதுபோலவே வேர் ...வையின் பொருட்டால் பேன்ஈறு முதலிய உயிர்வர்க்கங்கள் ...ண்டாகுகின்றதும் இதுபோலதான் என்றும் றப்பு உம்முல் குர்ஆனில் அருளிச் செய்தான். எ-று

பாருநீ சனுவறென்னும் பகரவணுவாய்ந்தவாரும்
சீரிய சம்சு தாத்து சிபாத்துமாய் மயங்க வாரும்
ஆருங்கண்டறியாமைதான் அல்ஹம்தெனும்சூறத்தார்
கூர்மையாமலியீ லாயி குறைஷினை யோதிப்பாரே (19)

(ஞா-பொ-ரை) இதுபோலதான் அல்லாகுத்தஆலா ஆத ...ம உண்டாக்கினதும், மண்ணுல் ஆதத்தை உண்டாக்கினுன் ...தற்குள்சில உயிர்அட்சரங்களை நுழைக்கப்பட்டது ஷி அட் ...ரங்களை மலக்குகள் தஸ்பீஹ் என்கிற உருப்போட்டார்கள் அட்சரங்களுக்கு காந்தி உண்டாகி மண் உருவம் நெளியத்து ...ங்கிற்று இதுவேதான் உலகத்தில் பலபல ஐந்துக்களும்

உற்பத்தியாகின்ற விதம் ஷம்சு தாத்து என்கின்ற ஜாதிகளின் அசல்கருக்களானவைகள். அந்தந்த நினைவுகளில் திட்டந்தரி பட்டவுடனே சிபாத்தான கோலங்களில் எழும்பிநிற்கும் விதங்களும் இதுதான் அல்ஹம்து என்னும் சூறத்தில் இன்ஸான் அமைந்திருக்கின்ற சூட்சம உலகத்தில் யார்கண்டறிய முடியும். கண்டவர்க்குத் தொண்டுபுரிந்தால் தான் அறிய முடியும் இதை குர்ஆனில் வியீலா பிகுறைஷின் என்றதில் உற்றுப் பார்த்தெரியும். எ-று

நானல்ல நீயுமல்ல நடுவல்ல முடிவுமல்ல
வானல்லப் புவியுமல்ல பதுறல்லப் பொழுதுமல்ல
மீனல்ல மின்னுமல்ல விசைலெயி லாவுமல்ல
ஊனல்ல வுயிருமல்ல வுறுமலர் தானுமல்ல. (20)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த அல்ஹம்தின் சூறத்தானது எது வென்று கேட்கும்போது அதானது நான் நீ என்றதுமல்ல, நடுமுடி என்றதுமல்ல ஆகாயமும் அல்ல, பூமியுமல்ல. மின்னல்களுமல்ல அல்லது நிசிகளான இருட்பிழம்புகளுமல்ல. இரத்ததிரட்சிகளுமல்ல அல்லது. உயிர் என்று சொல்லக் கூடிய வைகளுமல்ல (இன்னும்) எ-று

அந்தர மறுஷுமல்ல அண்டம்நற் குறுசுமல்லப்
புந்தியின் மனமுல்லப் புகழ்ந்திடும் நினைவுமல்ல
நந்தியும் நமனுமல்ல நாட்டமுந் தேட்டமல்லச்
சுந்தர இறகூலுல்லா சுருதிகண் டோதினுர்கள். (21)

(ஞா-பொ-ரை) பரவொளியான அறுஷு ஸ்தலங்களுமல்ல அகண்டிதங்களான குர்ஸவும் அல்ல இருதயத்தில் உதயமாகின்ற மனஸ்களுமல்ல அல்லது நினைவுமல்ல நந்தியாகிய வாசியுமல்ல அல்லது நமனாகிய பித்துடையஸ்தானமும் அல்ல நாட்டதேட்டங்களுமல்ல அதானது பிரத்தியேக வடிவமாக நின்றுடுகிற தென்று நமதாண்டவர்கள் கூறியிருக்கின்றார்கள்.

காணுமே பதுறு ஷம்சும்கருமின் னும்மீன் வெளியும்
தோணும் லெய்லத்துல் கதிருந் துய்யமுச்சுடருமொன்றாய்

மேணியே யொன்றாய்கூடிப் பெருஞ்சுழி யெறியும்போதே
யாணியாய் கற்பனையினல்லா ஆரணமிப்ல் பல்கேண்மோ

(ஞா-பொ-ரை) அதானது லைலத்துல் கத்றென்னும் துப்புருவான முச்சுடர் வட்டத்திற்குள்ளே சூரியனும் சந்திரனும் போல ஆடிநிற்கும் அந்த மகாமில் கருநீலவட்டமானதில் இரண்டு விடிவெள்ளி உதயஞ்செய்த மாதியாகத் தோன்றும். அதானது பரிசுத்த ஸகஜோதியாக தகதக வென்றிலங்கும், (...) அல்லா நமது சர்வரட்சகரான நபியவர்களுக்கு இறக்கிய குர்ஆன் வேதத்தில் சயிக்கினை செய்தான். எ-று

வேறு

பொண்ணுசை விட்டு விந்தான மணியோசைபேரான பூரணமதாங்-கண்ணும் சுக்கூன் வட்டமத்தியானத்தி லொருகனகமணி மேலாசையா லெண்ணுத பாவிகட்கென்பாடுண்டென்று, மறியாத விழி குருடராம்-உண்ணுத வூனுன் டுளாணியின் மடை, திறந்த முதருந் தும்மனமே, (23)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த பரஞ்ஜோதி வடிவானது உலகத்தில் பெண்ணுசையைவிட்டு திரண்ட இந்திரியத்தில் விளைந்த நாதத்தின் நாதாந்த ஜோதியானதுமணியோசையைப் போல் பரிபூரணமாக இரண்டு கண்களுக்கு நடுவிலே ஸுக்கூன் வட்டம் என்ற நீலவட்டத்தின் நடுவிலே ஒரு கசகசாவின் பிரமாணம் தங்கசன்னம் போல இலங்கும் அதுதான் குதுஸியாக இருக்கும் அதையறியாத பாவியிலும் பாவிகளுக்கு என்னதான் மோட்சகதி இருக்கின்றது. ஒருகடைமயிருங் கூடகிடையாது அந்தப் பரமசண்டாளர்கள் இறுதியில் விழி கண் குருடர்களாகாவே சாவார்கள், அதைக்கண்டறிந்த மன்னவர்களுக்கு அதுவே தானுகவே கிபாயத்தின் மடைதிறந்து அமிர்தங்களை வாரிக்கொட்டும் அப்போது மனமென்ற நினைவானது அதை அருந்த கற்பமாகி தவஞ்சித்தியாகி விடும். எ-று

மிஃறாஜிக்கேகும்மப்போதொரு மலக்கு-வேதாம்பர்க்கோதுவசனம், தகுசீ றுமக்கு மும்மத் தான பேர்க்குந்-தானவறுரைத்தமொழியாம், மகுறன பேருக்கு மெட்டாதவான்

பொருளைப்பேருனவும்மத்தோர்க் குரைப்பீர்-பகுறன சிரசமு
தருந்தவே வானவர் ஜுஜூதுசெய்துகேளும் மலக்கே. (24)

ஸுஜூதானமீமென்னுந்துடர் ஹேறுக், கூஹானதுதுய்ய அலிபு நிலையாகியே-தையிபான இறுஷாது தாஞகவொன்ரு கிச், சபீஆதந்தமை வணங்கப்-பயிரான தாலொன்றிற் பறு லான இருப்பாக்கிப் பகலிரவுமற்ற வீதியில் மைதான மென நம்பிமகுலூக்கெனுங்கோல மறக்காமற் றெழுது வநமே.

(ஞா-பொ-ரை) நமது சர்வரட்சகர் மிஃறுஜிக்குப் போகும் போதுஒந மலக்கு நபியவர்களின் சந்நிதானத்தில் சொன்னவசனத்தின் சாராம்சமானது-வள்ளலானமுகம்மதே உமது திருநாமம் ஒளிவின் வடிவில் ஆதத்தின்நெற்றியில் அதாவது புருவமத்தியில் தோன்றியதன் காரணமாக நாங்களெல்லாம் அந்த மண்பாண்ட சுருபத்திற்கு ஸஜதா செய்யும்படியாக நேரிட்டது அதே வணக்கம் உமது உம்மத்துகளுக்கும் நெற்றியிலிடம் சுஜூது செய்ய ஏற்பட்டிருக்கின்றனதே அந்தவான் பொருளின் காரிய காரணங்களைப்பற்றி இப்போது உமதிடம் விபரங்கேட்கவிரும்புகிறோம் அதன் திவ்யரகசியம் சொல்வீராக. என்றதற்கு நமது ரட்சகரவர்கள் அதாவது அந்த ஆதத்தின் சிரமானது ஹேயும்மீமும் கூட்டிசெய்யும்போதே ஜடலத்தின் அந்த சங்கஸ்தலமான உந்திக்கமலத்தில் இருந்தும உயிரட்சரங்களைக் கொண்டும் அலிபு இன்ஸானின் நிலையாக நாட்டிதால் என்றதால் இநப்பு ஆசனத்தையும் வைத்து இயற்றி, அதன் ஊடவே குதுஸாநுழைந்து கொண்டு புருவமத்தியில் தன் ஜலாலியத்தைவெளி தோன்றச் செய்திற்று ஆனதிஞலே மக்லூக்காத்துகள் சமைத்துந் கொண்டு வெளியான அஸலியத்தான அந்த பரமஒளிவை இரவு பகலில்லாத மகாம் ஆகிய புருவத்தில் நினைவுகூர நெற்றியை சாய்த்து சாஷ்டாங்கஞ் செய்வதற்கு ஜடலத்தின் பேரில் கடமையாய்விட்டது என்ருர்கள்.

கவனிப்பு

ஆனல் மக்லூக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையானது அது காலிக்கைவில் திரும்பிஞல் நின்றுஸமதாகிவிடும், என்பது நபியவர்களின் கருத்து.

என்பதாம்

மூலாதாரப் படலம்
பூரண மாயிற்று
ஆகப் படலம் 14 இல் திருப்பாடல் 309

வேதவுதிப்புப் படலம்.

தொங்கல்,

பாலும் நீருமொன் ருய்க்கலந்து, பருகு மன்னம்பா லுண்
..துபோற்-காலாங் கலிமாவிற்பஞவை நீக்கிக் கனிந்த அமிர்
..த்தைப் பெருகவுண்டு-மேலோன் பதத்திலே பரஞ்சாட்டியே
..தையீந்திலுள்ள பலஞனபோல்-ஆலம் அஹ்தான கனியான
..த, யருந்த இசைந்ததல் ஹம்துலில்லா, (1)

(ஞா-பொ-ரை) அன்னப் பக்ஷியானது எப்படி தண்ணீர் ..வேறே பாலைவேறேயாக்கி உண்ணுகின்றதோ! அதைப்போல ..ஞானவான் என்பவன் கலிமாவுக்குள்ளிருக்கும் குபிர் முதலிய ..ருவினைகளை நீக்கி அதில் தனியே கனிந்திருக்காநின்ற அமிர்..த்தைமாத்திரம் நினைவில் வைத்து உண்ண வேண்டியது ..அதாவது நாட்டத்தை நம்பிக்கையில் பரஞ்சாட்ட வேண்டி..து அப்போது நிலத்தில் போட்டுவிடுகிற விதையானது எப்படி முளைவந்து எழும்பிவிடுகிறதோ அப்படி நப்ஸானது அஹ..தானி யென்கின்ற கனியை அருந்துவதுதான் அல்ஹம்தின் ..ருறத்தாக மாறிவிடும்.

எ-று

கரும்பூ றல்வந்த வாறதுபோற், கனிந்த கலிமாவின் பொ
..ருளானது, துரும்பு கடலிலே தங்காமலே, துரிதத்தினிற் கடல்
..சேர்வதுபோ, லிரும்பு சொன்னமா யாகவேதானிசைந்த குரு
..வேண்டுமுபதேசிக்கக்-குறும்பு முருதிலே கதளிவாகிடிற், குல்
..லடங்கலும் அஹதாகுமே. (2)

(ஞா-பொ-ரை) அப்போது ஆலையில் கரும்பைப் போட்டு ..ஆட்டும் போது ரசங்கள் கிளம்பினமாதிரியாக கலிமாவின் ..பொருட்சுவைகள் தாஞகவே கடலில் போட்ட துரும்பு அலை..யில் இருந்து கரைதோன்றி விடுவது போல இருதயத்தில்

லாயிலாஹ இல்லல்லா — 100 தடவை
மண்ணுக்கு தவாப் செய்ய வேண்டியது

இருந்து பளீரென்று மிதந்து வெளிதோன்றிவிடும் இதன் நிலை களை சரியானகாமிலான குருவிடத்தில் அறிந்து கொள்ளலாம் அதானது இரும்பைப் பொன்னுகச் செய்ய எப்படிப் பழகின ஆசான் சுட்டிக்காட்டவேண்டுமோ அப்படி அதையும் தக்கவ ஆசான் அதாவதுஅந்தநிலையில் தரிபட்ட ஆசான் சுட்டிகாட் டவேண்டும் இல்லாவிட்டால் அதுபாடிப்பேச்சாக முடியும்.

இ சு லா மானது மைந்துக்கப்பா, லிறைஞ்சுஜம்ஆறில் ஈமான் வகை-அசுலாம் தம்கூசு மன்கூசுவும், அருள்சேர்மகு கூசும் ஜம்கூசுவும், வசுலாக் குன்கூசு மன்பூசவும். வகைசேரி வையாறுங் குறுஆனிலே-எசிலா யாறப்பில் ஆலமீன்சொல் லேர்ந்தங் கறிந்தவர் சூபியாவார். (3)

(ஞா-பொ-ரை) நினைவில் அக்மல்ஷஹ்ஹுது சரியானபடி பிடித்துக்கொண்டால் ஆலம் குல்லடங்கலும் ஒன்றுனசூறத் தில் காண்கப்படும் இஸ்லாமுடைய பறுலுகள்ஐந்து காரியத் துக்கப்பாலேதான் அல்லாவை வணங்குகிற தவமானது ஆறு காரியங்களைக்கொண்டு அறிந்து கொள்ளவேண்டியது. அது வேஜம்உ ஆருக இருக்கும். அதுஈமானுடைய பறுலைக்கொண் டாக இருக்கும் அதானது தம்கூஸ், மன்கூஸ், மஃகூஸ், மன் பூஸ் இந்த ஆறுமாக இருக்கும். குர்ஆனில் இந்த ஆறுடைய விபரங்களைப்பற்றி நாயன் திருவருள் செய்திருப்பதையறிந்து வணங்குறவர்கள் சூபியாக்களாக இருக்கும், எ-று

இசுலாமானது லாஇலாஹ இல்லல்லாகொரு நூறுமட் டம், அசுலா மண்ணுக்குத் தவாபுசெய்தே அதிலே இல்லல்லா ஜலத்தில் நூறு-ஒசுலாய் அல்லாவை நெருப்பில் நூறு, உயர்ந் தஅல்லாஹு வாயில் நூறு-வாசிலா கூவெளி ஐந்நூருக்கி, வணங்கும் சக்கிலே ஆசைவைக்கும். (4)

(ஞா-பொ-ரை) இஸ்லாத்தின் தவமானது முதலாவது லாஇலாஹஇல்லல்லாஹ் என்று நூறுதடவைமொழிந்து ஜட லத்தின் அசலானமண்ணுக்கு தவாபுசெய்துகொள்ள வேண் டியது அப்பால் அந்த மூலமந்திரத்தில் நின்றும் இல்லல்லாஹ்

இல்லல்லாஹ் — 100 தடவை
தண்ணீருக்கு தவாபு செய்ய வேண்டியது.

அல்லாஹ் — 100 — நெருப்புக்கு தவாபு செய்ய
அல்லாஹ் — 100 — காற்று.

ஹூ — 500 — ஆகாயம் தவாபு செய்ய வேண்டும்

என்பதை நூறுதடவை ஜெபித்து தண்ணீருக்குத் தவாபு செய்யவேண்டியது அப்பால்அல்லா என்று நூறுதடவை ஜெ பித்து நெருப்புக்கு தவாபுசெய்யவேண்டியது, அப்பால் அல் லாஹு என்ற மந்திரத்தை நூறுதடவைஜெபித்து காற்றுக்கு தவாப்செய்து அப்பால் ஆகாயத்துக்கு ஐஞ்நூறு விடுத்தம் ஹூ என்ற மந்திரத்தை ஜெபஞ்செய்து, பிரதக்கணஞ் செய்து வந்தால் உடனே ஜப்ஹானது சற்றுதிரை திறந்துவெளியாகி என்பேரில் நினட்பை வைத்து விடும், எ-று

தன்கூசுபதி வாசியேறித் தானேன் சத்தத்தோடு உருவி மன் கூசுக் கோட்டைமேற்றுண்டியே, வளரு மகுகூசு கணக்கு டந்து குன் கூசும் ஜம்கூசுமொன்றுகவே, கூவுமாதியு மனுதியு மாய்-எங்குமன்பூசல் கா ரி அ த் து, மல்காரி அத்தி லிறை யோதினன், (5)

(ஞா-பொ-ரை) எப்படியென்றால் தன்கூஸாகிய மண் ணில் இருந்து கடந்து மனஸைமேலேற்றி அதாவது வாசியின் ஏற்றத்தால் ஏறிக்கொண்டு பார்த்தால் அங்கே அல்லாகுத்த ஆலாவின் சந்நிதானத்தின் வலம்புரி முழக்கமானது கேட்கும் அதை-ஊடுருவிப்போய் அப்பால்வருகிற மன்கூஸ் என்கின்ற நீர்க்கோட்டையைத்தாண்டி அதற்கப்பாலேற்றங் கொண்டு அப்பால் வருகின்ற மஉக்கூஸ் ஆகிய நெருப்பின் உடைய கணக்குகளை சரிவர இறுத்து அப்பால் கூன்கூஸ் என்றரேசக மும் ஜம்கூஸ் என்ற கும்பகமும் ஒன்றுபடநிரவி ஆதியும் அநா தியும் ஒன்றுபடச்செய்து விட்டால் எங்குபார்த்தாலும் மன் பூஸ்-என்ற தன்சொரூபமாக ஆய்விடும் என்று அல்லா அல்காரி அத்து மல்காரிஆ என்ற சூறத்தில்திருவுளம் செய்திருகின்றுன்

தம்கூசு சேர்வை அலிபும் நூனுந், தாளு மன்கூசில் ஐனு மீமும் நம்மா மகுக்கூசு ஐம்கூசில், கும்மாம்நாடும் குன்கூசில் நூனும் காபும் அம்மா மன்பூசில் அலிபும் ஷத்தும், அதின் பேர் அனுஇல்லா அனுஅல்லா றாகுல்ஹக்கு உம்மாலிதைய றிந்தீமான் கொள்ள, வுரைத்தானுல் முல்க்குருனதிலே. (6)

மன்பூஸ் — ...

(ஞா-பொ-ரை) இனி அவைகளின் விபரம் சொல்லப்படும் தம்கூஸின் அட்சரங்கள் அலிபும் நூனுமாக இருக்கும் இனி மன்கூஸ உடைய அட்சரங்களாவது ஐனும் மீமுமாக இருக்கும் இனிமஉக்கூஸ், ஜெம்கூஸும் ஹேம் என்ற அட்சரங்களாக இருக்கின்றது குன்கூஸ் உடைய அட்சரங்கள் நூனும் காபுமாக இருக்கும். மன்பூஸானது அலிபும் ஷத்துமாக இருக்கும் அதின் திருநாமங்கள் அஹு அல்லா றூஹுல்ஹக்கு என்றதாக இருக்கும். அவைகளை நல்ல அறிந்து ஈமான் கொள்ள வேண்டியதென்று அல்லா உம்முல் குர் ஆனில் சொல்லி இருக்கின்றான். எ-று

எழுதமுன்னமே யெழுத்தானது, மிசைந்து பேசுமுன் பேச்சானது, மொழிதாய் தந்தைமுன்மகவானது முட்டை பொரிக்கு முன் குஞ்சானதும்-தளிர்க்க முன்னமே பூவானது தம்பிக்கு முன்ணன் பிறந்தவாறும்-ஒழுக்கமுடனுறு மசாலர் வைய், மோர்மை யொடுசொன்னோர் ஷெய்காகுமே. (7)

(ஞா-பொ-ரை) இனி மனிதர்களுக்கிடையில் வேஷதாரிகளாகத்திரிந்து முரீதுகளை கடைவைத்துவிற்றுமுதல் செய்து கொண்டலையும் ஷேக்மார்களுக்கு நடுவே கேட்க வேண்டிய கேள்வியானது எழுத்தானது உண்டாவதற்கு முன் எழுதிய சங்கதியும், வாயிலிருந்து பேச்சு வெளியாகுவதற்கு முன்பேச்சுவெளிவந்துப், தகப்பன் வெளியாகுவதற்கு முன் மகன் வெளிவந்ததையும், ஒருகோழி அந்தக் கோழி முட்டை இடுகிறதற்கு முன்குஞ்சுகள் பொரிபட்டு வெளியானதையும் மரமான விதையில் இருந்து முளைகாண்பதற்கு முன் அதன் பூவுங்காயுங் கண்டு விட்டதும், தம்பி அண்ணனுக்கு முன்னே பிறந்து விட்டதும் இந்த ஆறுதிவ்ய மஸஅலாக்களையும் அவர்களிடம் கேளுங்கள் அவர்கள் உங்கள் மனசிற்கு ஏற்கும் படியாகச் சொல்லிவிட்டார் களானுல் அவர்கள் கள்ளகுருமார்களல்ல உள்ளபடியே நல்லகுருவாக இருக்கும். எ-று

சிந்தைத் தெளிவினி லொளியானது, சிறக்குங் கால்ரண்டு மொன்றானபின்-வந்தவாசகங் கேட்டுமேலோன், வரிசை ஹலறத்துக் குதரத்தான-சொந்தக் கலிமாவின் பொருளா

சொல்லி லொருசத்த மங்கொரு சொல்-எந்த நேரமு மா மலே, யிறைஞ்சும் அல்ஹையுல்க் கையூமிலே (8)

(ஞா-பொ-ரை) சிந்தையான துயாதொருக படுகூதுகளை விட்டுதறித் தெளிவடைந்தபிறகு இடகலைபின்கலை இரண் ஒன்ருய்விடும் பிறகு தஜல்லியாத்தின் ஒளிவானது பளீ ரென்று தயமாகித்தோன்றும் அதுகலிமாவின் நுட்பசாரமான வாக இருக்கும் அப்போது அறுஷில் இருந்து ஒரு சப்தம் யுல் கய்யூம் என்று தொனிக்கும் அந்த தொனியின் தாற் யந் தான் தவத்தின் அடிப்படையாக இருக்கின்றது, எ-று

கையூமானது நினவுக்குள்ளே, கால்ரண்டு மொரு சொல் கட்டித்-தையிபு மரம் வளர்ந்து பூத்துத், தழும்பில்லாக் பழத்த தாஞல், மெய்யா யருந்துவார் மரம்வைத்தவர் தத்தில் ஆலம் இம்முனிற் சொன்ஞன்-ஐயா ஆதமுக்குப ரஞ்செய், யல்லாதனக்கெல்லாப் புகழுமாமே. (9)

(ஞா-பொ-ரை) நினைவு ஒருநிலையில் நின்றபிறகு சூரிய திர கலைகள் இரண்டும் ஒன்ருய் விடும் அதுதான் கையூம் என்ற திருசப்தம் அந்த சப்தத்தை இன்ஸான் கேட்டுவிட்டா ல் உடனே தையூபு என்ற விருட்சமான இந்த ஜடலமா து, தன் சுயேச்சை தத்வங்களை யெல்லாம் அதனிடத்தில் பெற்று கடைத்தேறி மோட்சகதி யடைந்துவிடும் அப்போது லம் எல்லாம் அந்த ஜடலத்தின் சொந்த அதிகாரத்தின் அடங்கிக்கிடக்கும். என்று அல்லா குர்ஆனில் ஆலம் இம் ன் என்ற சூறவில் சொல்லியிருக்கின்றான் ஆதமுக்கு இவ்வ மகிமையைக்கொடுத்து உபகாரஞ்செய்த நாயனுக்கே ல புகழும் உண்டாவதாக. எ-று

மடைத்தலைக் கொக்குக் காத்திருந்த, ளருமம் மச்சத்தை பிப்பதுபோற்-கடைத்தலை வீட்டிலிருந்து தானே, காலடிக் டை நடுவிலாகிப்-புடையின் மேலிலே புகுந்துலாவிப், பூட்டி ருக்கின்றதைத் திறந்தே-யுயைடவனை கலிமாத்தன்னே, வந்து யாறப்பில் ஆலமீனே, (10)

(ஞா-பொ-ரை) நீர்க்கரையின் மடைத்தலையின் மேல் நோக்கானது. பதிவுவைத்துக் காத்திருந்து-விநயமாக மீன்

களைப் பிடித்துத் தின்னுகின்ற சூட்சியைப்போல் கடைசிவீடா கிய உந்திக்கமலத்தில் இருந்து வெளியாய் வருகிற வாசியைக் கலிமா மந்திரத்தைக் கொண்டுபிடித்து வசப்படுத்திக்கொண் டுபோய் புடையாகிய இருதயக்கமலத்தின் நடுவே வைத்து ஊன்றி யெழுப்பியேற்றி, அங்கே பூட்டியிருக்கின்ற கபால மண்டலத்தின் கோட்டைகளைத்திறந்து உட்சென்று அரசாட்சி புரிந்து றப்புடைய ஹலரத்தில் சமைந்து கொள்கின்றவன் அவனுகத்தெரிவான். எ-று

இல்லைவிட்டினிற் சேர்த்திருந்தே, யெழும்பு மண்கதிப் புரவியேறிச்-சொல்லை விடிற்செல்லும் சுவர்க்கத்திலே, சோபன மானமணவறையிற்-குல்லென வந்த குமரிப் பெண்ணைக், கூட்டிக் கலியாண மணமுடிந்தே-அல்லும் பகலற்ற வெளிச் சத்திலே, யரம்பையுடன் வீடு கூடலாமே. (11)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அந்தக் கோட்டைகளைக் கடந்து அப்பால் அங்கே எவ்விப்பாய்கின்ற புருக் என்னும் சூரியமேல் வாசி ஏறி அப்பால் வரும் முஸ்தக்கீம் என்ற கூரிய பாலத்தை வெகுகூர்மையாகவும் மஹா தந்திரமாகவும் கடந்து அப்பால் சுவர்க்கலோக பூங்காவனத்தில் சென்று அங்கே அலங்கரித்து வைத்திருக்கின்ற உல்லாசமான மணவரைச்சிங் காசன கொலுபீடப் பந்தரில்வைத்து அடங்கலும் நான்தான் வேறல்ல என்ற சொல்லுடன் வந்து வீற்றிருந்த மஹாருபலாவர்னிய சௌந்தரியவதியான பத்து வயது முகவரை கீருத குமரிப் பெண்மணியான வாலைமகுபூ புரஞ்சிசகின்ன ரஸ்தீரியை சோபன மணஞ்செய்து இரவு பகலில்லாத ஒரு புதுமையான வெளிச்சத்தினிடையில் இருவரும் ஆலிங்கன அநுராக போகதாபனஞ் செய்யலாம். எ-று

வள்ளல் சிறந்திடும் தௌஹீதது, வாழுங் கமலத்தில் நடுவதற்குள்-உள்ளமையான கலிமாவிலே, யுவந்து தொழுது தான் ஸுஜூது செய்யப்-பொள்ளல் வாராமற் காப்பாற்றுநீ புகழ்ந்தே யடியேனுவந்து கேட்பேன்-எல்லலவேனும் கருத்தில் வைத்தே, யிரங்கு தீனோர்கட்குதவியாக. (12)

(ஞா-பொ-ரை) வள்ளலாகிய நமதுரட்சகர் அவர்கள் தந்தருளிய தவ்ஹீதாகிறது இருதய முதலிய கமலங்களில் வைத்து உள்ளமையான கலிமா ஆகிய உறுதிநினைவை மேற் கமலப்பைபில் வைத்து முடிந்து சுஜூதுசெய்து அந்த இருப்பிலே இருந்து கொண்டு அல்லாவின் திவ்ய ஹலரத்தை நோக்கி யா அல்லாஃ இந்ததவத்தில் யாதொருசூனியமும் வந்துவிடாமல் சதாவும் நீகாப்பாற்றியருள் உன்னைவழிபடுகிற தீனனவர்களுக்கு இரக்கம் வைத்தருள் உதவி செய்தருள் வாயாக. எ-று

உதவி யானவா வுறுதிகொண்டே, யுலகமெவையையும் தைத்தான்பவர்-பதவியாகிய நன்மை தீமை, பகிர்ந்தேயவரர்க்கீபவனே-சிதைவு வாராமலுனை யொட்டியென் சிந்தை கலங்கியே கேட்டது ஆப்புதைவு வாராமற் பூரணமாய்ப், புகழ்தாயாறப்பல் ஆலமீனே. (13)

(ஞா-பொ-ரை) சமஸ்த சிருஷ்டிகளுக்கும் உதவிசெய்யப் பட்டவனே! சராசரங்களை நிர்மித்து அவைகளுக்கு இரணமர றுதிகளை விதிக்கின்றவனே! நன்மை தீமைகளைப்பகுந்து பார்த்து தாரதரம்போல் வைத்து விட்டவனே! உன் ரகசியத்தை அறிந்து உன் என் சிந்தையின் கமலபூரணத்தின் நடுவே காண்கின்றதற்கு வந்திருக்கின்ற இந்த அடியனுக்கு என் பிரார்த்தனைப்பிரகாரம் கபூல் செய்தருள் றப்பு என்ற வல்லபத்திற்குரிய றகுமானியே என்றும் இன்னும், எ-று

கிருபை வைக்கின்ற அடியார்கட்குக், கிருபை மிகச் செய்யும் பெரியவனே-பொருதலாகவே புறுக்கானில், பொருள் சேர் பதுக்குறுனி யாயத்திலே-தருமமாகவே கலிமாப்பொருட் டன்னையருளென்றன் ஸக்கருத்திலே-சிறுமை வராமல் ஈமானுடன், சேரவுதவுசெய் பிணையில்லானே. (14)

(ஞா-பொ-ரை) எவன் ஒருவன் உன்மீது கிருபைவைத்து விட்டானே அவன் மீது அன்பு வைத்து அவனை ஈடேற்றம்பெறச்செய்பவனே திருக்குர்ஆனில் பதுக்குறுனி என்னும்

ஆயத்தில் சொல்லிய பிரகாரம் என்னுடைய சக்ருத்துடை ஒத்தில் கலிமாவின் பொருளை நல்லருள்புரிந்து ரட்சிகவேண்டும்.

கவ்வையா யுன்மேலாசைகொண்டு, காரணமாக கமலத்
தினுள் செவ்வியிருக்கின்ற திருவடியைச், செப்ப வரிதான
மகராஜனே, பவ்வக் கடலென்னை மூடாமலே, பகரு மடியனு
னிரந்து கேட்கும்-அவ்வல் லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு,
முஹம்மதுர் றசூலுல்லாஹியே. (15)

(ஞா-பொ-ரை) ஆண்டவனே யுன்பேரில் ஆசைவைக்கு தலை சதாகாலமும் இந்த சரீரத்திற்கு காரண கருவியாக இருக் கின்ற தாமரைக்காயில் குடிகொண்டிருக்கின்ற, பரம ஒளிவா கியறூஹை நடத்துகின்ற மஹாவடிவானனே! பாவமென்ற சமுத்திரமானது என்னை வந்து மூடிவிடாமல் அடியேன் கேட் கும்படி நீ உதவிபுரிந்து அருளவேண்டியது, லாஇலாஹ இல் லல்லாஹு என்றதும் கலிமாவில் நிறைந்து முகம்மதுர்றசூ லுல்லாஹி, என்று வெளியானவனே.

நல்லோர் புகழ்து ஆக்கையேற்றுநீ, நலமிலார் நாட்ட
முடிப்பவனே-பொல்லாச் செயலுக்கு உதவிசெய்து புகழாற்
பெரியோர்க்குங் கிருபைசெய்வாய்-நில்லா மஹுஷறில் நிலை
நிறுத்தி, நிமைக்கண்டவரவர் பேறிற்சாட்டும்-அல்லா புறுக்
கான் அர்றஹ்மானே நீ யார்க்கு மிரங்கி தீதாறருள்வாய் (16)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் நல்லவர்களான ஞானவான் களின் புகழையும் அவர்களது துஆவையும் கையேற்று, அதன் படி கிருபை செய்கின்றவனே! இன்னும் பொல்லாதவர்க ளான மௌடீகர்களின் பாபச்செயலுக்கும் உதவிசெய்கின்ற வனே! அப்பால் யுகமுடிவில் அவைகளின் பலாபலன்படி ஞாய தீர்ப்பும் செய்பவனே! அர்றதமான் என்னும் குர்ஆன்வாச யப்படி யாருக்கும் கிர்பை செய்கின்றவனே, எ-று

அல்குற் கேணிமே லாசைவைத்தே, யலர்ந்த கலவடை
நாயதுபோல்-வெல்லும் புலனைந்தும் வெல்லுமுன்னே, வெறி
யாய் நாங்கள் செய்பவம் பொறுத்துச்-சொல்லும் கலிமாவா

லிலே சொன்ன சொல்லெற்கும் ஹபீபுமார்க்கும்-பொல்
குபிர்வந்து மூடாமலே, புகழ்தா யாறப்பல் ஆலமீனே.

(ஞா-பொ-ரை) ஸ்திரீ ஜனுதிகளின் அல்குல் என்ற ஆழ கிணற்றின் பேரில் ஆசைவைத்து! முகந்துகொண்டு திரி கடா நாய்போல் நாங்கள் புலன்களின் காமாவிகாரத்தை ங்கள் வெற்றியடைவ தற்குள்ளாக அந்தப்புலன்கள் எங் வெற்றியடைந்து விடாமல் நாங்கள் செய்த பாவங்களை காலம் பொறுத்து நீ வேதத்தில் சொல்லியபடி கலிமா அவ்வல் எழுத்தை எனக்கும் என்னைத் துயர்ந்தவர்களுக் குபிரியத்து அறவெளியாக்கியருள்வாயாக. எ-று

பெரியோர் கருணைதான் பிறந்தபிறை பெருகு மதுபோ
பேரறிவாம்-சிறியோர் சினேகம பூரணமதிதான் றேய்ந்து
வபோலாகிவிடும். சுரிக்குள்ளிருக்கும் பெண் சூட்சங்கா
சொல்லிற் சுகங்காட்டுங்குரு வொன்றவர். தரிக்கும் ஐம்
ல காலைக்கட்ருனே காணலாம் கல்புல்லாவை. (18)

(ஞா-பொ-ரை) பெரியோர்களின் கிருபையானது, பிறை னது நாளாவட்டத்தில் வளர்ந்து வருவதைப்போல் சிறிது தாக வளர்ந்து கொண்டேவரும் அதாவது விஞேத விஞே ாக அறிவு வுதையம் பண்ணிக்கொண்டேவரும் பூரண சந் ரனிடத்தில் ஸ்நேகம் வைக்கவேண்டியது, சந்திரனுடைய க்கத்தில் அது ஒரு வொளிவுபோல் வந்து தன்னைக்காட்டும் னும் சூரியனுகிறது, வலம்புரியாக இருக்கும் அதற்குள் ருந்து ஒரு வாலிப வயதுள்ள பெண் சுரூபம் வெளிதோன் றும் அதுவுடன் ஒரு எழுத்தாகிய ஹூ என்ற சொல்லும் வெளிவந்து சுகங்காட்டும் அதுவே சற்குருவாக இருக்கும் அத டைய பாதாரவிந்தமானது. ஹம்ஹில் வந்து தெரிசன வுத செய்யும் அப்போது தான் இன்சான் தன் இருதயவடி க காண்கின்ருன். எ-று

வன்னி மலரிலே யளிமுகந்து, வாகாய்ச் சுழன்றதில் வீழ்
றுபோற் கன்னி யோனிமே லாசை வைத்துக், கலவி செய்து
ான் கரைந்தபாவி-யுன்னி யறிவுக்கொண் டுனைத்தேடுநா,
ஸ்தா தெனக்குவந் துபதேசித்து-முன்னி முதலவன் தற்
னையால், முடுகும் நடுபலர் கஃபத்துல்லா. (19)

(ஞா-பொ-ரை) வாசனையுடன் அதிகாலையில் பூத்த புஷ்ப மலரின் கண்ணே வண்டு பறந்து வந்து விழுந்து அதன் நறிய தேன் துளிகளை கிரஹித்து வெறிகொண்டு உருண்டு கிடக்குந் தன்மைபோலே இந்தப்பூலோகத்தில் மானிடர்கள் அழகிய கன்னியர்களின் யோனிக்குழியிலே காமவிகார மீறியவிரகத் தாலே மனமுருகி வாடிபலதுன்பத்திற்கு ஆளாகிருர்கள், அந் தப்பாவிகள் அறிவுடைய துணையாலே மனதில் உன்னி நினைத் துஉன் ஜலாலியத்தளவில் ஆசைவைத்து ஈடேற்றம் பெறும் பொருட்டு காமிலியத்தான உஸ்தாது எந்தநாள் உபதேசஞ் செய்வார் அவ்விதம் செய்தவுடன் நடுஸ்தானம் கஃப்பத்துல் லாவாக இருக்கும். எ-று

அண்டர் முனிவரும் சதுமறையு,மனேக சாஸ்திர முயிர னைததும்-விண்டு தெரியாம லுன்னைத்தேடி,வெறியா லுறவி லோர் கெதியுங் காணுேங்-கொண்டல் குடைமேவும் நபியிற சூல் குவா மவர்கள்தம் பொருட்டினுலே-துண்டு படுத்தாம லென்கிளையும், யானும் நினைச்சேரத் துணைசெய் யாஹூ.

(ஞா-பொ-ரை) யாஹூ என்ற திருநாமத்துடைய றஹீமே உன் வடிவைக்காண்கிறதற்கு இப்பூலோகத்தில் வானவர் களும் மலைகெபிகள் தோறும் வைறுக்யத்துடன் இருந்து வாசி நிலைகளைப்பிடித்து சாதித்தமகாரிஷிகளும் அநேக ஔலியாக்க ளான பெரியோர்களும் உன்வடிவைத்தேடி எத்தனையோ வே தசாஸ்திரங்களிலும் நுழைந்துபார்த்தும் அகப்படாமல் தட் டழிந்துபோனுர்களே அன்றி ஒருகதி மோட்சமும் காண்கவே இல்லை எங்கள் நாயகம் றசூல்லா அவர்கள் உலகத்தில் அவத ரித்த காலந்தொடுத்து மெய்ஞ்ஞான சூரியன் உதயமானுர்கள்

அன்பு வைத்துன் மேலாசைகொண்டே, யடிமைத்தனஞ் செய்தேயருகிருந்து-துன்பந்தோன்ருமற் குணக்கந்தீர்த்தாற் றுலங்கும் ஞானக்ககண் கருனைகொண்டே யின்பம்வைக்கவே யருள்பெருகு,மிளம்பிறை நாளும் பெரும்போல்-முன்பி லுப தேச மீந்த ஷெய்கை, முடுகப் பேரின்ப வள்ளாமாமே. (21)

(ஞா-பொ-ரை) ஆண்டவனே ! நான் உன்திருவருள்மீது அன்பைச் செலுத்தி உன் ஏவல் கட்டளைகளை எடுத்து நடந்து

உன் அருகில் ஸமீபிக்க இடம்பாடுபடைத்து இந்த மாயவுல கத்தின் துன்பங்கள் யாதொன்றும் மனசில் வந்து தோன்ற இடங்கொடுக்காமல் வாசல்களையடைத்து நப்ஸுகளுடைய குணக் கேடுகளையும் தீர்த்துக்கொண்டு விட்டால் அக்ஷணமே ஞானமென்ற திருக்கண்ணுனது திறந்து உன் மகிமை என்கிற திவ்யகாட்சிகள் பளீரென்று தோன்றிவிடும் அத்துடன் கட் டையும் வளர்பிறைபோல் மினுமினுப்புக் கொண்டு கடைத் தேறும் இன்னும் ஆதியில் வந்து உபதேசஞ்செய்து வழி காட்டி சற்குருவை அடுத்துக்கொண்டால் எங்குபார்த்தாலும் ஒரே பேரின்ப வெள்ளமாகத்தான் கண்ணுனது காணும்.

உதிரமெலும்புதோல் தசைநரம்பு, முதிக்கும்ரோமமு மப யங்களு-மதுர முளதாத்துப் கிபாத்துமாக, வைத்த தத்துவந் தொண்ணூற்ருறும்-சரீரந் தனில்வைத்தே யெனையமைத்தே, தரணிதனில் விட்ட தம்பிரானே-முதிரும் நபியுல்லா ஷபா அத்திலே, முடுக என்து ஆகபூல்யாக்கரீப். (22)

(ஞா-பொ-ரை) ஹே! எவர்களுக்கும் பொதுவாக கரீம் என்ற சிபத்தில் அமைந்து வெளியான ஆண்டவனே! இன் னும் அந்த ஆசையின் துறையில் தரிப்பட்டவர்களுக்கு உதிரம் நரம்பு, தோல், என்பு, சதை, உரோமம், அவயவங்கள் முத லிய தாதுசிபத்து வகையராக்களான தொண்ணூற்றியாறு தத்துவங்களையும் சரீர தோரணையில் வைத்து அமைத்து உண் டாக்கிய குணதணங்களும் சரீரத்தில் அடக்கிவைத்து என்னை உலகத்தின் கண்ணே விட்டநாயனே அவர்களுக்கு உன் ஹபீ பாகிய எங்கள் நாயகமவர்களின் திருஷபா அத்து உதவியும் நீ கட்டளை யருள்வாயாக. எ-று

ஆவின் பால்வருந் தீன் தின்றபின், அன்பா லாசரித்து பசரித்தாற்-கோவுங் குறுவான கடாட்சமாக குணங்காதிருக்க வே குண்டதுகாண்-நாவு மேல்மூலத் தூடுருவாகலா றுதலங் கடந்தப்பாற் போய்-மேவும் அறுஷிலே யாதிநாயன், விளம்பு மமிர்தத்தையருள் யாறஹீம். (23)

(ஞா-பொ-ரை) சந்திரகலையில் இன்ஸான் காமிலியது
தானவுடன் அந்தசந்திரனே ஒருகாமதேனுவு ஆகவந்து பா
லாமிர்த மூட்டும் அந்த அமிர்தபானத்தை யருந்திபின்னுல்
இவ்வளவு வென்றுமட்டிடமுடியாத உபசாரங்கள் நடைபெற்
றவுடன் சற்குரு உதயபீடம் வெளியாகும் அப்பால் குண்டலி
யான றூஹுல்குதுஸியின் சிங்காசன மேடைவந்து இருபத்து
நான்கு வீதிகள் பொருந்திய அறுஷேமு அல்லா இல்ஹாமா
கும் அதிலே சர்வதத்துவ கடவுளான றகுமானியானது கொஞ்
சிக்குலாவிவந்து ரகசிய ப்ராசிய ஸம்பாஷணைகளுடன்
அநந்தம் தத்துவமும் அருள்புரியும் அதுவே றஹீம் என்பதாக
இருக்கும். எ-று

தோகை மயில்வெளி யாடும்போது, தூவுங்கரு விந்தை
முழுங்கும்து-மோகமுடனந்தி சமுகங்காத்து முருதி லவர் தரு
மமுதமுண்டு-போகஞ் செலுத்தாமற் றிருஒளிவு, பூத்துக்
காய்த்துச் செங்கனி பழுத்தே-யேகமைதானி லிலங்குங்கனி,
யெனக்கு முதவி செய்யா அல்லாஹு (24)

(ஞா-பொ-ரை) ஆண் மயிலானது தனது தோகைகளை
விரித்து ஆடும்போது, அதன் சுந்தர வஜீகரங்களை கண்ட
பெண் மயிலானது அருகில் வந்து மையலூற ஆண்மயில் ஸ்க
லிதமாக்கின விந்தைப்பெண்மயிலானது வாயால் எடுத்துண்டு
கருக்கொள்வது போல நந்தியாகிய காமிலான பீருடையதலை
வாசலில் காத்துக்கிடந்து அவர் உகப்புடன் தருகின்ற பியா
லாவை அருந்தி சர்வபோகாதா பத்திய முடனே சிற்றின்பத்
துறையை நீக்கி திருவருட் பிரகாசமென்னும் றூஹுல் குதுஸி
யின் திருஒளிவைக்கலந்து உறவாடி சச்சிதாநந்த மென்னும்
ஏகபர வெளியில் தோற்றரவாகிய சுவர்க்க மைதானத்தில்
ஓங்கிநிற்கின்ற மஉஷூக்கென்கின்ற விருட்சமானது பூத்துக்
காய்த்து பழுத்து ஒழுகுகின்ற தேனமிர்த சஞ்சபீலை எனக்கு
ஊட்டி ரட்சித்தருள்வாய் றகுமானே. எ-று

தில்லை வனமாளும் புரவிமீதிற், றிருமன் ராவுத்தன் மெ
துவிலேற்றிச்-சொல்லுங் கலிமாவாங் கலினம்பூட்டித், துலங்
கும் பாதையிலுற நடத்திப்-பெல்லாக் காபிறைக் கருவருத்

...ப், புந்தி யொருமித்து ஈமான்கொண்டே-அல்லும் பகலற்ற
...தானிலே, யடியேன்றனைச்சேர அல்ஹம்துலில்லா. (25)

(ஞா-பொ-ரை) தில்லைவனம் என்கின்ற இந்த ஸ்தூலசரீ
...தின் கண்ணே ஆட்சிசெய்கின்ற புரவியின்மேலே திருமன்
...ராவுத்தன் என்கின்ற நினைவானது, மெள்ளப்பதனமாக ஏறிக்
...கொண்டு ஒரு சொல்லாகிற, ஹூ ஹூ என்கின்ற கலிமா
...வின் நிலையால் கடிவாளம் பூட்டி, ஒளிவுவிளங்கும் புருவமத்தி
...யின் ரஸ்தாவை நோக்கி அதை நடத்தி பொல்லாத காபிரா
...கிய இருவினைப் பிணக்குகளையெல்லாம் ஒட்டியடித்து, ஒரு
...மையாகிய இஸ்லாமை மனதில் வைராக்யமாகப்பிடித்து,
...இரவு பகலில்லாத மைதானமாகிய அக்மல் ஷூஹூதில்
...இந்த அடியான் நின்று சாதிக்கும்படியாக நாயனே நீ கிருபை
...புரிவாயாக. எ-று

பிறந்த பிறைத்தாயை மறக்காமலே, பெருகும் நாள்தோ
...றும் பதினுலிலே நிறைந்த மகிழ்ச்சியில் மறந்தசோம, னிர்ண
...யங்கெட்டுத்தேய்ந்து போகும்-துறந்த நந்தியை வெறுத்த
...வன், துன்பந்தொடர்ந்துதான் குன்றிப் போவான்-சிறந்த
...குருவிட மென்னைச் சேர்த்துச், சித்த மருளாம லருளல்லாஹு

(ஞா-பொ-ரை) எவனொருவன் தன் அருமையான சற்கு
...ருவை மறந்து விடுவானே அந்த சீஷன் நாளாவட்டத்தில்
...நொந்தகுடியாகி வாடிப்போவான் எதுபோலயானுல் பூரணம்
...நிறைந்த சந்திரனனது தான் இளம்பிறை ஒளிவில்வைத்த
...ஆசையை வரவர மறந்த தோற்றத்தாலே வர வர ஒளி
...குறைந்து அமாவாசியில் அற்றுப்போகுவது போலஆகையால்
...நாயனே என் சற்குருவின் பேரில் என் ஆசையை மிகுதமாக்கி
...வைத்து ஈடேற்றம் புரிவாயாக. எ-று

உன்னுள் நின்றதை நானெட்டிப்பார்த்த, துறுதி யென்
...னுள் நீ யெட்டிப்பார்த்து-முன்னேன் முஹம்மதைத் தான்
...கண்டது, முத்துள் வித்து, மூடித்திறந்து-தன்னுட் மிரான் தா
...யை முடித்ததுவும், தாய்வீட்டு மச்சானொளித்ததுவும் பொன்
...னடி நந்தி பொருட்காட்டினர், பூவாயிரத்தெட்டு பூவிதளில்

(ஞா-பொ-ரை) முத்தில ஒளிவாய் இருந்த நூறு ஆலத்
...தார்களுக்கு மாதாவாக இருக்கின்றது. அந்தவித்திலிருந்து

ஆதம் வெளிவந்தது. அந்தசிபத்தில் நான்தரிபட்டு உன்னுள்ளேநான் எட்டிப்பார்த்தேன் அப்போது நீ என்னுள்ளே எட்டிப்பார்த்தாய் தாயை மணந்த கோலத்தில் நீ மச்சான் முறையில் வெளிவந்தாய் இந்த அர்த்தம சொல்லப்பட்ட சற்குருவைத்தான் குருவென்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் இவ்வளவும் ஆயிரத்தெட்டி தழ்தாமரையில் ஆகவேண்டும். எ-று

வேதவுதிப்புப் படலம்
பூரண மாயிற்று
ஆகப் படலம் 15க்கு திருப்பாடல் 336

பூரணப்படலம்

தொங்கல்-வாகட ராகம்

பூரணத்தி னடியங்கே முடிதானெங்கே, பூண்டுநின்ற நடுவெங்கே முப்பாழெங்கே-காரணத்தி னலமெங்கே வட்டஞ்சேர்ந்து கருத்தைந்து மொன்ருன தலந்தானெங்கே-வாரணத்தி லேறுதற்கு வசைந்ததெங்கே, வன்னிமலர் தனில் வண்டு முகந்ததெங்கே-தாரணியி லிதையறிந்தில் லாதபேர்கள், தாயிலாப் பிள்ளைகள் போற்றயங்குவாரே. (1)

(ஞா-பொ-ரை) ஓ! ஞானமென்ற வல்லமைப் பொருளையறிய வந்தமாநுடர்களே! றூஹூல் குதுஸியின் பூரணம் பொருந்திய ஒளிவானது ஜடலத்தில் அடிப்படை கொண்டிருக்கின்ற ஸ்தலாமானது எது? இன்னும் அதுமுடிவு பெற்றிருக்கின்ற மகாமானது எது? இன்னும் அது நடுஸ்தானத்தின் நடனஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்ற மகாம் எது? கடைசியாக அந்தமூன்றும் பாழடைந்து பனுவாய்ப்போகும் ஸ்தலமான எது? அப்பால் அது ஒரு தாரணத்தால் சரீரத்தை நடத்துகின்றது அது எது? இன்னும் அஞ்சிறுகள் ஐந்துங்கூடி ஒரு வட்ட வளையமான கோட்டையில் வாழ்கின்றது அது எது? இன்னும் வாசியில் ஏருகிறதற்கு வசதியான ஸ்தலமானது எது? வன்னியாகிய அக்னி அல்லது சூரியகலை என்கின்ற மலரில் நினைவு என்ற வண்டானது முகந்துகொள்ளுவது எந்தஸ்தலம்? இந்த

...றாப்பெரிய பூமண்டலத்தின் கண்ணேஇவைகளை உணர்ந்து...ள்ளாத மாந்தர்களெல்லாம் தாயை இழந்துவிட்ட குழந்...தைகள்போல அறிவை யிழந்து தட்டழிந்து திரிவார்கள்.

தயங்காம லென்மகனே சொல்கிறேன்கேள், தானென...ஹூவெழுத்தைக் கருணைகொண்டு-மயங்காமல் மனந்தனிலே...வைத்துச் சேர்த்து, வாசியென்ற புரவிகடி வாளம்பூட்டித்...றங்காம லதிலேறிக் கமலத்துள்ளே, காரணத்திற் கண்டபூர...மாதானுற்-பயமேது மில்லையப்பா காலன் வந்தாற், பயப்படுவா னம்முயிரைப் பிடிக்க மாட்டான். (2)

(ஞா-பொ-ரை) யாரப்பா ஞானத்தை ஆராய்ச்சி செய்யவந்தமகனே இதோ உனக்கு வேண்டிய தவத்தை வரையறுத்துச் சொல்லிவிடுகிறேன் பத்திரப்படுத்திக் காரியஞ் செய்துகொள்வாயாக தான் என்ற ஹூ எழுத்தை உன் மனஸில் வைத்துப்பொதிந்துப் வாசிஎன்ற ஸ்வாசக் குதிரையை பழக்கிப்பிடித்து அதன் வாயில் கடிவாளத்தைப் பூட்டி உன் ஈமான் உறுதியென்ற ஏற்றத்துடன் அதன்மேல் சவார் செய்து இருதயக்கமலத்தில் நடத்தி அதற்குள்ளாலே நீயும் உன் நினைவும் தரிசனைசெய்து பூரணம்பெற்றுக்கொண்டபோது, இனி ஒருபோதும் அச்சமென்பது கிடையாதப்பா காலனுகிய மலக்கல் மவுத்து வந்தாலும் பணிந்து போவாரே, அன்றி உன் உயிரைப்பிடிக்க அவருக்கு நியாயவழியே கிடையாது. எ-று

மாட்டான் காணுரணத்திலல்லா சொன்னுன், மனமல்லாலொன்றுமில்லைத் தனக்குள்நின்ற-காட்டாத காரணத்தினுடம்புபூத்துக், கனன்மூட்டிப் பாதாள முருவியெங்கும்-பூட்டாத நினைவு பூரணமதானுற், பூவுலகம் வானுலக முயிர்கள் யாவு-மாட்டுமப்பா செக்கு வட்டமதற்குள் நெய்போ, லாயிரத்தெட்டிதழ் பூவிலடங்கும் ஹக்கில். (3)

(ஞா-பொ-ரை) இந்த சங்கதியைப்பற்றி நீ யாதொரு சந்தேகமுங்கொள்ள வேண்டாம் வேதத்தில் ஆண்டவனே திருஷ்டாந்தமாகக் கூறியிருக்கின்றான் ஆனதாலே காரியமானது. உன்மனம் என்கிற நினைவே யல்லாமல் வேறு

வஸ்து ஒன்றும் இல்லை அந்த நினைவே இந்த ஜடலத்திற்கு அ
மூலமாக சூத்திரக்கயிறு கட்டி ஒரு கருப்பு லட்டத்தில் நின்
பூத்து ஜொலிக்கின்றதைப்பார் அதை நீ ஒன்றுபடுத்தி ஸம
யத்தானவுடன் பதினாலு உலகங்களும் செக்குக்குள் கொட்டி
பல கோடிக்கணக்கான எள்ளுகளில் நின்றும் ஒரே வஸ்துவா
கிய எண்ணை வருவது போலவே உன்னில் எல்லாமக்லூக்கா
துகளும் சமத்துவங்கொண்டு ஒன்ருய் விடும், அப்போது ச
ரத்தில் ஆயிரத்தெட்டி தழ் கமலதாமரையானது வெளி
பட்டு அதில் பாதாளம் வரையும் ஊடுருவி நிற்கின்ற ஹ
உதயமாவதை நீ கண்டு அதிஜயிப்பாய். எ-று

ஹூவ்தனிற்பார்க்கச் சொன்ன குருவையையா, குண்ட
லிக்குட் போகநினை வதிற்புக்காமற்-சப்பானபாதையிற் ச
துருக்களாலே, தாயைவிட்ட கன்ருய்த்தட் டழிந்தேனப்பா
பவ்வபலகையையறுக்த வகைதான் சொல்லும், பதமாக என்
மகனே வாசிவரும்பூவில்-முவ்வாக்கால் ரண்டுமொரு நினை
விற்கட்டி, முத்திதருங்கலிமாவி லீ மான் கொள்ளே (4)

(ஞா-பொ-ரை) ஹூ என்ற திக்றில் உன்னைக் காண்
கும் படிகுருசொன்னபடி குண்டலியாகிய நேத்திர ஒளியில்
நினைவை தியானகோலமாகப் பொருத்தி விடாமல் நப்ஸ்
ஏவின மார்க்கங்களெல்லாம் போய்தாயை இழந்த குழந்தை
யானது தவிப்பது போல தட்டழிந்தேன் அப்படி இருக்குங்
காலத்தில் தகுதியான சற்குருவானவர் அகப்பட்டு அவர் என
னைசீர் திருத்திவாசிலை ஷி வன்னமலரான தியானத்தோடும்
நினைவைக்கூட்டி சந்திரசூரிய இரண்டுகலைகளையும் ஒரே கலை
யாக வாசியில்சேர்த்து மோட்சகதிதரா நின்ற கலிமா ஆகிய
வைராக்யத்தில் ஈமானைப்பிணைத்தார் ஆனதினலே நீயும்
அப்படித்தான் செய்து கொள்வாயாக. எ-று

கொள்ளடா அறிந்தீமான் கலிமாவிற்ருன், கோமான்
தான் படைத்தவுயிரெல்லாந் தூங்கும்-விள்ளடா அதுவேளை
தானுயிருந்து வேதகலி மாவுரைக்கு மொலியைக்கேட்டு-நள்
ளடா கல்புதனில் நானென்ற-சத்தம் நாதம்வருகாரணத்தினீ
மான்கொண்டே, யுள்ளடா எங்கும் பூரணமதான-வுண்மை
முஹம்மது பாலுத்தாரங்கேளே. (5)

(ஞா-பொ-ரை) அடேமகனே ! நீ ஈமான் கொண்டவுட
ன் அந்தக்கலிமாவில் ஜெபபண்ணுகின்ற மாதிரி யெப்படியா
ல் அந்த சமயம் ஆண்டவனல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வஸ்த்து
யாவும் நித்திரையில் இருக்கும் அது தருணம் நீ தனித்
திருந்து உன் வலம் புரிச்சங்காகிய கலிமாவின் திக்றை அந்த
வலம் புரிமுழக்கம் பண்ணுகின்ற வகையான தொனியைக்
கேட்டு ஆநந்தங் கொள்ளுவயாக அந்த தொனிக்குப் பரமாக
வானது நான் அது என்ற திக்றை முழக்கஞ் செய்ய ஆரம்
பிக்கும் அதை நீ கேட்டவுடனே மறுபடியும் உன் ஈமானை
அதில் சேர்த்துக் கலிமாவைச் சொல்லவேண்டியது அப்படி
சொல்ல ஈமான் கொண்டவுடனே எங்கெங்கு பார்த்தாலும்
பூரண கோலத்தில் படர்ந்து பூத்திருக்கின்ற, சர்வமுகம்ம
தியா என்றது உன்னிலே நிலையாகும் அப்போது நீ அதனிடம்
வேண்டிய ரகசியங்களைப்பற்றி உத்திரவுகேள் அது உனக்கு
அறிவிக்கும். எ-று

உத்தாரந்தரு நபியுல் லாவுவந்தே, யுமிழ்நீர்வாய்க்குள்
ளளித்த வுபதேசந்தான்-பெற்ருல் நீ செய்பவங்களெல்லாம்
தீர்க்கும், பேதமில்லை யொருவருக்கும் பேசிடாதே-சித்தான
மில்லா முனக்கு வருகுமப்பா, சிந்தைதனில் மாசுமறெல்லா
மொதுங்குங்-கத்தாவினருள் கடாட்ச முணக்குண்டாகுங்,
பூரணமதான வுபதேசமிதே, (6)

(ஞா-பொ-ரை) முகம்மதியாவை நீ சரியானபடி கண்டு
உத்திரவு கேட்டபோது நாயகமவர்கள் தங்கள் திருவால்
அமிர்த உமிழ்நீர் அருள்தந்து உன்னை ஆதரிக்கும் அப்போது
நீ செய்த கருமவினைகளெல்லாம் உன்னைவிட்டிவிரண்டோடும்
இதில் ஐமில்லை இந்த உபதேச ரகசியத்தைப்பற்றி நீ ஒருவ
னுக்கு அறிவித்து விடாதே மஹாதோஷம் ஆனல் (கிர்க்கா)
என்னும் தத்வம் பெற்றவனக இருந்தால் அறிவிப்பதில் தோ
ஷம் சேராது ஷி உமிழ் நீர் உபதேசாஸ்வதம் பெற்றவனுக்கு
ரசவாதமுதலான அட்டமாசித்துகள் யாவற்றும் அவனிடம்
தானே பொலிந்துவிளங்கும் இன்னும் அவன் இருதயத்தில்
நின்று பரவக்கூடிய துர்விநியோகம் பூஷணங்கள்யாவும் அகல
வோடும் தெரிய தூரத்திய இர்லாயங்கதிகளும், கர்த்தாவா
கிய அல்லாவின் சிபத்தில் அந்தரங்கங் கொண்ட கமாலியத்

தான விஷயங்களும் அந்தமுகம்மதியாவானது தெரியப்படு தும் இன்னும் பூலோக வாலோகங்களைப்பற்றிய அநேக செ வாக்குகளும் வந்து பாதத்தில் காத்துக்கிடக்கும். இதுவே ஞா னத்தில் கடைசித்தீர்மானமான உபதேசமாக இருக்கும்-

உபதேசந் தந்தீர்க ளெங்களுக்கிங், குன்மையுள்ள பீ
யான் செய்யுகின்ற, அபத்தங்களெல்லாம் போகுமருட் கண
கண்டிறந் தர்லந்தோ, கவனத்திலிருண் கங்குல்டல் குதனி
விடியச்சொல்லும் தவஞ்செய்து பிறந்த ஷெய்ஹை. சகல
குருவாய்க்கானே, (7)

(ஞா-பொ-ரை) யாரப்பாசாதுநிலையில் பூரணிக்கும் பு வானே ! அப்போது அந்த உண்மையான பீராகிய காமி யடுத்து உன்மன ஐக்கியங்களை யெல்லாம் நீ அப்போதைக்கு போதுபேசி முடிவுசெய்து கொண்டு அதனிடம் உன் அப வர்த்தமானங்களை வேரருத்துக் கொள், அதிலிருந்து உன் பே ரில் மூடப்பட்டிருந்த இருளானது போய் ஒளிதெரிதல் எ னும் சூரியன் வெளிப்பட்டு பொழுது விடிந்து பிரகாசிக்கு ஆனபோது இவ்வளவுக்குங் காரண கருவியாக இருந்த கா லான ஷெய்ஹை நீசகலத்திற்கும் உயர்வான வஸ்தாகக்கண் கொள்ளவேண்டியது. எ-று

காண்பாயே யென்மகனே கல்புல்லா தன்னைநோக்கி
ஊண்டுதலாய் நினைவுவைத்தே யொருமலர்தன்னில்வா
பேனியேரண்டுமொன்றுப் பிரியமா யுருக்கங்கொண்டா
ரேணுமே நபியுல்லாவைச் சோபனமாகக் காணுபாய்

(ஞா-பொ-ரை) அடமேலான என்மகனே! தவத்தில் ம ஹெரு முறையிருக்கின்றது அதாவது நீ இருதய மென்றன காரணவஸ்துவாக நிதானப்படுத்தியவுடன் உன்நினைவை வாசியுடன் புணர்த்தி இரண்டுவிதமான வாசிசரங்களையு ஒரே சரமாக மாற்றிப்பிடித்துக் கொண்டு இஷ்க்கில் மூங் விடுவாயகில் உடனே முகம்மதியா பளீரென்று தோற்றரவா கிவரும் திடமாக நீயதைக்கண்டு ஆச்சரியப்படுவாய். எ-று

வாசியென்றகுதிரையின் பனிரெண்டுகால் வசமாகநடுகா லைத் தழைந்துகட்டி-மூசிநின்ற புரவியதை முனையடக்கி முற் லாமலி புகடி வாளம்பூட்டி-மாசியற்ற முதுகத்தின் மேலேறி

கொண்டால் மகத்தானமுஹம்மதுர் றசூல்முன்னேகும் ஆசை மிகப் பெருகுமவரழகைக்கண்டா, லதற்குமே லுபதேசமில்லை யப்பா. (11)

(ஞா-பொ-ரை) ஜடலத்தில் ஸ்தம்பித்து ஓடிவருகின்ற வாசக்குதிரைக்குப் பன்னிரண்டு கால்கள் இருக்கின்றன. அதில் நடுக்காலாகிய இல்லல்லாஹு என்றதை அதில் உரிமை யான சம்பந்தப்படுத்தி உடனே பார்வையை சுழிமுனையில் சாத்தி அடக்கம் பண்ணிக்கொண்டு அலிபு என்னும் ஓரே நிலை யான கடிவாளத்தை அந்தக்குதிரைக்குப் போட்டு நடுவாகிய ஹூவைப்பிடித்து ஏறிநடத்தினால் அதுதானகவே மகத்வம் பொருந்திய நமது றசூல் நாயகத்தின் சமுகம் அதாவது மகா மன் மதுமூறுஸ்தலத்திற்கு நேரே செல்லும் அந்த முகம்மதியா வின் சொரூபசவுந்திரீக இலட்சணுதிகளை நீ கண்டமாத்திரத் தில் உனக்கு அடங்காத மோக வெள்ளம் கரை பெருகித்த தும் பும் அதுவே ஒன்றுபடுவதற்குக் காரணமாக முடிந்துபோ கும் இதற்குமேல் உபதேசமென்னதான் இருக்கின்றது. இல் லையப்பா இல்லை. எ-று

வேறு

ஓயாத இசுலாம் வாசி யுயர்மதி தனக்குள் நின்றே
தேயாத ஈமான்கொண்டு சிந்தையிற் கலக்கமற்றுற்
பாயாமற் கொம்புரண்டும் பரிவுடனிணக்கமாகு
லாயானு மவனேயாகு மல்லாவு மவ்னுமென்றுன், (10)

(ஞா-பொ-ரை) மனம் இஸ்லாமாகி வாசியை ஓயாதபடி தியானநிலையில் நடத்தப்பழகி சந்திரவட்டத்திற்குள் ணேர ஹிக்கச் செய்துகொண்டால் அப்போது ஈமான உறுதியான அஸ்திவாரமாயிற்று. அதிலிருந்து கல்வரமானபயம் ஒழிந்து போயிற்று சரங்களும் இரண்டுபடாமல் ஒன்றுசேர்ந்து கொள் ளும் அப்படியாயிற்றனல் கல்கு என்ற பேரெடுத்துத்திரிந்தவ னே அல்லா என்னும் காலிக்கென்ற நாமத்தையெடுத்துத்தத் துவஸ்ரலியானுன். எ-று

முன்னே தந்தைதன் விந்துமகங்கொண்டு, முடுகு மன்னை யுதரத்திலே-பின்னே ரண்டைந்து திங்கள், பிரசமுடன் முன் னுங்காத்தவா-யென்னையுன் னுபதேசந் தந்துகண்,

மனம் இஸ்லாமாகி - தியான நிலையில்

திறக்க விட்டாய் பூவுலகிற்-றன்னைதான் சுஜூதறிந் தனைத்
துந்-தூந்தநஸீ ஹத்தஃது தன்னைத்தான். (11)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியில் தகப்பனுடைய இந்திரியமான சுக்கிலம் மதாமஸ்துக் கொண்டெழுந்த மோகமே உஷ்ட்ண மாக ஒடிவந்து மாதாவின் இரத்த பீடத்தில் தங்கிபத்துமாத காலமாக விளைந்து வரும்போதே நுழைந்து அதையறியதான் உபதேச குருமார்களைத்தேடி யலைய இன்ஸான் என்பவனுக்கு ஆத்திரம் உண்டாயிற்று குருவென்சொன்ன அந்த வஸ்தும் அதுதான் மூடுமந்திரமாக இருந்து உலகெல்லாம் தலைமயங் கச்செய்து நிற்கின்ற பூர்வீக வஸ்தும்தாம் என்றதுதான்.

வேறு

பூதலங்களுஞ் சுவனம் நரகமும் புழுகு மமர ரரம்பையும்
நாதனும்மறுஷோடு குறுசும்மலை கடநதியும் ராட்சதர்
ஜின்களும் ஒதுமனு மிருகங்களும் பறவை மூருமுயிருடல்
யாவுமே வேதமறு சமயங்கள் கருணையும் மேவும்
புகழுறும் யாரஹீம்.

(ஞா-பொ-ரை) ஆனதினலே இந்த மண் உலகங்களும், சுவர்க்கலோகங்களும் கும்பியாகிய நரகக் குழிகளும் வானவர் குழங்களும் சூராமகளிர்களான ஹூறுல் ஈன்களும் இன்னும் சூரிய சந்திரர்களும் அறுஷு குருஸ் ஸ்தலங்களும் சப்தசா ஹரங்களும் இன்னும் பிரஹஸ்பதிகளான ராக்ஷஸர் கூட்டங் களையும் அரக்கரான ஜின்களையும்' மாநுடவர்க்கங்களையும் மிருக ஜாதி பறவைகளையும் இன்னும் வேத பாராயணங்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ள அநேக ரகசிய நூதனஜனனங்களையும் உற்பத்திசெய்து பராமரிக்கின்ற கிருபையாளனே. எ-று

சிந்தைவைத்து மனமுவந்தேயைந்து பஞ்ச பூதமுஞ், சிர
ரமைந்து பொருள்களைந்து புவனங்கடந்து போய்ச்-சொந்நை
தெழுத்து முருவிச்சிங்குவங்கு மேலதாய்த்-தோரணங் கடந்
பந்தி ஞேசையிற் கடந்துபோய்க் கந்தவாரியேழுந் தாண்டிக்
கனமண்டபத்துளே காரணங் கடந்திருளகண்டமாம் வெளியி
லே, மாதுவானவல்லிமீதில் வந்து விந்து பாய்ந்ததே. (13)

(ஞா-பொ-ரை) இருதயத்தில் தூண்டிகொண்டிருக்கின்ற ...சையானது ஐந்து பூதநப்சுகளிடத்தும் கொழுவிழுளை மண் ...த்தின் கபால தோரணைகள் ஐந்திலும் வந்துவந்து ஊசாட் ...செய்து அப்பால் கீழ்உலகமாகிய பிண்டத்தில் உந்தி, முண் ...ம் தாமரை, பித்து, மூலாதாரம். என்ற ஐந்து வாசல்களி ...ம் வந்து மேவி. சிங்கு. வங்கு. என்ற இடவலம், வாசிகளு ...ன் பின்னப்பட்டு ஏழு நப்சுகளுடன் சிநேக ஸம்பந்தமாய் ...த்ர சிங்காசன மேடையின் மேல் அகண்டவெளியாய்த் ...ாற்ற நின்ற நீலவட்டத்தில் வந்து தஜல்லியில் விரக்கலந்து ...ப்பால் மாதவின் அந்த ரங்கவாசலிற்தள்ளே ஒடிபாய்ந்தது

விந்தானது வந்தே விளைந்தன்னை யுதரத்தினிற்
பந்தாடுதல் போலேமலர் தன்னிற் பரிந்தங்கே
முந்தானமதாக முஹம்மது தந்துபதேசம்
நந்தாபத மந்திபகலற்ற் நலங்காணும் (14)

(ஞா-பொ-ரை) அந்த விந்து நாதமான ஷெ அன்னையின் ...ரத்தில் வந்து ரப்பர்பந்தானது குதிக்குந் தன்மைபோல ...ன்று மலராணகற்பத்தில் ஒருவித அமைதியுடன் தங்கி ...த்து முகம்மதியாவின் உபதேசமாகிய கலிமாவின் உயிரா ...ய ஹூவில் ஒடுங்கி இரவு பகலற்ற ஸ்தலத்தில் அதாவது ...ருவமத்தியில் ஆசனங்கொண்டு அமர்ந்தது. எ-று

கூறுந்திகிர் ஜல்லியாலொருகுறியா மொருஹறுபைத்
தேறுந் தினம் நவ்விநாவினிற் றெளிவா மதையுண்டா
லூறுங் கருவுருவாம் நபுசொளிவா மெனவந்தார்
வீறும்மரை புறுக்கானதில்வே தாம்பர் சொல்விதித்தார்

(ஞா-பொ-ரை) அவ்விதம் தரித்தநாத மேதஜல்லியத் ...க இருக்கும், அதனுடைய திக்றுகள் ஹூவாக இருக்கும் ...துதான் இன்ஸானின் நாவினில்நின்றும் வேதமாகிய சொல் ...ரிப்பை வெளிபடுத்திற்று அதைத்தான் தவசிகள் ஒரு ...துமாங்கனியாக எடுத்துண்டுசதாஇன்பத்தை அடையவேண் ...ம் அப்போது மற்ற வேற்றுமையான நப்சுகளெல்லாம் ஒன் ...பின் ஜென்ருய்ப்பஞ வாகி நப்சு றகுமானியாவின் வீடா ...ய நப்ஸ்முத்ம இன்ஞவில் தரிபட்டு இன்ஸான் உருவானது ...றிகருவாகிய றப்பானியின் அசல் உருவாகிய நினைவின்

பூரணத்தில் ஒன்றுபட்டு உலக கோடிகளும் இவன்சொரூபத்தி லேயே வந்து நிரவிகொண்டிலங்கும் என்று குறுஆனில் சொல் லியதைப் தாரித்துப் பகுத்து நமதாண்டவர்கள் திருவுளம் பற்றினுர்கள். எ-று

பூரணப்படலம் முற்றிற்று
ஆகப் படலம் 16-க்குத் திருக்கவிதை 351

வேதப்புகழ்ச்சிப் படலம்

விருத்தம்.

எந்த நேரமுந் தொழுதி றைஞ்சிடும் பெரியோர்க்கும்
விந்தையாகவே யுதவிசெய்தருளுமேலவனே
சொந்தமாகவே யடியேன் யான் கேட்ட துஆவை
யுந்தன் கல்புகொண்டிரங்கி நீ யுதவி செய்யாஹூ

(ஞா-பொ-ரை) எந்த சமயங்களிலும்உன்னைதியானத்து டன் தொழுது வரக்கூடிய பெரியோர்களுக்கும் யாரும் வினே தப்படும்படி உதவிசெய்து காப்பாற்றுகின்ற மேலானவனே இப்போது நான்உன்சமுகத்தில் சொந்தமாக சலுகை பாராட் டிதுஆக் கேட்கின்ற நாட்டத்தை உன்னுடைய திருஇருதய பூரணமாக இரக்கம் வைத்து நீ உதவி புரிந்தருளல் வேண்டும் ஹூஎன்ற வல்லப அட்சரத்தில் அமைந்து கொண்டிடிப்பவனே

முன்னர் நீ யுனக்குளீந்த முஹம்மது நபி பொருட்டா
லென்னை நீ கைவிடாத யேகனே யழிவில்லானே
தன்னை முன் சுஜூது செய்த தங்களோடென்னையுஞ்
சேர்த்துச் சொன்ன முன் கலிமாசொல்ல சுபுஹானல்லா
வுதவி செய்யாஹூ

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியில் நீ உன்னில் நின்றும் சிருஷ் வெளியாக்கிவிட்ட எங்கள் நாயகமவர்களின் செல்வாக்கின் பொருட்டினுலே, என்னை நீ எந்த விதத்திலும் கைவிடாதே, ஒருவனும், அழிவில்லாத வனுமானவனே! அர்வாஹில் வரி சைபட நின்று உன்னை ஸாஷ்டாங்கம் செய்த அந்த நல்ல கூட் டத்தார்களில் என்னையுஞ் சேர்த்து அவர்கள் உன் சமுகத்தில்

மொழிந்து ஒப்புக்கொண்டார்களே அந்த கலிமாவை நான் சொல்ல கூடியவரையிலும் எனக்கு நீ நல்லுதவிக்கட்டளை யருள்வாயாக, சுபுஹானல்லாஹூ என்னும் தறஜாத்தையு டையவனே! எ-று

அன்பொடு கருணைமேவுமருள தாங்கிருபைதந்து துன்பமு
மணுசாவண்ணந் துய்மையாந் தௌஹீதென்பா
லின்பமா யிரங்கிச் சிந்தையிதமுடன் பெருகக்காட்சி
தம்பமாயெனக்கு நீதான் தரச்சகலமுஞ் செய்தயாஹூ

(ஞா-பொ-ரை) நாயனே இந்த அடிமையாகிய எனக்கு உன் அன்பும், மாருதகருணையும், உன் அருளாகிய நற்கிருபை யும், தந்து, இனி யெவ்விதத்துன்பமும் என்னைத்துடராத வண்ணம் உன்னுடைய துப்புறவாகிய தவ்ஹீதென்னும் மெய்ஞ்ஞானப் பெரும்பாக்கியத்தைக் கொடுத்துஉதவிசெய்து என் மணக்கண்ணுல் உன் பெருமையான அதிக மகத்தான காட்சியை நான் கண்டு களிகொள்ள எனக்கு சொந்தமாக சகலமும் தந்த ஹூவே. எ-று

காதலா யுன்றன் கருத்தில் வைத்தடியனுக் கிரங்கி
நீதமாயறிக நின்றிருவடி நிச்சயந்தருவாயே
சேதமா யறிந்தறியாமற் செய்பவம் பொருத்துநல்ல
வேதமே வியஷபாஅத் தருளுமே லவனே யாதி. (4)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியான நாயனே! நீ யென்மீது ஆசை வைத்து, உன் கருத்தில் சொந்தமாக நினைத்து அடியனுகிய எனக்கு உன் திரு உபயபதங்களைக் காட்டியருள் செய்ய வேண் டியது. அன்றியும் நான் அறியாமை யென்னும் அந்த கார இருளில் நின்றும் செய்துவிட்ட பாவ அழுக்கையும் நின் பொ றுப்பு என்ற சுத்த ஜலங்களால் கழுவித்துடைத்து பரிசுத்தம் செய்யவேண்டியது அத்துடன் உன் ஹபீபாகிய எங்கள் நாய கமவர்களின் திவ்யஷபாஅத்தும் எனக்கு கிடைக்கும்படி உதவிசெய்து ரட்சிக்கவேண்டியது. எ-று

பலபடைப் புயிர்கட் கெல்லாம் பகிர்ந்து நீ யிரணமிட்டு
தலைமைசெய் தருளுங்கோனே தனக்கொரு நிகரில்லானே

நிலைமையினீயே யெங்கும் நிட்சய ராஜவாழ்க்கை
குலத்தினி லுயர்ந்து குன்றுகக் குறத்திலுயர்ந்தகோனே.

(ஞா-பொ-ரை) எறும்புகடை எண்பத்துநான்கு நூராயி ரங்கோடி ஜீவஜந்துகளுக்கும் தகுதிபோல் பகிர்ந்து இரணங் கொடுத்து வருகின்ற மஹாவள்ளல் நீ எல்லாவஸ்துக்களுக்கும் தலையான கோமானுகிய நீ இன்னும் உனக்கு யாதொரு வஸ் தும் நிகரில்லாதவனே! கருமத்தில் நீயே நித்திய ராஜாங்க மான வாழ்வையும், குன்றுத பெருமையின் குதுறத்தையும் உடைய மஹா உயர்த்தியுள்ளவனுக இருக்கும். எ-று

பாதகம் செய்யும் கன்னுஸ் பகைஞன்வந் தென்னையடா
மற் பேதகம் வாரா வண்ணம் பிரியமாய்நின் றிருவுள
மீந்தே ஆதரவான் ஈமானுனதி லென்னைச் சேர்த்துப்
போதர வானயாற சூலுடன் பொருத்துயாஹூ (6)

(ஞா-பொ-ரை) மஹாபாதக துரோகியாகிய கன்னுஸ் என்ற இபுலீசானவன் வந்து என்னைக்கெடுத்து விடாமல் என் இருதயத்தில் பேதகம் வந்துவிடாமல் உன் திருவுளப் பொருத் தமான ஞானத்தை எனக்கு நன்கொடைதந்து ஆதாரஈமான் உறுதிதந்து றசூல்நாயகத்தின் உபதேச காமியத்தில் என்னை யாக்கியருள்வையாக. எ-று

அந்த முடிவில்லானே யண்டமும் பிண்டமெங்கும்
விந்தையாய்ப் படைத்தகோவே மேற்றர மானமுத்தே
சொந்தமா யடியேன் றேடும் சுக்குனுக்குட் சுஜூதாய்
வந்து சிந்தையிற் சுஜூது செய்ய திறமருள் தம்பிரானே

(ஞா-பொ-ரை) ஆண்டவனே நீயாகிறவன் ஆதிகடைசி யொடுக்கமென்பது யாதொன்றும் திட்டப்படுத்திச் சொல்வ தற்கில்லாதவனுகி ஆகாயத்தையும் மண்ணுலகத்தையும் உற் பத்தி செய்தவனே! எந்த வஸ்துக்கு மேலான தலைமைத்தனத் தில் வந்து நிற்குகின்ற மகத்தான பொருளே! இந்த அடியான் தேடியலைகின்ற பொருளாகிய சுக்குனுக்குள்ளே சுஜூதாக வந்து பூரணத்தைக் காட்டியப்பால் என் இருதயத்திடத்தில் நான் சுஜூதுசெய்யும் பொருட்டு நல்லபலமாக நீ அருள்செய்ய வேண்டியது. எ-று

செசன மாருத ஐயூப் நபிமன மறக்கவிட்டு
நசலினு லடையும்போது நன்னயச் சரணம்போற்றி
அசனமொன் றருந்தா நாளி லருந்துயர் தீர்த்தகோவே
நிசமுட னுலகி லுன்னை நிகழ்வரோ நெறியுள்ளோர்கள்

(ஞா-பொ-ரை) வாயால்சொன்ன வார்த்தைப்பாடு மா றுவராகிய நபிஐயூபு அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களை மனமறதி யால் கடுமையான நசலைஉண்டாக்கி அன்னவர் யாதொரு ஆகாரமற்றஅருங்கானகத்தில் கிடக்கும்போது அவர்க்கு வேளை தவறாமல் நல்லுணவுகொடுத்துதவிசெய்து கடைசியில் உன்கிரு பையைக் கொண்டும் அவருடைய கொடிய நசலை லேசாக்கி அருள் புரிந்தவனே! வாஸ்தவமான உன்னைநம்பின மஹான் களே! கரையேறுவார்கள். எ-று

மருளற்ற நபியூனூசை மகரவாய் தனிலிருத்தி
யருள்கட லெங்குஞ் சுற்றி யவனியிற் சேர்த்தகோவே
யிருளறுத் துன்னை நோக்கி யிறைஞ்சுகண்மணியாய்நின்ற
பொருளதை யறிவார் நல்லோர் புகழ்வரே
புகழ்ந்தோர் மேலோர். (9)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் யாதொரு குறைகுற்றங்களு மில்லாத தீரபுருஷராகிய நபியூனுசுஅலைஹிஸ்ஸலா மவர்களை ஒரு மீன் தூக்கிவிழுங்கச் செய்து அதன் வயிற்றில் அழியாவ ண்ணத்துடன் இருப்பாட்டிவைத்து சப்த சமுத்திராதிகளையுஞ் சுற்றி வரச்செய்து, கடைசியாக அவரைபூலோகத்தில் கொண் டுவரச்செய்து ரட்சித்த குதுறத்துள்ளவல்லவனே! இனை யென்ற இருளைபோக்கி ஐனெனும் நேத்திரமாளிகைக்குள் உன் உண்மையான ஒளிவைத் தெரிசித்து அதை முற்றிலும் நீ யென்றே சந்தேகமற உணர்ந்து கொண்டவர்களே நல்லார் என்பவர்கள். அவர்களை புகழ்ந்து அவர்கள் மூலமாக உபதே சத் தெளிவைப்பெற்றுக் கொண்டவர்களே மேலானவர்கள்.

கழல்மிகும் நபியூசுபைப் கானிற்பாழ்ங் கிணற்றிற் றள்ளி
சளஞ்செய்துக்கல்லைத் தூக்கித்தமையன் மார்கிணற்றிற்
றள்ளப் பழைமையி னுதியந்தப் பய்ஹாம்பர் தம்மைக்
காத்தோ னென்றுளமதி லிருத்தியென்று முவந்தவர்
சுவர்க்கத்தோரே. (10)

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் வதனசவுந்தீரிகத்தில் மிகவு(ம்) பேர்போனவராகிய நபியூசுபு அலைஹிஸ்ஸலாமவர்களை அவ(ர்) கள் தமயன்மார்களால் கானகத்திலுள்ளதோர் பாழ்ங்கிண(ற்) றில் தள்ளப்பட்டு அவர்கள்மீது கல்லைத்தூக்கிவைத்தபோ(து) அவர்களை அக்கிணற்றைவிட்டும் ஸலாமத்தாக வெளிவர(ச்) செய்து அரசவாழ்வைக் கொடுத்துதவின வனும் றப்புல் ஆல(மீ) மீனுகிய நீ என்றே உறுதிகொண்டவர்கள் தான் சுவர்(க்க) வாழ்வுக் குரியவர்கள். எ-று

மவுத்தறிந்திடவேண்டு மென்று மலக்கல்மவுத் தழைத்(து)
செல்லக் கவுத்துவ மிஃதென்றுரோ தவரிது ரீசுறூஹை
நவத்தொடும் வாங்கி சொர்க்க நகரினில் வைத்தகோனே
சிபத்தொடு முனைமறக்காக் கிருபைசெய் தருளுவாயே.

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் மலக்கல் மவுத்து வந்து நபி இதுறீஸ் அலைஹிஸ் ஸலாமவர்களை மவுத்துக்கு நீர் ஒப்பு(க்) கொள்ளு மென்றறிவிக்க ஷை இதுறீஸ் மலக்கல் மவுத்தை ஏமாற்றி சுவர்க்கத்தைப் பார்வையிடவேண்டும் அப்பா(ல்) றூஹை ஒப்புக்கொடுக்கின்றேன் என்று சொல்ல அதற்கவ(ர்) சம் மதித்து இது றீஸை சுவர்க்கத்திற் கழைத்துச் செல்ல இ(து) றீஸ்நபி சுவர்க்கத்தில் இருந்த போது நல்லபட்டரை போ(ட்) டிருந்து கொண்டுசுவர்க்கவாதி மரணமாகமட்டான் நீர்போ(ம்) என்று சொன்னதும் மலக்கல்மவுத்து ஏமாற்றமடைந்தவரா(ய்) போகவும் இதுறீஸ்நபி நித்திய சுவர்க்க வாழ்வில் ஆநந்த ப(ர)வசத்துடன் இருக்கவும் செய்தறதுமானே! இந்த அடியை யெப்போதும் உன்னைமரக்காமல் தியானத்துடன் இருந்து வ(ர) நீ சொந்த சலுகையான கிருபை செய்ய வேண்டியது. எ-று

நரகினன் பிருஊன் செய்யும் நடுக்கத்தால் நபிமூசா தங்
கரமதி லசாவைபாம்பாய் காட்டவேபடையை யெல்லா(ம்)
நிரைநிரை யெடுத்துட் கொண்டு நிமிஷத்திற் சேனைமா(ய்த்)
வருமவர்க் குதவிசெயத வல்லவா துணை செய்வாயே

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் நரகத்திற் கிரையாளுகிய பிர்ஊன் சக்ரவர்த்தி செய்துவந்த கொடுமைத் தாங்காம(ல்) நபிமூசா அலைஹிஸ்ஸலாம் தமது கையிற்பிடித்திருந்த ஆ(சா)

(எ)ன்னும் தடிக்கொம்பை படம்விரித்தாடா நின்ற பாம்பு (போ)ால் வரச்செய்தும் அப்பால் அந்த மாபாவியாகிய பிர்ஊன் (னு)டைய சேனுவெள்ளங்கள் யாவற்றையும் அகஸ்மத்தாய்க் (கொ)ாண்டு போய் செங்கடலின் கழிக்கரை முகத் துவாரத்தை (தி)ர்பிழந்து மூடச்செய்து சுத்தநாசஞ்செய்துவிட்டவனே! நீயே (இ)னி யெங்களுக்கும் ரட்சிப்பருளிக் காப்பாற்றவேண்டியது.

வஞ்சனம் றூதுசெய்யும் வன்னியின் பொருளதற்குட்
டுஞ்சிடா வண்ண மன்னுட் சுடுதழ லழலை மாற்றித்
தஞ்சமென் றிபுருஹீம்நன்னபியினை காத்தோன் றன்னை
நெஞ்சினிலைந்து மொன்றாய் நினைப்பவர் சுவர்கத்தோரே

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் நபிஇபுருஹீம் அலைஹிஸ்ஸ (லா)ம் அவர்களை கொடியவஞ்சகனுகிய நம்றூதுராஜன் தூக்கி (க்கொ)ாண்டு போய் போட்டமஹா கோரதுயரமான அக்கினிக் (கு)ண்டந்தில் வைத்துவெந்து விடச்செய்யாமல் ரட்சித்துக்காப் (பா)ற்றி அந்நெருப்பு நிரயத்தை ஒரு அழகிய பூங்காவனம் (போ)ால் மாற்றிவிட்டு காபிரீன்களான அவரது சத்துருக்கள் (தி)டுக்கங்கொள்ளும் படியாகச் செய்தஹக்கனை தஞ்சமென்று (நெ)ஞ்சில் நினைத்து ஐந்து அுஜசிறுகளுங்கூடி மொத்தத்தி (லு)வனே யென்று நல்லுணர்ச்சி கொண்டவர்கள் தடையன்றி (சு)வர்க்கத்தில் இருப்பார்கள். எ-று

இருதலைப் பிறையில் லாநா ளிருளைவிட் டிரைஞ்சலாகி
வருந்தியே யிருக்கு மந்நாள் மதியழைத் திருபிளப்பாய்ப்
பொருந்தியே யீமான் கொள்ளப் புகழ்முஹம்மது நபிக்கு
கருமங்க ளுதவிசெய்த கல்புல்லா துணைச் செய்வாயே.

(ஞா-பொ-ரை) சந்திரனின் பூரணம் அத்தனையும் சரிவ (டை)ந் குறைந்து போய் ஒருசிறிதுசந்திர ஒளிஎன்ற நாமமும் முழு (வது)ம் அற்றுப்போய்விட்ட பவர்ணி அமாவாசை மையிருட்டில் (இரு)ப்படி ஒருபுதியதோன்றியது இரண்டு பிளப்பாக எழுவான் (படு)வான் கோணங்களில் உயர்ந்துவரச்செய்து அப்பால் (மீ)ண்டும் ஒருவட்டமதியாகப் பொருந்திவிடக்கூடிய அளவற்ற அற்புத அரசராகிய எம்பெருமானுர் நபிமுகம்மது முஸ்தபா

றசூல் நாயகம் அவர்களுக்கு காபிரீன்கள் வழிபட்டுகலிமாவை ஒப்புக்கொள்ளும்படியாக செய்த இருதயத்தின் நாட்டமென்ற அல்லாவே நீயே யெங்களுக்கு துணை செய்தருள் வாயாக.

தேனலர் கமழுஞ் சோதிச் சிறுபிறை நுதலும்வைப்பிற்
பானொளிர் கதிர்கள் வீசும் பரிந்தெங்குந் தானந்தங்கு
மானுடன் பேச்சுரைத்த முஹம்மதர் பொருட்டினாலே
யீனக தகற்றி யென்னீமானைத் துணைச்செய் யாஹூ

(ஞா-பொ-ரை) குளிர்ந்த தேன்கலையை ஒத்த ஒளிக்கலைகளையுடைய குழவிப்பிறையைப் போன்று வளைந்த நுதலழகினையும் சூரியவொளிவட்டமிட்டன போன்ற புள்ளிகளையுமுடைய ஒருமானுடன் ஸம்பாஷித்து அதன்மனக்கிலே சத்தைதீர்த்துவிட்ட எங்கள் நாயகம் நபியினா முகம்துர் றசூலவர்களின் தாட்சண்ணியத்தின் பொருட்டாலே என்னுடைய பெரியசிறிய பாவங்களை நிராகரணித்து ஈமானின் நிலையி உறுதியான தவ்சாலியாக என்னையாக்கியருள் யாஹூ என்ற நாயகனே. எ-று

அண்டமு மவனியெங்கு மருமறை யுயிர்கள் யாவுந்
தொண்டர்களிதயந் தன்னிற் சுகமு - னிருந்து வாழ்ந்து
விண்டுரை கெதிர்நின் றோதும் வேந்தராம் நபி
பொருட்டா லென்று முள்ளவனே யென்னீ மான்றனைத்
துணை செய்யாஹூ

(ஞா-பொ-ரை) அண்டர் நாட்டவர்களுக்கும் பூமியின் முகத்திலுள்ள மாநிட-கோடிகளுக்கும் அருமையான றப்பாகிய உன்ரசியப் பொருளைப்பற்றி விஸ்தரித்துக்கூறி மற்ற எல்லா உயிர்ப்பிராணிகளுடனும் எதிர்மொழிபேசிய எங்கள் நபிகள் பெருமானார் அவர்களின் பொருட்டாலே என் ஈமான் நல்லுறுதி செய்தருள் வாயாக. எ-று

முன்னர் நீ முத்தாய் வைத்து முடுகவே நோக்கிப்
பார்க்கத் தன்னைத்தான் றஹ்மத்தான தாத்தொளிக்
கடலில் வைத்தே யுன்னைத்தான் ஸஜூது செய்தங்
குரிமையிற் றுணைநாலாக அன்னமுஹம்மது பொருட்டா
லடியனுக் கிரங்கு யாஹூ (17)

(ஞா-பொ-ரை) யாறப்பே! ஆதியில் நீஒருவெண்முத்தின் ஸ்ரூபத்தில் அமைத்து வைத்து உன் அருகில் வைத்து உறுக்கிப் பார்த்தவுடன் அந்த திருநோக்கமானது றகுமத்தென்ற ஒரு கடலாகப் பொங்கி அதில் அந்த முத்து ஒதுங்க அது வேர்த்தின் திவ்ய ஒளிவாக அக்கடலில் உறைந்து உன்னை ஸஜூது செய்து அப்பால் அன்னத்துடன் மற்ற நான்கு கோலங்களாகப் பிரிந்த எங்கள் முகம்மதரின் பொருட்டாலே, இந்த அடிமைக்கு நீதயை செய்ய வேண்டியது. எ-று

மன்னனே யுனது மறைக்கனி பழுத்த மண்ணுலகி
லென்னை நீ கைவிடாம லின்பொடு மென்றுமேற்று
முன்னருள் குதறத்தாலார் முஹியித்தீன்பொருட்டினாலே
யின்னுமென் மேலிரங்கிக் கிருபைசெய் திடுவாயாஹூ.

(ஞா-பொ-ரை) ஐ! சர்வாதிகார சுதந்திரங்களைமுடைய அரசனே! உனது திவ்யஞானப் பொக்கிஷமான குர்ஆன் என்னும் உள்ளபடியே சத்தியவேதமானது தன் பணர்களைக் கிளைகிளையாகக் கிளைத்துப்படர்ந்து போயிருக்கின்ற இந்த பூலோகத்தின் கண்ணே என்னை நீ கை தவறிவிட்டிடாமல் ஷி வேதவிருட்சத்தின் சத்கார நவரசம் பொருந்தியதேன் கனிகளின் சுவைகளை நான் சுகிக்கசெய்து என்னை எக்காலத்தும் கையேற்றுஆதியில் உன்குதுறத்தைச் சொந்தமாகக்கொண்டு வெளியான என் குருநாத சீமானாகிய குருமுகியத்தீனின் திருவருட்பிரகாசப்பொருட்டினாலேயும் இன்னமும் ஒருமுறை உன் கிருபையை அருள்புரிவாயாக யாஹூவே. எ-று

பெருமைதான் பலத்தை கொண்டும் பேசலி பாத்திமா
பாற்றரும மாகியநந் நபியுல்லா சமுகத்தி லிருந்தே
கருமமானநற் புலியதின்றோலைக் கக்கத்தினிலிழுத்தலிஹூ
யுருமையான முஹியித்தின்பொருட்டெனக்குதவிசெய்யா

(ஞா-பொ-ரை) பூலோகமாதர்வாகியபாத்திமாநாயகம் அவர்களிடம் அறுஷுப்புலியாகி நாயகம் அலியவர்களை தமது இணையற்ற வீரபராகரமத்தைப்பற்றிப் பெருமை பேசினதின் பேரில் அவர்களை சோதனை செய்யும் பொருட்டு ஒருபுலித் தோலை கம்கட்டில் இடிக்கிக்கொண்டு சாதுவேடந் தரித்துத்

தோன்றி அதாவது நபியவர்களின் சமுகத்தின் எதிரே குடிகும் சரீரத்தோற்றத்தில் வெளியாகி ஷெ அலியை மனம் வெட்கச்செய்த மஹா அற்புதா நந்தவாரியான யெங்கள் சகல லோக சற்குருவான குருமுஹியித்தீன் ஆண்டவர்களின் பொருட்டாலே எனக்கு சர்வ உதவியும் செய்து காப்பாற்றி யருள் யாஹூவானவனே! எ-று

அஞ்ச லாய்நபி மிகு ருஜூக் கேகு மந்நா
ளின்சொ லான்மறை யிறையவ னிசைத்திடும் வசனம்
தஞ்ச மானதொட்டியிற் சயனித்த தஸ்தக்கீர் வள்ளல்
வஞ்சி நீளொளி முஹியித்தீன் வரிசைதா யாஹூ

(ஞா-பொ-ரை) வள்ளலாகிய நபிகள் பெருமான் அவர்கள் எழுவான் திருயாத்திரை செய்த மிஃருஜிராத்திரியில் அல்லா உடைய அறுஷியில் கொழுகித் தொங்காநின்ற ஒரு அழகிய செம்மாணிக்கத்தொட்டிலின் கண்ணே முகவரை கீறுத ஒரு இளவாலிப சௌந்திரக்கன்னி வடிவத்தில் சாய்ந்து சயனித்திருந்த மகுபூபுல்லாவாகிய எங்கள் சற்குருநாயகம் முஹியித்தீன் அப்துல்காதிறுல் ஜீலானியின் சொந்தமான காதிரியாதரீக்கத்தின் சிறந்ததவநிலையை எனக்குதந்தருள் யாஹூ

வறுமையால் நசாரு கௌது மனையினிற் புகுந்து மிக்கச்
சிறுமையா னவனோர்கூசைத் திருடுதல் கண்டன னவ்
வோர்மேற் பிரியமாய்க்
கையைப் பற்றிப் பிடித்தொலிப் பட்டமீந்த தருமமார்
முஹியித்தீனின் தறஜாத்தருள் குவையாறஹீமே

(ஞா-பொ-ரை) இன்னமும் திருபகுதாது நகரத்தில் கௌது நாயகத்தின் திருமனையில் ஒரு தண்ணீர் கூஜாவைத் திருடின கிறிஸ்தவனைக் கை மெய்யாக ஆண்டவர்கள் அவன் கையை நல்லதயையுடன் பிடித்து "ஹே அற்பனே இன்று முதல் நீ ஒலிஎன்னும் மஹானுனுய், என்று திருவாய் மலர்ந்து கூற, உடனே தான் இருந்தமதத்திலும், செய்து வந்த தொழில் நடவடிக்கையிலும் நிர்பாக்கியனுயிருந்த அந்தக்கள்ளக் கிறிஸ்தவன் பெரியபாக்கிய வந்தனை ஒலியாகி விட்ட திருவாய்மொழி அற்புத அரசரான நாயகம் முஹியித்தீனுடைய

முகதாட் சண்ணியத்திற்காகவும் ஆண்டவனே நீயென்குற்றங்களை மன்னித்து அந்த நாயகத்தின் காதிரியாவழியின் மெய்ஞ்ஞான அமிர்தத்தை நான்யள்ளியுண்டு மேன்மையடையும்படியருள் யாஹூ எ-று

வேதப்புகழ்ச்சி படலம்
பூரணம் பெற்றது
ஆ படலம் 17 இ திருப்பாடல்கள் 372

முச்சுடர்ப் படலம்.

தொங்கல்.

சொல்லுந் திருவறையி லோர்மரவுபற்றி, அம்மய ஜூஸூவினிற்றுய்யோன் மொழிந்த-அலம் தரக்கைபலொற பல்லாகுவெனும் ஆயத்தின் பொருள் தனையாய்ந்து-நலந்தரு முசிலிமானவ ரனைத்தும்,லாஇலாஹ் இல்லல்லாஹூ வெனும் பலன்றரும் படிக்குப் பொருளினிற் சிறிது, பண்புடனெடுத்திசைத்திடுவாம். (1)

(ஞா-பொ-ரை) வல்லமைப் பொருளானறப்புல் ஆலமீன் தன் திருவேதமாகிய மெஞ்ஞ்ஞான நாலாம் வேதத்தில் கருமங்களை சற்றுமறைவாக வுறைத்தான். அதில் ஒன்றும் அத்தியாயமாகிய அம்மயத்யென்னும் அதிகாரத்தில் அலம் தரக்கை பலறப்பல்லாஹூ என்னும் சுவர்ன சூத்திரத்தில் விட்டுரைத்த அகமியதாற் பரியங்களை நமதுசகோதரர்களான சர்வமுஸ்லீம்களும் லாயிலா இல்லாஹஎன்னும் கலிமாவில் பார்த்து அறியும்படியாக அதன் ரகசியங்களில்ஒருசிறிதளவு நாம்இங்கே எடுத்து உபதேசிப்போமாக இது ஆலீம்களாக இருந்தாலும் சரியே அறிவு தெளிந்தவர்களுக்கன்றி மற்றவர்க்கு கல்புகண் குருடாக இருப்பதால் பிரயோசனஞ் செய்யாது. எ-று

வேறு

வெளிய தெங்கும் நிறைந்திட வுயர்ந்தொரு விருட்சம்
தெளிவ தாகவே யுண்டாக்கி முக்கோணமாய்ச் சிறந்த
எழில்கொளுங்கனி மரத்தினில் முட்டினின் றெழுந்து
நெளியமுக் கோணிடை முவ்வெளி கிடந்ததினிறைந்தே

(ஞா-பொ-ரை) பரவெளியெல்லாம் பூரணமாய் நிறைந்திட ஒரு விருட்சம் அதாவது இன்ஸான் என்ற ஜடலம், உற்பத்தி செய்து அதில் அசலான தன்னுடைய சிம்மாசனத்தை, முக்கோணவடிவாய்ச் சிறக்கச்செய்து அந்த விருட்சத்தில் நின்றும் ஒருகனியானது, அண்டபுவனங்களெல்லாம் முட்டி நின்று எழுந்து, ஷ முக்கோணமும் மூன்று பரவெளியாகத் துலங்கிடும் விதத்தைக் கீழே சொல்கின்றோம். எ-று

கனியில் ரண்டுமும் மூன்றிதழ் வொன்பது கவராய்க்
குனியு நான்குமுக் கோணசந் திடக்கனி யடத்தின்
இனிய அம்மாறத்த கத்தின் முட்டமுக் கோணுள்
பனிப ருப்புள விதைரண்டு விதையொன்று பதரே. (3)

(ஞா-பொ-ரை) அந்தக் கனி ஒன்றானது, அகஸ்மாத்தாய் இரண்டு கனியாகப் பிரிந்து கொண்டது அதில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்பது கவர்கள் உண்டுபட்டது. ஷ இரண்டு கனிகளுக்குள்ளும் நாற்கோண சந்துகள் தோன்றின. அதில் ஒன்று நப்ஸ் அம்மாரு அது இரண்டு விதக்கனியிலும் இரண்டு வித் வித்துக்கள் உண்டாயிற்று. அதிலொன்று விதையாகவும், மற்றொன்று சத்தில்லாத பதராகவும் தோன்றிவிட்டன. கருத்து விதை யென்றது ஆண். பதரொன்று. பெண், இரண்டு கனி யென்றது தனியே ஒரு கனி, சுவர்க்கத்தில் ஆதத்தை தனிமையாகப்படைத்தது அப்பால் ஆதத்துடன் ஹவ்வா உற்பத்தியானது என்று உணர்க. எ-று

இந்த மாமச லாமஃனுவினை யியம்பில்
அந்த மாகமுன் மொழிந்திடும் ஆலம்
சொந்தமாமர மென்றது தானுமுச் சுடராம்
கந்த மாங்கிளி தானுமுன் ருகியஹறுபே (4)

(ஞா-பொ-ரை) இந்த மஹாபார தூரமாகிய மஸ்லாவை இன்னதென்று விடுத்து, சொன்னவர்கள் முச்சுடர் என்பதையறிந்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது நான் மேலே வந்த 3-வது பாடலின் வுரைத்ததில் கருத்துரையில் நல்ல பரீட்சிகாரமாக அவிழ்த்து விட்டிருக்கின்றேன் அறிவுள்ள கனவான்கள் கண்டு கொள்ள வேண்டியது மேற்சொன்ன

மூன்று சுடரும் மூன்று அட்சரமாக இருக்கின்றது, அதைக் கீழே விபரிக்கின்றேன். எ-று

ஒன்று முப்பது மைந்தெனும் லெக்கமேயுடைய
தென்று கூறிய கருப்பொருள் மூன்றினி லிருந்து
துன்று மொன்பது ஹறுபொன் ருகியசூட்சம்
நன்று லெக்கமும் நூறெனு நவின்றனற் நல்லோர் (5)

(ஞா-பொ-ரை) ஆகக்கூடி கருப்பொருளான வஸ்துவானது முப்பத்தாறு இலக்கமுடைய அட்சரங்களாக இருக்க. அந்த வஸ்து முச்சுடர் அவதாரத்தை யெடுத்ததின் ஸம்பந்தத்தினாலே அது ஒன்பது ஹறுபாகி அப்பால் ஆலம் இன்ஸானின் முந்நூறு கணக்கான அட்சர சூட்சியம் ஆனது என்று நல்லறிவுடைய மஹாத்மாக்கள் உறுதி கூறிவிட்டார்கள். எ-று

இலக்க மானநூற்று முப்பத்தாறுருமே எழுத்துப்
பிலக்கும் பனிரண்டாகு மெனஉரைத்தனர் பெரியோர்
கலக்கும் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு வாங்கலிமாத்
துலக்கும்லெக்கமும்ஹறுபையும்வகைவகை சொல்லுதாம்

(ஞா-பொ-ரை) ஷ முந்நூறு இலக்கத்தில் அட்சரக்களுக்கு நூற்றி முப்பத்தாறு என்றும், இன்னும் இலாஹாங்கள் பனிரண்டு அட்சரந்தானென்றும் பலபிடியாகக் கூறிவருகின்றார்கள், இனிமேல் லாஇலாஹ என்னும் கலிமாவின் இலக்கத்தையும். அவைகளுக்குறிய அட்சரங்களையும் விபரித்துச் சொல்கிறேன். எ-று

லாமு முப்பது அலிபொன்று அலிபொன்றாய் நல்கும்
லாமு முப்பது அலிபொன்று ஹேயைந்தாய் நவின்றார்
லாமு முப்பது முன்னலி பின்னலி புண்டாம்
லாமு முப்பது அலிபோன்று ஹேயைந்தாய் நடக்கும்.

(ஞா-பொ-ரை) கலிமாவில் உள்ள நான்கு லாம்களில். ஒன்றொன்றும் முப்பது முப்பதுஇலக்கமாக இருக்கும் அலிபுக்கு ஒன்றாகவும் ஹே யானது ஐந்துஇலக்கமாகவும் வீதாச்சாரம் போல் கணக்கெடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது. எ-று

வேறு

தோன்று மீராரும் வெளி முஹம்மதுர், றசூலுல்லாஹி
யென்று துடராய்-ஈன்றுமீரா றெழுத்து முன் னெழுந்தே
யிருப்பது நாலுங் கொண்டிசைந்து-மீண்டுமீமா னிசுலாம்
நிரைவாக வேண்டும் லாஇலாஹி-என்ற ஹறுபாறுக்கும்,
லெக்கம், அறுபத்தெட்டாமென உரைத்தார். (8)

(ஞா-பொ-ரை) முகம்மதுர் றசூல்லாஹி என்றதில் பன்
னிரண்டு அட்சரங்களும் அதற்கு முன்னதாக லாஇலாஹ இல்
லல்லாஹு என்பதற்கு பன்னிரண்டு அட்சரங்களும் ஆக இரு
பத்து நான்கு அட்சரங்களுங்கூடி இன்ஸான் என்கின்ற மேற்
கூறிய விருட்சம் உண்டாய்விட்டது. இன்னும் ஆதியான லா
இலாஹ என்ற ஹர்பு ஆறுக்கும் இலக்கம் அறுபத்தெட்டு
என்று பெரியோர்கள் பகுந்து விட்டார்கள். எ-று

இல்லல்லாஹுவென்றுரைத்திடும் ஹறுபாறுக்கும், லெக்
கம் அறுபத்தெட்டு-சொல்லல்லா முன்னுறெழுத்துக் கொண்
டே, இசுலாந் தோன்றிய புறப்பறுலாருய்-வெல்லல்லாம் பின்
னுறெழுத்தும் ஆமந்துபில்லாஹி யாகப்பறுலாரும்-நல்லலாப
மெனவுண்டாகி தன்ஸீஹும், நவில்த் தசுபீஹுமாயிருக்கும்

(ஞா-பொ-ரை) மேற்சொன்ன ஆறுஹர்புக்கு அறுபத்
தெட்டு இலக்கத்திற்கும் ஷை முச்சுடரான மூன்று அட்சரமுங்
கூடி இஸ்லாம் மார்க்கமானது வெளியாய்விட்டது அதான்து
புறப்பறுலாக இருக்கும் மற்றஆறு ஹர்புகளும்கூடி ஈமான்
கொள்ளுதல் என்னும் ஆமந்து பில்லாஹி யென்னும் உள்பறு
லாக இருக்கும் இந்த இரண்டும் தன்ஸீஹு என்றும் இரண்
டாக இருக்கும்.

பன்னிரண்டெழுத்தை மூன்றுதாய்ப் பிரித்துபார்க்கில்,
முப்பங் சதனிலெக்கம்-துன்னிடும் அறுபத்திரண்டாக,தோன்
றும் ரண்டாம்பங்கினி லெக்கம்-முன்னிடு முப்பத்தேழ மூன்
றும், பங்குடைய லெக்கமுப்பத்தேழா-முன்னிதைக் கூட்டில்
நூற்றுமுப்பத்தாறும், லெக்கமென் றுரைத்தனர் பெரியோர்.

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூறிய பன்னிரண்டு அட்சரத்தை
மூன்று பங்காப்பிரித்துப்பார்த்தாக்கால் அது அறுபத்திரண்
டாக ஆகிவிளங்கும் இரண்டாம் பங்கில் வைத்துப்பார்த்தால்
அதுமுப்பத்தேழாக இருக்கும் மூன்றும் பங்கில் பிரித்நுப்பார்த்
தால் அது உம்முப்பத்தேழாக இருக்கும் இம்மூன்று இந்த
விதாவிதம்போல் ஒன்றும் சேர்த்து விட்டால் நூற்றுமுப்பத்
தாறு இல்க்கமாயிற்றென்று மஹான்கள் கூறினர். எ-று

நாடியேமுப்பங் கிரண்டையுங்கூட்டில், லாஇலாஹ இல்
லென்றெழுத்துக் கூடிய பிறபங்கானது, அல்லாஹுவென
அறியவும் வேணும்-மூடியதாத்து ஸிபாத்துடன் அசுமா, மூன்
றல்லால் இலாஹுல் பாத்தினென்னும்-சாடிய இலாஹுல்
முத்தலக்கு மூன்றென் றுரைத்தனரே. (11)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்படி மூன்று பங்கில் இரண்டு பங்
கைக் கூட்டினுல் லாஇலாஹ இல்லென்ற மந்திரமாக உண்டா
கிவிடும் அதில் மீதப்பட்ட மற்ற ஒரு பங்கைக் கூட்டினுல் அல்
லாஹூ என்ற மந்திரம் பூரணமாக ஆய்விடும் அந்த மூன்று
பங்குங்கூடிதாத்து ஸிபாத்து, அஸ்மா, இந்த மூன்றுமாக
இருப்பதுடன் ஆக மொத்தமும் இலாஹுல் ஹக்கென்றும்
இலாஹுல் பாத்தினென்றும் இலாஹுல் முத்தலக்கு கென்
றும் ஆய்விடும் என்று மகான்கள் தெளிவாய் அறிவித்தார்கள்

உற்றுள்ள ஈமானுட னிசுலாமு. முரைத்த தௌஹீதென
மூன்றும்-முத்துடன் பச்சைபவளமு மூன்று, மொழிந்தவீரர
றெழுத்தினையும்-த்த்துநாலாகப் பிரித்துப் பார்க்கில், முப்பங்
கிற் றரித்திடும் லெக்க மெண்ணுன்காம்-பத்திரண்டாம் பங்
கினி லெழுக்கமும் நபிலொன்பது வெனபெரியோர் பகர்ந்தார்

(ஞா-பொ-ரை) இன்னும் அந்த மூன்றுமானது ஈமான்,
இஸ்லாம், தவ்ஹீது,ஆக மூன்றுமாக இருக்கும் இன்னும் முத்
துபவளம் மரகதம் ஆக மூன்றுமாக இருக்கும் இன்னும் மே
லே கூறிக்கொண்டு வந்த பனிரண்டு ஹர்புகளையும், நாலா
கப்பிரித்துப்பார்த்தால் மூன்று பங்கில் எள்ள இலக்கமானது

முப்பத்திரண்டு ஆக இருக்கும், இரண்டாம் பங்கில் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஒன்பதுறக்க அத்துடன் தவநிலைகாண்கும்படியான ரகசியவணக்கமான நபிதொழுகை இருக்கும் என்று மஹானு பவராகிய நபிகள் சிரோமணியவர்கள் கூறினுர்கள். எ-று

மொழிந்துதிடு மூன்ரும் பங்கொருலெக்கமு, முப்பத்தி
ரண்டென மொழிவார்-தெளிந்தநாலாம் பங்கினி லெக்கமு,
நாலொன்பதென்றர் சேரவேகூட்டி-வழியாயீய்ந்திடும் நூற்
றுமுப்பத், தாறி லெக்கமென்றதின் வழியாகும் நெளிந்திடா
துரைப்பேன், மூமினுனவர் நிலைதரும் நல்வழிபெறவே. (13)

(ஞா-பொ-ரை) மேற்சொன்ன மூன்ரும்பங்கின் இலக்க மானது முப்பத்திரண்டென்று நாதாக்கள்வரையறுத்துக் கூறி விட்டார்கள் இனி நாலாம்பங்குடைய இலக்கமானது. முப் பத்தாறு ஆக இருக்கும். ஆக எல்லாம் ஒருவழியாகச் சேர்த்து பார்த்தால் மொத்தம் நூற்று முப்பத்தாறு இலக்கமாகின்றது இந்தக்கணக்கைக் கண்டுபிடித்து அதாவது பீர்மார்களின் மூலமாகத்தெரிந்து கொண்டு தவநிலையில் நிற்பவர்கள். தகு தியான ஞானவான்களாவார்கள். எ-று

உரைஷரீ அத்துமண் சபூர்நபி, தாவூது அபூபக்க ராஞ்ஜி
பூரில் அறியும் வாய்நாவு ஆலம்-இன்சானும் இல்முல் எக்கீன்
எழுத்தலிபு நறைதரீக் கத்துப்புனல் தௌருத்து நபிமூசாவு
மறுமீக்காயில் சறுக்குமாலம் அஜஸாம் ஐனுல் எக்கீன்
தரித்திடு மெழுத்து ஹேயே.

(ஞா-பொ-ரை) மேற்கூறிய நாலுபங்கும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருகருமங்களைக் கொண்டதாக இருக்கின்றது. அதா வது ஒன்ரும்பங்கு ஷரீஅத்து அது மண் என்னும் பூதம் அது வேசபுர் வேதத்தின் தாவூது நபியாக இருக்கும் அதுயார்களில் அபூபக்கராகவும், மலக்கில் ஜிபுரீலாகவும் இருக்கின்றது, ஐம் லவுறுப்புகளில் அதுவாய்நாவு அதுவானது ஆலம் இன்ஸானு கவும் இல்முல்யகீனுகவும் அலிபு என்ற அட்சரமாகவும் இருக் கும். இரண்டாவது பங்கானது தரீக்கத்து அதாவது தண்ணீர் அதாவது மூசா நபியும் தௌருத்து வேதமும், இன்னும், உமறு. இன்னும், மீக்

காயீல், இன்னும் ஆலம் அஜிஸாம், அதுவேஐனுல் யகீன் அட்சரம் ஹேய் ஆகஇருக்கும். எ-று

நன்னநபி ஹக்கீக்கத்துக் காற்று இஞ்ஜீலாம் நபியும்
ஈசாவுடனுதுமான்-கண்ணி சுருபீல்நாசி ஆலமிதால் ஹக்
குல் எக்கீன்ஹறுபதுமீம்-முன்னில்வரும் மஃரிபத்துநல்புறுக்
கான்,மூலமது அலிபிசுருயீல்-இன்செவிஆலம் அறுவாஹாக்
காமலுல், எக்கீனுமெழுத்துதாலே. (15)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் மூன்ருவது பங்கின் விபரமா வது, துறை, ஹக்கீக்கத்து, பூதம்காற்று. வேதம் இஞ்ஜீல்- நபி. ஈஸாயார் உதுமான், மலக்கு இஸ்ருபீல், உறுப்பு நாசி, ஸ்தலம், ஆலமிதால், இல்மு ஹக்குல்யகீன் அட்சரம், மீம் இன்னும் மேன்மைபெற்ற நலாம்பங்கானது. துறை, மஅரி பத்து, பூதம்,அக்னி,வேதம் குர் ஆனுல் மஜீது,நபி,சாலோக ரட்சகர் நபிமுகம்மதுயார் அலி, புலன், செவி, மலக்கு, இஸ் ருயீல், ஸ்தலம். ஆலம்அர்வாஹ் இல்மு கமாலுல் எகீன் எழுத்து தால்என்று இவ்விதம் அந்நான்குபங்கையும் அறிய வேண்டியது''இதில்ஒருரகசியம் நான் உடைத்துவிடுகிறேன் அக்லுள்ளவர்கள். கண்டுபிடியுங்கள் பார்க்கலாம். இந்த நான்கு பங்கில் நாலாவதுபங்கு. மஅரிபத்தென்னும் ஞான வேதத்தின் நபிமுகம்மது இப்போது நடக்கும் யுகமானது ஸம்ஸ்கிருதசாஸ்திரி நிபுணரான கருத்தின்படி நாலாம்யுக மான கலியுகம் முகம்மதுடையபங்கில் கடைசித்தீர்மானம் கமாலுல் எகீனுகை இருக்கிறது, இப்போது ஞானஜோஷியம் சொல்லட்டுமா? முச்சுடரின் நாலாம்பங்காகிய நாலாம்வேத தின் நாலாம் நபியாகிய முகம்மதின் நாலாவது பதவியாகி ய ஞானமார்க்கமானது நாலாம் யுகமாகிய கலியுஹத்தின் நாலாம்படியாகிய ஹிஜிரி ஆண்டு ஆயிரத்து முந்நூற்றி நாலாம்பத்தில் நாலாவிதமான அரசர்களாலும் பங்கிடப் பட்டு அவஸ்தையும், நெருக்கடியும்படும்போது மெய்ஞ்ஞா னத்தின் நாலாவது துறையான காமாலுல் எகீன் ஆனது எகீனில்தரிபட்டு வந்து அந்தஞானமார்க்கத்தை கைதூக்கி யெடுத்து, அதன்சத்துருக்களை முனைமுரியச்செய்து தனக்குள் ஐக்கியப் படுத்தியரசாட்சி புரியும். வேதத்தின்பக்கத்தில் முஸ்தபாவும், அதன் அந்தத்தில் கமாலும். வருவதாலே

இரண்டையும்கூட்டினல் பால்குடிம்தனையும் முஸ்தபா கமால் என்று சொல்லுமே. அந்த முஸ்தபா கமால் கதிஎன்றகும். ஆகவே அந்த முஸ்தபாகமாலை யுதயஞ் செய்தலைப்பற்றி அர்வாஹிலே றகுமான் முகம்மதுடைய ஸபையில் முடிவு கட்டி விட்டதாக இதனல் முஸ்லீம்கள் தீர்க்கமாக ஒப்புக் கொள்வீர்களாக. இந்த மூன்றும்யுஹத்தில் மஹா ஆசிரியனாகிய வாலி முன்னுரைத்தானது அவனை ஒரு மஹாகனதிமான் என்றுஅறிவித்துவிட்டது''சோஷியன்,உரையாசிரியன்

இந்துநே ரஹ்மதெனு மெழுத்ததின, லிசைந்தொரு
கோலங்கொண்டெழுந்து-வந்திடு முஹம்மதெனும்பயிர்,தம்
மைவணங்குவதென நன்ருய் மதித்துச்-சிந்தையி லறிந்து
வணங்குவததுவே, சிர்று சலாத் தெனற் சடத்திற்-சந்த
வாய்த் தன்னைதான் வணங்குவதே. தென்றளர் பக்கீறதின்
மஃனு (16)

(ஞா-பொ-ரை):- பூரணசந்திரப்பதவி யிலுள்ள அஹ்மதென்ற அட்சரங்களானவைகள் பின்யுஹத்தில் முகம்மதென்கிற ஒரு தி வ்ய ஜடலத்தையெடுத்தது. அதானது ஆதிஸியத்தை வெளியாக்கும்பொருட்டு மிஃராஜி ராத்ரியில் தன அசலுடன் ஸம்பாஷனை புரிந்து தன் அசலைத்தனக்குள்ளே தன்னைவணங்குவதே சிர்றுஸலாத்து என்றுதன் அருகர்களுக்கு ஸயிக்கினை செய்தார்கள், பகீறு என்றதன் தாற்பரியமும் தன்னைத்தனக்குள்ளே தானய் வணங்கிறவன் என்பதாம். எ-று

பதிவுடன் முன்மே சொல்லும். வித்தாவதுதான் பனுபக்
கா நபியிதுபாத்துக்-கதியிந்த நாலும்நல்வழிகாட்டுங், காமி
லாங் குருவிடந் தனிற்போய்த்-துதிசெய்தவர் கைபிடித்து
முரீதுத், துறைதனில் நேசமாய்த் துணிந்து-மதியுட னிருக்கி
லவர்சொல்லும் வழியில் மணக்கண் கண்டறியலாமாதோ ()

(ஞா-பொ-ரை);- நாம்பதிவுடன் மேலே சொல்லிய வித்தானது, பனுபக்கா நபீ இதுபாத்து ஆக இந்த நாலும், ஒருவன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானல் நேர்வழியை யுடைய அதாவது பிந்தின காலத்தில் இப்லீசு லஅ்னத்துல்லாவும் பெரிய ஷெய்கைப்போல் தலைப்பாகை தடிக்கொம்பு பெரிய

ஜப்பாக்களைப்போட்டுக்கொண்டு நீளதாடியும் வளர்த்துத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு என் உம்மத்தில் உண்டான பெரிய வெல் விகளைப் போலவந்து ஜனங்களை வழிகெடுப்பான் என்று நபியவர்கள் வற்புறுத்திக்கூறியிருப்பதினலே அவ்வித கள்ளப்பயல்களை அவன்களது கெட்டச்செயல்களால் கண்டறிந்து விரட்டிவிட்டு தன்னைக்கொண்டும் அடங்கி ஒடுங்கின காமிலான ஷெய்கைப்பார்த்து அவர்பாதத்திற்கு ஊழியஞ் செய்து ஞானஉபதேசம் பெற்று அவர்சொல்லும் தவத்தை சாதிக்கும் பட்சத்தில் உடனே உன்இருதயத்தைம் பீடித்திருந்த அந்தகார இருள்திரையற்று பரஞ்சோதி மணத்தீபம் உன்மனஸ் என்ற கண்ணுக்கு எதிரே தெரியும் இதுவே சத்தியமானது ஒரேசொல் என்று அறிந்துகொள்ளப்பா. மாதோ என்பது இலக்கண அடைமொழி ஈற்றசை. எ-று

குலங்கொளும் லாஇலாஹஇல்லல்லாஹுவென,வருமுன்
னுன் கெழுத்தின்-னங்கொள மைந்தாய்ப் பிரித்துப்பார்க்கில்
முப்பங்கில் லாவென இருக்கும் ரண்டாம்பங்கில் அங்கொளி
இலாஹ வென்னுமூன்ரும், பங்கில்இல்லல்லாவென இருக்
கும் நான்காம்-பங்கில் அங்குள அல்லா வென்றிருக்கு, மைந்
தாம் பங்கானது ஹுவென லாமால். (18)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் லாஇலாஹஇல்லல்லாஹு என்ற இருபத்நான்கு அட்சரத்தையும் ஐந்து பங்காகப்பிரித்துப்பார்த்தால் ஒன்ரும்பங்கில் (லா) என்பது தோன்றும். இரண்டாம் பங்கில் இலாஹ வென்று காணப்படும். மூன்ரும் பங்கில் இல்லல்லா எனதோன்றிவிடும். இனிநான் காம்பங்கில் அல்லா என்றிருக்கும் ஐந்தாம் பங்கில் வல்லமையுடைய (ஹு) என்னும் தத்துவ அட்சரம் வெளியாகிநிற்கும். எ-று

பூமியுமஞ்சட் புனல்நிறம் வெண்மை, பொருங்கனல்
நிறமது செகப்பு-நேமியில்வாய் கருநிறவானம், நிறமது
பச்சையாம் நிகழ்த்தில்-லாமியிற் பூமிகைக்குணம் நாலப்பினி
லனவில் முக்குணமாம் ஒமிசை வாய்புக் சிருகுணம், தானுக்
கொருகுண மென்றுரைத்தனரே. (19)

(ஞா-பொ-ரை);- இனி அனுசிறுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று
குணங்களில் பேதம் வரும்போது நிறங்கள் இப்படி மாறி
வரும் அதாவது, பூமியாகிய மண் ஆனதுதான் வேற்றுமை
யடைந்த தனாலே மஞ்சள் நிறத்தைக்கொள்ளும் தண்ணீ
ரானது தன் மாற்றமான வெண்மை நிறத்தையடையும்.
இதுபோல அக்னியின் நிறம் சிகப்பாகும். இதுபோல காற்
றின் ரெங்கும் கறுப்பாக மாறும். இதுபோல ஆகாயத்தின்
ரெங்கும் பச்சையாகமாறும். இன்னும் முடிவாகச்சொல்ல
வேண்டுமென்றால்மண் ஐந்து குணத்தையும் எடுக்கும் தண்
ணீர் நான்கு குணத்தையும் எடுக்கும் அக்னிமூன்றே குணத்
தை யெடுக்கும். காற்றானது இரண்டுகுணத்தை யெடுக்கும்,
ஒளிவுக்கு எப்போதும் ஆகாயவல்லமையில் ஒரே குணமாக
இருக்கும் இதனாலேதான் றப்பை ஒரே குணத்தில் இருளா
கக்கண்டறிய வேண்டியது. எ-று

முன்னமே கெந்தம்ப்பதுரசமா, முதிற்கனல் ரூபமும்
வாய்வு பன்னுமே-பரிசமொண்டொளிசத்தம்பகுதரம், கெந்த
முமுக்சரம் உன்னும் நாவது தண்ணீர். தமதுவா முறுங்கனல்
ரூபமும் வெளியாம்-என்னுமே வாய்வுப் பரிசமாஞ், சடலமி
ரைந்திடுஞ் சத்தவஞ் செவியே. (20)

(ஞா-பொ-ரை):- இனி அனுசிறுகளின் ரூபகும் வருவது
இன்னும் மண்ணானது அதன் சாரமானது கெந்தகமாகும்
தண்ணீரானது இரசம் ஆகும், அக்கியானது உருண்ட
மணியாகும் அது வாய்வுடன் கலந்து ரஹித்தபோது, சப்தம்
ஓசையுடன் தொனிக்கும் ஆகஎல்லாப் பூதங்களின் தற்
சொரூபங்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி கடைசியாக. கபாலமண்ட
லத்தில் வந்துகூடிக்கொண்டு தொனித்தஓசையுடன் நாதஞ்
செய்யும் அதன்சக்கராமுடைய வீடானது செவியேயன்றி
வேறொன்றுமல்ல. இந்த அந்தரங்கத்தை இந்நூல் ஆசிரிய
ரான மஹாமஹானாகிய மெய்ஞானதிவியவாரி நாயகம்
பெரிய நூஹூனு ஆலிமுல் அல்லாமத்து ஒலியுல்லா அவர்
களேயன்றி நம்மிலெந்த ஞானிகளும் உடைக்கவில்லை. முஷா
ஹிதாவின் தத்வஇருப்பில் யாதொரு சந்தேகி அம்மஹானை
நாடிக் கேட்கும் எவ்வித வரமும் ஹாஸிலாகும். என்பதை
நான் சொல்லவேண்யதில்லை. எ-று

கண்டாருங்காணுஹவா வானதைக். காரண மானகமலத்
துள்ளே-விண்டா னின்சானின் கோலத்திலே. வேதம் புறுக்
கானிஞயத்தெல்லா-மன்றுட்டமான நபியிறசூல், மகிழ்ந்தேய
வந்தங்கட்கிறக்கி விட்ட-குன்றுதவன் சொன்னான் குறுஆனி
லே, குன்தும் கைறவும்மத்தின் தும்மூனிலே. (21)

(ஞா-பொ-ரை):- மேலே சொல்லிய ரகசியத்தை அறி
யவேண்டுமானால் நப்ஸின் ஹவாவை விட்டாலன்றி முடி
யாது. அந்த ஹ்வாவை ஒவ்வொரு மனிதனும்
தன் நப்சென்னும் இருதயகமலத்தில் நுழைந்து கைப்பிடியா
கப்பிடித் தெரிந்துவிட வல்லமை படைக்கவேண்டும். அந்த
ஹவா இருக்கிறபரியபந்தம் ஒவ்வொரு இன்சானும் நிச்சய
மாக ஹைவான்களிலும் கேடுகெட்ட ஹைவானாக இருக்கின்
றான் இதன் உண்மையெவனும் அறியவேண்டுமானால் நமது
நாயகத்திற்கு ஆண்டவன் உதயமாக்கின குர்ஆன் ஷரிபில்
குன்தும் கைற உம்மத்தின், என்றதும் மனைப்பார்த்தால்
விளங்கிக் கொள்ளலாம். எ-று

தந்தை தாலல்லா ஆதந்தம்மைச், சமைத்தனேகநாட்
சென்ற பின்னர் விந்தை தாத்துடன் சிபாத்துமாக, மேவுஞ்
சிரசுக்குட்டானிறக்கி-முந்த அசுமாவுமுலுவத்தான், மூட்ட
வெளி யொளியிருளே மொன்றாய்-இந்த இன்சானிலல்லா
சொன்னான், இன்னல் லாகலா எஸ்தகுய்யி தும்முனிலே ()

(ஞா-பொ-ரை);- இன்னும் குர்ஆனில் இன்னல்லா
ஹலா எஸ்தகுய்யா என்றதும்மனில் றகுமான் சொல்லி
யிருப்பதாவது. உணரத்தக்கது. அதாவது, தகப்பனும் தாயு
மில்லாமல் ஆதத்தைப்படைத்து அநேககோடிகாலம் வெறும்
பிண்டமாக சாத்திவைத்திருந்தது. அப்பால்தாத்தையும்.
சிபாத்தையும் அதன் சிரசுக்குள் நுழைவித்தோம். அதில்
நின்றும் முட்டாள் வெளியில் வொளியும் இருளும் வந்து
குவியிற்று, என்றிருக்கின்றதை ஆராய்ச்சி செய்யும்போது
இதில்தான் எல்லாம் வெளியாக வேண்டியதிருக்கிறது உங்
கள் பீரிடத்தில் கேளுங்கள், சொல்கிறார்களா பார்க்கலாம்.

பொதுவானதிர் பூத்துக்கனிபழுத்துப், பொருளானஃ
தொன்று கலிமாரண்டிற்-சதுமாமறைபதினறு இல் முஞ்.
அமைந்தவுயிர்றேயா வானதுவும்-மதுவாய்ஹலத்து குதறத்

தாக வள்ளல்நபி தங்கட்காகவேதான்-இதுபாத்தாகவே அலி
லாசொன்னான் இலகியுறத் தெனும் ஜுஸுவுக்குள்ளே (21)

(ஞா-பொ-ரை):- எல்லா சமயங்களுக்கும் பொதுவாக வும் எல்லா சிருஷ்டி வஸ்துகளுக்கும் முடிவான நினைவாக வும் நின்று ஆலத்தனதளவில் பூரணமயமாகப் பூத்து அழிந்து நின்று வஸ்த்தை ஆராயும்போது மெய்யறிவு வெளியாகி ஆநந்தித்தல் என்ற மதுரித்த கனியானது பழத்து பொருளா னது ஒன்றே யன்றி இரண்டல்ல என்ற சந்தேஹத்தை கலிமாவின் பொக்கிஷத்திலிருந்தெடுத்து வைராக்கிய பிடித்து பதினாலு இல்முகளும் கூடு ஒரே சொல்லில் வந்து நின்று தீர்மானமாய்றேய் என்ற நான்கு வேத சாரங்களும் ஷி அட்சரத்திலேயே அடங்கிவிட்டது ஹக்த ஆலாவின் காலியத்தான சூறத்தும் அதுதான் இதைப்பற்றி மிஃருஜி யில் நமதாண்டவர்களுக்கு றகுமான் தெளிவாக சொல்லி விட்டான் குர்ஆனில் இலஹியுறத்தென்னும் ஜுஸ்வுக் குள்ளே போர்த்தறியுங்கள் எ-று

ஒன்றுமில்லாமலிருக்கும்போதி லுரைக்குமொருச அத்து
மலுக்குள்ளே- விண்ட அலிபுஹே மீமுதானும் விந்தையன
தொரு நுக்த்தாகவே-கண்ட ஆலிபொருவாவானது, காரண
மான வாஹிதியத்தாகப்-பண்டா னவனென்றும் பேரெடு
துப், பகர்ந்தான் ஒக்கா னல்லாஹு கொபூறுற் றஹீம் ( )

(ஞா-பொ-ரை):- ஏ! ஞானத்தை ஆராய வந்த மனி தனே! நீ ஒன்றும் துனியாவின் தேட்ட ஓட்டங்கள் அற்று உன்னுக்குள் நீ பார்வையை ஓட்டுங்காலத்தில் உனக்குள் ளே நின்றும் ஒரு அசரீரியான சப்தம் கேட்டும் அதானது ஒரு முத்லக்கான நுக்தாவில் நின்றும் வெளியான அலிபு ஹே, மீம் தாலும்ஆக இருக்கும், இன்னும் அந்த அலிபில் வாவானது கலந்து கொண்டதாலே சப்தம் வெளியாயிற்று அதே காரணமாக, வஹ்தானீத்தின் துறையில் ஆலம் ஹக்குகைக்கொண்டும் பலபல கோலங் கோலங்களாக, வெளி யாயிற்று. அதைப்பற்றி குர்ஆனில் ஒகானல்லாஹு கபூறுற் றஹீம் என்ற சூத்ரத்தில் கண்டறியவேண்டியது. இதன் ரக சியங்களைப்பற்றி பப்ளிக்காய் வெளியாக்கப்படாது. அது ஏனென்றால் உங்கள் கையில் வசமிருந்து. பணமுடிப்புகளை

உபகரித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேடந்தரித்து வரு கின்ற குருமார்களின் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு ஊனமேற்படு மென்று அவ்வளவாக வெளியாக்கிடாமல் நிறுத்தியிருக்கின் றோம். எ-று

எல்லா திக்றிலு மேற்றமாக, எல்லாப் புகழிலுமுயர்த்தி
யாக எல்லா தவாபிலும் வரிசையாக எல்லா வுயிரிலும் நிரப்
பமாகச் சொல்லால் றஹ்மத்துந்துஆவும்நல்கத், துய்யமுகி
யுத்தீன் ஹல்லா ஜென்னக்கல்லா வுறாஜுனு ஜுலானதிற்,
காதிறென்ற சொல்லவர்க்குச் சொன்னான்.

(ஞா-பொ-ரை):- சகல உச்சரிப்பிலும், ஏற்றமுடைய தாகவும், சகல புகழ்ச்சிக்கும் உயர்தர முடையதாகவும், சகல தருமத்திலும் வரிசை அதாவது, மீசுரம் உடையதாக வும், சகலமான ஜந்துக்களின் ஆத்மங்ளிலும் பரிபூரணவடி வாக நிரம்பிப்போயிருக்கின்றதாகவும், உடைய அல்லா வென்னும் இணை துணையற்ற வஸ்துவிடத்தில் துஆ இரந்து, துய்தான எங்கள் குரு நாயகம் முஹியத்தீன் திருவருட் பிர ஸன்னமும், சற்குருவான ஹஜரத் மன்சூர் ஹல்லாஜும் என் உறாஜ் றுஸூலில் வந்து வெளியானதினாலே அந்த நாதாக்களின் கிருபைக்கு அளவுகிடையாதென்றே நான் முடிப்பேன். எ-று

முச்சுடர் படலம்

பூரண மாயிற்று.

ஆகப்படலம் 18-இ திருப்பாடல் 397.

முஷாஹிதாப் படலம்

தொங்கல்.

விரைவா யெனக்கில் மில்மாதிநாளில், வேஷமாறியோர்
சன்னாசிபோற்-தெருவில் வரக்கண்டேவூரி லுள்ளோர்.தெறி
கள் பேசித்தானோட்டிவிட்டார்-அருமை யுடன்கண்டு சால
முரைத்தே,னப்போ முஹம்மதை யெங்கேயென்றார்-உரிமை
யுள நசீபில்லை யென்றே,யுமிழ்நீ ரென்வாயில் கிலுறுமிந்தார்

(ஞா-பொ-ரை):- ஹே மனிதனே என்னில் நடந்த உண்மையை நான் உனக்கு அறிவிக்கின்றேன். காயல் பட்டணத்தில் நான் தாய்தகப்பனிடத்தில் சிறு பிள்ளையாக இருந்து இல்முபடிக்க போட்ட ஆசான்களிடத்திலும் எனக்கு இல்முவராததினாலே தான் ரெம்பவும் மனவியாகூல முடையவனாக திரிந்து கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ஒரு நாள் தினத்தில் வேஷமாறிய அழுக்குக்கோலமுடைய ஒரு சன்னியாசியைப்போல, ஒரு பெரியவர் தெருவழியே சில புலம்பலான வசனம் சப்தித்தவராகப்போனார். அப்போது ஞானவான்களின் அருமை தெரியாதவர்களான ஊர் ஜனங்கள் அவரைக்கண்டு பரிகசித்து ஊரை விட்டும ஓட்டிவிட்டார்கள். நான் மாத்திரம் அவர்கள் பின்னால் சென்றேன். அவர்கள் என்னைத் திரும்பிப்பார்த்துப் பார்த்து. குறுஞ்சிறிப்புக் கொண்டவர்களாகப் போனார்கள். உடனே நான் அவர்களின் சமுகத்தில் சீக்ரம் அடுத்து ஸலாம் சொல்லி நின்றேன். அப்போது அந்த மஹானவர்கள் என்னை நோக்கி நூஹே! உம் எதிரில் முகம்மது நின்றாரே கண்டீரா? என்றார். இல்லையே,யென்றேன், போகும் நசீபில்லை உமக்கு. என்று சொல்லி என்வாயைப்பிடித்து. தங்கள் திருவாயின் உமிழ் நீர் அமிர்தத்தை உமிழ்ந்து, நான்தான் நபிகிலுறு ஞானவானவீர்! என்று கூறிவிட்டு மறைந்தார்கள். எ-று

உமிழ்ந்தார் வாயிலெற் குடனறிவு. மோசைப் பகுறு
போல் விரிந்துகல்பும்-நவநீதமான நபியுல்லாவும், நாட்டமா
முஹியித்தீன் குதுபும்-கெவுன முடன்வந்து வாய்திறந்து,
கிருபை யுடனெனக்க முதளித்தார்-தவனமில்லாத முஷாஹி
தாத்தா, னன்று மின்று மொன்றானதுவே. (2)

(ஞா-பொ-ரை):- அவ்விதம் நாயகம் கிலுறு நபியவர்கள் திருவாயமிர்தம் உமிழ்ந்தமாந்திரத்தில் எனக்கு உடனா ஞான அறிவு உதயமாயிற்று, மற்றக்கல்விகளும் ஏழு முத்திரஜலம்போல உதித்தது. கல்பும் விஸ்தரிப்பாக விரிந்தது. நமதாண்டவர்களும் செய்யிதினா முகியித்தீன் அப்துல் லாஉயும் மிகவும் அனுக்ரஹத்துடன் என்முகதாவில்வந்து தோற்றவராகிய தரிசன அமுதளித்தார்கள். அன்றுமுதற் கொண்டு என்மகாம் என்றென்றும் உயர்ந்த நிலவரத்தில் இருந்தது. அடங்காதகண் காட்சியான முஷாஹிதாவும் வெளியாய்விட்டது. எ-று

முன்ன ரொருநாளில் நூஹூம்நானு, முஷாஹிதாச்
செய்யும் போதினிலே-அந்நேரம் அப்துல் கல்திறுவும், அரு
ளும் கிலுறுநன்னபியும்வந்து-பன்னாளுனக்கருள் பலித்த
து தன்றும், பரிந்தென்வாயினி லமுதளித்தார்-கன்னாசு
போனான் கல்பைவிட்டுக்,கடல்போல்விரிந்தது கல்பெனக்கே

(ஞா-பொ-ரை):- அப்படி இருக்கும் காலத்தில் நூஹூ என்றநானும் என்நப்சும் சந்தித்து. முஷாஹிதாவில் இருக்கும் போதையில் நாயகம் அப்துல் காதிறுல் ஜீலானி ஆண்டவர்களும் நாயகம் கிலுறு நபியவர்களும் வந்து. ஹே! நூஹே உன்முஷாஹிதாவானது எந்தக்காலும் பலித்தது. இதோ இன்னம் ஒருமுறை நீர் அமிர்தம் பெற்றுக்கொள்ளும் என்று என்வாயில் திருஞான அமிர்தத்தை வார்த்துச் சென்றார்கள். உடனே நப்ஸ் அம்மாறத்தென்ற கன்னாசு என்னை விட்டும் அகன்றுபோனான். அப்போதே ஞானத்தின் சலானது கடலைப்போல் திறபிடியாயிற்று. எ-று

கல்புவிரிந்தது கடல்போலவே கருணை நபியிறசூலைக்
கண்டேன்-அல்குல் மாயையை விட்டொழிந்தேன், அலிபுலா
மும் ஆலம்இம்ரான்-குல்கு வல்லாஹூ சூறத்தையும்
கோமான் பாத்திஹா வானதையும்-நல்குங் கலிமாவில் அல்
லாஹூவை, நானே ளொருநாள் மறவேன். (3)

(ஞா-பொ-ரை):- அவ்விதம் கல்பானது. சமுத்திரம் போல விரிந்தபோது அதுஒருபூங்காவனம் போல்வெளியானதின் நடுவே நமதாண்டவர்கள். நபிமுகம்மது முஸ்தபா

அவர்களை நான் முகதெரிசனமாகக் கண்டேன். அப்பதான் ஸ்திரீகளின் யோனிமாயம் என்ற பசாசு என்னைக் கைவிட்டு அகன்றது. ஆலம் இம்ருன்என்ற அலிபு லாம்,மீம் என்றது குல்குவல்லா சூருவும்,பாத்திஹாசூருவும் கலிமாவின் அஸ்தி வாரமான அல்லாஹு என்றதையும் நான் கைவல்லிய பொருளாகப் பற்றிப்பிடித்து உச்சரித்துக் கொண்டேயிருந் தேன் அதனாலே அநேக நேகமான லாபங்களை நான் அடைந்தேன். எ-று

தோற்றும் அல்மீறுடன் தம்ஸீலையும், துதிக்கும் பிக்கு ஹுடன் பதினல் இல்மும் ஏற்றமுளதபு சீருனது, மிதமாய் ஹிதாயத்துக் கணக்குடனே-ஆற்றும் அபுஜத்துநுஜுமுட னே, யாகப்பதினெட்டுப் பாஷையுடன்-சாற்றும் பற்பல வகைவிபரந், தரித்தேன் கல்பிலே யிருத்திக்கொண்டேன்.

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் இல்ஹாமுடைய புறத்தால் வெளியாகக்கூடிய அல்மீறு என்னும் பகுமுடன் தம்ஸீல் என்கிற மதுஹு செய்கிற இல்மும், இன்னும் பிக்ஹு என்கின்ற மார்க்க ஒழுங்குகளைப் பற்றிய ஷறஉஇல்மும் இன்னும் லௌகீக வைத்தீக விஷயங்கள் அடங்கிய பெரிய சமுத்திரம் போன்ற பதினன்கு இல்முகளும்,இன்னும் திரு குர்ஆன் ஷரீபின் உண்மை விளக்கமென்கிற, தப்சீரின் பாத தின்ஸாஹிறு மஆனுக்களின் பொழிப்பு விரித்தி,கருத்து மு லான அரத்தங்களும் இன்னும் ஹதாயத்தின் எண் எழுத்து முதலிய நூஜூம் அப்ஜத்துகளுடைய அட்சர இன்னும் பர கண்ட முதலான பலதீபகல்பங்களில் வழங்கப்படுகிற பதி னென் பாஷைகளும் இன்னும் கீமியா றீமியா விஷயங்க ளான இரசவாதம் அஷ்டமஹா சித்து சம்பிரதாயங்களும் அந்த க்ஷணமே. எனக்கு உதயமாகி இருதயம் திறந்து விட்டது. எ-று

ஏற்றும் பறக்கத்தா லிதனையெல்லாங், இம்மை தனிற் சொல்லத் துணிந்து கொண்டேன்-போற்றும் பொன்னணி மகுதூமுக்கும்-பொருந்துப்ஸதகத்துல் லாதமக்கும்ஆற்றும் பணிவிடை செய்துகொண்டே-யல்லல் அலிபைமுன் னிறு

றிக்கொண்டு-காற்றுக் கடல்போலே யெழுப்பிக்கொண்டு, குருணை நாயனை யோர்பிடியாய், (6)

(ஞா-பொ-ரை):- ஆனதாலேமேலே சொன்ன மஹான் களின் ஏற்றமான அநுக்ர ஹத்தினலே மேற்கூறிய மோட்ச ஸாதனங்களெல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டு உள்ளா உள்ளபடி நான் அறிவித்தேன். அதுவுமன்றி, அகாயிதுடைய இல்மிலும், அஹ்க்காமுடைய இல்மிலும் மலையாளம் பொன் னணி மகுதூம்நாயகம் அவர்களிடத்திலும்,காயற்பட்டணம் ஷெய்குல் இஸ்லாம்நாயகம் ஸதகத்துல்லா அப்பா அவர்க ளிடத்திலும் நாட்டம் பெற்றேன் கல்புனிடமாக ஒரே ஸாத னவைராக்ய யோகத்தைக் கைவிடாமலேயேகொண்டேன் அந்தநாளையில் என்மனவாசியானது சண்டமாருதச் சூரு வளியால் அடியுண்ட சமுத்ரக்கொந்தளிப்பைப் போல் அடங் காமல் படிபடியாய் ஒருமுடிவான நிலைக்குவந்தது. அப்பால் அலிபுல்லாவை நினைவுடன் பிணைத்து இறுகக்கட்டி ஒரே பிடி வாதியாய் சாஞ்சாரஞ்செய்தேன். எ-று

சாற்று நீயிந்தத் தௌஹீதிலுந். தனியோன் புராணத் தைக் குருனயத்தைப்-பார்த்துத்தான் கண்ணு மிகவும் பூத் துப், பயிர்ச்சையாகிய நினைவுண்டதாய்-மூர்த்தியாகிய அல் லா சொன்னன், முழுதும் பன்னிரண் டாயிரமாய்ச் சாற்று நீயிதைச்சாற்றினேர்க்குத்தானே றஹுமத்த துண்டாகுமே

(ஞா-பொ-ரை):- நமதாண்டவர்களான தாஹாஸல் லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுக்கு ஆதிநாயனை வன் மிஃறுஜியின் இரவையில் ரகசிய ஸாதனமாய் உரைத் தருளிய பன்னிரண்டாயிரம் திருமொழிகளைத்தான் நான் வேதபுராணம் என்றருளிச் செய்திருக்கின்றேன். ஆனதால் யாரப்பா இதை நோட்டமிடுகிற கனவானே மஹாஜாக்கிர தையுடன் இந்த அர்த்தத்தில் நீ கண்ணுங் கருத்துமாக நின்று நிதானித்து, உன் ஆழ இருதயமானது படர்ந்து, பூத்து வீசக்கூடிய திவ்ய வாசனையுடைய ஒரு பூங்காவனமா கும் வரையிலும் நல்லுணர்ச்சி செய்து உனக்குள்ளே பதிய வைத்து அடங்கிக்கொள்வாயாக,அப்போது அல்லா உடைய

பரமாநந்தமென்கிற றகுமத்தானது சதாவும் உன்பேரில் சொரியப்பட்டதாக நீயே உன் மன சாட்சியாகக்கண்டு கொள்வாய். எ-று

வெண்பா.

தனையறிய ஞானந் தான்படிப்போர்க் கெப்போதும்
வினையருக்கும் நல்ல மெய்பொருளா-முனையறிய
வுற்றுறப் படுத்துநித்த முத்தமத்தி னுற்றசித்தன்
மெத்த வெற்றி தந்தருளுமே, (8)

(ஞா-பொ-ரை):- தன்னை மனிதன் அறியவேண்டிய இர்மானுடைய துறையில் தன்மனஸைப்பூரணமாக நிலை நிறுத்தியவுடனே அவனது முன்பின் உண்டான பாவதோஷ வினைகள் எல்லாம் அக்ஷணமே பறந்தோடும் அதற்கப் பால் நீதமும், ஆழ்ந்த தெளிவுடைய நீள கயூமுமாகிய உண்மை யான ஞானப்பொருள்தானே தனக்குள்ளே, உதயமாகிய தினே தினே புதிதுபுதிதாக அறிவென்னும் ஊறுணி ஊற்று ஊறிவழிந்து கொண்டே இருக்கும் அதுந்தவிர சுழி ஸ்தம்ப நிலையிலும் வைராக்கிய நிலையாற் கொண்டுபோய் நிற்பாட் கும். அன்றியும் பூலோகஸாதன நடையிலும் மெய்வார்த் தையும். நீதநடையும். தயாள சிந்தையும் ஈவு இரக்கமும் பொறுமையும் அஞ்சாத தீரமும் தானகவே கொடுக்கும் இந் தநல் நடையில் சூதுவாதற்ற பரமாத்தமான செயலும் சில போது வரும் அதனல் உலகவாசிகளான சில பல பரமதடி யர்கள் வீன்அபத்த மொழிகளல் தூஷணிக்கத் துணிவார்கள் என்ருலும் முடிவில் அது மேற்படி சூதற்றுத்திரிந்த ஞான வானுக்கே வெற்றிச்சிறப்பைக் கொடுத்துவிடும், எ-று

கலிவிருத்தம்.

கல்லு முருகு மரா வியபஞ்சிற் கனற்பொறித் தீயதுபோ
லெல்கை யறிந்தவர் வாயுவை யியங்கிடத் தேகமு மப்படியாம்
வல்லவனின்று முறைந்து விளைந்த மவுனச் சுழிமுனையிற்
சொல்லது சொல்லா வண்ண முருகிடத் தோத்திர
மாய்விடுமே. (9)

(ஞா-பொ-ரை):- ஆதியில் பஞ்சியில் பற்றுகின்ற நெருப் பானது, சக்கி முக்கிக்கல்லை எப்படி உருகச் செய்து வெளி தோன்றிற்ரே, அதுபோல மனிதன் தன் மனஸ் என்ற

லில் நாட்டமென்கின் றபஞ்சை ஸ்வாச எல்லையை நிதா கணக்குடன் தெளிந்துணர்ந்துவாசியை ஏற்ற இறக்க வந்தால் அந்த மனஸேகாரணமாக பளீர் என்று பரஞ் ஜோதிமின்னல் வெட்டிமறைய காண்பான் அப்போது உட ன அந்த மனம் இஷ்க்கென்கின்ற அன்பில் பூரணங் கொண்டு மேலே மறைந்து விட்டமஹாமவுனப் பொருளான முனையில் நின்று ஹையுல்கையூம் என்று தோனித்து வீர ணி யோசைபோல ஒருதோனி கேட்கும். அந்த கீதத்தில் க்கு மீறிவிட்டால் உடனே இந்தசுக்கிசரீரமும்அதன்நப்சு ம், தன்னை மறந்துவிட்டு, பூரணம் என்ற சமுத்திரத்தின் லைகள் எழுந்து மோதும்படியாகி நின்று சொக்கும் அப் போது ஹக்கும் கல்க்கும் ஒன்றுபட்டு விரவி அந்த அன. தாவது:- நீயே நான் என்று கலந்து நின்று அனல் ஹக்கு ன்று ஜொலிக்கும். எ-று

ஆசிரியவிருத்தம்,

தோத்திரமாம் பவளமொடு பளிங்குபோல, யுலங்கும்
லமணி போலேசுழிமுனைக்குட் பாத்திரமாயிருக்கும் பெரி
யோர்கட்காகப் பரமநபி குருவாக வுலகில்வந்து-நேத்தியு
ன் குபிரறுத்தே யுமத்தோர்க்கு, நினைவுகலங்கா திருங்க
லன்றே நன்ருய் தேற்றிமனதுறைந்த இருபத்திநாலுஞ்,
வியோக ஞானமெனச் செப்பினுலே (10)

(ஞா-பொ-ரை):- ஓ ஷெய்குமாரிடத்தில் முரீதைப் பெற்று நல்ல உறுதியான இல்மை இரு பேருந் தெரியாமல் ட்டழிகின்ற மௌடீக ஜனங்களே! கேளுங்கள் சுழிமுனை ன்றதை நீங்கள் முக்கந்தண்டு என்று குறிக்கின்றீர்கள். து அப்படியல்ல இரு கண்களின் பார்வையின் ஒழுங்கு எப் படி பாய்கின்றதோ? அதுதான் அதிலே பவளம் போன்ற கப்புரங்கும், பளிக்கியைப் போன்ற வெண்மை ரங்கும் நீல னம் போன்ற கரிய ரெங்கும் நன்ருக வட்டமிட்டுத் தெரி யும். இதுதான் முச்சுடர் வட்டம் என்று உணர்ந்து கொள் ின்ற பெரியோர்களுக்கு வேண்டியே, நமது பரமசற்குருவா ிய தஹா நபியவர்கள் இந்த பூகலோத்தில் மனித அவதார மெடுத்து வந்தார்கள். அத்துடன் குர்ஆன் என்ற ஞான வேதத்தையும் அத்தாட்சியுடன் கொண்டு வந்து குபிரியத் தென்னும் அஞ்ஞான இருளைக்களைந்து தமது உம்மத்து

சிவயோக ஞானம் 12 ஆசான் கலை

களுக்கு நினைவை வேறுபடுத்தாமலும், கலங்கவிடாமலும் இருங்கள் என்று ஒருஇருபத்து நான்கு அட்சரத்தில் சூத்ர மொன்றுசெய்து அதை கலிமாமந்திரமாகக் கொடுத்தார்கள் மேற்படி அட்சரம் இருபத்து நான்கும் சிவயோக ஞானம் என்றும் பிரித்துச் சொல்லிவைத்துச் சென்றார்கள். எ-று

செப்பிடு ரிந்தவகை ஷெய்கு மார்குத், தேகமதிலீ ராறு கலை தனனிலே மெய்புறவே பிருகுதிவியிலொன்றையாம், விரிவான அப்பதனிலொன்றே காலாம்-செப்பமுடன் தேய்வு தனிலொன்தகும் திர்மான வாயு தனிற் காலதாகும் ஒப்பமுடன் ஆகாச மறவேயாஹு, மொன்படவி ருந்துகுரு நிலையைப்பாரே. (11)

(ஞா-பொ-ரை);- நபியவர்கள் ஞான விஷயத்தில் உபதேசிக்கும்படியான குருமார்களுக்கெல்லாம் சொன்ன மகிமையான உபதேசமானது யாதெனில்:- நமது ஜடலத் தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பனிரண்டு சுவாசகலைகளிலும் முதாவது மண் என்ற பூதத்திற்கு ஒன்றரைபங்குகலையும், தண்ணீருக்கு ஒன்னேகால் பங்குகலையும் இனி அக்னியின் பங்குக்கு ஒரே யொருகலை பங்கும், -இனி ஆகாயற் திற்கு ஒன்றுங் கிடையாது சிவாய் யாஹுவாகவே நீ உன் சுவாசத்தில் இருத்தி ஒன்றுபட்டு இருந்து குருவுடை நிலை யை நோக்கி வரவேண்டிது. எ-று

பாரப்பா பிருதியிற்கவிழ்ந்தேயோடும், பரிவான அப்பது னில் வலத்தேயோடும்-சேரப்பா தேய்வுதனிலிடத்தேயோ டும் திறமான வாயுதனில் நேரேயோடும் ஒரப்பா அந்தரத் தில் மேலேயோடுமென்றனுங் குயைவுபடா துற்றுநோக்கு ஆரப்பா இந்நூலைப் பார்ப்பார் கேட்பா ரறிவான மூமின்கட் கருள்செய்தாமே. (12)

(ஞா-பொ-ரை):- அப்படி நீ இருந்து, குருநிலையாற்றி பட்டுப்பார்க்கும்போது மண்ணுடைய பங்கில் உள்ள கலை யானது கவிழ்ந்தோடும் இன்னும் தண்ணீரில் ஓடக்கூடிய சரமானது வலதுபக்கத்தில் விழுந்தோடும்-இன்னும் அக்னி யில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற கலையானது இடதுபக்கத்தில் விழுந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இனி காற்றின்மேல், எழு தோடக்கூடிய கலையானது. சுழிமுனை மண்டலத்தின் நேர் நேரே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இனி ஆகாயத்தின் வீசி யோடு

மண் - 1½ தண்ணீர் 1¼

நின்ற கலையானது கபாலத்தின் மேலே இடவலம் பிரியாமல் கதிரின் கூர்மையைப்போல் நிறைந்து ஒழுங்காகவோடும் ஆரடா அருமை வாய்ந்த மாணுக்கனே இந்த நூலின் அருமை பெருமைகளை தன்னையும் தன் கலைகளையும் நல்ல தெள்ளத்தெளிந்த மூமின்கள் என்ற மஹானுபவர்களேஅறி வார்கள் ஆனதாலே நாமும் அந்த ஒருசிலர்க்கு மாத்திரமே இது விபரம் அவிழ்த்துச்சொன்னமே ஒழிய மற்ற பலர்க்கு மல்ல. எ-று

அருள்செய்தோ மொன்றைக் கபூபக்காரணியணியாய், முஷாஹிதாவி லவரைக்காணும்-பொருள்செய்தோ மொன் றேகாலுமறதாகும். பூதத்தில் முருக்ககபாவி லவரைக்காணு இருள்ளற்றவுதுமானு மொன்றுதன்னி,லியல்பாக இருதத்தி லவரைக்காணும்-மறுளற்ற முருக்கபாவி லலியைக்காணு, மவுனமுற்ற ஆகாசம் பாத்திமாவே. (13)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் மேற்படி கலையில் ஒரு காட்சி அதாவது, ஒன்றரைக்கலை யென்ற எந்த பூதத்தை சொன்னமோ அதில் அபூபக்கரை முஹிதாவில் காண்பீர்கள் இன்னும் ஒன்றேகால் என்று எந்த பூதத்தை யறிவித் தோமோ அதில் உமறை முருக்கபாவில் காண்பீர்கள். இனி ஒருகலை யென்று எதை நாம் தெரியவைத்தோமே அதில் உதுமானை இருதயத்தில் காண்பீர்கள் இனி நாம் காற்கலை யென்று எதைச்சொல்லிவிட்டோமோ. அதில் அலியை முருக் கபாவில் காண்பீர். இனி ஆகாயத்தில் பாத்திமாவை மன வாசியில் தரிசிப்பீர்கள். எ-று

பாத்திமா ஷெய்குசிந்தா மாதறுக்கீந்த. பரிவான வுப தேசம் பகரகேண்மோ-ஆத்துமா இந்தநிலை நிற்க்கும்வேளை, அலிபுனிசானருள்நோக்கிப் பார்க்குப்போது-சீற்றமுடனெட் டுநால் கழியவுற்றுத்திறமாகக் கழியாமற் கட்டிவிட்டாற்காத் திருக்கும் இல்லல்லாஹு வினனுறைக், காணலாம் கண் டொன்றாய்க் கூடலாமே. (14)

(ஞா-பொ-ரை,:- எங்கள் பூலோக ஞானமாதாவாகிய பாத்திமா நாயகமவர்கள் ஷெய்கு ஷாஹு சிந்தாமதாறு அவர்களுக்கு உபதேசஞ்செய்தாவது:- ஆத்மங்களான பூதங்கள்

அக்னி 1 சிவாய் யாஹு

இந்தவிதமான கணக்கில் பாயும்போது, நீ அலிபில் அதாவது அக்மல் ஷஹூதை நிலையில் தரிபடுத்திப்பார்க்கும் தரத்தை யடைந்தாயானால் மேற்படி பனிரண்டு சுவாசகலைகளும் ஒன்றொன்றாய்க்கழிந்து ஆகாயத்தைப் பூரணம்பண்ணிக்கொண்டால் சிவாய்நினவொன்றே மீதமாய் இருந்து, விளங்கும், அப்போது இல்லல்லாஹு என்றதில் உன் அசலியத்தான ஒளிவை நீ பளீரென்று மின்னக்காண்பாய். அப்போது அந்த ஹூவில் நீ ஒன்று கூடிக்கலந்து கொள்ளலாம் என்று நாயகியவர்கள் உபதேசித்தார்கள். எ-று

(இதனால் ஷாஹ் ஸிந்தாமதாறு அவர்கள் நாயகத்தின் காலத்திலும் இருந்ததாக இது விஷயத்தால் விளங்கிற்று.)

விருத்தம்.

பிருதிவிக்கோடும் கோதுபெலத்த இல்லல்லாஹுவென்று
றுதியாய் நூறுவட்ட முரைக்கப்பொன்னொளிபோற்றோற்றும்
பொருதித்தண்ணீர்க் கோடும்போதுபொருள்லா நூறுவட்
டம், அறுதியாயுரைத்துவந்தா வருட்பளிங் கியைப்போற்
றோற்றும், (15)
தேய்வதுக்கோடும்போது திருவொளி ஹூவல்லா
வென்றே
ஆய்ந்தொரு நூறுவட்டம் முறுக்கம்பூப்போலத் தோற்றுந்
தோய்வாய்வுக் கோடும்போதுதுலங்கியே நிலவுதோற்றும்
சேய்வெளிக் கோடும்போதும் திருவொளிகாணுந்
தானே (16)

(ஞா-பொ-ரை):- மண்ணுடைய பங்கில் கலையானது ஒடிக்கொண்டிருக்கும்போது இல்லல்லாஹு என்று நூறு வட்ட மிர்துவாக நினைவில் உரைக்க ஒளிவானது பசும் பொன்னில் உள்ள அழகு பிரகாசம்போல் வெளியாகும் இன்னும்கலையானது தண்ணீரில்விழுந்து ஓடும்போது அல்லாஹு என்று நூறுவிடுத்தம் நினைவில் உரைக்க, சுத்த பளிங்கியைப் போல் காட்டித்தோற்றும் இன்னும் அக்னியில் நின்றோடும் போது, நினைவில் ஹூவல்லா என்றேவைத்து நூறுவிடுத்தம் எடுத்தால் முருங்கைப் பூவைப்போல் ஒளிபூத்துத்தோற்றும் இன்னும் கலையானது,. காற்றில் இருந்து ஓடும்போது, பூரண சந்திர கோலத்தில் வந்து வெளியாகும். கலையானது

...ாய சம்பந்தத்தில் வந்திற்றே யாகில் இலாஹிமுத்லக் ...ன்தனும் பூரணறகுமானுடைய திருவொளிவைத் திட் ...மாகக்கண்டு கொள்ளலாம். எ-று

வேறு.

செப்பினை ரிந்தநூலைத் தேசத்தோர்க்குச்
சிரப்பாக இரவிதிங்கள் நிற்கும் நிலை
மெய்ப்புறவே பிருதிவியி லொன்ப தாகும்
விரிவான அப்பதனி லேழரைஇயாம் (17)
செப்பமுடன் தேய்வுதனி லாறதாகும்
திறமான வாய்வுதனில் நாலரைஇயாம்
ஒப்பமுட ஞகாச மூன்றேயாகு
மொடுங்குநிலை பெற்றோர்க்கிங் குரைத்தாமே. (18)

(ஞா-பொ-ரை):- நபிநாயகமவர்கள் உம்மத்தோர்களுக்குச் சொன்னார்கள். ஏ! ஜனங்களே! உங்கள்வாசியானது நிற்கின்ற நிலையானது. சூரியகலையும்சந்திரகலையும் தனித்தனியாக மண்ணில் ஒன்பதுகலையாகப் பிரிந்தோடும். தண்ணீரில் ஏழரைகலையாகவோடும். அக்னியில் ஆறுகலையோடும் காற்றில் நலரைக்கலை ஓடும் ஆகாயத்தில் கலையானது மூன்றுஓடும். இந்த அறிவை அகங்காரத்தை யொடுக்கி மௌத்தில் அடங்கிய நல்லோர்களுக்கு நாம் சொன்னோம். என்று ஆண்டவர்கள் திருவாய் மதுரந் தூற்றினார்கள்.

முஷாஹிதாப் படலம்.

பூரண மாயிற்று.

ஆக படலம் 19-க்கு திருப்பாடல் 414.

ஈர்டிக் கொச்சகப்படலம்

தொங்கல்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீமென்றேத்
துசுமனைத் தூராக்கித் துரத்துவது மெந்நாளோ. (1)

(ஞா-பொ-ரை):- நான் ஆதிவஸ்தாகிய பிஸ்மில் அஉலத்தை எந்தவேளையும் உச்சரித்து அதனால் துஷ்மனாகிய இப்லீசென்ற நப்ஸ் அம்மாருவின் நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் விலகியோடச் செய்வது எந்தநாள்.

அல்ஹம்து லில்லாஹிறப்பில் ஆலமீ னென்ருேதிச்
சுல்ஹாயிருந்தே சுகம்பெறுவ தெந்நாளோ. (2)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் அல்ஹம்து என்கின்ற ப[illegible] சாட்சரத்தை மனதில் ஊசாட்டங் கொள்ளும்படியாக, [illegible] ஸூ முத்ம இன்னுவில் நான் சமாதானம் பெரும்படியா[illegible] சுகத்தையடைவது எந்தாள். எ-று

அர்றஹ்மா னிர் றஹீ மதையனுதினம்மோதி
ஷர்று நம்மில் கைறவனிற் சாட்டுவது மெந்நாளோ ( )

(ஞா-பொ-ரை):- அர்றகுமானிர்றகீம் என்றதிக்[illegible] ஒப்புக்கொண்டு நம்மில் நன்மை தீமைகளை நம்மில் நின்று[illegible] அகற்றி எல்லாம் அவன்செயலென்றே உறுதிபடுத்தி அப்[illegible] றஞ்சாட்டுவதும் எந்தநாள். எ-று

மாலிக்கி யுவுமீத்தீனை மறக்கமா லேயோதிக்
கூலிக்காசை வைக்காமல் ஹூப்புவைப்ப தெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை)— மாலிக்கி எவ்மீத்தீனுடைய பாத்தின் மஅனுவை உண்மையாக அறிந்து வேலைசெய்து கூலிகிடைக்குமென்று நிற்கும் அடிமையயலைப்போல் சுவர்க்க இன்பமும் அதிலுண்டான அழகிய சுந்தரமாதர்களும் கிடைக்குமென்று பேராசைக்கொண்டு தொழாமல் உள்ளபடியான ஈடேற்ற மோட்சத்தைபெற அன்புடன் பாடுபடுவது எந்தநாள். எ-று

இய்யாக்க நஃபுது யிணையின்றி யோதிப்
பொய்யாம் பொறிவழியைப் போக்குவது மெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை):- இய்யாக்க நஃபுது,என்று இணைவைக்காத ஒருமைநிலையில் மனசை நிறுத்தி வீண்மயக்கமான நப்சுகளை அறப்போக்கி நப்சுமுத்மஇன்னு என்னும் தன்னரசு சுதந்தரம் பெறுகிறது எந்தநாள். எ-று

நன்னயவ இய்யாக்க நஸ்தஹீ மென்ருேதித்
தன்னைப்பனு வாக்கிநித்தந் ததும்பிநிற்ப தெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை):- அப்பால் ஒ இய்யாக்க நஸ்தஈன் என்று வாக்கால் மொழிந்துஅதன்பாத்தின்மஅனுவுக்கிணங்க தான்என்றதன்னை அதாவது நப்சுஇன்சானி என்னும் ஆசைகாவமியங்களைப் பனுசெய்து, எக்காலமும் பரமாநந்தக் கடலில் கிடந்து மிதந்துததும் புரிகிறது எந்தநாள்.

இஹ்திநஸ்ஸி ருத்தல் முஸ்தகீ மென்ருேதி
மகுதியாக வேயிருந்து மவுத்தாவ தெந்நாளோ. (7)

(ஞா-பொ-ரை);- இஹ்தி நஸ்ஸிருத்தல் முஸ்தகீனென்றும் சுவர்ணசூத்ரத்தின் மெய்அர்த்தத்தின்படி உலகத்தில் [illegible]வஜனங்களுக்கும் பொதுவாகநின்று, நியாயம் சொல்லி[illegible]டக்கூடிய ஞானுந்தியென்னும் ஞாயாந்தியாக இருக்கக்கூடியது எந்தநாள். எ-று

சிருத்தல்ல தீனவுடன் அன்அம்த அலைஹிம்மிதைக்
கருமத்துள்ள பேர்களைப்போற்காட்சிபெற லெந்
நாளோ (8)

(ஞா-பொ-ரை):- சிருத்தல்லதீன அன்அம்த அலைஹிம் என்றும் யெரும்பதவி யடைந்தவருக ரகசிய விஷயங்களை உணர்ந்து விடக்கூடிய சங்கல்பவாளனுகை ஆகுதல் எந்தநாள். எ-று

கொய்ரில்மகு லூபி அலைஹிம் குல்பானதையோதிக்
கருனவ ரிற்சேர்ந்து கரைசேர லெந்நாளோ (9)

(ஞா-பொ-ரை):- கொய்ரில் மகுலூபி அலைஹிம் என்றதை சரிவர உணர்ந்து கொண்டு அதன்படி நடந்து கரையேறின மஹான்களில் சேர்ந்து கதிமோட்சம் பெருகிறது எந்தநாள்.

ஒலல்லா அல்லீன் ஆமீனென் ருெடுக்கமித னையோதிப்
பலன்கெட்டபகையருடன் பகைத்திருப்பதெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை):- ஒல்லல்லாலீன் ஆமீன் என்று,கடைசி தீர்மானமான மஅரிபாவில் தரிபட்டு உலகமயக்கங்களில் கிடந்து மனஸை நாயாக்கிக் கொண்டலைகின்ற ஒரு பயனும் பெருத பூலோக ஜனங்களின் கொடிய எல்லா நடத்தையும் விட்டும் ஒதுங்கியிருக்கின்றது எந்தநாள். எ-று

குல்ஹூவல்லா ஹூ அஹதைக் குற்றமில்லாதேயோதி
அல்லும் பகலுமதி லமையும்நா ளெந்நாளோ (11)

(ஞா-பொ-ரை):- குல்ஹுவல்லாஹு அதை நல்ல தெளிந்த அறிவுடன் அறிந்து, அல்லும் பகலும் நினைப்பை அதில் அமைத்து விட்டிருப்பது எந்தநாள். எ-று

அல்லா ஹுஸ்ஸமதென் றனுதினமு மயோதி
எல்லாத்தே வையுமவனென்றென்னுவதுமெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை):- அல்லாஹுஸ்ஸம தென்று எந்தசமயமும் திக்றுசெய்து உலகத்திலுண்டான சர்வதேவையும் அவனதே என்று தீரமுடன் எண்ணிவிடுவது எந்தநாள்.

இன்னுமவன் லம்யலிதும் வலம்யூ லதுவென்ன
முன்னவன்றன்னடுமையென் றுமுருதுவைப்பதெந்
நாளோ (13)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் அந்த இணைதுணையற்ற வஸ்தானது லம்யலிது ஒலம் யூலது என்று எல்லாபூதியங்களையும் வல்லமையென்னும் பரஞ்சோதிக்குள் அடிமையாக ஆக்கி ஆட்சி புரிகிறதாக இருக்கும் என்று மனசுடன் ஒப்புக்கொள்வது எந்த நாள். எ-று

பெண்ணாசை மண்ணாசைப் பொருந்தாச் செயல்களெல்லா
மெண்ணாசையால் வந்ததையிறைபொறுப்பதெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை):- இன்னும் பெண், பொன், மண், என்ற மூன்று ஆசாபாசங்களும், அதனால் இன்சானுக் கேர்ப்பட்டிருக்கின்ற பல அநீதச்செயல் கேடுகளையும் தான் என்ற அகங்கார இபுலீசினின் நப்சு ஆகிய அம்மாருவின் கொடிய தூண்டுதலின்பேரில் ஏற்பட்டதென்று ஸமதிடத்தில் பிழை பொருக்கத் தேடுவது எந்த நாள். எ-று

நன்மை தீமையெல்லாம் நாயன் பரமானுலும்.
தின்மைநபு சின்கோட்டைத்திருத்துநாளெந்நாளோ ()

(ஞா-பொ-ரை):- நன்மை தீமைகள் மேற்படி ஸமதின் புறத்தால் இருந்துவந்தது. என்று உண்மையில் இருந்தாலும் அந்த தீமைகளைச் செய்கின்ற நப்சின் கொடிய கோட்டைவாசலைத் திறந்து அதில் கூடிப்போய்கிடக்கின்ற கரும மூட்டைகளை வாரிவாரி எடுத்தெரிகின்றநாள் எந்தநாள்.

கன்னுசு வைத்தான்கலையிலகப்பட்டதனை
லுன்னுசை யைமறந்தே னுதவிசெய்வதெந்நாளோ ()

(ஞா-பொ-ரை):- இலாஹியானநாயனே உன்னுடைய ருமானியாவென்னும் கோட்டையில் நின்றும் நான் ஆலம் இன்ஸானுக்கு விஜயம் செய்தபோது, இடைவழித்தட்டனை இப்லீசின் மாயக்கலவிக்குள் அகப்பட்டு சொல்லரிய மஹா மென்மைவாய்ந்து நிற்காநின்ற உன்மீது ஆசைவைக்குதலை மறந்து தட்டழிந்தேன் இப்போது மறுபடியுந்திரும்பி நின்மஹாசமுகம் வந்துநிற்கின்றேன் முகத்தை நீ திருப்பிக் கொண்டமல் எனக்குப் புகலிடம் எது நாயனே உன்னுடைய அருளான கிருபையைச் செய்துத்தான் தீரவேண்டும். அது எந்த நாளில் சொல்.

அடிமைக் கிணக்க மாண்டவனே நீயறிவாய்
மிடிமைவரா மற்காத்து மீட்டுவது மெந்நாளோ. (17)

(ஞா-பொ-ரை):- கிருபையான ஆண்டவனே. இந்த அடிமையின் நிர்வாகம் யாவற்றும் அறிந்தவனுக நீயிருக்கின்றாய் ஆனதால் உலகத்தில் தரித்திரியம் என்றது. என்னிட்டயும் அண்டிவிடாமல் நீகாப்பாற்றியருள்வாயாக அப்படி நீ செய்து நல்லவர்களில் ஆக்கிவிடுவது எந்தநாள். எ-று

உஜூதொன் றெனச்சொல்லி யுள்வணக்கந் தெரியாமல்
ஸுஜூதும் றுக்கூவுஞ்செய்து ஷுக்கூறு செய்வதெந்
நாளோ (18)

(ஞா-பொ-ரை):- உன்னுடைய உஜூதாகிய நேத்ரஒளிவை நான் சந்தித்து அதற்கு உள்வணக்க மென்கின்ற இஷ்குகொண்டு, சுஜூது றுக்உக்கள் செய்துகொண்டு அதே வலையாக நடமாடுகின்றது எந்தநாள். எ-று

ஸுகூதுமூன்று வகையிற் றுய்யவனைத் தெரிசனித்துச்
சுக்கூனுகை வேயிருந்து சுகம்பெறுவ தெந்நாளோ. (19)

(ஞா-பொ-ரை):- மூன்று வகையான ஷஹூதில் உன்னைத் தெரிசனை செய்து எங்கும்பரிபூரணமாகின்ற ஏகவெளி ஆனந்தியாக அமர்ந்து சுகத்தை யநுபவிப்பது, எந்தநாள்.

கலிமாப் பொருளறிந்து காலிக்கைத் தெரிசனித்தே
யொலிமார் குணங்கள் கொண்டேயோசிலாவதெந்
நாளோ (20)

(ஞா-பொ-ரை):- கலிமாவின் பொருளில் அசலிய...
வஸ்தை தெரிசனை செய்து ஒலிமார்கள் வின்மேலா...
குணத்தில் மனசுதரிபட்டு வெற்றி அடைவது எந்தநா...

எல்லாச் செயலினினு மிறையோனைத் தெரிசனித்து...
பொல்லாக்குணத்தைவிட்டுப்பொருந்துவதுமெந்நா...

(ஞா-பொ-ரை):- இன்ஸான்உடைய துர்க்குண...
ஒவ்வொன்றையும், ஒழித்துவிட்டு, நற்குணங்கள் ஒவ்வொ...
றிலும் அல்லாவுடைய பூரணதரிசனங்காணப் பெற்றவ...
அத்துடன் ஒன்ருய்ப் பொருந்திவிடுகிறது எந்தநாள். எ...

ஏழுசிபத்து மிறையோனுக் கென்றுகண்டே
யேழைகளைப்போ லிருப்பதுவு மெந்நாளோ, (...)

(ஞா-பொ-ரை);- சிபத்துக்கள் ஏ ழு ம் அல்லாவு...
சொந்தமென்று ஒப்புக்கொண்டு இன்ஸானியாவுக்கு யா...
ரு தத்துவமும் கிடையாதென்று அநாதியாக இருப்ப...
எந்த நாள். எ...

உள்ளமை யுடையோ னொருவனென்று தெரிசனித்து...
கள்ளமையாய்க் காணமற் காட்சிபெற லெந்நாளோ ()

(ஞா-பொ-ரை):- உண்மையுடைய ஒ ரு வஸ்துவை...
உண்மையுடைய தெரிசனத்தில் வெளியாகும்படி உண்...
யில் கண்டு அப்பால் கள்ளத்தனமான பொய் சொப்ப...
கிருத்தியங்களை யெல்லாம் நிறுத்தி மெய்நினைவான ஒ...
கனவாகக் காண்கின்றது எந்தக்காலம். எ-று

அகமியத்திற் செய்கிறவனவ னென்று தெரிசனித்துப்
பகைமைத் தனத்தைவிட்டுப்பலன்பெறுவதெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை);- மனிதர்களுக்கிடையில் நடைபெறு...
கின்ற சர்வகருமங்களும் தஜல்லியின் புறத்தால்நடைபெற...
கூடியது, உண்மையின் ரகசியம் என்று உறுதியாக அறிந்து...
தெளிவடைந்தபின்னர்,மனிதர்கள் தங்கள் நப்சியானியத்தின்...
கோளாறுகளுக்கிணங்கி ஒருவருக்கொருவர் ஆணுவ...
கொண்டு பகைகள் கொள்ளும் நாய் சுபாவதுர்க்குணங்களை...
விட்டு விட்டு நல்ல பலன்களைப் பெறுகின்றது எந்தக்காலம்...

குல்லும்றசூலொளியிலென்றுங் குதாயைரளிபிலென்றும்...
லல்லும்பகலு மமையுநா ளெந்நாளோ. (25)

(ஞா-பொ-ரை);- படைத்த உலகப்பொருள்கள் யாவற்
...அல்லாவின் ஒளிவில் நின்றும் றசூல் உடைய ஒளிவில்
...றும் வெளியாகிற்றென்று அறிவில்தானே உதயமாகி
...படி இரவுபகலாக அமைந்துகொள்கின்றது எந்தநாள்

...னிாவி லேயிருந்து தோஷங்கள் செய்யாம
...னியாயம் வாராம லகஞ்செய்வ தெந்நாளோ (26)

(ஞா-பொ-ரை):- இந்த மாயாவினோதமான பூலோகத்
...இருந்து, அறிவில்லாத பரமதடியாகளின் உடனிருந்து
...வினைகளைச் செய்யாமலும், அநியாயமான நிலவரங்
... தாமே வருத்திக்கொள்ளாமல் அப்படியே உலகப்
...றை அதாச்சென்கிறது எந்தக்காலம். எ-று

...லத்தி லவனையல்லா லவனன்றி வேறுமுண்டோ
...கோலமவன் கோலமென்று குறிக்கும்நாளெந்நாளோ ()

(ஞா-பொ-ரை):- உலகத்தின் படைப்பினம் என்றெழுந்
...ருப்பவைகள் அடங்கலும் அல்லாவின் ரகசிய உண்மை
...யன்றி வேறொன்றும் இல்லை என்னும் அவைகளின் அசலி
...த்தின் புறத்தால் அவையவைகள் எடுத்துக்கொண்ட
...கோலங்களான ஜடலங்களும் அவனது சூறத்தே என்று ஒப்
...க்கொண்டு விடும் நாளானது எந்த நாள். எ-று

உஜூதுமுகிப்பு முடையோனுக் கென்றுகண்டு
...ஜூதில் ஷுக்கூறுசெய்து சுகம்பெருவ தெந்நாளோ ()

(ஞா-பொ-ரை):- உஜூதும் அத்துடன் தெளிவடைத
...லால் உண்டாகும் மனக்கட்சிகளின் இல்ஹாமுடைய உதிப்
...புகளும் அல்லாகுத்த ஆலாவின் தஜல்லியாத்தின் புறத்
...தால் நின்றும் வெளியாகுதல் என்று உறுதியாகக்கண்டு
அந்த மகிழ்ச்சிக்காக அல்லாவை சுஜூதுசெய்து, சுக்றும்
...நல் மாராயமும் சுகமாக இருக்கின்ற நாளானது எந்தநாள்

இணையென்றஷிறுக்கையு மெதிரியென் றவநியத்து
மணையவொட்டாமற்காத்தே யருள்பெறுவதெந்நாளோ.

(ஞா-பொ-ரை):- இணை என்று சொல்லப்பட்ட குபிரி
தையும் அத்துடன் கூடிய அகங்காரம் காமியம் மாயாவி
ரம்என்ற அநாநீயத்துகளையும் இருதயத்தில் வந்து கல
ஒட்டாமல் காத்து மனதை நல்ல பரிசுத்தம் பண்ணிவை
தல் என்னும் திருவருள் கடாட்சத்தைப் பெறுகிறது எந்த
காலம்.
எ-று

பாகில் மவுஜூது மகுபூப் பதுவகையும்
நாபிசிவா கலிமாவில் நவிசெய்வ தெந்நாளோ. (30)

(ஞா-பொ-ரை):- மவுஜூத்தென்னும் யோக நிலையில்
உள்ள எல்லா சாதனங்களையும் வகை வகையாகச்செய்து
மூலாதாரத்தில் இருந்து நாபியந்தம் என்கின்ற உந்தியின்
வழிலையாக இழுத்துவாங்கும் சுவாச அப்ஸங்களுடன் கலி
மாவைப் பொருத்திவிடச்செய்து மற்ற கருவிகரணங்களை
அந்த நாட்டத்துடன் பஞ்செய்து. ஒன்றுபடுத்தக்கூடிய
காலம் எந்தக்காலம்.
எ-று

கல்க்குசிய லில்லையென்றுங் கல்குஹயாத் தில்லையென்றும்
கல்குத்தா னில்லையென்றுங் காணுநா ளெந்நாளோ. ()

(ஞா-பொ-ரை):- கல்க்கு என்கிற, சிருஷ்டிப் பொரு
ளாயுள்ளவைகளுக்கு ஒரு செயலும் சொந்தமில்லை என்றும்
இன்னும் கல்க்கானது, ஆத்மத்தின் பூரணசக்திகளுக்குள்
ஒன்றிலும் சம்பந்தப்பட்டதே இல்லை என்றும் இன்னும் கல்க்
கானது,ஒரு சக்திகொண்டுதான் என்ற வாய்ப்பேச்சுக்களைப்
போல் உண்மையில் அது அப்படி இல்லையென்றும் உறுதி
யாக ஒப்புக்கொண்டு அதன்பின் காட்சி தோரணைக்களைக்
கண்டிருக்கின்ற காலம் எந்தக்காலம்.
எ-று

எண்ணுத வெண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாரமற்
கண்ணுடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டுநிற்ப தெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை);- பலபல தோரணையாகப் பிரிபட்டுப்
போய்க்கிடக்கின்ற பல விதசாஸ்திரங்கள் வெளிப்படையாக
எழுதி ரூபிக்கின்றதைப் போல் மனசை ஆடவிட்டு அவைக
ளின்படி ஏண்ணத்தையும் சாடவிட்டு வீணுக்குழைத்துப்
பயன் அடையாமற்போய்விடாமல் ஒரே சொல்லான மெய்

...த்தின் படியான நேத்திரத்தில் ஆடி நிற்கும் பரஞ்ஜோ
...ன ஒரு சிறு ஒளிவையே ஹக்கிகத்துறப்பானியாக ஒப்
...கொண்டு நடத்தைகளை திருத்திக்கொண்டு விடுகிறது,
...க்காலம்.
எ-று

வாசித்துக் காணமல் வாய்விட்டுப் பேசாமற்
பூசித்துப் பேணுதபொருள்காண்ப தெந்நாளோ. (33)

(ஞா-பொ-ரை):- வாசித்து அறிவதனுல்கண்டு பிடிக்க
...யாததும்,வாயால்பேசிக்கொண்டலைகின்ற வீணர்களான
...ருருமார்களுக்கு அகப்படாததும், விக்ரகங்களால்
...த்துவைத்து ஆராதனைபுரிகின்ற பூசாரிகளாலுந் திட்
...படுத்தமுடியாததுமான பரப்பிர்மமான ஒருவல்ல
...ருளை இன்னதென்று நிராலம்பமாய்க்கண்டு கலிதீருவது
...தக்காலம்.
எ-று

...டத்துகின்ற தோணிதன்னைக் கழைகுற்றி விட்டாற்போல்
...டத்துகின்ற சித்திரத்தை நானறிவ தெந்நாளோ (34)

(ஞா-பொ-ரை);- நிறைந்த வெள்ளப்பெருக்குடைய
...யாற்றில் தோணியானது கழைகுற்றிவிட்டவுடன் எப்படி
...கரையில் கொண்டுயோய்க் கடத்திவிடுகிறதோ! அப்படி
... மனவாசியென்கின்ற ஊன்றுகோலால் இந்தப்பிரபஞ்ச
...மென்கின்ற உலகப்பற்றுகியசுழியாற்றில் நின்றும்வைராக்ய
...மென்கிறதோணியைக்கொண்டு ஒருமைஎன்ற அக்கரையில்
...ர்கின்ற சித்ரஸ்ரூபத்தை நான்அறிகிறது எந்தக்காலம்

அத்த னிருப்பிடத்தை யாராய்ந்து பாராமற்
செத்த சவம்போலே திரிவதினி யெந்நாளோ (35)

(ஞா-பொ-ரை):- எல்லாவற்றிலும் ஸமதாகியபரிபூர
...த்தை ஒருமுடிவுகட்டிக்கொண்டு உணர்ந்ததின்பிறகு
...றுபடியும் வேண்டிய நூலெல்லாம் வீணுக்குப்பிரட்டிப்பிரட்
...ப்பார்த்து ஆராயச்செய்து காலத்தை வீணுக்குக்கழித்து
...ழிந்துபோகாமல் இந்த அற்ப சுகானுபமாகிய பூலோகப்
பற்றற்ற செத்த பிணத்தைப்போல் யாதொரு ஆடல் ஓடல்
...ற்று திரிகிறதற்கு, சமிக்கைவாய்ப்பது எந்தக்காலம். எ-று

ஆதிக்கம் பலர்சொல் லகமியத்தின் சொற்படிக்குச்
சாதிவரம் பில்லாமற் சஞ்சரிப்ப தெந்நாளோ (37)

(ஞா-பொ-ரை):- பல பல நாதாக்களும் ஆதிக்கம வற்புறுத்திச் சொன்ன உபதேசவாக்யங்களின் பிரகாரம் மான வஸ்த்தைத் தெரிந்துவிட்டதின் பின்னால், உலகத்தி ஜாதி வேற்றுமை, வித்யாசம் உயர்த்தித்தாழ்த்தி பாரபட்ச இல்லாமல் வஸ்த்தடங்கலையும் ஒரே சமத்துவமாகப் பாவி துக் கொண்டு அவைகளில் நானுமொருவனாக அலைவது எந்தக்காலம். எ-று

நின்றநிலைபாராமல் நினைவிலொன்றுஞ் சாராமற்
சென்றநிலை முத்தியென்று தெரிந்தறிவதெந்நாளோ (37)

(ஞா-பொ-ரை):- வைராக்கியத்தின் அதிமோகத்தில் மனஸானது. எந்நிலையில் கொளுகி நிற்கின்றதென்றும் தனக்கே தெரியாத தோரணையில் மனஸை செலுத்தி அத்துடன் தன் யாதென்கிற நினைவில் யாதொரு வினை, பயம் சந்தேகம் ஆணுவம் முதலான உலகத்தூசுக்குப்பைகள் ஒன்று வந்து கலந்து புருதாவைப் பிய்த்துவிடாமல் நல்லதிடத்து நின்று தான் சென்ற நோக்கமெல்லாம் ஜெய நோக்கமென்றே அதிலும் சிறிதேனும் மயக்கம் கொள்ளாமல் அறக்கழுவி பரிசுத்தம் செய்து, தன் நப்சுக்கே தன்னடத்தை முத்தி சாதகமென்ப தாகத்தெரிய நடந்துகொள்ளும் காலம் எந்தக்காலம் எ-று

மனதையொரு வில்லாக்கி வான்பொறியை நாணாக்கி
நினைவையொரு அம்பாக்கி நினை வேவ லெந்நாளோ ( )

(ஞா-பொ-ரை):- ஞானத்தில் சரிவரத்தெளிவடைந்த மனதை ஒரு வில்லாகவளைத்துப் பிடித்து அதில் பொறி புலன்களை நாணாக இழுத்துத் தொடுத்து. நினவு என்றதை ஒரு அம்பாயுதமாகப் பூட்டிப் பிரயோகஞ்செய்து காரியம் சித்தியாக்கிக் கொள்ளும் காலம் எந்தக்காலம் எ-று

பொல்லாத காயமிதைப் போட்டுவிட்டு முக்லேதான்
கல்லாவின் பால்கறக்கக் கற்பதினி யெந்நாளோ. (39)

(ஞா-பொ-ரை):- உலகத்தில் அநீதமான கொலை, களவு பஞ்சமாபாதகம் ஆகியவைகளுக்கெல்லாம் காரணமாயுள்ள காம விகாரத்தை ஜடலத்தில் நின்றும் உதறியெறிந்து விட்டு கருங்கல்லான அறிவானது பளிங்கு போலத்தெளிவடைந்து

க்கத்து காமதேனுவென்ற பசுவின்பால் போல் அமிர்தம் ழிந்துவடியவடிய அள்ளியுண்டு ஆஷிக்காகும் கற்பனையை றுக்கொள்ளும் தெய்வீக சாஸ்திரத்தை அடைவது எந்தக் காலம். எ-று

ஆங்காரம் மும்மடக்கி ஐம்புலனைத் தானடக்கித்
தூங்காத தூக்கம்வந்து சுகம்பெறுவ தெந்நாளோ (40)

(ஞா-பொ-ரை):- இருதயத்தின் பிற்போக்குகளான றுவ உபாதிகளையெல்லாம் தலைகாட்டவொட்டாமல்ஒடுக்கி ந்துடன் ஐந்துபாதுகளான புலன்களையும் தன்னிலைதெரியா ண்ணம் அடங்கும் படியாக்கி தூங்காததூக்கம் என்கிற ஷாஹிதாலின் நிஷ்டைஸாதனத்தில் அமர்ந்து சதாசுகம் ருகிறகாலம் எந்தக்காலம். எ-று

செய்போல வேநடந்து செவிடுமை போற்றெரிந்து
பேய்போல வேதிரிந்து பெலன்பெறுவ தெந்நாளோ. ( )

(ஞா-பொ-ரை) - ஞானமென்கின்ற மேலான உள்ளறிவ உணர்ந்து கொண்டபிறந்த குழந்தைகளின் சுபாவத்தைப் போல சூதுவாதற்று இருந்து உலகத்தார்கள் பேசுகின்றவினை மான பேச்சுகளுக்கு காதுகொடாமலும், பதில்மொழிகூறும் செவிடு ஊமையைப்போலவும் இருந்து, பார்ப்பவர்களுக்கு இவன் பேயோ அல்லது பித்தனோஎன்று சொல்லும் படியாக நடந்து ஆண்டவனது தத்துவாதிகளை சுயேச்சை பெறுகின்றகாலம் எந்தக்காலம் எ-று

வீட்டிடத்திலேபாய்ந்து வெளியில் வருவார்போலக்
கூட்டை விட்டுப் பாய்ந்து குறிப்பறிவ தெந்நாளோ (42)

(ஞா-பொ-ரை):- மனிதர்கள்தாங்கள் வசிக்கின்ற வீட்டைவிட்டுவெளியில்வந்துசகலகருமங்களையும் பார்வையிடுகிற தைப்போல ஜடலம் என்கிற கூட்டில் இருந்து நினவானது வெளிப்பட்டு தான்என்கின்ற குறிப்பை எத்திக்கொளும் காலமானதுது எந்தக்காலம். எ-று

ஒழிந்த கருத்துலைத்தேயுள்ளெளும்பும் வெள்ளெளும்பாய்க்
கழிந்த பிணம்போலே கண்டிருப்ப தெந்நாளோ (43)

(ஞா-பொ-ரை):- ஜடலத்தின் ஊசாட்டக்கருவியாகிய கருத்தானது பனுவாகி, ஆனந்தபரவசத்தில் கி ட ந் து நினவானது

மிதந்து உள்ளுறைந்த எலும்புதசையெல்லாம் வெறுத்து, அப்பால் செத்தபிணம்போல் இருந்து தன்னைக் காண்கின்ற நாள்'' எந்த நாள். எ-று

பல்லா யிரங்கோடிப் பாரப் படைப்பு மவ
னல்லாது வேறிலையென் றறிவதினி யெந்நாளோ (44)

(ஞா-பொ-ரை):- உலகத்தில் பல்லாயிரங்கோடிக்கணக்கான சிருஷ்டிப்பொருள்களும் அவனது மலுஹறென்கிற தோற்றரவென்று தீர்மானநினைத்து, ஒன்றுபடுத்துகிறது இனியெந்தக்காலம். எ-று

கூட்டி லடைபட்ட குழவியுருப் பட்டதுபோற்
பாட்டி லடைபட்ட பயனறிவ தெந்நாளோ. (45)

(ஞா-பொ-ரை):- வண்டானது எடுத்துக் கொண்டு போய்த் தனது துவாரத்துளையென்னும் கூட்டில்வைத்திருக்கும். இலந்தைப்புளுவானது, ஷெ வண்டின் ரூபத்தில் மாறி வருவதுபோல் இந்தஅநாநியத்தென்னும் அந்தகாரவேற்றுமையில் நின்றும்இன்ஸான ஹல்க்கின் சுரூபம் சிறிது சிறிதாக மாறி அப்பால் ஹக்கின் ரூபத்தின் அம்ஸத்தில் திரும்புவதானது எந்தக்காலம். எ-று

எல்லாருங் கூடியிருக்குங் களரியிலே
வல்லானைக்கண்டு மகிழ்ந்திருப்ப தெந்தநாளோ (46)

(ஞா-பொ-ரை):- எல்லா உலகங்களும் அவைகளிலுள்ள ஜீவஜந்துக்களும், அவைகளின் ஜடலங்களும் ஒரு மிக்க அடங்கிப்போய்க் கிடக்கின்ற களரியாகிய மஹாவிசாலித்து லாமகான் என்னும் லிகா அல்லது றூஹுல்குதுஸி என்ற அணுத்தணையாகிய ஒளிவுக்குள் அல்லாவை நான்தெரிசித்து சதா ஆநந்தியாக இருப்பது எந்த நாள். (47)

சொல்லாமற் பொருளாற் றுய்யவறி வாற்கணக்கால்
வெல்லாம லுன்னை விரும்பிநிற்ப தெந்நாளோ, (47)

(ஞா-பொ-ரை):- இன்ஸான் ஞானமென்ற மெய்யை அறிந்துணர்ந்துகொண்ட பிறகு வாயால்மொழியின் வசனங்கள் சுத்தமெய்யாகவும், தேடும்பொருள் ஹக்கான அறிவாயும், சூதற்ற பரமாத்கமான நடையாகவும் ஆகி மற்ற எவ்விதமான கணக்கு காரியங்களாலும்.

வெற்றியடையமுடியாத தோரணையில் ஆண்டவனே உன்னை யிருப்பத்துடன் அறிகின்ற காலம் எந்தக்காலம். எ-று

மல்லான போரும் விளையாட்டு மான்மயக்க
மெல்லாந் தவிர்ந்தே யிரைஞ்சுவது மெந்நாளோ. (48)

(ஞா-பொ-ரை) இந்தமஹா அல்பசொல்பமான விறுதா உலகத்தில் இன்ஸான்களானவர்கள். ஹைவான்களைப்போல் ஒருவருக்கொருவர் பெருமையும், போரும் விளையும் செய்து கெட்டுவிடுகிற வழக்கம்போல் நானும் ஆகாமல் அத்துடன் ஸ்திரிஜனதிகளின் காமாவிகார மயக்கத்திலும் விழுந்து ஆழ்ந்திடாமலும், ஆண்டகா உன்னையறியுந்துரையில் நின்றுமறிந்து வணங்குந்தலத்தில் இருந்து வணக்கஞ்செய்து கடைத்தேறுவது எந்தக்காலம். எ-று

கல்லா வறிவுதன்னைக் கற்றுணர்ந்து கற்பனைக்குள்
நில்லாது நேர்மையினல் நினைப்பதுவு மெந்நாளோ.(49)

(ஞா-பொ-ரை) ஒருபள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து உபாத்தியாயரைக்கொண்டுக் கற்றறியாத தானே உதித்துவரக்கூடிய வித்தையாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தை உணர்ந்து தெளிந்து, ஆதி கற்பனைக்குள் அடங்காமல் கற்பனை உற்பனத்தின் மகத்தான தவத்தால் அதைக்கடந்து நிற்கும் மஹாநேர்மையான யோகஸாதனத்தில் நிலைத்துச்சாதித்து விடுகிறகாலம் எந்தக்காலம்

பல்லுயிரு மேபடைத்துப் பரவெளியி லிவையுடனே
சொல்லும் பொருளாற் சுகூறுசெய்வ தெந்நாளோ.(50)

(ஞா-பொ-ரை) ஒரேஒரு இந்திரிய காந்தியாந்தியானது எல்லாசிருஷ்டிப் பொருட்களையும் உண்டாக்கி அவ்வச்சிருஷ்டிகள் தோறும் ரகசிய ஜடலம்படைத்து அத அதற்குள் பீடங்கொண்டு நடத்தாட்டுகின்ற ஹக்கை. வாயால் மொழியும் சொற்புகழாலும், செயலால் நடத்தும், கிரியைகளாலும். நான் வணங்குகின்ற காலம் எந்தக்காலம், எ-று

வல்லமையால் வானும் வாழுமைம் பூதம்மனைத்து
மெல்லையிலுண் டாகுமுன்னே யெதிரேற்ப தெந்நாளோ

(ஞா-பொ-ரை) இன்ஸான்தன் ஐயறிவென்கின்ற வல்லமையால் ஆகாயமுதலான மற்ற நான்கு அனுசிறுகளையும்

அதன் தன் எல்லைகள் கடந்து சரீரத்தை வீழ்த்திவிடுவதற்குள் ளாக அதற்கு எதிர்ப்பிரசாரஞ்செய்து நிலைகாட்டிக்கொள் வது எந்தநாள். எ-று

காற்றை யடைத்திருக்குங் காயமதி லுன்ஞெளியைப்
பார்த்து மகிழ்ந்து பரவுவது மெந்நாளோ. (52)

(ஞா-பொ-ரை) சுவாச மென்கிற காற்றைப்பிடித்து அடைத்திருக்கின்ற இந்த மனித ஜடலத்திலேயே ஆண்டவனே உன்பரிசுத்தமானபேரொளிவைக்கண்டு ஆனந்த மடைந்துநான்ஷு ஹூதுசெய்து வணங்குகின்ற காலம் எந்தக்காலம்.

வைத்தபொரு டன்னை வகையறிந்து விபரமதாய்
எத்த எருதுதன்னை யெழுப்புவது மெந்நாளோ. (53)

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியே நீ என்ஜடலத்துள் அமானிதமாக வைத்தரகசிய பொருளாகிய ஞானப்பெரும் திரவியத்தை நல்ல விபரமானவகையுடன் உணர்ச்சிசெய்து சேற்றில் படுத்த எருமை போல் நல்லுணர்ச்சி செய்ய ஒட்டாமல் தடுக்கின்ற காமாவிகாரக்குரங்கை தட்டிவிட்டு மந்தமாய்க்கிடக்கு மட்டியறிவைத்தட்டி யெழுப்பி சாதனையில் இரங்குகின்ற காலம் எந்தக்காலம். எ-று

உன்றஞெளியி லுருண்டு திரண்டார் மணியை
யென்றனித யாசனத்தி லேர்ப்பதுவு மெந்நாளோ.

(ஞா-பொ-ரை) நாயனே! உன்னுடை சிர்ருகிய ஒளிவில் நின்றும் உருண்டு திரண்ட திருமணியாகிய நூஹூல் குதுஸியை என்னுடைய இருதயக்கமலம் நிறைய ஏர்ந்து கொள்வது எந்தக்காலம். எ-று

முந்தமுக் கூரிருளில் மூன்றுமொன்ருய்த் தானிருந்த
விந்தையாம் வஸ்ததனை விரும்புவது மெந்நாளோ.

(ஞா-பொ-ரை) ஆதியில் மூன்றுவகையான இருட்டில் முச்சுடரும் ஒன்ருக சமத்துவப்பட்டிருந்த மஹா ஆச்சரியகரமான வஸ்தாகிய தஜல்லியை இஷ்க்கில் நிரப்பிவிடுகிறது எந்தக்காலம். எ-று

நாதாந்த வொளியதனில் நந்திருப மாயெழுந்த
பாதார விந்தமதைப் பணிவதுவு மெந்நாளோ. (56)

(ஞா-பொ-ரை) இந்திரியத்தின் மோக எழுச்சியில் சம்பந்தப்பட்டிருந்த உதிராக்கினியின் பேரில் ஸ்வாசரூபத்தில்

ந்து எழுந்து ஒடியாடிவரும் வாலைமஹ்பூபு என்னும் ஆதி மதியாவின் பாதம் என்கின்ற மெல்லிய தாமரையைப் ந்து மோட்சம் பெறுவது. எந்தநாள். எ-று

ஆதம் குகையதனி லடங்கிநின்ற அட்சரத்தால்
வேத முடிவுதனில் விளங்குவது மெந்நாளோ. (57)

(ஞா-பொ-ரை) இன்ஸான் ஜடலம்என்ற ஆதத்தின்மண் டில்அடங்கிநின்றுநடத்தாட்டிவருகிற ஹூஎன்ற திருஅட்சரத்தை வேதத்தின் முடிவாகிய ஐனுல்எகீன் அதாவது அறந்தாஸ்தாகிய நினவே என்று அறிந்துவிடுகிறது எந்தநாள்.

பஞ்ச புலன்கள் செய்யும் பலதொழிலு மோர்தொழிலாய்
நெஞ்சகத்தில் நின்று நிரம்புவது மெந்நாளோ, (58)

(ஞா-பொ-ரை) ஐந்து அஞுசிறுகள் செய்யும் ஐந்துவிதத் தொழில் செயல்முதலான வெல்லாம் ஒரேநடத்தையாக மனஸ்தர்பனஞ்செய்து அதுவே கருமமாக நிரப்பிக்கொள்ளுறநாள் எந்தநாள். எ-று

வஞ்சந் தனையறுத்து வான்பொருளைக் கண்டிறைஞ்சி
பஞ்சிலொன்றேடேயிணங்கி யாள்வதுவு மெந்நாளோ.

(ஞா-பொ-ரை) மனஸைத்திருத்தி தீட்டி அந்தப்பளிங்குபோல் தீட்டி சூதுவாதுகளையறுத்தொதுக்கி தன்னை ஒருகசப்பிரமாணமான ஒளிவட்டமாகநேத்ரத்தின் கண்ணே தரிசித்து ஷுஹூதுசெய்து பூதங்கள் ஐந்திலும் ஒன்ருகிய ஆகாயம் அதாவது நினைவுடன்கலந்துவிரவிக்கொள்வது எந்தகாலம்

மிஞ்சு குபிரறவே மெஞ்ஞானத் தின்னளவாம்
கஞ்சமலர்ப் பதத்தைக் காண்பதுவுமெந்நாளோ. (60)

(ஞா-பொ-ரை) ஜடல நடவடிக்கைகளில் மிதமிஞ்சி ந்து நிரம்பிநிற்கின்ற குபிரியத்தென்னும் இருவினைகள். தனும் ஊசாடாத வண்ணம்ஒதுக்கிவிட்டு உண்மையான ணத்தின் மகிமையான உணர்ச்சிநீதி நடத்தைகளில் வெளிரும் தன்வடிவாகிய றப்பானியாவின் வாலஸ்ரூபத்தின் ருப்பாதங்களை காட்சியாகக்கண்டு கொள்கிற காலம் க்காலம். எ-று

குபிரியத்

தன்வடிவாகிய றப்பானியாவின் வாலஸ்ரூபத்தின் திருப்[illegible] தங்களை காட்சியாகக்கண்டு கொள்கிறகாலம் எந்தக்காலம்.

பார்க்கப் பலவிதமாய்ப் பலவண்ண மாய்ச்சமைந்து
மூர்க்கமா மொளிவுதனை முத்திசெய்வ தெந்நாளோ.

(ஞா-பொ-ரை) பார்பதற்கு பல பல ரூபா ரூபங்களா[illegible] பல பல வித ரெங்குகளாகவும் சமைந்து, அவைகளின் தோ[illegible]றங்கள் தோறு ஒளிவாகவும் நினவாகவும் நின்று ஆடக்கூ[illegible]ஹக்கை முத்தியாக காண்பது எந்த நாள். எ-று

நாற்றிசையு மொன்ருய் நடம்புரிந்து நன்ருக
மேற்றிசையில் வந்துவீற்றிருப்ப தெந்நாளோ (6[illegible])

(ஞா-பொ-ரை) நாலு பூதங்களின் திசைகளான நா[illegible] கோணங்களிலும் நடனஞ்செய்து மேற்றிசையான மகா[illegible] மகுமூதில் வந்து நல்லசமிக்கையாக வீற்றிருப்பது எந்தநாள்.

செங்கமலத் துள்ளுரைந்த சித்ததனைப் பத்தியதாய்
வங்கம் போலேயுருகி வணங்குவது மெந்நாளோ. (6[illegible])

(ஞா-பொ-ரை) செவந்த தாமரையான மாங்காயில் நி[illegible]றும் ஐடல உலகமெல்லாவற்றிலும் உண்மை வெளியாக[illegible] நின்ற ஒளிவாக நிறைந்திருக்கின்ற தத்துவ சித்தைஒரே மன[illegible] பத்தியாகதியானித்து, ஈயம்போல் உருகி இஷ்க்கில் தரி[illegible]வது எந்தக்காலம். எ-று

பங்குபங்காய்க் காய்ந்ததனைப் பலபிரிவா யாக்கிவைத்[illegible]
எங்கும் நிரம்பொளிவா யேற்றிருப்ப தெந்நாளோ (6[illegible])

(ஞா-பொ-ரை) ஆதம் என்ற விருட்சத்தில் விதமா[illegible] காய்த்து விட்ட கருவிகளையெல்லாம் அப்படியே பலபிரிவா[illegible] வே ஆக்கிக்கொண்டு அந்தமலுஹ்ரையே எங்கு எங்கு பா[illegible]தாலும் தன்வடிவுபோல் தெரியக்கூடிய ஒளிவாகக்காண்ப[illegible] எந்தக்காலம். எ-று

ஊனிலொளி வாய்த்தெளிவா யுட்கலந்த சோதியது
வானில்நிரம்பும் பொருளை வாழ்த்துவது மெந்நாளோ
தேனிலின்பம் போற் கலந்து தித்திக்கும் வஸ்துவதை
கானில்மா னுங்கலைபோற் கலந்திருப்ப தெந்நாளோ (6[illegible])

(ஞா-பொ-ரை):- ஆதியில் தீனியில்கலந்து, அப்பால் [illegible]ளனில் அதாவது, உத்திரத்தில்கலந்து. அப்பால் இந்திரியத்[illegible]தில் கலந்து, அப்பால் ஐடலத்திற்கு அடிப்படையாக உள்-[illegible]ளொளிவாக இருந்து ஆட்சி செய்கின்ற மதுரதேருகிய வஸ்த்துவை கானகத்தின் கண்ணே வாழ்கின்ற கலையும் மானும் எப்படி கலந்து அணைத்துக்கொண்டு நிற்குமோ, அவ்விதம் கலந்து உறவாடிக்கொள்வது எந்தக்காலம். எ-று

பஞ்சரிபோற் பதறிநித்தம் பயந்துள மெலியாமற்
பஞ்சவர்ன மாமொளியை ப்பார்த்திருப்பதெந்நாளோ ( )

(ஞா-பொ-ரை):- பஞ்சரியைப்போல பதற்றங் கொண்டு பயங்கொள்ளித் தனத்தால் நித்தமும் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து இருதய வலுவுகுன்றிவிடாமல், பஞ்சவர்ணமான ஐந்து பூதங்களும் ஒன்ருய்க் கலந்து நேத்திரத்தில் ஜொலிக்கின்ற பேரொளிக் கதிரைக்கண்டு ஆநந்தித்திருப்பது, எந்தக் காலம் எ-று

வஞ்சத்தை நீக்கி வான்பொருளையென்றுமொரு
தஞ்சமெனக் கண்டிறஞ்சித் தழுவது மெந்நளோ (68)

(ஞா-பொ-ரை) - இன்ஸான்களுக்குரிய சூதுவானது, ஆணுவம் முதலிய பாதகச் செயல்களை மனஸை விட்டும் எடுத்து எறிந்துவிட்டு வான்பொருளான றூகுல் குதுஸியைச் சந்தித்து, அதுவே ஹக்கென்னும், அதுவே த்ஞ்சமென்றும் உறுதியுடன் வணக்கஞ் செய்கிறது, எந்தக் காலம். எ-று

வேதபுராணம் மூலமும் உரையும்

முதல்பாகம் முற்றிட்டு.

[illegible]

[illegible]

Sallah [illegible] Seyadu

Nabi Repeat